

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ELIZABETH DEAR

KILL THE RING

A KNIGHT'S REVENGE

HOLYWELL

3

ACADEMY

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

KRALI ÖLDÜR

BİR ŞÖVALYENİN İNTİKAMI
ÜÇÜNCÜ KİTAP

ELIZABETH DEAR

İÇİNDEKİLER

[Sinopsis](#)

[Yazardan Bir Not](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

Zach - Günümüz

[Bölüm 2](#)

Noah

[Bölüm 3](#)

Jolie

[Bölüm 4](#)

Jolie

[Bölüm 5](#)

Bennett

[Bölüm 6](#)

Jolie

[Bölüm 7](#)

Jolie

[Bölüm 8](#)

Jolie

[Bölüm 9](#)

Zach

[Bölüm 10](#)

Jolie

[Bölüm 11](#)

Noah

[Bölüm 12](#)

Jolie

[Bölüm 13](#)

Jolie

[Bölüm 14](#)

Bennett

[Bölüm 15](#)

Jolie

[Bölüm 16](#)

Jolie

[Bölüm 17](#)

Jolie

[Bölüm 18](#)

Noah

[Bölüm 19](#)

Jolie

[Bölüm 20](#)

Jolie

[Bölüm 21](#)

Zach

[Bölüm 22](#)

Jolie

[Bölüm 23](#)

Jolie

[Bölüm 24](#)

Noah

[Bölüm 25](#)

Jolie

[Bölüm 26](#)

Jolie

[Bölüm 27](#)

Bennett

[Bölüm 28](#)

Jolie

[Bölüm 29](#)

Jolie

[Bölüm 30](#)

Bennett

[Bölüm 31](#)

Jolie

[Bölüm 32](#)

Jolie

[Sonsöz](#)

[Teşekkür Ayrıca](#)

[Elizabeth Dear Yazar](#)

[Hakkında](#)

Telif Hakkı© 2023 Elizabeth Dear Publishing LLC

Düzenleme McKinley & Jamee at Hot Tree Editing

Kapak Cherie Foxley

Elizabeth Dear ve Stephanie Osu tarafından

biçimlendirilmiştir, PA Tüm Hakları Saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesindeki kısa alıntılar dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Sarah'ya. Bu çılgın yolculukta bana katıldığın ve tam bir ucube olduğumu düşünmediğin için teşekkürler. Desteğinizin anlamı çok büyük.

SİNOPSİS

Saint Gabriel Şehri'nde Dört Aile'nin egemenliği *artık* sona eriyor.

Onlar Amerikan rüyasının modeli gibi davranan aşağılık suçlular. Kendilerine ve her gün çizmelerini yalayan elit sınıfa hizmet etmek için Şehri kurutuyorlar.

Ailemi dizginlenemez bir açgözlülükle öldürdüler. Şimdi de Zach'i benden almaya cüret ettiler.

Oğullarım, ailem ve Gölgeler yanımdayken bu savaşı bitireceğim. Artık şirket toplantı odasında dans etmek yok - Aileleri yok etmeye geldik ve elimizden gelen her şeyi yapacağız.

Ve bunu yaparken Holywell Akademisi'nin koridorlarını yönetmeye devam edeceğiz.

Peter Hargraves, Andrea Ferrero ve James Spencer, sizin için geliyorum ve oğullarınız acı sona kadar benim yanımda olacaklar.

*Bu bir Yeni Yetişkin, üniversite çağı karanlık akademi romanıdır. Üçlemenin üçüncü ve son kitabıdır ve bir HEA ile biter. Aynı zamanda bir Why Choose romantizmidir, yani kahramanımızın birden fazla aşk ilgisi vardır ve seçim yapmak zorunda kalmayacaktır. Her zaman olduğu gibi, bu seri **18** yaş üstü okuyucular içindir ve bir ton küfürlü dil, çok buharlı sahneler ve şiddet temaları içerir. Kapılarda Fırtına (Bir Şövalyenin İntikamı Kitap 1) ve Kaley'i Ele Geçir kitaplarını okuduysanız*

(Bir Şövalyenin İntikamı 2. Kitap) ile Jolie ve çocukların mutlu sona nasıl ulaştıklarını görmek istiyorsanız, hemen katılın!

YAZARDAN BİR NOT

Hey takım! Bildirecek yeni bir şey yok. [Kapılarda Fırtına](#) (1. Kitap) ve [Kaleyi Ele Geçir](#) (2. Kitap) kitaplarını okuduysanız, doğru yerdesiniz.

Önceki kitaplarla aynı içerik uyarıları geçerlidir - silahlı şiddet, cinayet, kargaşa ve biraz kan. Bir yan karaktere cinsel saldırı *girişiminin* kısa bir tasviri vardır. Ayrıca baharatlı grup seks (!!) ve çok sayıda F-bombası ve diğer küfürler var.

Yapıyoruz çocuklar. Aileleri yıkıp gün batımına doğru yola çıkıyoruz. Sonsuza dek mutlu olmamızla aramızda biraz acı, çokça sevgi ve büyük dozda macera var.

Benimle, Jolie'yle ve çocuklarıyla bu yolculuğa çıktığınız için teşekkürler.

- *Elizabeth*

Not: 1. Kitaptan beri size yeni şarkı listesi vermediğimi biliyorum ama bu kitap için emo bir tema şarkısına ihtiyacınız varsa All Time Low'dan "A Love Like War "ı tekrar açın.

PROLOGUE

I Ferrero Kulesi'nin bodrumunda ne kadar kaldığımdan emin değildim ama sanki birkaç gün geçmiş gibiydi.

I ran benim bakışlar etrafında ve donuk
Çimento duvarlar . benim

Bu küçük odaya itildiğimden beri milyonuncu kez etrafımı sarıyordu. Ferrero Kulesi'nin bodrumunda bir zindan olduğunu bilmiyordum ama şaşırmadım.

En yakın arkadaşım önünde kanlar içinde yerde yatarken annemin cinayet işlemesini izlemek zorunda kaldığımdan beri Ailem hakkında bir sürü korkunç şey öğreniyordum.

Beklemekten başka yapacak bir şeyim olmadığından, duvardaki çatlakları ve ardından kapının metal parmaklıklarını tekrar saydım. Sıkılmıştım ama sıkılmak dayak yemekten daha iyiydi. Ramon ve İnfazcı arkadaşlarının anneme henüz dersimi almadığımı söylemek için kaçtıklarından emindim ama kesinlikle geri geleceklerdi.

Belki de Rogers'ın parmağını ısırp kopardığım için hâlâ kızgınlardı ama siktir et o adamı. On iki yaşında bir çocuğun onu düşürmesine izin verdiği için bunu hak etmişti.

Muhtemelen tam o sırada ziyaretçilerimi düşündüğüm için, kilit sesi duyuldu ve kapı açılmaya başladığında menteşeler gıcırdadı ve şimdi bana eziyet etmek için buraya gelen kişinin gelişini duyurdu.

Ramon'u ya da onun pislik takımını beklerken, annem kapıdan içeri girdiğinde küçük bir şaşkınlık yaşadım, parlak siyah topuklu ayakkabıları pürüzsüz, çıplak zeminde yüksek sesle takırdıyordu.

"Ah, benim tatlı bebeğim," dedi küçük bir skandal soluğuyla. Yerde oturduğum, sırtımı soğuk duvara dayadığım yere doğru koşturdu çünkü burada tuttukları o şaka gibi karyolada biraz bile rahat etmeyi reddetmişim. "Sana ne yaptılar, Zachary?"

"Onlara ne yapmalarını emrettiysen, anne," dedim donuk bir sesle.

çömeldi, eteğindeki yırtmaç sadece hareket etmesine izin veriyordu. Yüzümü okşarken ona boş boş baktım, şiş gözümü ve alnımdaki kesiği inceledi. Yüzüm zonkluyor, vücudum ağrıyor ve kaburgalarımın çatladığından oldukça emindim. Canım yanıyordu ve kızgındım ama bana yaptıkları hiçbir şey ciddi ya da hayati tehlike arz etmiyordu.

Sevgili Ferrero Varisi'ni kalıcı olarak yaralayacak bir şey değil.

En azından fiziksel olarak.

"Bebeğim, bunların hiçbirini istemediğimi biliyorsun," diye mırıldandı bana, solgun, kusursuz yüzüne endişeli bir ifade vermeye zorlayarak. "Ama bu Ailede kurallarımız var, bunların başında da emirlerime sorgusuz sualsiz uyulması geliyor. Ben sadece senin için en iyisini istiyorum. *Bizim* için, Zachary."

"Tabii anne."

Terden ve birkaç gündür duş almadığım için yağlanmış olan gür, siyah saçlarımı okşadı - duş almamak benim için alışılmadık bir durum değildi. Çok kötü kokuyordum ve umarım annem pis kokudan gerçekten rahatsız .

"Sanırım artık bu saçmalığa bir son vermenin zamanı geldi," dedi ayağa kalkarak. "Şövalye kızdan tüm eşyalara el koyma cüretini gösterdim. Cep telefonunuzdaki resimler de silindi."

Umutsuzluk beni tüketti. Gözlerimi kapattım ve başımı duvara yasladım.

Ondan geriye kalan tek şey buydu.

Annem üzüntümden etkilenmeden devam etti. "Şövalyeler haindi, Zachary. Bunu şimdi kabul etmeli ve onları hayatından çıkarmalısın. Aksini iddia eden çocukça hayallere kapılmayacaksın. Bu yüzden Ramon'un ekibine odanızı arattım. Bu

Emirlerimi yerine getirirken İnfaz Koruma Memurlarımı mutfak bıçağıyla bacağından bıçaklamam doğru değil."

Hiçbir şey söylemedim.

Bileğime uzandı ve beni ayağa kaldırdı. Ona izin verdim çünkü artık umurumda değildi.

"Hadi eve gidelim," dedi, sesi sanki dondurma almaya gitmemizi öneriyormuş gibi hafif ve neşeliydi. "Bundan sonra benim için iyi bir çocuk olacağını biliyorum, değil mi?"

Büyük şans.

Yine de yakalanmamak için daha çok çabalamam gerekecekti. "Evet, anne."

"İşte benim bebeğim! Sonunda her zaman Ailemiz için en iyi olanı yapacağını biliyorum. Ne de seni böyle yetiştirdim."

Küçük hücremden topallayarak çıkarken kolumu tuttu, onu bodrumun derinliklerine ve asansöre kadar takip ettim.

Annem istediği kadar İnfazcılarına beni dövdürtebilirdi. En iyi arkadaşımı asla unutmuyacaktım. Ona asla ama asla hain demeyecektim.

Ve asla annemin mükemmel küçük askeri olamayacaktım. Rolümü oynardım ama artık kendime, Bennett'e ve Noah'ya bakıyordum.

Ferrero'nun canı cehenneme. Ailelerin canı cehenneme.

Gerçek ailemi kırdılar ve bir gün bunun sonuçlarıyla yüzleşeceklerdi.

BİRİNCİ BÖLÜM

\vCH - TAZE DvY

Ramon'un sert, duygusuz yüzü önümde diz çökerken tüm görüş alanımı kapladı. Onu tanımayan biri için, çalışırken her zaman olduğu gibi boş görünüyordu - yönetmenlik yaparken

Ferrero Enforcers, annemin etrafında dolaşıyor, emirleri yerine getiriyorlardı- ama gözlerindeki heyecanlı parıltıyı seçebiliyordum.

Bana hak ettiğimi düşündüğü şeyi vermeyi çok seviyordu ve yıllardır böyle bir şansı olmamıştı.

"Annen sana isteyebileceğin her şeyi vermekten başka bir şey yapmadı ve sen ona borcunu böyle mi ödüyorsun?"

Yüzüne bir tomar kanlı tükürük tükürdüm ve o da yumruğunu karnıma . "Seni nankör küçük pislik."

Öksürdüm. Canım yanmıştı ama açıkçası daha kötülerini de yaşamıştım. Max Miller bana daha sert vurmuştu ve ben bundan zevk almıştım. Ramon yaşlandıkça yumuşuyordu.

"Elinden gelenin en iyisi bu mu, orospu çocuğu?" diye homurdandım. "Kız arkadaşım bundan daha iyi yumruk atabilir. Şimdi hepsini çıkarsan iyi edersin, çünkü bu iş bitmeden vücudundaki her kemiği kıracağım."

Ayağa kalkıp yan tarafıma sert bir tekme atmadan önce benimle alay etti ve bir iniltiyi ısırırken tekrar öksürdüm. Tükürdü, "Bundan sonra annen Ferrero Kulesi'nden çıkmaya izin verirse şanslısın, evlat. Seni affetmesi için nasıl yalvaracağını uzun uzun düşünmeni tavsiye ederim."

Bir kahkaha . Annem bunca yıldan sonra hâlâ hayal görüyordu.

Hâlâ bu numaraların beni yıldırabileceğini düşünüyordu. Beni hizada tutabileceklerini ve Ferrero'ya sadakatimi zorlayabileceklerini.

Bana izin verdiğinin ötesinde bir güce sahip olmadığımı.

Ramon'un izini takip ederek en az on Ferrero infaz memurunun dikkatli bakışları altında tutulduğum boş deponun ortasına kadar geldim. Görünüşe göre yıllar içinde akıllanmışlardı, çünkü uzun zaman önce fermuarları kırmayı öğrendiğimden beri kollarımı eski moda zincirlerle arkamdan sıkıca kilitlemişlerdi. Zincirler bileklerime dolanarak beni son yirmi dört saattir yaslandığım soğuk metal direğe sabitliyordu.

Ayrıca, bu küçük bölümler sırasında ne kadar zaman geçtiğini anlamada biraz daha iyi hale gelmiştim, Ferrero'nun en üst düzey infazcılarından geriye kalanların, hapsedildiğim süre boyunca vardiyalı olarak girip çıktıklarını takip ediyordum.

Şimdiye kadar sadece Ramon beni dövme ayrıcalığına sahipti. Annemin peşimden gönderdiği sekiz adamdan beşini, onlar beni yakalamayı başaramadan öldürdüğüm için oldukça kızgın olduğunu tahmin ediyordum.

Ramon tekrar yaklaştı ve diz çökerek bana yeni bir şişe su ikram etti. Kaldığım süre boyunca birkaç enerji barına da izin vermişlerdi ve onları yemiştim. Artık bu şekilde cezalandırıldığımda öfke nöbeti geçiren ve açlık grevi aptal bir çocuk değildim.

Gücüme ihtiyacım vardı çünkü Prensesimi endişelendirdikleri için bu lanet odadaki herkesin işini bitirecektim.

Dün gece yatağına gelmediğimde ya da bugün telefonlarına cevap vermediğimde öfkeleneneğini biliyordum. Küçük kızım beni seviyordu, henüz bu kelimeleri söylememiş olsak bile ve kızgınken onunla uğraşamazdı.

"Küçük kız arkadaşının gelip seni kurtaracağını sanıyorsan," dedi Ramon, yarısını içtikten sonra su şişesini dudaklarımdan çekerek, "sana kötü haberlerim var. Köprüde küçük bir ordu kurduk. Kimse geçemiyor."

Bu, şüphelendiğim şeyi doğruladı: Industrial City'de sıradan, kayıt dışı bir depodaydım. Yıllar boyunca neredeyse her Ferrero hücreğine ve işkence alanına girip çıkmıştım ve buranın Şehir'deki mülklerimizden biri olmadığını biliyordum. Bunun yerine, nehrin doğusunda, çoğunlukla nakliye konteynırları ve harap depolardan oluşan yıkık dökük, ıssız bir bölgedeydik. Buraya Şehir'den tek bir dar köprüyle ya da kuzeydeki rıhtıma park eden konteyner gemileriyle ulaşılabilirdi.

Ferrero'nun burada herhangi bir mülkü olduğunu bilmiyordum ama Hargraves'in Sanayi Şehri'nde bir yerlerde yasal olmayan bazı *tıbbi* ürünlerini sakladığı depolama tesisleri olduğunu biliyordum.

Ramon'a baktım ve ona en etkilenmemiş bakışımı attım. "Anneme söyle, bu sefer gerçekten çuvalladı. Ben artık çocuk değilim, bana sadakat aşıl原因amaz. Ve eğer bu aptallık yüzünden kızımın saçının bir teline zarar gelirse, Ferrero Kulesi'ni hepinizle birlikte yerle bir ederim."

Ramon hayal kırıklığına uğramış babam gibi başını salladı. "Çok utanacak. Bunca yıldır sana lütfedip verdiği tüm özgürlüğe veda edebilirsin."

. Özgürlük mü? Biz ona böyle mi diyoruz?

"Bırak da ona bir atış yapayım, patron!" Anderson girişı koruyan gruptan bağırdı. "Lanet takım liderimizi öldürdü."

Ona doğru vahşı bir sırıtış gönderdim. "İşı bitmiş, Anderson. Eğer hedefinin silahını çalmasına izin verdiysen ve sekize karşı bir dövüşte kafanı uçurduysan, o zaman Ferrero İnfazcısı olarak başarılı olamayacağın açık."

Ramon yan tarafıma bir yumruk indirdi. "Kapa şu lanet çenenı. Ağzından ve tavırlarından yüz yıl boyunca yeterince çektim."

Acı dolu bir iniltiyi bastırdım. Zaten o tarafıma bir kez çakmıştı ve kaburgam kırılmadıysa bile muhtemelen şimdi kırılmıştı.

Ramon yine sinsice uzaklaşırken, gecenin soğuğunun depo zeminine sızdığını hissettim. Duştan sonra uzun kollu tişörtümü ve eşofman altımı üzerime geçirmeyi başardığım ve Ramon'un pislik takımı odamıza dalmadan önce

ama kesinlikle ayakkabı giymiyordum. Buz gibi ayaklar ve uyuşmuş bir kışla bu lanet direğe zincirlenmiş uykusuz bir gece daha geçirmeyi dört gözle beklemiyordum.

Kuleye sadece annemi yatıştırmak için uğramıştım, akşam antrenmanım sırasında beni çağırdığında kısa bir ziyaret için uğramaya karar vermiştim. Onunla evindeki ofisinde buluşmadan önce odamda bir duş aldım, oraya son kez dönme ihtimalime karşı odamda bıraktığım ve benim için bir anlam ifade eden birkaç şeyi de bir çantaya koymaya niyetlendim.

Pusuya düşürüldüğümde pantolonumu daha yeni çıkarmıştım ve ilk iş olarak Rolex'imi bileğime geri takmayarak çuvalladım. Üçümüzün de saatlerimizde saklı olan dahili panik düğmesiyle birlikte, komodininin üzerinde, lanet olası silahımın hemen yanında işe yaramaz bir şekilde duruyordu, bu yüzden doğaçlama yapmak zorunda kaldım.

Onlar kazandı, ben kaybettim ama beni bayıltıp buraya kadar sürükleyebilmeleri için beş Ferrero Enforcers'ın ölmesi gerekti.

Prensesim yatma saatinde beni özlemiş olsa da, Frankie'nin beni daha da erken özlemiş olması büyük bir şanstı - ben yakalandıktan yaklaşık bir saat sonra Akademi'nin yakınındaki bir bodrum barında birlikte bir şeyler içmeye gitmiştik.

Tek kelime etmeden ortadan kaybolmama kardeşlerimden ya da kız arkadaşımın daha çok kızacak biri varsa o da Frankie'dir.

İçlerinden biri eninde sonunda peşimize düşecekti ve tek umudum bunun annem beni başka bir yere naklettirmeden ya da Ramon kayıp her zamankinden daha kalıcı bir hasar vermeden önce olmasıydı.

Tam kendimi soğuk ve rahatsız bir geceye daha hazırlıyordum ki, ağır kapı sürgüyle açıldı ve yüksek topuklu ayakkabıların çıkardığı tıkırtılar kaçınılmaz olanı haber verdi.

Annem gelmişti.

Tek kelime etmeden beni koruyan ekibin arasından sinsice ilerledi, uzun yün paltosu hareket ettikçe sallanıyordu. Büyük boy güneş gözlüklerini başının üstüne doğru itti ve yere yayılmış ve bir direğe zincirlenmiş hırpalanmış formumu incelerken soğuk, karanlık bakışlarını ortaya çıkardı. Sanki yarattığı şiddeti yakından görmüş gibi kaşlarını çatı.

ve kişisel olması onun için şaşırtıcıydı. Sonra iki bin dolarlık atkısını boynuna daha sıkı doladı, sanki bakışlarımdan kendisine yansıdığına şüphe olmayan soğuğa karşı kendini destekliyordu.

"Oh, Zachary."

diz çöktü, dar eteğini sonuna kadar sıyırdı ve yüzümün yan tarafını okşamak için elini uzattı. Neyse ki iki gözümü de hâlâ kullanabiliyordum ama başımın yan tarafında bir kesik vardı ve oradan sızan kan şimdi yüzümün yan tarafında ve boynumda kurumuştı.

"Anne," dedim her zamanki çekici halimle gülümseyerek. "Partiye katılmaya mı geldin? Bunu uzun zamandır yapmıyorduk, yumuşadığını düşünmeye başlamıştım."

Endişeli kaşları, gerçekten hissettiğinden emin olduğum öfkeye dönüştü. "Görüyorum ki bunu ciddiye almıyorsun. Buna şaşırmamalıyım; bu küçük *düzeltilmeler* senin üzerinde hiçbir zaman kalıcı bir etki yaratmamış gibi görünüyor."

"Bu güzel yüzü kalıcı olarak yaralamak Ferrero'nun yararına olmaz anne," diye takıldım, kaburgalarımın zonklayan ağrıya rağmen gülümsemeye zorlayarak.

Elini yanağımdan çekti ve burnunu havaya kaldırarak bana için ayağa kalktı. "Neden burada olduğunu biliyor musun, Zachary?"

Boktan gülümsememin kaybolmasına izin verdim, yüzüme boş bir ifade yerleşti. "Çünkü Jolie Knight seni alt etti ve sen de hıncını benden çıkarıyorsun."

adım atmaya başladı, topuklarının soğuk beton zeminde çıkardığı gürültülü tıkırtılar kulaklarımı tırmalıyordu. "Hayır, bebeğim. Buradasın çünkü o küçük fahişeye gerçekten aşık olduğundan şüpheleniyorum. Bu da Ailemize olan sadakatini ciddi şekilde sorguluyor, çünkü başlattığı bu küçük kavganın sonunda o ölmüş olacak ve Ferrero bizden çaldığı her şeye ve daha fazlasına sahip olacak." Bana bakmak için durakladı. "Ve eğer yoluma çıkarsan bu beni çok üzer, Zachary."

"Yeni bir Varis bulmak zorunda kalmanız sizin için oldukça rahatsız edici *olur*."

Volta atmaya devam etmeden önce bana gözlerini devirdi. "Sana ve küçük arkadaşlarına Şehir'deki en gözde, en güzel kadınlara erişim sağladım, gece gündüz her an emrinize amadelerdi ve sen yine de o kız tarafından kendi Ailen'den uzaklaştırılmana izin verdin. Neden? Bazı güzel çocukluk anılarınız olduğu için mi?"

Ona ters ters baktım. "Çünkü o bize ait. Sen ve diğerlerinin Şövalyeleri öldürmek için uydurduğunuz saçma sapan sebepler bunu değiştirmedir."

"Bizi yok etmeye çalışıyor, Zachary," diye tersledi. "O gece ne yaptıysak Aileler için yaptık. Ben Ferrero için yaptım. *Senin* için."

Bir kahkaha attım. "Tabii anne. Tıpkı korumana *benim* için beni dövdürdüğün gibi."

İçini çekti, o sahte endişe ifadesi plastik yüzüne geri dönmüştü. "Tıpkı zavallı babana benzemene rağmen, benden daha çok şey olduğunu düşünmüşümdür hep Zachary. Ama belki de yanılmışımdır. O her zaman sadece güzel bir aptaldı."

Kaşlarımı çattım, babamla ilgili sadece belli belirsiz anılarım olmasına rağmen ona karşı korumacı hissediyordum. Ben beş yaşındayken uykusunda beyin anevrizmasından ölmüştü ama onu benim daha mutlu, daha sarışın bir versiyonum olarak hatırlıyordum. Geriye dönüp baktığımda, annemde banka hesabındakiler dışında ne gördüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"O yüzden," diye devam etti annem, "sanırım seni burada Ramon ve ekibiyle biraz bırakacağım bebeğim. Bu Aile için neyin önemli olduğunu gerçekten düşünmeni istiyorum."

Ramon'un bana normalde taktığından biraz daha az yüz buruşturan şeytani gülümseme versiyonunu takınacağını anlamak için odanın öbür ucuna bakmama gerek yoktu.

"Ve," diye devam etti, "Ramon tedavi sürecinden memnun kaldığında, benimle eve geleceksin. Akademi'nin dönemi yazışma yoluyla bitirmene izin vereceğinden eminim ve bu da doğru yolu seçtiğinden emin olana kadar seni *yakından izlememi* sağlayacak." Son bir kez önümde diz çöktü, karanlık gözleri normalde benim dışımda herkese yönelttiği acımasız vahşilikle benimkileri delip geçti. "Ayrıca bu bize, o iğrenç küçük Şövalye kevaşesini onun yanındaki isimsiz bir mezara koymamız için de zaman kazandıracak."

ebeveynler. Kuruldan çıkarıldığında kim olduğunu hatırlayacağından şüpheleniyorum, Zachary."

Bedenimi saran ürpertiye bastırmaya çalıştım. Jojo'nun Ailelerle olan savaşının şiddete dönüşmesine hazır olduğunu biliyordum ama bu, onu tekrar kaybetme düşüncesinin yarattığı acımasız panik ve umutsuzluk dalgasını durdurmadı.

O dehşet içinde anneme son bir kez gülümsemeye zorladım. "Oyun devam ediyor, anne. Ne kadar fena çuvalladığını fark etmen için ."

Başını salladı, bir kez daha ayağa kalktı ve topuklarının üzerinde döndü. Kapıya yaklaşırken Ramon'a işaret ederek odanın diğer ucuna doğru yürüdü.

"Düzelt şunu," diye bağırdı ve arkasından kapıyı gürültüyle çarparak gitti.

Ramon hasta ve sadık bir köpek yavrusu gibi onun gidişini izledikten sonra ölü gözlerini bana çevirdi.

O ilerledi, ben de kendimi uzun bir geceye hazırladım.

İKİNCİ BÖLÜM

NOAH

I Olde Town'da bir kürek kulübü olan ve görünüşe göre Jojo'muzun hayatımızın en kötü gecesinde Obsidian Nehri'nden avlandığı yer olan Boathouse'un rıhtımında duruyorduk. Bennett ve ben Siyahlar giymiş ve tepeden tırnağa silahlı kadın ve erkeklerden oluşan bir güruhun rıhtıma doluşmasını izlerken, her biri teknelerimizi nehri geçip Sanayi Şehri kıyılarına yanaşmaya hazırlamak üzere kendilerine verilen göreve odaklanmıştı.

"Ciddi misin Martinez?" Bennett yanımdan geçip giden ve elinde alev makinesine benzeyen bir şey taşıyan tanıdık bir adama ters ters baktı. "Benim özel korumam olmak o kadar kötü müydü?"

Martinez Bennett'e sırtıttı. "Aslında değildi, ama biliyorsun Spencer'la geçirdiğim zaman aynı zamanda çok daha az... lezzetli bulduğum başka şeyler yaparak geçti. Gölgeler'in misyonu benim değerlerime daha uygun." Alev makinesini teknelerden birine atarak uzaklaşırken ikimize de göz kırptı.

"İnanılmaz," diye mırıldandı Bennett. "*Öldüğünü* sanmıştım."

"Evet," dedim beceriksizce. On dört yaşındaki Bennett'in en sevdiği koruması ortadan kaybolduğunda ne kadar üzüldüğünü hatırlıyordum ve yirmi yaşındaki Bennett onu burada, gayet canlı ve görünüşe göre bunca yıldır Şehir'de pusuya yatmış, Ailelere karşı harekete geçmek için doğru zamanı bekleyen gizli bir direniş örgütünün parçası olarak bulmaktan hiç etkilenmemişti. "Kara orada," diye ekledim, Kayıkhane'nin kapısını işaret ederek. "Annem bizi terk etmeden önce onun annemin koruması olduğunu hatırlıyor musun?"

Bennett, asi Ferrero Varisi'ni kaçırmak için yapılan bu küçük baskının fiili lideri Dom ile ciddi bir sohbe dalmış olan kırklı yaşlarındaki hala çok şişman olan kadına bakarken homurdandı.

Jolie binanın yanından çıkarken kafalarımız rıhtımın diğer tarafına kaydı. Frankie'nin Zach'in kaybolduğunu bildirdiği anda yüzüne inen duygusuz maskeyi hâlâ takıyordu. Hemen kendini kapatmış, Zach'i kurtarmaya odaklanmış ve amcasının gelen ruhunu paramparça eden şeyleri bir kenara itmişti.

"Üçüncü Aşama" denen bir şeyin tetiğini çekmişti ve Bennett ve ben şimdi kızımızın arkasındaki gücün gerçek boyutu hakkında hızlandırılmış bir kurs alıyorduk.

"Zach için mi yoksa Jojo için mi daha çok endişeleniyorum bilmiyorum," dedim silah kemerimi ayarlarken. "Andrea'nın Zach'e hayati bir zarar vermeyeceğini biliyorum ama bu onun acı çekmeyeceği anlamına gelmiyor. Ve Jojo... bunu pek iyi karşılamıyor."

"Okula gözüm morarmış olarak geldiğim için koca bir Birinci Kademe şirketi ortadan kaldırdığını ve CEO'sunu hapse attırdığını hatırlayın," dedi Bennett, tüketen bakışları onun her hareketini takip ederken. Ona bakma şeklinin daha saplantılı olabileceğini düşünmemiştim ama şimdi seks yaptıklarına ve görünüşe göre *L kelimesini* de değiştirdiklerine göre - *çünkü* Bennett hiçbir şeyi yarım yamalak yapmazdı, piç kurusu - Jolie söz konusu olduğunda yoğunluğu tamamen yeni bir seviyedeydi. "Ferrero Kulesi'nin hâlâ ayakta olmasına şaşırdım doğrusu."

sert bir ses geldi. "Siz çocuklar hala yetişemediniz mi?"

Kayıkhanenin sahibi, gri at kuyruğu, beyaz kirli sakalı ve seksenli yıllardan kalma eşofmanlarıyla Bruce adında yaşlı bir adam yanımıza geldi. Dikkatini tekrar bize vermeden önce bilmiş bir yüz ifadesiyle Jojo'ya doğru baktı. "Eninde sonunda kendine gelecektir. Endişelendim ama ikinize baktığında biraz yumuşuyor. Hâlâ ."

"Son yirmi dört saat içinde çok şey yaşadı," diye cevap verdim. "Bu anlaşılabilir bir şey."

"O bir kurtulan," diye kabul etti. "Yıllar önce onu sudan çıkardığım anda bunu anlamıştım."

Bennett ve ben ikimiz de başımızı ona çevirdik. "Onu bulan sen miydin?" Bennett sordu.

"Başka kim olacak? Buranın sahibi benim."

"Ve sen de onu bu... Gölgeler örgütüne teslim ettin, onun için doğru olanı yapacaklarına güvenerek?" diye sordum. O gecenin *daha* da yanlış gidebileceği tüm yolları düşününce ürperdim.

Sinirle homurdandı. "Ona iyi davranacağına güvenerek Dominic'e götürdüm. Daha sonra Gölgeler'e katılması kendi kararıydı."

Jolie ve Max'in teknelerden birinde birbirlerine sokulmuş halde durmalarını izledim, ikisi de Jolie'nin telefonunun hoparlörüne mırıldanıyordu, muhtemelen Zepp'le konuşuyorlardı. Gelişmeleri Silver'dan öğreneceğimi biliyordum, çünkü artık Zepp'in işine karışıyor ve onu düzenli olarak dürtmekten zevk alıyordu.

Bennett tekrar Bruce'a baktı. "Yani Gölgeler, Ailelerle sorunu olan insanlardan oluşan gizli bir ordu mu? Bizden kaçan ya da zarar gören insanlar mı?" Durakladı, zorlukla yutkundu. "*Onlar*. Onlar tarafından zarar görenler."

"Evet," diye yanıtladı Bruce. "Şehir'de Dört Aile'nin yönetimine aktif olarak karşı çıkanların oluşturduğu bir ağ. Her üyenin katılmak için kendi kişisel nedenleri var. Aileler içinde çalışma geçmişisi olan pek çok kişi var."

Bennett bunu iki saniye düşündükten sonra ikimizin de aklından geçeni söyledi. "Bugün Aileler içinde gizli görevde olan Gölgeler var."

Bruce eğlenerek gülümsedi. "Evet."

"Lanet olsun," dedim. Ailelerimizin burunlarının dibinde böyle bir şey olduğundan haberleri bile *yoktu*.

Bruce devam etti. "Bazılarımızın sevdikleri Ailelerin yanlış tarafında yer aldı. Birçoğuna kişisel olarak haksızlık yapıldı. Burada gördüğünüz hackerlardan ve kas gücünden, geçen sonbaharda bir gece kızınız için kapıyı açık bırakan Euphoria Club'daki mutfak çalışanına kadar, hayatın her kesiminden her türlü beceriye sahip insanlarımız var."

Bruce'a o malum soruyu sormaya cesaret edemeden önce *Joanna Miller*'ın geçen dönem neler yaptığını, kendini nasıl bir *tehlikeye* attığını hatırlayınca ikimiz de gerildik. "Seni katılmaya iten neydi?"

Bir süre sessiz . "Eşim on yıl önce, City Center Hastanesi'ndeki programa kabul edilseydi tedavi edilebilecek bir kanserden vefat etti. Ama ne doğru soyadına ne de yeterli paraya sahiptik."

Bir Hargraves hastanesi. İçim utançla doldu ve bunu düzelteceğime yemin ettim.

Bennett konuyu hızla değiştirerek, "Jolie'nin servetine sahip olduğunuza göre," dedi, "Gölgeler ortaya çıkmaya mı karar verdi?"

Bruce, "Evet, ancak yaklaşık on beş yıl önce bazı varlıklı insanların katılmasıyla oldukça iyi finanse edilen bir organizasyon haline geldik," diye yanıtladı. "Ama son birkaç yılda işler çok hızlı gelişti. Jolie'nin başına gelenler bir toplanma çılgılığı oldu - Tanrı aşkına, Ailelerin masum çocukları bile bu Şehirde güvende değildi."

"Ve ailesinin intikamını alma ve Aileleri yok etme görevi, Gölgelerin varoluşu nedeniyle örtüşüyor," diye bitirdim.

"Gerçekten de." Rıhtımdaki hareketliliği işaret etti. "Ve işte buradayız, en iyi adamlarımızdan ve kadınlarımızdan bazılarını Ferrero Varisi'ni kurtarmak için Ferrero ile savaşa sokuyoruz çünkü Jojo onu seviyor."

Bennett sinirlendi. "Ve organizasyon için değerli bir varlık olduğu için."

"Ve tabii ki," diye yanıtladı kıkırdarak.

Üçümüz de Jolie'nin botundaki pozisyonunu terk edip bize doğru ilerleyişini izledik. Hepimizin giydiği siyah taktik teçhizatı giymişti ve bir an için kızımın kargo pantolonunun içinde ne kadar seksi görüldüğünü takdir ettim.

Yanımızda durdu ve Bruce'a kısıp gözlerle baktı. "Bu bir arbalet mi?"

Bruce salladı ve sırtına bağladığı silahı işaret etti. "Sadece kürek çekmeyi öğrenen ortaokul öğrencilerine nasıl emir vereceğimi bildiğimi mi sanıyordun?"

Bunun üzerine neredeyse gülümseyecekti. "Oldukça fazla, evet."

"Angel," dedi Bennett, onun için kullandığı ve *benim* bile içimi yapış yapış yapan yeni evcil hayvan ismini kullanarak. "İyi misin?"

"Ben iyiyim Bennett," dedi ve ona baktığında sert ifadesi ikimizi de yatıştıracak kadar gevşedi. "Zach'i geri alacağız ve ona el kaldıran herkese bunu hayatlarıyla ödeteceğiz."

Ona doğru uzandım ve onu yanıma çekmeme izin verdi. Bana doğru sarktığını hissettim, taşıdığı gerginliğin bir kısmını serbest bıraktı ve şakağına bir öpücük kondurdum. Bennett geçti ve büyük eliyle çenesini kavrayarak onu gözlerinin içine bakmaya zorlayacak kadar cesurdu.

"Onu geri getireceğiz," diye kabul etti ve kızın ağzını talepkâr bir öpücükle kapdı. Burada ona patlamak üzere olan bir bombaymış gibi davranmayan tek kişi oydu. Birkaç saniye sonra onu tekrar süzmek için geri çekildi. "Bu gece pervasızca bir şey yapma, yoksa Noah seni dizlerinin üzerine yatırır."

Titredi ve ben de sııttım. "Spencer'ın şimdiden takım oyuncusu olmasına bak," diye kulağına fısıldadım.

Nefes nefese bir iç geçirdi, sonra kendini toparladı ve bizi silkeledi. "İkiniz de odaklanın. Frankie'den başka bir şey duydunuz mu?"

"Hayır," diye cevap verdim. "Hâlâ köprüyü kapatan ekibi izliyor ama Andrea'nın Şehre geri döndüğünü bildirdiğinden beri bir daha mesaj atmadı."

"O kaltak öldü," diye tükürdü.

Belki, ama bu gece değil, öyle görünüyordu. "Zach buna alışıktır, tatlım. O serttir ve kızın ona ulaşmasına izin vermez."

"değil. Kimse ona dokunmaz ve yaşar."

Bennett ve ben birbirimize dolu dolu baktık. Jolie'nin bizim hakkında aşırı korumacı canavar moduna girmesi çok tahrik ediciydi, ama Zach güvende olana ve hepimiz uyuyana kadar bunu kilitlemek zorundaydık.

Frankie bize Zach'in kaybolduğunu haber verdiği anda kendimizi tamamen onu bulmaya vermiştik. Jolie, Bennett ve ben on beş dakika içinde Jolie'nin eşyalarını Knight'ların çatı katından gerçekten ve tamamen *onun* çatı katından- aldık.

Duş aldı, kıyafetlerini değiştirdi, sonra geceyi Silver'ın komuta merkezinde yirmi kat aşağıda kamp kurarak geçirdi, Zepp ve Gölgeler ile koordine olarak Zach'in nerede olduğunu bulmak için şehri taradı.

Frankie bu sabah saat onda Zach'in kaçırılma planlarına dahil olan ve Zach'le birlikte olay yerinde saklanmayan ya da Ferrero Tower'daki yatak odasında l bulunan tek Ferrero infaz memurunun yerini tespit etmişti. Frankie bu talihsiz kişinin işini çabucak bitirmiş ve bir saat sonra Silver ve Zepp, Industrial City'de Ferrero'ya ait bir arazinin yerini tespit etmişlerdi.

Köprünün ablukaya alınması kısa bir süre sonra gerçekleşti, bu yüzden hedefimizi bulduğumuzu biliyorduk. Sanayi şehri'ne giden tek aralık yolda küçük bir ordu olduğu için deniz yoluyla gidecektik.

Bennett'in telefonu çaldı ve babasından gelen bir aramayı daha duymazdan geldi. Dn geceden beri kendi babamdan gelen  aramayı da görmezden gelmiştim, her ikisi de Akademi'den kaybolduğumuz ve şehir'de hiçbir yerde bulunamadığımız için muhtemelen çok sinirlenmişlerdi.

Siktir et onları. Babamla ve Hargraves'in çürüyen cesediyle işim çoktan bitmişti ama Bennett bana Anders'in g ve para için kendi etini ve kanını Ailelere satma konusundaki şiirsel balmumunu dinlerken öğrendiklerini anlattıktan ve ona bulmacanın son parçasını verdikten sonra - Jolie'nin babasının flash belleğinin dünyayı değiştiren içeriği - ikimiz de bunun bizim için gerçekten ve gerçekten bittiğini biliyorduk.

Ailelerimizi sikeyim. Dört Aileyi de sikeyim. Kızımıza yaptıklarının ve yedi lanet yıl boyunca yüzümüze karşı söyledikleri yalanların bedelini deyeceklerdi. Eğer boğazlarını kesmek isteseydi, bunu yapmasına yardım ederdim ve sonrasında şampanya patlatırdım.

Bir düdük sesi duyuldu. "Hey, Nathan! Spencer! Ykleyin, gidiyoruz."

Ben Max'e kaşlarımı atarken Bennett kıs kıs gülme cüretini gösterdi. Jolie ve Max'i takip ederken, "Onu cesaretlendirme," diye ıkıştım.

Bruce'u bize tahsis edilen tekneye götürüyoruz.

Jolie omzunun üzerinden bana sırttı; bu hoş bir manzaraydı. "Merak etme Noah. Eninde sonunda *N* isimleri tükenecek, zaman yeni isim bulması . Bennett'e asılmayı bırakacağından şüpheliyim."

Sürat teknesine bindiğimizde kaşlarını çatma sırası Bennett'teydi. Max bir kahkaha attı. "Yok artık. Burada herkes paylaşma konusunda çok iyi olduğu için Jojo Koca Adam'ı benimle paylaşacak, değil mi?"

"Rüyanda görürsün Max," diye cevap verdi ama o gülümseme sert maskesini kırmakla tehdit ediyordu.

Max bize göz kırptı ve ondan biraz daha az nefret ettiğime karar verdim.

"Herkes hazır mı?" Dom seslendi. O ve Kara, iki düzine kişilik grubumuzu taşıyan diğer dört tekneden birine binmişlerdi. "Hepiniz emirlerinizi aldınız. Girin ve çıkın. Öldürmek için ateş edin. Zach'i eve getirelim."

Jolie'ye sevgiyle baktı, o da başını sallayarak karşılık verdi. Yine kafası karışmıştı.

Tekneleri ateşledik, Bruce bizimkinin dümenindeydi ve Zach'i Ferrero'nun karanlık tarafında sonsuza dek kaybetmeden önce onu kurtarmak için yola çıktık.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

JOLIE

A Bruce teknemizi Industrial City'nin batı kıyısı boyunca manevra ettirirken ben de kar maskemi yüzüme geçirdim ve kaskımın kayışlarını sıktım. Saat işliyordu ve Her şey plana uygun giderse bir saat içinde Zach'i tekrar kollarıma alacaktım.

Zepp'in sesi kulaklıklarımızda yankılandı. "Dronumuz hedefte on iki ısı izi tespit etti. On tanesi deponun ön tarafına dağılmış, en az altısı da ana kapıyı koruyor. Küçük arka kapıda bir nöbetçi var ve adamımız muhtemelen arka duvarda, ortada tutuluyor."

Damarlarımda taze bir öfke dolaşıyordu.

"Teşekkürler Zepp," diye cevap verdi Dom'un sesi. "Gölge Ekibi, karaya çıkmaya hazır olun. Tekne sürücüleri, biz boşalttıktan sonra güneye gitmeye hazırlanın."

Sanayi Şehri'nin batı yakasında rıhtım yoktu ve Andrea, köprünün altından Şehre giren kuzeydeki rıhtımların suda bekleyen büyük bir konteyner gemisi tarafından kapatıldığından emin olmuştu. Bu yüzden, yarım mil içerideki hedefimize doğru yürümeden önce yükümüzü boşaltmak için yanından geçiyorduk.

Bennett yanımda belirdi. "Hazır mısın, Angel?" Yüzündeki örtüyü ağzının ve burnunun üzerine çekti, yosun yeşili gözleri kıyıyı iliklerime kadar işleyen bir yoğunlukla tarıyordu. "Buna hazır değiller. Ailelerin karşılarında kimin durduğu hakkında hiçbir fikri yok."

"Aynen öyle," dedi Noah diğer tarafımdan, keskin nişancı tüfeğini sırtına asarken.

"Ben hazırım," diye cevap verdim. "Şu anda yakmam gereken çok fazla öfke var."

"Kemerlerinizi bağlayın muhabbet kuşları," diye seslendi Max teknenin yan tarafına geçerken. "Gitme zamanı."

Ve böylece yola koyulduk. Gece bulutlu gökyüzünün altında karanlığa gömülmüş kıyı şeridi, nehrin siyah sularına karışıyordu. Teknelerimiz yıkılmakta olan istinat duvarı boyunca ilerlerken, ağır çizmelerimizle tozlu çakılların üzerine hafifçe inmeye özen göstererek teker teker kenardan atladık.

Dom bana işaret etti ve o da büyük grupla birlikte uzaklaşarak depoya mümkün olan en dikkat dağıtıcı şekilde önden saldırmaya başladı.

Noah, Dom'un grubuna karışmadan önce elimi sıkarak, "Dikkatli ol, tatlım," diye fısıldadı.

Şok ve Huşu Ekibi kıyıya yakın ilk nakliye konteyneri kümesine giden dar patikada gözden kaybolurken, benim küçük ekibim binanın yetersiz korunan arka tarafına saldırmaya niyetli bir şekilde güneydoğuya doğru ilerledi.

"Bennett, ben önden gidiyorum," diye homurdandım o ilerlerken, iri vücudu gölgeler arasında kaygan bir hayalet gibi ilerliyordu.

"Hayır, böylesi daha iyi," dedi Max arkamdan. "O harika kıça bakabiliriz."

"Max, gözlerin *çevrende* olsa iyi olur," diye tısladım omzumun üzerinden.

Bennett liderliği bırakmayı reddederek sessizliğini korudu ve üçümüz iç kısımlara doğru ilerleyip kıyı şeridi gözden kaybolana kadar paslı depolar ve eğri büğrü, titrek sokak lambaları arasından yolumuza devam ettik.

Kulaklıklarımızdan Kara'nın kısık sesi geldi. "Şok ve Huşu Ekibi yerini aldı."

Bennett, "Beyaz Şövalye Ekibi hedefin elli metre güneyinde, yaklaşmaya hazır," diye cevap verdi.

"*Bennett*," diye tersledim. "İşimi yapmayı bırak."

"Şşşt, Angel," diye mırıldandı. "Zach'i geri almak üzereyiz."

Bir nefes verdim. Evet, öyleydik.

Max arkamdan kıs kıs güldü. "Bu çok kolay oldu, Jojo."

"Kapa çeneni, Max."

Yirmi metre daha ilerledik ve Zach'in hapishanesi göründü. Depo, soluk kahverengi tuğladan yapılmış büyük bir küptü, birkaç dar penceresi karanlıktı ve çelik parmaklıklarla kaplıydı. Kaldırım lambasının loş sarı ışığında, arka tarafa girişi sağlayan yeşil kapıyı seçebiliyorduk, tek engelimiz pirinç kapı kolunun üzerinde asılı duran küçük, paslı bir asma kilitti.

Aniden ön taraftan bir patlama sesi duyuldu. Bunu, birinin ana girişin büyük çelik kapısını kırarak açmasının gürültüsü takip etti ve sonra-

Kaos.

Bağırışlar, hızlı silah sesleri, gökyüzünü aydınlatan parlak turuncu işaret fişeği -Martinez ve alev makinesi iş başında- ve bu bizim işaretimizdi.

Arka kapıya koştuk ve Max tek bir kurşunla boktan asma kilidi çabucak halletti. Bennett ağır botlu ayağını kaldırıp kapıyı tekmeledi ve iki saniye içinde yalnız, şaşkın muhafız yarı otomatik tabancamın ve öfkemin kurbanı olarak yere yığıldı.

"Zach!" İnfazcı'nın bedeninden sıyrılıp arka duvarın ortasına doğru koşarken bağırdım.

Oradaydı, soğuk zemine yayılmıştı, sırtı çelik bir direğe dayanmıştı ve kolları arkasında, lanet *zincirlerle* sarılmıştı.

Bennett ve Max beni korudular ve kargaşanın içinde dışarı kaçmamış olan birkaç İnfazcı'nın Kara'nın ekibiyle çatışmaya girdiği deponun önüne doğru ateş ettiler.

"Prenses!" Zach'in yorgun yüzü, ben ona koşarken Noel sabahı gibi aydınlandı. "Beni özledin."

"Kapa çeneni, seni gülünç, seksi pislik," diye nefes aldım önünde dizlerimin çökerken. "Tabii ki seni özledim. Bunu bana bir daha yapma." Eldivenli ellerimi vücudunun her yerinde gezdirerek yaralarını yokladım. Lanet olası kıyafetleri ve yüzü kan içindeydi ve bu lanet olası depodaki herkes *ölecekti*.

"Ben iyiyim bebeğim, söz veriyorum," dedi. "Sadece beni bu zincirlerden kurtarabilecek misin bir bak, tamam mı?"

Bennett önümüzde mevzilenmiş, tabancasını havaya kaldırmış, ara sıra ön taraftaki çatışmaya ateş ediyordu.

"İşte!" Max düşen İnfazcılardan birinin cebinden bir şey çıkararak bağırdı. Bennett'e doğru fırlattı, Bennett de onu havadan kaptı.

"Anahtar," dedi ve bana doğru fırlatmak için döndü.

"Evet amina koyayım," diye tısladım, sonra direğin arkasına dolandım ve anahtarı zincirlerin kilidine soktum. Kilit tıkladı ve zincirler Zach'in kollarından kurtulup önümde yere yığıldı.

Zach bir anda ayağa kalktı ve deponun önüne doğru koşarken hiç de kötü görünmüyordu.

"Zach!" Birden dehşete kapılarak bağırdım. O da bizim gibi çelik yelek giymiyordu; aklından ne geçiyordu ki?

Bennett ona bir silah fırlattı, Zach Bennett'in yanından hızla geçerken silaha göz ucuyla bile bakmadan bir eliyle silahı yakaladı ve Kara ile ekibine ateş etmeye devam ederken yalnız bir İnfazcı'nın siper aldığı, yan çevrilmiş metal masanın arkasından kendini fırlatışını hem hayret de dehşet içinde izledim.

Bu kurşunlardan biri Kara'nın omzuna isabet ettiği anda, Zach İnfazcı'yı masanın arkasından yere düşürdü.

Boğuşma sesleri yükselirken Bennett "Kahretsin," diye küfretti. Beni ayağa kaldırdı ve ikimiz de büyük odanın önüne doğru koştuk. Bağırışmalar ve genel kargaşa sesleri azalmış olsa da, dışarıdan ara sıra silah sesleri gelmeye devam ediyordu.

Zach masanın arkasından fırladı, elinde ikinci bir silah ve alnında yeni bir kanlı yara vardı. Yedek tabancasını eşofmanının içine soktu - bir silah güvenliği modeli - ve diğerini esirine doğrulttu ve vahşi bir gülümseme takınarak masanın arkasından bacağından tutup sürüklemeye başladı.

Ramon.

"İçerisi temiz," diye duyurdu Kara kulaklıklarımızdan, yaralı omzuna bakarken, yardımcısı endişeli Julie de ona yardım ediyordu.

ve karısı.

"Ne ben Ramon?" Zach onu yere bırakırken silahını hâlâ Ramon'un kafasına doğrultmuştu. "Sana bu iş bitmeden vücudundaki her kemiği kıracağımı söylemiştim."

Ramon sıkılmış dişlerinin arasından, "Sende o taşaklar yok, evlat," diye ısırdı. Belli ki acı çekiyordu, bu yüzden Zach ona çoktan bir numara yapmış olmalıydı.

"Öyle düşünmüyor musun?" Zach hafifçe sordu. Bennett ve bana bir bakış fırlattı. "Hiçbir yere gitmediğinden emin olun."

İkimiz de silahlarımızı çekip Ramon'a doğrulturken Zach çıplak ayaklarıyla deponun köşesine doğru yürüdü. Orada bulduğu siyah bir spor çantasını karıştırmaya başladı.

"Aha!" diye bağırdı, çantadan bir dizi muşta çıkardı. "Geçmişte beni cezalandırmak için bu bebekleri çıkardığın zamanları hatırlamadığımı mı sanıyordun Ramon? Prensesim ve onun tarafından hoyratça bölünmeden önce.... anılar şeridinde bir gezintiye çıkmak üzere olduğumuz konusunda beni uyarmıştın." Dışarıda olup bitenlerle ilgilenmeyen Gölge ekibimizin birkaç üyesine merakla baktı. "Kişisel komandolar."

Silahımın namlusunun üzerinden Ramon'a dik dik baktım. "Zach'e daha önce işkence yaptın mı?"

Bennett elimi rahatlatıcı bir şekilde sıktı. "Andrea, seni bizden aldıktan hemen sonra Zach'i bu şekilde cezalandırmaya başladı."

Tetiğe bastım ve kurşunu Ramon'un diz kapağına gömdüm. Acı içinde bağırdı, ben de devam ettim ve diğer dizini de , çünkü simetri hoşuma .

Zach, yerde kıvranan Ramon'un başında durmak için yanıma döndüğünde, "Siktir, bebeğim," diye mırıldandı. "Çok ateşliydi ama biraz da bana bırakmalısın, tamam mı?" Alnıma uzun bir öpücük kondurmak için beni kendine çekti ve sonra işe koyuldu.

Zach muştaaları sağ eline geçirdikten sonra Ramon'un vücudunda mümkün olduğunca çok sayıda kemiği acımasızca ve özenle kırmaya başladı, geri kalanımız ise hem saygı hem de acımasız bir memnuniyetle izledik. Zach sonunda her şeyi bir

Kafasına temiz bir darbe indirdikten sonra onu kollarıma çektim. Bana doğru sarktı, hala zor nefes alıyordu ve bir daha gitmesine asla izin vermeyeceğime yemin ettim.

"Ben iyiyim Prenses," dedi, bir kolunu bana dolayarak ve beni iri bedeniyle Bennett'inki arasına sıkıştırarak. "Sadece iyi bir gece uykusuna ihtiyacım var, sonra yeni gibi olacağım."

Bunu göreceğiz, ancak doktorumuzun onu ince bir tarakla gözden geçirmesi gerektiği konusunda Zach ile tartışmadan, ekibimizin geri kalanı nihayet açık bölme kapısından akmaya başladı.

Dom kapıdan içeri girmeden yaklaşık on saniye önce kulaklarımıza "Dışarısı temiz," diye duyurdu. "birkaçı kaçtı ama bu tür korkakça bir hareketten sonra bir daha Şehir'de görünemeyecekler."

Noah onun yanına yürüdü ve yüzündeki örtüyü geniş bir gülümsemeyi ortaya çıkardı. Dom ise somurtkan görünüyordu.

"Kıçına ne girdi?" Dom yanımızda durup Ramon'dan geriye kalanlara müstakil ve klinik bir bakış atarken sordum.

Öfkelendi. "Hargraves'e küçük bir yarışma için meydan ve kaybettim."

Noah Zach'i kucakladı ve önüme geçerek tüm vücudumda yara olup olmadığını kontrol etti. Büyük bir kız olduğumu ve hiç yara almadığımı mırıldanarak onu uzaklaştırdım ve o da Dom'a dönmeden önce bana kıkırdadı. "Oldukça eşitti, Dom. Ekip o el bombasıyla senin kolay öldürdüklerinden birkaçını aldı. Benim çatı tarafımda seçecek daha fazla ceset vardı."

"Yine de," diye yakındı ve ben bir gülümsemeyi bastırdım. Babam erkek arkadaşım ile keskin nişancılık yarışına girmişti ve eğer bu hayatımın şu anki durumunu özetleyen iyi bir şey değilse, ne bilmiyordum.

Hâlâ Zach'e tutunarak durduğum yerde önüme geçme sırası Bennett'teydi ve benimkini de çekiştirmeden önce kendi kar maskesini indirdi. Yüzüme bakarken büyük elini nazikçe enseme doladı, o güçlü yeşil gözler beni transa geçirmekle tehdit ediyordu. "Artık bizimle misin, Angel?"

İçimi çektim. "Evet... Şu anki ortamımıza rağmen, üçünüz de tekrar yanımda olduğunuz için kendimi hiç olmadığım kadar huzurlu hissediyorum."

"Güzel," diye gürledi benden çığ, sahiplenici bir öpücük önce. Ağzının içinde inledim ve Zach'in yanımda şaşkın bir nefes aldığını hissettim.

Bennett uzaklaştığında, Zach kulaktan kulağa sırtıyordu. İkimizin arasını işaret etti. "Eee, *bu* ne zaman oldu?"

Omuz silktilim. "Bennett, Anders'i beni uyuşturup kaçırdığı ve ayrıca babamın paha biçilmez araştırmalarını, bunun için ailemi öldüren Ailelere sattığı için çıplak elleriyle döverek öldürdükten sonra."

Zach bir süre sessiz kaldı, gözleri aramızda gidip geldikten sonra, "Bazı şeyleri kaçırmışım," dedi.

"Bazı şeyleri gözden kaçırmışsın," diye kabul etti Noah.

Bennett'e hülyalı bir gülümseme verirken Zach'in yanına sokuldum. "Seviştik ve o da bana *L-worded* yaptı."

Zach yanımda suratını asarken Bennett de gülümsememe kendini beğenmiş bir sırıtışla karşılık verdi. "Ciddi misin dostum? Bunca zamandır onun hakkında dünyanın en inatçı pıslığıydın ve birdenbire *L-kelimesi* ile hepimizin önüne mi geçiyorsun? Gerçek dışı. Siktir git."

"Ben de öyle dedim," dedi Noah ona ama ikisi de sırtıyordu -Dördümüzün bir kez daha sağlam bir birlik olmasından en az benim kadar mutlu olduğu belliydi.

Zach'in karanlık bakışları odanın öbür ucundaki bir şeye takıldı. "Bekle, o... Martinez mi?" Dar gözlü bakışları Martinez'in uzun boylu, kaslı formunu takip etti, adam bölmenin kapısından içeri girdi, bize bir selam verdi ve sonra Kara'yı kontrol etmek için yanımıza geldi.

"Kaçırdığın bir şey daha," diye homurdandı Bennett, sesi acı geliyordu. Martinez'in yıllar önce Spencer'ın üst kademelerinde çalıştığını biliyordum ama bu gecenin erken saatlerine kadar Bennett'in bir dönem korumalığını da yaptığını bilmiyordum. "Kız arkadaşımız, Aile'den ayrılanlardan oluşan güçlü bir yeraltı ağının lideri. Devam edin."

"Lider olduğumu söyleyebileceğimden emin değilim-" diye başladım, ama sonra ekibimizden bir başkası yanımızdan geçti.

Rocky, Zach'e bakmadan önce bana "Selam patroniçe," dedi. "Seni tek parça halinde görmek güzel Ferrero."

Zach ona bön bön baktı. "*Et tu*, Rocky?"

Önceki hayatında Kulüp'te baş fedailik yapmış olan Rocky, takımın geri kalanıyla bir araya gelmeden önce Zach'e şuh bir göz kırptı.

Zach başını salladı. "İki yıl önce ortadan kaybolmadan önce Kulüp'teki en iyi adamlarımızdan biriydi. Tam bir pislik."

Üç erkek arkadaşına da mahcup bir şekilde sııttım. "Gölgeler'de bazı ilginç insanlar topladık. Ama artık buna siz de , değil mi?"

"Elbette öyle, tatlım," diye yanıtladı Noah.

"Şimdi ne olacak?" Zach kafası karışmış bir halde sordu.

Tüm bu insanların kim olduğuna dair açıklamama başlayamadan, bölme kapısının dışında yüksek sesli lastik gıcırtiları duyuldu.

Şehirden gelen köprüyü kapatan zırhlı ciplerden biri depo girişinin hemen önünde kayarak durduğunda her birimiz silahlarımızı çekti. Sürücü kapısı açıldı ve Frankie dışarı fırladı.

"Kahretsin, tüm eğlenceyi kaçırdım mı?" diye sordu, kendisine yirmi silah doğrultulmuş olmasına aldırmadan. Kapıyı çarptı ve görünüşe göre aracın kaputuna binmiş olan siyah giysili bir beden etkileyici olmayan bir gümbürtüyle yere düştü. Alt dudağını uzattı ve dramatik bir sızlanmayla, "Alev makinesiyle oynayabileceğimi söylemiştiniz." dedi.

İçeri girdi ve ekibimizin en tecrübeli üyeleri bile onu dikkatle izledi. Frankie'nin eski püskü bebek pembesi atlet kanla ıslanmıştı, sıçrayan kan boynuna ve yüzüne sıçramıştı. AK-47'sini gelişigüzel bir şekilde sırtına asmıştı ve vücuduna başka hangi keskin nesneleri bağladığını bilmek bile istemiyordum.

Ona ağzı açık bakmayan tek kişi, Frankie çocuklarımla birlikte durduğum yere yaklaşırken aç bakışlarıyla Frankie'nin her hareketini izleyen Max'ti.

"Lanet olsun," diye yemin ettim nefesimin altında. "Sanırım Max Frankie'yi becerdi. Ya da yapmadıysa bile kesinlikle yapmak istiyor."

Zach homurdandı. "Rüyalarında. Frankie Kulüp dışında sevişmez, Prenses."

Frankie'nin karamel gözlerinin Max'e doğru kaydığını ve sonra sanki bakarken yakalanmak istemiyormuş gibi sıçrayarak uzaklaştığını izlediğim için bundan pek emin değildim.

Ugh, Max.

"Yeğenim!" Frankie yanımıza yaklaşırken bağırdı. "Seni iyi ve sevgilinin kollarında gördüğüme sevindim." Ramon'u incelemek için durdu. "Ah, görüyorum ki biri hak bulmuş. Bunu sevgili kız kardeşimin kapısına teslim etmemi ister misin?"

"Kesinlikle," diye yanıtladı Zach. "Göğsüne, bunu Ferrero'dan istifam olarak kabul etmesi gerektiğini yazan bir not iliştin."

"Tamamdır," dedi Frankie sırıtarak. "Muhtemelen ben de istifamı sunmalıyım. Sanırım tüm köprüleri yaktım - gerçek ve mecazi anlamda." Delikli kaşlarını salladı, sonra bana baktı. "Gölgeler'de benim için de bir yer var mı, Küçük Şövalye?"

Etrafımızda şok olmuş fısıltıların ve mırıldanmaların uğultusu duyuluyordu.

Meşhur Frankie Fingers Gölgeler'e mi katılmak istedi?

Ve Gölgeler'in ne olduğunu nereden bildiğini sormayacaktım bile.

"Evet, var" diye cevap verdim. "Ve Knightta, eğer istersen."

Küçük bir selam vermeden önce bana gülümsedi. "Hizmetinizdeyim leydim."

"Pekâlâ ekip," diye seslendi Dom, herkesi Frankie Fingers'ın Şövalye Varisi'ne sadakat yemini etmesini izlerken yaşadıkları uyandırarak. ". Martinez ateşe verecek. On dakika içinde teknelerle buluşuyoruz."

"Kahretsin, biraz kestirmem lazım," diye inledi Zach. "Ve... ayakkabıya."

Ona bu iki şeyi de alırdık ve gecenin geri kalanında yanımdan ayrılmamasını sağlardım.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

JOLIE

I Ertesi sabah evdeki ranzamda uyandığımda tüm vücudum Zach'e yaslanmıştı, sanki biz uyurken onun tenine girmeye çalışmıştım. Yüzümü ödünç aldığı yumuşak uyku tişörtüne gömmüştüm. Max'ten gelen şampuanım gibi kokuyordu ve onu içime çekerken sahiplenici hayvanı uyandırıyordu.

Bu sabah çok memnun ve kendini beğenmiş bir haldeydi.

Yatak odasının kapısından gelen boğuk sesler bana diğerlerinin uyanık olduğunu ve küçük mutfak/oturma odamızın etrafında dolandıklarını söyledi. Noah kanepede, Bennett ise onun yanındaki havalı yatakta uyuyordu; Bennett, Max'in benimkinin altındaki ranzada yatma teklifini pek de nazik olmayan bir şekilde reddetmişti.

Zach, "Günaydın bebeğim," diye homurdandı, bana doğru hafifçe gerinerek eğildi. "İyi uyudun mu?"

"Evet," diye mırıldandım göğsüne. "Doktorumuz yaşayacağına dair bana güvence verdikten sonra."

Zach'in kafasında zimbalar, kırık bir kaburga kemiği ve birkaç şişmiş vücut parçası daha vardı ve kafeste yumruklarını kullanarak ne kadar çok zaman geçirdiği göz önüne alındığında, düzenli olarak uğraşmadığı bir şey olmadığına söz vermişti.

"Benim için endişelenme lütfen Jojo," diye fısıldadı saçlarıma. "Her şey düşünüldüğünde, sanırım son kırk sekiz saati benden çok daha kötü geçirdin."

Zach, dün gece geç saatlerde küçük mutfak masamızın etrafında Çin yemeği yerken tam bir bilgilendirme almıştı, bu yüzden şimdi

Hain amcam, babamın araştırması ve Gölgeleler olan gizlenen, sessiz canavarla ilgili hız.

"Bilmiyorum," diye düşündüm, yüzümü tişörtünden çekip o muhteşem kara gözlerine bakarak. "Anders yaptığı şey yüzünden acımasız ve acı dolu bir şekilde öldü. Yedi buçuk yıldır aradığım cevaplara sahibim. Üçünüz de . Max, Dom ve Laura güvende ve sağlıklı. Ve kötü şöhretli Frankie Fingers artık bir Gölge ve Knight'ın tam teşekküllü bir üyesi." Kaşlarını kaldırdım ve ona küçük bir sırıtış attım. "İşler aslında benim için oldukça iyi görünüyor."

Gülümsememe karşılık verdi ve hızla pisliğe dönüşen bir öpücük için daldı. Dudaklarına karşı inledim ve karnıma karşı sertleştiğini hissettim. "Sana sahip olmama izin ver bebeğim," diye fısıldadı dudaklarıma, derin törpüsü aceleye dönüştü. "Sana ihtiyacım var."

"Zach," diye inledim. "*Ailem* kapının dışında."

"Sessiz olabilirim," diye cevap verdi seksi bir sırıtışla. "Yapabilir misin?"

O aç bakışların içine düştüm ve sadece başımı sallayabildim. Uyku şortumu çabucak çıkardı, bir bacağını çıkarmam için kalçalarımın aşağı indirdi ve aletini pijama pantolonundan çıkarıp eve doğru kaydırırken bacağını ince kalçalarının üzerine attım.

İniltisini boynuma gömdüğünde inledim ve elini aramıza daldırıp sert bir parmağıyla klitorisimi bulurken yavaş ve sabit bir şekilde içimde hareket etmeye başladı. Beni hızla ayak parmaklarını kıvıran bir doruğa ulaştırdı ve acı dolu iniltimi aç bir öpücükle bastırdı. O da benimle birlikte boşaldı ve sonrasında birkaç sessiz, mutlu dakika boyunca birbirimize sarıldık.

"Sana aşık olduğumu biliyorsun, değil mi Prenses?" diye mırıldandı kulağıma.

Nefesimi içime çektim. "Öyle mi?"

"Elbette öyleyim." şortumu düzelitti ve parmaklarını dağınık saçlarımda gezdirdikten sonra gözlerimin içine bakacak kadar uzaklaştı. "Önce seni on iki yaşındaki bir çocuğun en iyi arkadaşını sevdiğ gibi sevdim. Sonra seni, kaybettiğimiz meleğimizin yasını tutarken sevdim. Ya şimdi? Hiç kadar inanılmaz, seksi, *güçlü* bir kadınla tanışmamıştım ve bu kadının *benim* Jojo'm olduğu gerçeğı? Ben ilk günden beri gidiciydim, bebeğim. Sana o kadar aşığım ki, komik bile değil."

Gözümden bir damla yaş süzüldü, çünkü anlaşılan Bennett barajı yıkmıştı ve artık ağlayan biriydim. "Ben de seni seviyorum," diye fısıldadım. "Her zaman sevdim, her zaman seveceğim."

"Bu iyi Prenses," diye cevap verdi göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle. "Çünkü benden asla kurtulamayacaksın."

Tam beni sırtüstü yatırıp üzerime çıkarken, biri yatak odasının kapısını yumrukladı.

"Onu pantolonunun içinde tut, Ferrero!" Max kapalı kapının ardından havladı. "Kahvaltı neredeyse hazır, sonra hepimizin yapacak işleri var."

"Ugh," diye inledi Zach, üzerimden yuvarlanarak. "Görünüşe göre yine kışını tekmelememe ihtiyacı var."

Dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdum, sonra da ranzalara bağlı küçük merdivenden kayarak aşağı indim. Yere indiğimde Zach'in yatağın kenarına uzanmış beni izlediği yere baktım ve ona en sert bakışımı attım. "O kafese geri dönmeyi aklından bile geçirmeden önce kendine en az iki hafta vermeni istiyorum, yoksa seni kendim döverim."

Bana seksi bir sırıtış fırlattı, gözleri bundan gerçekten hoşlanacakmış gibi parlıyordu. Ben de ona bıkkın bir bakışla karşılık verdim ve kıyafet çıktım.

Bir süre sonra banyodan çıktım, tayt ve büyük boy bir sweatshirt giymiştim, Zach'in kalçalarımın arasında bıraktığı pislikten kurtulmuştum. Oturma odasına vardığımda, üç erkek arkadaşımı da -Saint Gabriel Şehrinin Dört Ailesinin Varisleri- kanepede düzgün bir sıra halinde otururken pişmanlık içinde buldum. Dom kollarını kavuşturmuş, onlara doğru bakıyordu.

Max mutfak barında bir tabureye oturmuş, hevesli bir gülümsemeyle mısır gevreğini ağzına atıyor ve onu izliyordu. Laura mutfakta meşguldü ve belli ki oturma odasındaki durumu görmezden geliyordu.

"-ve onun için kemikli köpekler gibi kavga etmeyeceksiniz, beni anlıyor musunuz?" Dom öyle diyordu.

"Evet, efendim," diye yanıtladı Bennett.

"Tabii ki hayır," diye ekledi Noah.

"Taşaklarımızı ," diye bitirdi Zach.

"Dom," dedim, ses tonum sakarin gibi tatlı ve çok tehditkârdı. "Bu da ne demek oluyor?"

"Selam tatlım," diye cevap verdi, sıcak bir şekilde gülümsüyordu ve ona attığım hançerlere aldırış etmiyordu. Bana işaret etti ve ben de parke zeminden geçip küçük oturma odamızdaki yıpranmış halıya basarak onun yanında durdum. "biraz sohbet ediyordum. Sana karşı olan duygularından ve sadakatlerinden tamamen eminim ama herkesin çok eşli bir ilişkinin dinamikleriyle başa çıkabileceklerinden emin olduklarından emin olmak istedim."

"Aman Tanrım, Dom," diye inledim, yüzümün ısındığını hissediyordum.

"Sorun değil tatlım," dedi Noah yumuşak bir gülümsemeyle. "İlişkimizin normal olmadığını ve ilginç koşullar altında bir araya geldiğimizi anlıyoruz. Dom sadece seni sevdiği için sorular soruyor."

Zach yumruğunun içine öksürdü. "Kıçımı öp."

Bennett'e kaşlarımı kaldırarak baktım. Ne de olsa bu... durumun en yeni üyesiydi ve her şeye ne kadar güvendiğinden tam olarak emin değildim. Ancak uykuda buruşmuş kahverengi saçlarını, dar gri eşofman altını ve geniş göğsündeki muhteşem melek kanatlarının dövmesini gizleyemeyen ince beyaz uyku tişörtünü gördüğümde bu düşünce aklımdan uçup gitti.

Ona şehvetli bir sürtük gibi baktığımı fark etti ve yakışıklı yüzünde ukala bir sırıtma belirdi, sonra sırıtmayı sildi ve şöyle dedi: "On bir yıl boyunca arkadaş olabilecek kadar yakın olduk ve ölüm bile bu bağı koparamadı. Bunu birlikte çözeceğiz, Angel."

Laura mutfaktan küçük bir ciyaklama sesi çıkardı. "Ona 'Melek' mi diyor? Aman Tanrım, ağlayacağım."

"Kendine hakim ol anne," diye mırıldandı Max bir lokma mısır gevreğinin etrafında.

Dom memnun olmuş gibi başını salladı ve bir kolunu omzuma dolayarak beni şefkatle sıktı. "Sen bunu hak ediyorsun."

Çok sevgiler, tatlım. Onları aldığına sevindim."

Burnumu çektim. Lanet olsun, su işlerinin durması gerekiyordu. "Teşekkürler, Dom. Ben de öyle."

O uzaklaşıp mutfığa yöneldi ve ben de içgüdülerime yenik düşüp Bennett'in kucağına atladım.

"Günaydın Angel," diye gürlledi, kollarını bana doladı ve kulağımın arkasına, ayak parmaklarıma kadar karıncalanmalar gönderen kalıcı bir öpücük kondurdu.

"Merhaba Bennett." İçimi çektim, kanepenin ortasındaki minderde yanına uzanmış, benzer şekilde uykusu dağılmış ve lezzetli görünen Noah'ya uzanırken ona sarıldım.

Noah uzun parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi. "Hey, tatlım. Nasıl hissediyorsun?"

"Ben iyiyim," diye cevap verdim. "Sanırım yakında gerçek dünyaya dönmeye hazır olacağım."

"Güzel, çünkü Bennett dekan ailelerimizi bu işe karıştırmak için yaygara koparmaya başlamadan önce bize sadece bir gün daha dersten muafiyet kazandırabilirdi. Yani yarın okula döneceksek bugün yapmamız gereken çok şey var."

Zach mutfaktan iki fincan sıcak kahveyle döndü ve yüzümüzü bize dönerek koltuk masasına yerleşti. Bir kral gibi fincanlardan birini bana uzattı ve o ilk keyifli yudumdan sonra benden çıkan cinsel inilti üçünü de kıvrandırdı.

"Sakin ol Prenses," diye mırıldandı Zach. "Kahvenin seni benden daha fazla ısıttığını düşünmek hoşuma ."

Noah homurdandı. "Bunun senin 'yeni yattım' suratın olduğunu biliyordum Ferrero. Ondan sonra burada oturup Dom'un gözlerinin içine baktığına inanamıyorum."

"Dom ve Laura sağlıklı cinsel ihtiyaçları olan yetişkin bir kadın olduğumu biliyorlar," diye ilan ettim Bennett'in kucağındaki tüneğimden. "Gayet iyiler - öyle olmak zorundalar, çünkü Max temelde yürüyen bir ereksiyon."

"Bunu duydum!" Max mutfaktan bağırdı.

"Duyman !" Ben bağırdım.

"Büyükanne ve büyükbaba olmak için çok genciz!" Laura odadakilere duyurdu, çünkü görünüşe göre işler zaten yeterince garip değildi.

"Ah," diye inledim ve çocuklarımlın hepsi kızarmış yanaklarıma kıkırdadı. "Hadi yiyelim de işe koyulalım. Ramon daha Andrea'nın kapısının önünde üşümeden işe koyulmak istiyorum."

Öğleden sonra geç saatlere kadar epey ilerleme kaydetmiştik.

"Yani patentler alındı ve her şeyi Vakıf üzerinden yürütebileceğiz, öyle mi?" Zepp'e oturma odasının zemininde otururken kucağımda duran dizüstü bilgisayarımın hoparlöründen sordum. Sırtımı kanepeye yaslamıştım ve Noah da üstümdeki minderlere yayılmıştı; bir eliyle telefonunu kurcalarken diğer eliyle de tembelce saçlarımı okşuyordu. Laura'nın kitapçıdaki ofisinden yeni dönmüştü ve kendi işlerini halletmek için birkaç saatliğine oraya el koymuştu.

Zepp, "Evet, gezegendeki en zengin kişi olmak istemediğimize karar verdiğiniz için, on yılın en büyük teknoloji buluşundan elde edilen kârla hayır işlerinizi finanse edeceğiz," diye homurdandı.

"Ben çok zenginim."

"İşte ruh budur," diye karıştı Noah.

Zepp enerji içeceğinden duyulabilir bir yudum aldı. "Tamam, anladım. Bu konuda seninle tartışmayacağım, çünkü bana büyük bir zam yaptın ve alıştığım şıklığı korumamı sağladın."

"Giydiğini bildiğim kapüşonlu tişörtü ne zaman ?" Zepp'in güvenli sunucumuza gönderdiği çeşitli belgeler arasında gezinirken sordum.

Burnunu çektiğini duyduk. "Tahmin etmem gerekirse... en az bir ay."

Noah omzuma doğru eğildi ve hoparlörlerime doğru konuşmadan önce kulağımı biraz ısırdı, "Silver bana temiz çamaşırların olsun diye sana yepyeni Knight Technologies polo tişörtlerinden bir set gönderdiğini söyledi."

Zepp oflayıp pufladı, suratı asıldı. "Bu gereksizdi ve adresimi bulduğu için hâlâ kızgınım."

Zepp ve Silver arasında süregelen savaş ne kadar eğlenceli olsa da yorgundum ve daha sonra kampüse dönmemiz gerekiyordu. "Bu gece her şeyi imzalayıp takıma geri götüreceğim. Sadece babamın eserinin emin ellerde olmasını istiyorum."

"Öyle olacak, Jojo. Bu iyi bir hamleydi."

Kapattı ve ben de dizüstü bilgisayarımı kapattım, başımı kanepeye yasladım ve Noah'nın devam eden bakımlarının tadını çıkardım.

Birkaç sessiz dakikadan sonra ona "Zach ve Bennett eve ne zaman geliyor?" diye sordum.

"Şimdi yoldalar," diye cevap verdi. "Zach ile gurur duyun-Bennett, Max ona 'şımartılmış güzel çocuk prens' dedikten sonra bile kafesin dışında kaldığını söylüyor."

"Ah, Max," diye homurdandım ve bu homurtu Noah'nın saçlarımı nazikçe çekmesiyle küçük bir iniltiye dönüştü.

"Rahatla, tatlı kız," diye mırıldandı. "Zach uslu durdu ve ikisi de her an tek parça halinde evde olabilirler."

Zach ve Bennett günü kendi projeleri üzerinde çalışarak geçirdikten sonra stres atmak için Dom'un spor salonuna gittiler. Zach bana hafif ağırlıklara ve torba çalışmasına bağlı kalacağına söz verdi çünkü itaat etmesinin anahtarının onu şiddetle tehdit etmek değil - bu sadece onu tahrik eder - bunun yerine mükemmel vücudunda yeni bir çürük bile bulursam kek dükkanının kapanacağına dair kesin bir uyarı yapmak olduğunu keşfetmiştim.

Gözleri gerçek bir dehşetle açılmıştı ve bana iyi olacağına dair yemin etmişti.

Öte yandan Bennett dövüşmeye gitti. Dom'un spor salonunu sık sık ziyaret eden Gölgeler'in sayısız üyesine aslında *şımartılmış bir güzel çocuk prens* değil, hesaba katılması gereken bir güç olduğunu kanıtlamaya karar vermişti.

Zepp'le buluşup o günkü işlerimi bitirirken, muhtemelen Bennett'in küçücük spor şortuyla kafese hükmetmesini kaçırdığım için içim kan ağlıyordu.

Düşmanlarımı ezebilmek için yaptığım fedakarlıklar.

Yerimde dönüp kanepeye tırmanmadan önce dizüstü bilgisayarımı yanımdaki yere bıraktım ve vücudumu Nuh'un battaniyesiymişim gibi onunkinin üzerine örttüm. Yüzümü boynunun kıvrımına sıkıştırdım ve o da kollarını hiç ayrılmak istemediğim rahat, güvenli bir sarımayla bana doladı.

"Yarın gerçek dünyaya dönüyoruz," diye mırıldandım boynuna. İçini çekti, beni daha sıkı sıkı.

Bu gece Akademi'ye geri dönecek ve yarın sabah son üç günde hiçbir şey olmamış gibi sınıfta olacaktık.

Sanki Aileler'in ailemi sırf onlardan *çalmak* için öldürdüğünü keşfetmemişiz gibi.

Sanki Bennett bize yaptıkları için amcamı gözümün önünde öldürmemiş gibi.

Sanki Zach, biz Ferrero Enforcer ekibinin tamamını yok etmeden ve onların saflarındaki en değerli varlığı çalmadan önce öz annesi tarafından kaçırılmamış gibi.

Ancak Ailelerin bizi yakalamasının an meselesi olduğunu biliyorduk ve o zaman bizim için neler hazırladıklarını görecektik.

BEŞİNCİ BÖLÜM

BENNETT

I Bir zamanlar Spencer Ailesi'ni alenen azarladığım günün -eğer o gün gelirse- dehşet, endişe ve suçluluk duygularıyla birlikte geleceğini düşünmüştüm. Sanıyordum ki eğer

Babama karşı durmaya karar , yine de zihnimin arkasında bir hastalık gibi gizlenen ve bana doğru şeyi yapmadığımı söyleyen şüphelerim olacaktı - sadece sabırlı olur ve daha iyi günler için dayanırsam Spencer hala benim geleceğimdi.

Cuma sabahı Jolie'nin küçük elini sıkıştırıp yemekhaneye doğru yürürken bunların hiçbirini hissetmiyordum. Yurttaki dairesinden Holywell Hall'a doğru yürümeye başlar başlamaz, parmaklarımı onunkilere sıkıca geçirerek benimle tartışmaya cesaret etmesini sağlamıştım. Bana bir kaşını kaldırdı ama ağzının kenarındaki gülümseme bilmem gereken her şeyi anlatıyordu. Zach ve Noah aynı anlayışlı bakışları bana fırlattıktan sonra düşmüşlerdi.

Bu babama ilk açık "siktir git" deyişimdi ve bunu Jolie Knight'ın eli elimdeyken yaptığım için çok gururluydum.

Sırf ailesinin mirasını çalabilmek için benden aldığı en iyi arkadaşım, bunu hak edecek bir şey yapmış gibi davrandı.

Spencer kontrolsüz yolsuzluk ve açgözlülükten başka bir şeyi temsil etmiyormuş gibi davranırken öldürmeye çalıştığı masum küçük kız.

Artık yetişkin olan kadın ondan her şeyi almak için geri dönmüştü.

Kapıya en yakın duran uzun ziyafet masalarından birinden biri yüksek sesle "Vay anasını, *geri dönmüşler*," diye fısıldadı. Salondaki tüm gözler dördümüze çevrildi ve biz uzun koridordan salonun önüne doğru ilerlerken konuşmaların gürültüsü anında kesildi.

Meraklı sınıf arkadaşlarımızın Jolie'nin elini benim elimde görmeleri uzun sürmedi ve öfkeli fısıldaşmalar başladı.

"Görünüşe göre yakalandık," diye Jolie biz yürürken, başı dikti ve muhteşem gözleri bir kraliçe gibi soğukkanlılıkla odayı tarıyordu. "Grup arkadaşlarını botumda bir bıçak olduğu ve bugün kendimi çok bıçaklanmış hissettiğim konusunda uyarmanı öneririm."

Zach ve Noah arkamızdan kıkırdarken, "Kendine gel Angel," diye azarladım onu, bir gülümsemeyi ve ereksiyon başlangıcını bastırarak. "Buradaki herkes kısa içinde benim olduğunu anlayacak."

"Bizim," dedi Zach.

"Bizim," diye katıldım.

Jolie elimi şefkatle sıktı ve kendimi uçabilecekmişim gibi hissettim.

Bu sabah uyandığımda Meleşimi kollarımda huzur içinde uyurken bulduğumda hayatım boyunca hiç bu kadar mutlu olmamıştım, beyaz-sarı saçları çıplak göğsümde onun onuruna yaptırdığım dövmenin üzerinde dalgalanıyordu. Noah onun sırtına sarılmış, bacaklarını birbirine dolamış, Zach ise Jolie'nin dev yatağındaki açık şiltenin geri kalanında uyukluyordu; hepimiz son iki günde yaşadığımız olaylardan sonra dün gece kampüse döndükten sonra bir yığın halinde sızaktan başka bir şey yapamayacak kadar yorgunduk.

Kız arkadaşımınla yatakta başka erkeklerin varlığından rahatsız kalmayıp, bunun *doğru* olduğunu hissettiğimi keşfettiğimden rahatlamıştım. Çünkü biz -Varisler, kardeşlerim, ben ve hayatımızın aşkı- yine birlikteydik.

Bu benim ailemdi.

Grubu yükseltilmiş kürsüdeki tanıdık masamıza götürdüm ve Jolie bana sorgulayan bir bakış attı.

"Yemek müdürünü ölümle tehdit ," diye cevap verdim kayıtsızca. "Hepsinin seni burada bizimle görmesini istiyorum."

Merdivenleri çıkarken etrafımızdaki fısıldaşmalar yoğunlaştı. Jolie'ye masanın başından bir sandalye çektim ve o da benim centilmenliğime sırtarak geçerken takım elbiseli göğsümü okşadı, kalçaları dar kot pantolonunun içinde öyle bir sallanıyordu ki üçümüz de tüm okulun önünde onun kıçına bakıyorduk.

Oturmadan önce çenesinden tuttum ve dudaklarını dudaklarıma getirdim ve onun küçük iniltisini en iyi şarapmış gibi içtim.

Ön masalardan gelen kulak tırmalayıcı çığlık, iğrenç olduğu kadar tahmin edilebilirdi de.

"Bennett!" Harper kürsüye doğru yürürken çığlık attı. "Ne yaptığını sanıyorsun sen? Biz *nişanlandık*!" Hepimizin hatırlatmaya ihtiyacı varmış gibi yüzüklü elini salladı, sağ eli ise kırık bileği beyaz bir alçıya alınmış halde yanında gevşek bir şekilde duruyordu.

Jolie sinirli bir nefes verdi ve ben ona gülümserken çenesindeki sahiplenici tutuşumu sürdürdüm. "Özür dilerim, Angel." Sesimin ön masalara kadar ulaştığından emin oldum. "Şunu halletmeme izin ver. Bir dakikaya geliyorum."

Solgun, çilli yanaklarına vuran memnun kızarıklık her şeye değdi.

Topuğumun üzerinde döndüm ve kürsünün kenarına doğru adım attım, böylece Harper'ın altımdaki katta kalmasını ve kısa merdivenlerden yukarı doğru yürümeye başlamamasını sağladım.

"Bennett, bir *sözleşmemiz* var!" diye ciyakladı, ayaklarımın dibinde aniden durdu. "Cidden o kaba kaltakla birlikte olamazsın! Buna izin vermeyeceğim. *Babam* buna izin vermez!"

"*Sessiz* olun," diye bağırdım ve tüm salon ürkütücü bir sessizliğe büründü. "Bennett-"

"*Sessiz* ol dedim." Birini özellikle küçük hissettirmek istediğinde babamı kanalize ederek burnumun ucuyla ona baktım. "Aziz Gabriel Şehri'nin Dört Ailesi'nden birinin varisine hakaret etmeye nasıl cüret edersin?"

Her zamanki kendini beğenmiş havası geri dönmüş bir şekilde ayağa kalkmadan önce bir anlığına bana bakakaldı. "Seni asla aşığılıyorum, Bennett. Sen benim müstakbel kocamsın. O kaltaktan bahsediyordum-"

"Bu cümleyi sakın bitirme," dedim, aldatıcı bir şekilde eşit bir ton tutturarak. "Şövalye Varisi'ne hakaret etmiyorsun. Ona bakmıyorsunuz bile. O sizden o kadar üstün ki, onunla aynı havayı solumanıza izin verildiği için bile *şanslısınız* - hepiniz ."

Zach arkamdan, "Dostum, her zaman bizi bir üst seviyeye çıkarmak zorunda," diye mırıldandı.

"Şşşt," diye fısıldadı Jolie. "Sizden aldığım *tüm* hediyeleri seviyorum ve bu hediye'nin gelmesi uzun zaman aldı."

Kesinlikle öyleydi ve ben bu kadar uzun sürdüğü için inatçı bir aptaldım.

"Bennett, sana ne oldu bilmiyorum," diye çıkıştı Harper altımdan. "Ama sanırım yasal ve bağlayıcı bir sözleşmemiz olduğunu unuttun. Evleniyoruz ve bu Şehri *birlikte* yöneteceğiz."

"Aslında bu konuda bazı haberlerim var, Harper," diye cevap verdim. "Söz konusu evlilik sözleşmesi seninle Spencer Varisi arasındaydı. Bu sabah itibarıyla Spencer'dan istifa ettim ve artık Varis değilim. Babama haber verildi ve sözleşmemiz artık hükümsüzdür."

"Ne yaptı?" Jolie tısladı.

Noah, "Babası çok yakında öğrenecekti, tatlım," diye mırıldandı.

Tek üzüntüm, Elise'in babamın sabah kahvesini yudumlarırken benim kısa mesajımı iletirken duvarda uçan bir sinek olamamaktı.

Harper'a, "Tabii babam yeni bir Varis bulmazsa. Sanırım yeni bir Varis arayışına girecek ve sen de o talihsiz ruh her kimse, derecede çaresiz olduğun statü artışı için onun peşine düşebilirsin."

Kalabalıktan kıs kıs gülme sesleri geliyordu ve Harper sanki ona söylediklerimi anlamamış gibi ağzı açık bir şekilde bana bakmaya devam ediyordu. Öyle olmadığından emindim; o hayatında hiçbir konuda hayır denmemiş en yüksek kademedeki varislerden biriydi ve kafasına bir kova buzlu suyu fırlatan ilk kişi olduğum için çok heyecanlıydım.

Aralık ayındaki Obsidian Nehri kadar soğuk olmasını umuyordum.

Ona soğukkanlılıkla baktım. "Başka bir şeye ihtiyacın var mıydı Harper? Kahvaltım soğuyor ve dersten önce kız arkadaşım ile biraz vakit geçirmek istiyorum."

Kadının şaşkın sessizliği devam etti. Önce öfkeden kızaran, şimdi de şoktan solgunlaşan yüzünün rengi solmuştu. Bu saçmalığı sonsuza dek geride bırakmaya hazır bir şekilde ona sırtımı dönmüştüm ki, "Varislikten öylece *istifa edemezsin!* Bu çok saçma Bennett. Sen bir *Spencer'sın.*"

Masamızın ön tarafına yaslanmış, Zach ve Noah'ın her iki yanında sıkıca kenetlenmiş olduğu Jolie'ye baktım ve bana doğru ışınlandığı sevgi dolu sıcak gülümseme hayatım boyunca hissettiğim hiçbir şeye benzemiyordu.

Meleğim burada benimle birlikteydi, bizimle *birlikteydi* ve bu acımasız lanet Şehir'le birlikte yüzleşecektik.

Omzumun üzerinden Harper'a umursamaz bir bakış fırlattım. "Hayır. Ben bir şövalyeyim."

Diğer ayakkabının düşmesi sadece öğle yemeği saatinin sonuna kadar sürdü.

Dördümüz her zamanki bakışlar ve fısıldaşmalar arasında yemek salonundan çıkmıştık; Jolie ve ben ekip antrenmanına, Zach spor salonuna ve Noah da Cuma öğleden sonraki çalışma saatine gidiyordu ki Dekan Jansen yolumuza çıktı.

"Ailen burada," dedi, sözleri hızlı ve asabi. "Kütüphaneyi boşaltma ve oradaki en büyük konferans salonunu toplantınız için ayırma cüretini gösterdim." Durakladı, bakışları Jolie'ye yöneldiğinde büzülmüş dudakları buruştu. "Davetli değilsiniz, Bayan Knight."

Bir kolumu Jolie'nin beline doladım ve o da vücuduma yaslanarak Holywell Akademisi Dekanı'na hiçbir şey değilmiş gibi baktı. Zach onun diğer tarafından kıkırdadı ve bileğine zarif bir öpücük kondurmak için onun elini tutan elini kaldırdı. Noah benim yanımdan iç çekti.

tüm can sıkıcı bir rahatsızlıkmış gibi saati kontrol etmek için telefonunu yüzüne doğru kaldırarak ayrıldı.

"Sanırım ikimiz de istediğim yere, istediğim zaman gideceğimi biliyoruz, Dekan Jansen," dedi Jolie hafifçe. "Kampüs güvenliğinin bana ne tür bir meydan okuma yapmak istediğini görmek istemezseniz tabii? Eğlenceli olabilir ama ortalık epeyce karışır ve buradaki çocuklar toplantılarına geç kalırlar. Onlar da en az benim kadar kana susamış ve hepimiz zor birkaç gün geçirdik."

"Bayan Knight, bu tür tehditler yersiz," diye tersledi dekan. "Bu bir Aile meselesi, Holywell meselesi değil ve endişelenmeniz gereken *kampüs* güvenliği değil."

Zach kıs kıs güldü. "İki gece önce Ferrero'daki en iyi İnfazcılara ne yaptığınızı dekana söyleyelim mi Prenses?"

Jolie ona hoşgörölü bir gülümseme verdi. "Bunların hiçbirisi annenin korumasına yaptığın kadar acımasız değildi, Zach. Telefonumda hâlâ parçalanmış cesedinin resmi var. Dekana gösterelim mi?"

Öksürdüm ama sonra artık nezaketin umurumda olmadığını hatırladım.

Dekan Jansen'in yüzü, bu sabah onu tüm okulun önünde kovduğum zaman kızıninkinden daha beyaz oldu. "Bu... bu kadar yeter," diye kekeledi. "Ailelerin başkanlarını bekletmemenizi öneririm."

Aceleci adımlarıyla krem rengi pantolonunu sallayarak uzaklaşmasını izledik. İçimi çektim, hâlâ Jolie'ye sarılıyordum ve Ailemin her bir üyesinin gözlerinin içine baktım.

"Vakit geldi," dedim. "Onlara istedikleri toplantıyı vereceğiz ve sonra geri dönüş yok"

Her biri başını salladı, sırtımlar ve sıkılmış bakışlar silindi. Geriye sadece çelik gibi bir kararlılık kalmıştı.

Avludaki on dakikalık yolu sessizce yürüdük ve ılık bahar öğleden sonrasının parlak güneşi kütüphaneye yaklaşırken üzerime çöken kara bulutları dağıtmayı başaramadı.

Şövalyeleri öldürüp Meleşimi benden almasının ahlaksız nedenini öğrendiğimden beri babamla ilk kez yüzleşecektim.

ve onu durduğu yerde öldürmemek için tüm gücümü kullanacaktım.

Holywell Akademisi kütüphanesi, para Saint Gabriel Şehri'nin tek gerçek dini haline gelmeden önce her gece Katolik ayini düzenlenen bir katedraldi. Kemerli ahşap kapılardan girdik ve koridorda tek sıra halinde ilerledik, içgüdülerim aksini yapmasını haykırdığında ona attığım karanlık bakışa rağmen Jolie önden gidiyordu - ki o bunu görmezden geldi.

Sıra sıra dizilmiş uzun çalışma masaları terk edilmişti, üstlerindeki tonozlu tavandan sarkan loş ışıklı avizeler vitray pencerelerden süzülen parlak ışıkta parlıyordu. Kütüphanenin arka tarafında, bir zamanlar mihrap olan yer, şimdi çalışma odalarına ve kampüsteki en büyük konferans salonuna açılan ahşap bir kapıyla kapatılmıştı.

Dört İnfazcı orada nöbet tutuyordu ve içlerinden birini babamın ekibinden biri olarak tanıdım.

Yaklaştığımızda, kapının önünde duran İnfazcı havladı, "Bu kapalı bir toplantıdır, sadece Varisler-"

Jolie adımlarına ara vermeden arkasına uzanıp küçük siyah sırt çantasının ceplerinden iki hançer çıkardı ve bunları konuşan İnfazcıya fırlatarak onu bir kelebeğin tahtaya yapışması gibi omuzlarından kapıya yapıştırdı.

"Siktir, çok oldum," diye mırıldandı Zach. Noah ve ben onun peşinden koşarken onaylarcasına homurdandık.

Tatlı küçük en iyi arkadaşımız mezardan bir engerek gibi ölümcül ve lanet bir günah kadar seksi olarak dirilmişti. Üçümüzün de onun yanındayken başka bir şeye odaklanmayı başarabilmemiz bir mucizeydi.

Diğer üçü şoktan kurtulup silahlarına uzanırken, kazığa oturtulmuş İnfazcı panik içinde bağırdı. Zach, Noah ve ben onlardan önce kendi tabancalarımızı çektik ve donup kaldılar, gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve düşmanlığımız karşısında açıklanamaz bir şekilde kafaları karışmıştı.

Görünüşe göre ebeveynlerimiz, onları güvende tutmakla görevli insanlara karşı bile dürüst davranmamışlardı.

"O dergileri bırakın çocuklar," diye emretti Jolie. "Bu dostça bir toplantı değil."

Onlara söyleneni yaptılar, ama ancak Nuh kelebek adamın kulağının bir santim ötesindeki tahtaya bir kurşun gömdükten sonra.

Kendi silahlarını etkisiz hale getirdikten sonra, Zach ve ben dördünün işini çabucak bitirdik ve onları elleri arkadan kelepçeli, sinirli bir şekilde yere yığılmış halde bıraktık.

"Benim için bir zevkti Sanders," dedim babamın tanıdığım adama, çömeldiğim yerden kalkıp yanına giderken. "Aklına bir şey gelmesin."

"Yani gerçekten doğru, öyle mi?" Başını sallarken burnunu tiksintiyle kırıştırdı. "Spencer'a sırt çevirmişsin."

Gözlerimi dikmiş ona bakıyordum, boş bir maske takmıştım. "Önce bana döndü."

Nefesinin altında mırıldanmadan önce alay etti, "*Bir şeyler* olmalı. kedi."

"Uh-oh," dedi Noah, Zach bir homurtu çıkarırken, ikisi Jolie'yi kapının yanında kuşattı.

Takım elbisemin ceketinden tabancamı çıkardım ve Sanders'ın diz kapağına tek bir kurşun sıkarak onu anında paramparça ettim. Acı dolu bir kükreme sesi çıkardı ve grubun geri kalanı alarmla bağırmaya, bağlarıyla boğuşmaya başladı.

"Başka söyleyecek akıllıca bir şeyi olan var mı?" Onlara sıkılmış bir sesle sordum.

Sessizleştiler ve ben de silahımı sakladım. Kapının yanında Aileme katıldım ve bir saniyemi ayırarak Meleğimden yakıcı bir öpücük çaldım.

"Tanrım, çok ateşlisin," mırıldandı dudaklarıma karşı.

Sırıttım. "Ve sen de benimkini beceriyorsun. Hadi gidip babama haber verelim."

ALTINCI BÖLÜM

JOLIE

We kütüphanenin konferans salonuna girdiğinde Peter Hargraves, Andrea Ferrero ve James Spencer'ı yalnız ve pek de sabırlı olmayan bir şekilde oğullarını beklerken buldu.

Adamlarımın bir adım önünde içeri girdiğimde, kapıya yapıştırdığım Ferrero uşağının omuzlarından kabaca çektiğim kanlı bıçakları hâlâ parmaklarımın arasında döndürürken, üç çift göz de bana çevrildi.

Peter ve Andrea masanın arkasına oturdular. Peter bacak bacak üstüne atmış tembel tembel otururken, Andrea dimdik, koyu renk gözleri sert ve normalde solgun olan yanakları kızarmış bir halde oturuyordu.

James Spencer onların arkasında, arka duvarın yüksek pencerelerinin altında, elleri iki yanında, dimdik duruyordu. Bana yönelttiği nefret dolu bakış, daha küçük bir kadının köşeye sinmesine neden olurdu, ama ben daha küçük bir değildim.

Onun en kötü kabusuydum ve şimdi oğlu elimdeydi.

"Tanrım, Jolie, buna hiç gerek yok," dedi Peter, bıçaklarıma bakıp bana tepeden bakan bir gülümsemeyle. "Kimseye zarar vermek için burada değiliz." Oturduğu yerde rahatsız bir şekilde kıpırdanırken gergin bir elini dalgalı, yeni kırılmış sarı saçlarının arasından geçirdi. Bu hareket bana Noah'ımı hatırlattı ve Peter'dan daha da nefret etmeme neden oldu.

"Tarih aksini söylüyor, Bay Hargraves," diye cevap verdim, çocuklar yanıma yayılıp bir sıra halinde Ailelere karşı birleşik bir cephe oluştururken.

"Evet, şey," diye başladı Peter yumuşak bir sesle, hâlâ gülümsemeye devam ediyordu. "Sanırım-"

"Kapa çeneni baba," diye tersledi Noah ve Peter'ın yüzündeki gülümsemenin kaybolması çok güzel bir şeydi. "Jolie'yle konuşamazsın. Ona yaptıklarından sonra olmaz."

Peter iç çekti. "Noah, eğer telefonlarıma cevap vermiş olsaydın, tüm bunları *konusabilirdik*. Açıkçası, ekibi içeri gönderdiğimde senin Hargraves Tech ofislerinde olduğunu bilmiyordum-"

"Baba." Noah bir adım öne çıkıp babasının tam önünde güçlü bir duruş sergilemeden önce elimi hızlıca sıktı, kollarını sert göğsünün üzerinde kavuşturarak onun üzerinde yükseldi ve Peter'a tiksintiyle baktı. "Sana *kapa* çeneni dedim. Burada işin bitti. sen de biliyorsun, ben de biliyorum. Hargraves artık benim ve dün itibariyle son büyük yatırımcılarınız da sizi terk edip Knight şemsiyesi altında bana katıldı. Bu şehre veda et ve Maldivler'e ya da günlerini boşa harcadığın her neresiyse oraya siktir olup git."

Kalçalarımı sıktım ve sakinleştirici bir nefes aldım. Noah baskın sesini kullanıyordu ve bu beni çok tahrik ediyordu.

Zamanı değil.

James, "Peter, biraz kontrollü ol, *hemen*," diye bağırdı.

Peter omzunun üzerinden ona sinirli bir bakış fırlattıktan sonra oğluna döndü ve bir kez daha gülümsemeye çalıştı. "Noah, ben yokken işleri idare etme şeklinle gurur duyuyorum. Liderlik rolüne adım atmana kesinlikle hazırım ama Knight'la ilgili bu saçmalık sona ermeli. İnsanların bizden çalmasına izin vermeyiz."

Homurdandım ve Noah'nın soğuk gülümsemesi o kadar acımasızdı ki Andrea bile telaşlanmış görünüyordu. "Haklısın baba," dedi, avuçlarını masaya koymak için eğildi, lacivert takım elbisesi bu hareketle geniş omuzları boyunca gerildi. "Dört Aile'nin bir üyesinden çalarken, masum çocukları da dahil olmak üzere önce onları öldürdüğümüzden emin oluruz, öyle değil mi?"

James ve Andrea'nın kafaları o anda Noah'ya döndü ve üçü de onu dikkatle izledi. Bu, herhangi birinin ilk belirtisiydi

Ailemin cinayetleri hakkındaki gerçeği öğrenebilmek için hepimiz bir şeyler verdik.

Peter onu hiç tanımamış gibi aval aval Noah'ya baktı. "Evlat, sana ne oldu bilmiyorum. Sana Hargraves'in dümenini teklif ediyorum ama rotanı değiştirmelisin, hem de hemen."

"Hâlâ beni dinlemiyorsun baba," diye homurdandı Noah ve ben bir iniltiyi bastırdım. "*Dümen* zaten bende. Hepsi benim. Hatta dün Hargraves Tower'ın tamamını satın aldım ve Güney Yakası'ndan gelecek vaat eden bir inşaatçıyla sözleşme imzaladım. İlk on katı düşük gelirli vatandaşlar için son teknoloji bir sağlık merkezine dönüştürmeme yardım edecek. Harika değil mi?"

Peter telaş içinde soluk soluğa kaldı. "Noah!"

"Yeter, Peter," diye hırladı James. "Kendi oğlun tarafından alt edildin çünkü asla *burada* olmayacaksın."

Noah tekrar ayağa kalktı, babasına sırtını verdi ve bizim sıraya katıldı. Ben babasına vahşice sırtırken o önümde durup şakağıma uzun bir öpücük kondurdu.

"Ve eğer tüm kirli uyuşturucu paranızın üstünde hala rahat oturacağınızı düşünüyorsanız, Bay Hargraves," dedim, "Knight'ın yeni güvenlik şefi biz konuşurken Industrial City'deki tüm zula evlerinizi ortadan kaldırıyor. Sanırım bazı mutsuz müşterileriniz olmak üzere."

Zach bir kahkaha atarken onun da beti benzi attı. "Kahretsin, Frankie'nin alev makinesiyle oynamasına izin mi verdiniz?"

Sırıtişım genişledi. "Kesinlikle öyle."

"Zachary!" Andrea tersledi, Frankie ve Sanayi Şehri'nden söz edilmesi muhtemelen öfkesini yeniden alevlendirmişti. "Birkaç gün önce yaptığın Çey çok saçma ve gereksizdi. O *sürtüğün* kararlarını gölgelemesine izin vermeye devam ediyorsun."

Zach omuz silkti ve annesine eğlenerek baktı. "Boğayla uğraşırsan boynuzlarını yersin anne. Sana söyledim, Ramon'a da söyledim, defalarca -yıllarca- benimle uğraşmamasını söyledim. Sonra ikinizi de Prensesimle uğraşmamanız konusunda uyardım. Yeni bir güvenlik ekibi arayışı nasıl ?"

Kadın . "Amcan nerede?"

"Dinlemiyor muydun?" Şimdi Zach'in gülümsemesi kaybolmuştu ve Bennett'i en katı haliyle gördüğüm zamanki kadar soğuktu

an. "Peter'ın uyuşturucu envanterinin son parçasına kadar yakıyor. Artık Jolie için çalışıyor çünkü Jolie ona insan gibi davranıyor."

Andrea yutkundu, Frankie'nin yanlıĞ tarafında olma düĞüncesi hemen herkesi tedirgin ediyordu ama öfkesinin dinmesine izin verdi. "Bana karşı çıkmak istemezsin, Zachary. Seni toz haline getireceğim ve gerçekten gurur duyabileceğim bir Ėeye dönüŐtüreceğim ve gözlerinin önünde kız arkadaşının boğazını keserken izlediğinden emin olacağım."

Zach'in silahları takım elbise ceketinin altındaki omuz kılıflarından fırladı. Her ikisini de tam kafasına doğrulttuğunda Andrea'nın gözleri büyüdü. "Bunu bir daha söyle anne. Sevdiğim kadını bir kez daha tehdit et."

Sandalyesinde biraz çöktü ve ona doğru küçümseyici bir el salladı. "Dürüst olmak gerekirse, Zachary. Ben senin *annenim*. Beni vurmayacaksın, Tanrı aşkına."

"Bir de beni dene," diye hırladı. "Jolie Knight elinizdeki en iyi ekibi yok ettikten ve Frankie Fingers'ı sizden çaldıktan sonra Ferrero'nun güvenlik ekibini yeniden kurmayı deneyin. Dün piyasadaki tüm açık paralı asker kontratlarını satın aldıktan sonra silah kaçakçılığı operasyonunu sürdürmeye çalış. Knight Tower artık lanet bir kale ve Ferrero da iltihaplanmış açık bir yara. Benden bu kadar anne. Seni de Ferrero'yu da sikeyim."

Midem sinir patlaması yaşarken bile kalbim ısındı. Zach, kurtarıldıktan sonra annesini en savunmasız anında vurmak ve onu bu şekilde tutmak için canla başla çalışmış, bir yandan da Şehir'deki en güvenli kuleye sahip olduğumuzdan emin olmuştu. Onu bu yüzden çok seviyordum ama yine de onun için endişeleniyordum.

Andrea burnunu çekti, soğuk ve karanlık bakışları doğrudan bana kaydı.

Çocuklar gibi ben de ailelerinin Varislerinin kendilerine döneceği umudunu taşıyacaklarını biliyordum; eğer beni aradan çıkarabilirlerse, vahşi fantezilerim ve büyülu amcığım la onları Aileler'den uzaklaştırmak için artık orada olmayacaktım.

Bakışlarına karşılık verdim. "Batan geminin tadını çıkar, Andrea. Seninle işim bittiğinde, dizlerinin üzerine çöküp merhamet diliyor olacaksın - annemi vururken yüzüne güldüğünde göstermediğın merhameti."

"Bu kadar yeter!" James gürledi. Öne doğru yürüdü, şimdi masada kaynayan Andrea ile şok olmuş Peter'ın arasında duruyordu. bakışları benden Bennett'e kaydı, sanki kendi ailesiyle ilgili sorunları olduğunu hatırlamadan önce bana yüklenmek üzereydi. "Senin derdin ne Bennett? Arkadaşlarının bir amcık tarafından hipnotize edilmesi bir şey, ama *sen*? Bundan daha iyi olduğunu sanıyordum ve şimdi Jansen'lerle işleri onarılamaz bir şekilde berbat etmek üzeresin."

Bennett babasının öfkesine soğuk ve sıkılmış bir bakışla karşılık verdi. "Spencer'ın varisi olmaktan istifa ettim, baba. Yoksa Elise, aletin boğazında olmadığı bir anda bunu sana bildirmeyi mi unuttu?"

Zach ve Noah homurdandılar ve ben de çenemi gizlice kaldırdım. Bennett arkadaş olduğumuz onca zaman boyunca babasına yanlış bakmaya bile cesaret edememişti. Yıllar içinde kendi başına bir adam olduğunu biliyordum ve şimdi bana olan derin bağlılığına güveniyordum, ama onu sadece babasına karşı çıkmakla kalmayıp aynı zamanda ona hakaret ederken görmenin bir şok olduğunu söylemek büyük bir eksiklikti.

"Bu saçmalık, *evlat*," diye tükürdü, öfkeyle. "Biliyordum ki sen Spencer'da liderlik rolüne adım atmaya neredeyse hazırsın ama bu kadar aptal olduğunu hiç düşünmemiştim."

Gerildim, hançer elim seçirmeye başladı. Bennett yanımdaki yerinden sırtıma doğru yatıştırıcı bir avuç içi gezdirdi. "Ah, şey, ben her zaman tam bir hayal kırıklığıydım," diye kayıtsızca cevap verdi. "Benden kurtulduğunuza sevindiğinizi sanıyorum baba."

James elini masaya vurdu ve sadece Peter irkildi. "Şu saçmalığı söylemeyi kes." Masadan uzaklaştı, telefonunu cebinden çıkarıp ters ters baktı, sonra tekrar Bennett'e bakmadan önce pantolonunun içine soktu. "Annen nerede?"

Bennett omuz silkti. "O yetişkin bir kadın ve son baktığımda Spencer Tower'da mahkûm değildi. Belki de kocasının koridorun sonundaki yardımcıyla seviştiğini duymaktan bıkmıştır."

Tanrım, Bennett oynamak için burada değildi.

Ayrıca babasına Bridgette Spencer'ın Bennett'in satın aldığı sevimli apartman dairesinde güvenle oturduğunu da söylemeyecekti.

Alastia'nın parasıyla ailemin Olde Town'daki evinden birkaç blok ötede. Aslında yarım saat önce Laura'yla dükkânında çay içip en sevdikleri kitapları tartıştıklarını ; Martinez de yanındaydı. Bennett, onun gözetiminde ikisinin de kafasındaki sarı saçlardan birine zarar gelmesi halinde onu çok acı verici bir ölümle tehdit etmişti.

"Üç gündür eve gelmedi ve kartında hiçbir hareket yok," dedi James, gözleri şüpheyle kısılmıştı. "Ya da seninkinde. Bana isyan edecek kadar çaresiz misin ki Knight'tan borç para alıyorsun?"

Bennett gülümsedi. "Kıskandın mı baba? Hargraves öldü, Ferrero ölüyor ve Spencer ikisinin de hemen arkasında. Knight şimdiden eskisinden çok daha güçlü ve Jolie'nin seninle işi daha bitmedi bile."

Peter alay etti. "Knight'ın Ailelerden daha güçlü olduğunu düşünüyorsanız hayal görüyorsunuz demektir."

Andrea, "O küçük kaltağın rüyalarında," diye alay etti.

James sinirli bir nefes verdi ve öfkeli bakışlarını çocukların üzerinde gezdirmeden önce ikisine de tehditkâr yan bakışlar fırlattı. "Üçünüze de doğru olanı yapıp Aileler'e dönmeniz için son bir şans vereceğiz. Eminim ki küçük kız arkadaşınız bize meydan okumaya cüret ettiği için yerin dibine girdiğinde, bu Şehirde her türlü amcığa sahip olabileceğinizi hatırlayacak ve sizi yürümek doğduğunuz yola geri döndürdüğümüz için bize *teşekkür edeceksiniz*. Hiçbir şey Saint Gabriel Şehri'nin Dört Ailesi'nin Varisleri olarak yerinizden vazgeçmenize değmez. Beni duyuyor musunuz? *Hiçbir şey*."

Yanımdaki çocukların gerildiğini hissettim. Ebeveynlerinin kendilerine yönelik hakaret ve tehditlerine karşı ne kadar tepkisiz olsalar da, bu hakaret ve tehditler bana yöneltildiğinde çok daha hassas oluyorlardı.

Bennett elimi sıktı ve bu toplantıyı bana devretmek üzere olduğunu anladım. Babasına son bir kez baktı. "Jolie Knight benim hayatımın aşkı ve sen onu benden aldın. Ailesini onun gözleri önünde katlettiniz ve aynısını onun için de emrettiniz - on bir yaşında bir çocuk - ve sonra *yıllarca* bana bu konuda yalan söylediniz. Ailelerin kurallarını çiğnediklerini iddia ettin - Jeffrey Knight ve tüm Ailesi'nin buna sürüklenmeyi hak ettiğini söyledin.

konferans odasına götürölüp infaz edildi. Artık bunun ne kadar saçma olduğunu biliyoruz ve bir daha *asla* Aileler'e geri dönmeyeceğiz. Siz üçünüz yatağınızı yaptınız, şimdi *içinde yatmak* zorundasınız."

James'in rengi solmuş, Andrea'nın yüzü ise daha da kızarmıştı, tabii bu mümkünse. Peter şaşkın görünüyordu, sanki bir şekilde gerçeği keşfettiğimizi ve oğlunun kendisiyle işinin sonsuza dek bitmiş olabileceğini anlayamamış gibiydi.

Bennett'in ateşli açıklamasının ardından büyük bir güç hissederek bir adım öne çıktım. Arkamda duran çocuklarımla birlikte durdurulamazdım.

Seviliyordum.

"Merak ediyordum da Bay Spencer," dedim, hançerimi parmaklarımla arasında tembelce döndürerek incelerken. "Son zamanlarda Anders'ten haber aldınız mı?"

Gözlerini Bennett'ten ayırması bir an aldı ama o şeytani kahverengi gözler sonunda bana kaydı. "Amcan kayıp gibi görünüyor," dedi dişlerini sıkarak. "Ve bana onun nerede olduğunu bildiğini söylemek üzere olduğundan şüpheleniyorum."

Kıkırdadım, tüm enerjim babamı öldüren adamın karşısında hafif ve etkilenmemiş bir hava takınmaya odaklanmışken, aslında öfkelenip hâlâ atan kalbini bedeninden ayırmak istiyordum. "Aslında nereye gittiğini bilmiyorum." Omzumun üzerinden Zach'e bir bakış fırlattım. "Temizlik ekibinizin favori bir çöplüğü var mı?"

Bana sırtıttı. "Birkaç tane var, Prenses. Oraya gidip mezarına işeyebilmemiz için tam yerini öğrenmemi ister misin?"

Ona bir öpücük gönderdim. "Bir sonraki randevu gecesi, bebeğim."

"*Yeter*," diye tükürdü James. "Tebrikler, Bayan Knight. Görünüşe göre öz amcanızı öldürmüşsünüz. Ben de burada bulunma nedenimizin aile üyelerinizin ölümü olduğunu sanıyordum."

"Hayır," diye tersledim. "Amcamı ben öldürmedim, gerçi bu zevki tatmayı çok isterdim. *Oğlun* amcamı çıplak yumruklarıyla öldürdü. Nedenini tahmin etmek ister misin?"

Üçü de bana sessizce baktı. Ne olacağını biliyorlardı.

"Bu doğru. Anders her şeyi itiraf etti çünkü ona bunca yıldır umutsuzca beklediği krallığın anahtarlarını vereceğimi düşündü. Bennett, amcamın para, güç ve görünüşe göre o iğrenç amcık Elise Proctor gibi sahte vaatler karşılığında kendi etini ve kanını siz üç suçluya nasıl sattığını duymaktan hiç hoşlanmadı."

"Vaaz ver," diye mırıldandı Zach.

James Spencer sonunda masaya oturdu, sakinmiş gibi davranıyordu ama babamın keşfini nihayet ele geçireceklerine dair besledikleri umudun gözlerinin önünde eriyip gittiğini gördüğünü biliyordum. Parmaklarını çenesinin altında birleştirdi ve bana değerlendirci bir bakış attı.

"Sanırım babanın flash kilidini açtın." "Evet."

"Ve I varsaymak sen tespit edildi ve değer .
neorada bulunuyordu."

"Evet."

"Yani, babanızın hepimizi mahvedecek güce sahip olduğunu anlıyorsunuz. Dört Aile kurumunu yok etmek, çünkü bunu çok... *tatsız* buluyordu. Bu şehirde işlerin yapılış şeklini altüst etmek. İsterse Hargraves, Ferrero ve Spencer'ı gömebilirdi." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak arkasına yaslandı ve sert bakışları bir kez daha Bennett'e yöneldi, neredeyse *yalvarırcasına*. "Aileleri savunmak için hesaplı bir karar verdik. Bizim yerimizde olsaydınız siz de aynısını yapardınız."

Bennett sıkılmış bir halde, "Kendine bunu söylemeye devam et baba," diye cevap verdi. "Bugün orada oturup her şeyin bir hiç uğruna olduğunu bilmek nasıl bir duygu?"

Noah, babasına ayakkabısının altındaki bir böcekmiş gibi bakarak söze karıştı. "On yılın teknolojik buluşunu çalmak için iki masum insanı öldürerek ve bir çocuğu öldürmeye teşebbüs ederek Varisini ve Hargraves'i kaybettiğini bilmek nasıl bir duygu baba?"

"Zach kendi manyakça sırtışıyla ekledi: "Kızıma yüzünden senden o kadar nefret ediyorum ki, gezegende senin varlığına on dakikadan fazla dayanabilecek tek adamın vücudundaki tüm kemikleri kırdığımı bilmek nasıl bir duygu anne?"

Hayatımın aşkının Ferrero'dan geriye kalanları tuğla tuğla yıkmasını izlemenin her saniyesinden keyif alacağımı mı?"

"Peki, Saint Gabriel Şehri'nin Dört Ailesi'nin ünlü liderleri," diye devam ettim, çünkü daha asıl önemli noktaya . "İstedığınız tek şeyin - tüm bunları harekete geçiren şeyin - artık asla ama asla sahip kadar ulaşılmaz olduğunu bilmek nasıl bir duygu? Miraculene artık Knight Vakfı'nın malı ve babamın tüm araştırmalarını dünyanın dört bir yanındaki üniversitelere hediye ettik. Bu devrim niteliğindeki teknolojiye elde edilen para, düşük gelirli öğrenciler için burs ve hibelere aktarılacak. *Kimse* babamın çalışmalarından dolayı müstehcen bir şekilde zengin olmayacak ve dünya bu sayede daha iyi bir yer olacak."

"Aklını mı kaçırdın sen?" James bağırdı.

"Noah, bence bunu konuşmalıyız-" Peter başladı.

Andrea, "Zachary, hemen benimle konuşacaksın," diye bağırdı.

"Burada işimiz bitti," diye duyurdum. "Üçünüz için her şey bitti. Ailelerden geriye kalanlar için . Gölgele de sizin için geliyor ve oğullarınız yolun her adımında bizimle olacak."

Hepimiz birbirimize bakarken sessizlik saatlerce sürmüş gibi geldi, sonunda her birinin kafası karışmış zihnine istifa sızdı.

Sonunda James konuştu, sözleri alçak ve karanlıktı. "Geri durmayacağız. Senin sonunu getireceğiz küçük kız ve oğullarımız da verdikleri korkunç kararların cezası olarak bunu izleyecekler. Bu oyunda kural yok ama bu Akademi'de Sanayi Şehri'nde gibi bir karmaşa yaratamayacaksın."

Tanrı korusun, Ailelerin baş tacı yedi buçuk yıl önce başlattıkları savaş yüzünden lekelenmesin. İşlerin her zamanki gibi görünmesini istiyorlardı ve bunun büyük bir parçası da kendilerine döneceğini umdukları Varislerin hiçbir şey olmamış gibi sınıflarına gitmeye devam etmeleriydi.

"Peki," dedim. Zaten Akademi'nin tarafsız bölge olması bizim yararımızaydı.

"Gidelim Angel," dedi Bennett ve James oğlunun bana verdiği bu güzel isim karşısında bembeyaz kesildi. "Babamın gözlerinden bıktım

senin üzerinde olmak."

Onun elini elimle kavradım ve Noah parmaklarını diğer elimin içinden geçirdi. Ailelerine sırtımızı döndük.

"Noah!" Peter'ın sesi çaresizdi.

"Zachary!" Andrea çığlık attı.

"Bennett." James'ten son bir alçak, tehditkâr hırıltı.

Konferans odasının kapılarını suratlarına kapattık, hâlâ bağlı olan muhafızlarının yanından geçtik ve adamlarım Dört Aile'yi sonsuza dek geride bıraktı.

YEDİNCİ BÖLÜM

JOLIE

W urttaki dairemin eşiğinden henüz adımımı atmıştım ki ayaklarım yerden kesildi ve geniş bir omzun üzerinden fırlatıldım.

"Bennett!" Göğsüm takım elbiseli sırtına çarptığında çığlık attım. "Ne yapıyorsun lan sen?"

Cevap vermedi, bunun yerine yatak odama doğru yürürken bacaklarımın etrafındaki tutuşunu sıkılaştırdı.

Zach ön kapıyı kapatırken arkamızdan "Oh, evet," dedi. "Bu işin gidişatını sevdim."

Ona ters ters bakmak için başımı kaldırdım, o yürürken vücudum Bennett'in sırtında zıplıyordu. Noah, Zach ile birlikte arkamızdan aceleyle gelirken bana göz kırptı.

Sonra Bennett yatak odamın kapısını suratlarına çarparken hevesli gülümsemelerinin kayboluşunu izledim.

Sürgüyü çevirdiği sırada bir yumruk kapıya vurdu. "Hadi ama dostum!" Zach bağırdı. "Hiç adil değil!"

"Paylaşmak önemsemektir, Bennett," diye ekledi Noah.

Bennett sonunda beni ayağa düşürdü, ancak beni kapıya çarptı, ellerini jean giymiş kışımın üzerinde gezdirirken büyük vücudu benimkini kapladı ve dudaklarını boynuma doğru sürüklemeye başladı, benimle diğer erkek arkadaşlarım arasındaki kilitli kapı hakkında yapmak üzere olduğum herhangi bir protestoyu sona erdirdi.

"Siz iki pislik, o lanet olası berbat nişan partisinden sonra bana izlettiklerinizi unuttuğumu mu sanıyorsunuz?" diye homurdandı

kapıdan Zach ve Noah'a baktım.

Bir süre sessizlik oldu, sonra ikisi de kıs kıs güldü. "Bunu hak ettin," dedi Noah.

Bennett'in kaslı sırtını keşfetmek için ellerimi takım elbise ceketinin altına sokarken "Yaptın," diye kabul ettim. "Ve kimse seni kalmaya *zorlamadı*."

Beni kapıdan uzaklaştırdı, yürürken bacaklarım beline dolanacak şekilde popomdan tutup kaldırdı ve sonra beni kararsızca yatağıma attı.

"Merak etme Angel," dedi hınzır bir sırıtışla ve külotumu bir anda ıslattı. Ceketini çıkardı ve kravatını gevşetmeye başladı. "Yine de izlemelerine izin vereceğim."

Cebinden telefonunu çıkardı ve ekrana bir şeyler yazdı. Kravatını boynundan çekip ceketinin yanına yere fırlattıktan sonra şifonyerime doğru yürüdü ve telefonunu mücevher kutuma dayadı. Yatağıma uzanmış halimin canlı yayınının ekranda oynadığını seçebiliyordum.

Zach ve Noah'nın telefonlarının koridorda titreyen boğuk sesini duydum. "İyi oynadın Spencer," dedi Noah gülerek. "Tatlım, bize bir canlı yayın bağlantısı gönderdi."

"Dostum, bizi içeri alsana. Eğer izleyeceksem, gerçek bir anlaşma istiyorum," diye Zach.

"Siktir git sana verileni al," diye bağırdı Bennett kapıda, bana doğru ilerlerken, gömleğinin düğmelerini yavaşça açarken sıcak bakışlarını tüm vücudumda gezdirdi.

Kıpırdamadan yattım, onun tarafından tamamen büyülendim ve Zach ve Noah'ın Bennett'in bu odada bana ağza alınmayacak şeyler yapmasını izleyecekleri gerçeğiyle zihnim eridi.

Gömleği yere düştü ve kanatlarımla süslü geniş, yontulmuş göğsünü ortaya çıkardı, ardından pantolonu da onu takip etti. Yatağımanın ayak ucuna ulaştığında üzerinde sadece dar siyah boxer külotu vardı ve ağzımı sulandıran ve amımı ihtiyaçla sıkkan devasa bir çıkıntıya sahipti.

Beni ayak bileklerimden tutarak kendine doğru çekti, sonra da bugün koyu renk kot pantolonum ve botlarımla giymek için seçtiğim ipeksi mor bluzumun düğmelerini açmaya başladı. "Biliyor musun Angel," dedi sabrı tükenip gömleğimi parçalara ayırırken, son birkaç düğme

Yorganı. "Zach'in yüzüne boşalmanı izledikten sonra doğru düzgün düşünmeden kaç kez yumruğumu siktim?"

Zach koridorda acı dolu bir ses çıkardı ve Bennett pantolonumu ve külotumu yumuşak bir çekişle ayak bileklerime kadar kaydırırken nefesim kesildi. "Söyle bana," dedim, dantelli göğüslerimi iri elleriyle kavrarken sesim bir iniltiye dönüştü, şimdi onlara lazer gibi odaklanmıştı.

"Üç," diye cevap verdi, parmaklarının ustaca bir hareketiyle sütyenimin önünü açtı. "Üç kez. Ve bu yeterli değildi. Asla yeterli olmayacaktı. Derimin altında ve ruhumdaydın ve hayatım boyunca bir şeyden aynı anda hem bu kadar nefret edip hem de bu kadar sevmemiştim."

Eğilip meme ucumu ağzına alırken diğerini parmaklarıyla çimdikledi. Sonra dişlerini diğer meme ucuma geçirdi ve ben de acıdan tısladım. "Dikkatli ol, Spencer. Benim de dişlerim var."

"Evet, ısır onu Prenses," dedi Zach.

Blöfümü gören Bennett, dudaklarını dudaklarıma çarpmadan önce duyulabilir bir patlamayla meme ucumu serbest bıraktı. Alt dudağını dişlerimin arasına alıp sertçe ısırmadan önce dillerimiz hâkimiyet için dans ederken ellerimi yatağa sabitledi.

"Kahretsin," diye küfretti, ellerimden birini bırakarak çenemi kavradı ve bir başka acımasız, sahiplenici öpücük daha isterken beni sabit tuttu. "Uslu dur, Angel. Sana bir sürü iğrenç şey yapacağım ve sen de her saniyesinden zevk alacaksın."

Ona dişlerimi gösterdim. "Önce sana iğrenç şeyler yaparsam olmaz."

"Ona sen söyle, tatlım," diye Noah.

Bennett meydan okumama kaşlarını kaldırdı, yosunlu gözlerinin ardında nefis bir ateş , botlarımı ayağımdan çekmeden önce, ardından pantolonumu çekti, sonra tamamen çıplaktım ve tekrar kollarımdaydım, ellerim kıcıımı kavrarken bacaklarım kalçalarına sarılmıştı. Yüzünü kendime çektim ve bizi şifonyerimin karşısındaki duvara doğru götürürken dilimi boğazına soktum ve inleyerek iyi bir çocuk gibi bana açıldı.

Sırtım duvara çarpana ve çıplak bedenim aniden havaya kalkana kadar kendimden memnundum. Ne olduğunu anlayamadan bacaklarım Bennett'in omuzlarına atılmış ve yüzü amıma gömülmüştü.

"Siktir," diye küfretti Zach kapının arkasından. "Ciddi misin? şimdi de gösteriş yapıyor."

İnledim, parmaklarımı Bennett'in saçlarına doladım, onlar satın almak için , ama dilini kıımdan klitorisime tekrar tekrar koşarken beni duvara sıkıca tutturdu.

"Bu iyi hissettiriyor mu, tatlım?" Noah sordu, sesi o huysuz, baskın sese dönüştü ve bu da beni taşırdı. "Bennett'in dilini amında hissetmek hoşuna gidiyor mu? O duvarın üzerinde çok güzel görünüyorsun."

"Evet!" Bennett sahiplenici bir hırıltıyla dudaklarını klitorisimin etrafına sararken ağladım. "Aman Tanrım, evet. Bu çok iyi."

"O zaman yüzüne boşal, Prenses," diye homurdandı Zach ihtiyaçla. "Noah ve ben seni orada parçalanırken görmek istiyoruz."

Bennett hızını artırdı, emdi, yaladı ve beni ele geçirilmiş bir adam gibi yuttu, ta ki ben uçurumun kenarına gelene, çığlık atana ve saçlarını kavrayana kadar, merkezimden tüm vücuduma doğru bir ecstasy dalgası fırladı.

Noah küçük bir iniltiyle "Aferin kıızıma" demeden önce Zach'in inlediğini duydum.

Bennett, tadımın tadını ıkartıyormuş gibi birkaç kez daha yavaşça yaladı, sonra dikkatlice duvardan aşağı kaymama ve kollarına geri dönmeme izin verdi.

"Lanet olası mükemmel, Angel," diye gürledi ve ağzımı tekrar kaptı.

"Mmm, seni seviyorum," diye mırıldandım dudaklarına karşı, vurulmuş bir aptal gibi, ve onun sırtıttığını hissettim.

Beni yatağıma geri götürdü, bu sefer vücudumun üstüne çıkmadan önce beni yavaşça yatağa yatırdı. Üzerime abandı, elleri başımın iki yanında, o tanrdık yoğunluğuyla yüzümü incelerken. "Ben de seni seviyorum Angel. Sen benim lanet hayatımın ışığı ve her sabah yataktan kalkma sebebimsin. Sana istediğin her şeyi vereceğim, buna babamın kellesini gümüş bir tepside sunmak da dahil." Bir elini aşağıya daldırarak iki

Kalın parmaklarını içime soktu ve ben hem içeri girerken hem de onun ateşli sözleri bedenime işlerken soluk soluğa kaldım.

"Bennett," diye inledim.

"Şimdi Zach ve Noah'a sikimi ne kadar iyi aldığınızı göstereceğiz. Bunu ister misin, Angel?"

Bunu isterdim ama çok uzun zamandır üstünlük ondaydı.

Tüm gücümü kullanarak, tıpkı kafeste boğuşuyor olsaydık yapacağım gibi bizi yuvarladım. Bu hareket onu şaşırttı ve ben yırtık gövdesine binerken homurdandı, göbeğimin ıslak sıcaklığı şimdi onun aletinin üzerine sağlam bir şekilde yerleşmişti - hala açıklanamaz bir şekilde boksörlerinin içindeydi.

"Aletini istediğim gibi alsam nasıl olur, Bennett?" Onunla alay ettim, o canavarı kafesinden kurtarmak için aramıza uzandım. Onu hafifçe okşadığımda elimde çelik gibi ve ağırdı ve tekrar ağzını almak için daldım.

İnledi, büyük bir elini boğazıma doladı, diğeri göğsüme vurdu ve ben elimle aletini daha hızlı çalıştırırken aç öpücüğümü kabul etti.

"Ona bildirmenin yolu, Prenses," diye Zach.

Noah daha yüksek sesle, "Tatlım, kendisi yapmadan önce o aleti istediğin yere koysan iyi olur," demeden önce, "Uzun sürmeyecek," diye mırıldandı.

Bennett ağzını benimkinden ayırdı, kulak mememi ısırarak için hareket etti ve ardından "Kapa çeneni!" diye bağırdı.

Vücudundan aşağı doğru kaymaya başladım, o koca aletin mümkün olduğunca çoğunu ağızıma sokarak ona *sahip* olmaya hazırdım, ama beni pazularımdan yakaladı ve ilerlememi durdurdu. Sonra bizi ters çevirdi, beni yatağa sabitlemeden önce karnımın üzerine yuvarladı.

"Sikeyim seni," diye tısladım ona doğru eğilirken. "Sikini ağızıma sokmama izin ver, göt herif."

Parmağını ıslaklığıma tekrar sokmadan önce, "Sonra, Angel," diye cevap verdi. "Sevişirken kontrolün olduğunu düşünmen çok hoş." Parmağını amımdan çıkardı ve o kaygan parmağını kıkımın sıkı halkasının etrafında dolaştırırken iki saniyelik bir uyarı aldım.

"Bennett," diye .

"Bana hayır de," diyerek baskıyı artırdı.

Ona hayır demedim. Bunun yerine, kıcıımı ona doğru bastırdım ve parmağının ucunu kendi bedenime aldım.

"Siktir," diye ısırıldı, sonra parmağını kıcıma kadar soktu.

Acı ve zevkin sarhoş edici karışımında inledim, Bennett arkamda kayarken başımın yanındaki yorganı yumrukladım, sırtımın üzerine eğildim ve parmağını yavaşça ve dikkatlice dar deliğime sokup çıkarırken omurgamdan aşağı öpücükler bastırdım.

"Ah, tatlım, Bennett'in parmağı şu anda nerede?" Noah mırıldandı.

"Kıcımda," diye inledim.

Zach memnun bir ses çıkardı. "Bu iyi hissettiriyor mu, bebeğim?"

Bennett'e omzumun üzerinden ciddi bir bakış fırlatmadan önce "Evet," diye iç geçirdim. "O canavar aletini kıcıma sokmayacaksın."

"Hmm," dedi, şimdi arkamda diz çökmüş ve vücuduma girip çıkan parmağını inceliyordu. "Hayır, bugün değil, Angel. Ama sana verdiğim *her şeyi* alabileceğini biliyorum çünkü sen benim için yaratılmışsın."

"Dalga geçmeyi bırak ve sikini amıma sok," diye tersledim. "Ver onu bana, Bennett."

"Bayanı duydun, Spencer!" Noah bağırdı.

Zach, "Onu doğru düzgün siksen iyi olur dostum, yoksa bu kapıyı kırıp kendim yaparım," diye araya girdi.

Bennett parmağını nazikçe kıcımdan çıkardı ve beni sırtüstü yatırdı. "Tamam," demeden önce pis bir öpücük çalmak için eğildi. O ikisinin sana ne yapmak üzere olduğunu tam olarak anladıklarından emin olalım."

Ayağa kalktı, sonunda boxer'ını tamamen çıkardı ve şifonyerime doğru yürüdü ve telefonunu aldı, açık bacaklarımın arasında durmak için geri döndü, kocaman aleti oyulmuş vücudundan gururla çıkıyordu. Kıcıımı yatağın kenarına sürükledi ve damlayan ıslak göbeğimle aynı hizaya geldi.

Telefonu havaya kaldırdı. "Onlara seni nasıl bu kadar gerdiğimi göstermemi ister misin, Angel?"

Titredim. "Evet. Göster onlara."

Kamerayı birleştirdiğimiz yere doğrulttu ve içime o kadar özenli bir şekilde yavaşça girdi ki gözlerim

Kafam.

"*Siktir*, Prenses," diye küfretti Zach, Bennett'in büyük gövdesini saran amımın müstehcen bir resmi olması gereken şeyi izlerken. "Lanet olsun, şu şeyi nasıl aldığına bir bak."

"Şaka yapmıyordu, değil mi?" Noah düşündü. "Tatlım, bize nasıl hissettirdiğini anlat."

Bennett sonunda dibe vurdu, ikimiz de düşük bir inilti çıkardık ve sonra kapüşonlu gözleri benimkilerle buluştu ve kalçalarını pompalamaya başlarken onları esir aldı, bir eli hala kamerayı aşağıya doğru yönlendirirken diğeri uyluğumun etrafına sarıldı.

"Harika hissettiriyor," diye cevap verdim, Bennett'in itişleriyle kalçalarımı sallayarak. "Çok doluyum ve Bennett beni çok *zorluyor*."

Zach ve Noah koridordan beni cesaretlendirmek için bağırırken, ben daha fazlası, daha fazlası, daha fazlası için haykırırken, o homurdandı, hızını artırdı ve bana vurdu, en iyi arkadaşlarının aletinde parçalandığımı görmek için çaresizdi.

Bennett sonunda kamerayı bıraktı, telefonunu üstümdeki yastığa fırlattı ve Zach ile Noah'a başımın üstünden bizi en iyi şekilde çekmelerini sağladı. Öne doğru fırladı, iri vücudu benimkini kapladı, sonra bacaklarımı omuzlarına attı ve beni ikiye бүktü.

"Oh, kahretsin, aman Tanrım, Bennett!" Üzerime çökerken feryat ettim, büyük aleti derine gömüldü ve kalçalarının her sallanışında pelvisi klitorisimi çalıştırdı.

"Sikeyim *evet*," diye tısladı ben onun etrafında kasılırken. "Benim için gel, Angel."

"Benimle gel!" omuzlarına geçirerek bağırdım, doruğa ulaştığımda bir gelgit dalgası gibi içime çarptı. "Hepiniz. *Benimle gelin*."

Bennett boğuk bir çığlık atıp üstümde titrerken, koridorda alçak, tatmin olmuş iniltiler duydum.

Kollarımı Bennett'e doladım, ikimiz birlikte bir yığın doymuş yapışkanın içinde eridik ve kulağına fısıldadım, "Bana geri döndüğün için teşekkür ederim."

Yanağıma avuçladı ve beni alışılmadık derecede tatlı, nazik bir öpücük için yaklaştırdı. "Seni hiç terk etmedim, Jolie. Bırakmadım

Gerçekten de bunu sana gösterecek kadar cesur olmam biraz zaman aldı."

Bir dakika sonra üzerimden kalktı ve banyoya doğru yürüdü; o giderken ben de yuvarlak, sıkı kıçını ve etli kalçalarını süzdüm. Elinde bir bezle çıktı, beni temizlemek için yatağa dönmeden önce kilidi için kapıya yöneldi.

Zach ve Noah içeri girdiler, her ikisi de sadece darmadağınık elbise gömlekleri ve pantolonlarıyla giyinmişlerdi ve kulaktan kulağa sırtıyorlardı.

"Aletlerinizi ondan uzak tutun," diye emretti Bennett, yatağa sürünüp bana sarılırken, o da kalçalarımın arasındaki dağınıklığı toparlamayı bitirdi. "Dinlenmeye ihtiyacı var."

"Çok *otoriter*," diye yakındım. "Pek şey değişmedi, değil mi?"

Bennett banyoya doğru yürümeden önce bana uyarıcı bir bakış attı.

Noah kıkırdayarak saçlarımı terli alnımdan uzaklaştırdı ve oraya bir öpücük bıraktı. "Çok güzeldin, tatlım. Çok muhteşemdin."

Bu arada Zach, bana sırtmak için yan dönmeden önce dilini yavaşça meme ucumun üzerinde gezdirdi. "Bunu izlerken kesinlikle koridorda birlikte otuz bir çektik, Prenses. Bilirsin, kardeşlerin yaptığı gibi."

Canavarım bundan memnundu. Noah'nın yanına daha sokuldum ve Zach'in eline uzanarak onu kendime çektim. Bennett geri döndü, şimdi boxer'ını giyiyordu ve başını karnıma yaslayarak bacaklarımın arasına yerleşti.

"Akşam yemeğine kadar böyle kalalım, sonra ne yapacağımıza karar verimiz," diye fısıldadım, parmaklarımı Bennett'in nemli saçlarında gezdirirken. Yeni gerçekliğimizle yüzleşmek zorunda kalmadan önce üçünün kollarında bu sessiz ana tutunmak için her şeyi yapardım.

"Kulağa hoş geliyor tatlım," diye mırıldandı Noah, dudakları omzuma değerken, diğerleri de mırıldanarak onayladılar.

Bu çocukları yanımda tutmak için tüm dünyayı yakabileceğimi biliyordum.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

JOLIE

I Tanıdık bir sahneydi, ancak bu kez, muhtemelen sevdiğimiz birinden hak ettiğimiz azarı iştirken ben de çocukların yanındaki kanepede kaskatı oturuyordum.

Mari volta atıyor, topuklu çizmeleri duvara çarpıyordu.

Yurttaki dairemizin parke zemininde kollarını kavuşturmuş, yüzünde ciddi bir ifadeyle uçağının bu sabah Şehre inişinden bu yana topladığı bilgi selini gözden geçiriyordu.

"Bir haftadır yoktum," dedi, sesi aldatıcı bir şekilde hafifti. "*Bir. Hafta.*"

Yarım saat önce kapımız açılır açılmaz başımın belada olduğunu anlamıştım ve en iyi arkadaşım ve oda arkadaşım öfkeyle içeri girmiş, Gucci çantasını yanında taşımıştı, büyük boy güneş gözlükleri hala yüzündeydi ve yumuşak kazağı transatlantik uçuşundan birazcık bile kırıkmamıştı.

Üç muhteşem erkek arkadaşım ve ben sakin bir Cumartesi sabahı geçiriyorduk. Zach herkese kahvaltı hazırlamıştı -sadece bir önlük ve iç çamaşırı giyerek beni test etmişti- ve birlikte yemek yerken, Ailelere karşı birlikte ilan ettiğimiz yaklaşan savaş *dışında* her şeyden konuşmuştuk.

Mari geldiğinde Bennett ve Zach mutfağı temizlerken ben Noah'ın kucağında kanepeye kıvrılmış, onunla tembel tembel öpüşüyordum. Dönüş uçuşunu bile hatırlamadığım için kendimi çok kötü hissediyordum.

Carmen'le bir hafta geçirdiği Madrid'den bugün geldi.

Ancak, onun belirttiği gibi, o çok şey olmuştu.

"Şaşkınlığımı hayal edin," diye etti, hâlâ volta atıyordu, "alt kattaki avluda ilerlerken, en az *beş* farklı kişi bazı çok *çılğın* söylentileri doğrulamak için beni pusuya düşürdü."

"Mari-" diye başladım ama elini kaldırarak suçlayıcı bir bakışla sözümü kesti.

"Ve sonra eve geldiğimde sözde *en iyi arkadaşım* bu söylentileri doğrulamakla kalmayıp bana sakince aslında çok daha çılğınca şeyler olduğunu mu söylüyor?"

Zach kanepede yanımda kıkırdadı. Noah elimi tuttu, başparmağı avucumda rahatlatıcı daireler çiziyordu ama o da eğlenmiş görünüyordu. Bennett büyük boy koltuğumuza uzanmış, uzun bacaklarını çaprazlamış bir şekilde telefonunda gezinirken Mari'nin öfkesinden rahatsız olmamıştı.

Devam etti. "Özet geçelim, olur mu? Ben İspanya'dayken, babanın devrimci araştırmasını keşfettin, sonra da görünüşe göre gizli bir kötü adam olan ve ailenin öldürülmesinin başlıca nedeni olan amcan tarafından uyuşturulup kaçırıldın. Daha sonra amcan Bennett Spencer tarafından vahşice öldürüldü, ki kendisi bunca aydır sana karşı inatçı, karamsar bir piç olmasına rağmen şimdi sadık erkek arkadaşlarından oluşan haremine katıldı-"

"Dürüst olmak , hâlâ inatçı, kara kara düşünen bir piç kurusu," dedim ve Bennett'ten telefonunun üstünden karanlık, tehditkâr bir bakış aldım - eskiden beni sinirlendiren ama şimdi sadece külotumu ıslatan bir şey.

Mari beni görmezden gelerek parmaklarıyla saymaya başladı. "Sonra diğer erkek arkadaşın kaçırıldı, onu Şehir'de kimsenin bilmediği ve görünüşe göre *lideri* olduğun güçlü, gizli bir örgütün yardımıyla kurtardın, Ferrero İnfazcılarını yok ettin, sonra Akademi topraklarında *Ailelere* -yine- açık savaş ilan ettin. Oh, ve en yeni erkek arkadaşın nişanlısını tüm okulun önünde terk etti. Ve tüm bunlar olurken bir kez bile bana durumu bildiren bir mesaj ya da *telefon* gelmedi. Bu doğru mu?"

Yüzümü buruşturdum. "Seni... endişelendirmek istemedim."

"Uh-huh." Etkilenmemişti ve çantasından telefonunu çıkarırken başka bir mazeret uydurmam için beni cesaretlendiren bir bakışla özür dileyen bakışlarımı tuttu. Bir arama yapmak için ekranı kaydirdi ve dokundu ve arama hoparlörden çalarken hepimiz sessizce oturduk.

"Selam bebeğim," diye mırıldandı Max'in sesi telefondan. "Şehir topraklarına geri mi?"

"Max, aşkım," diye karşılık verdi Mari ve bu beni çok korkuttu. "¿Qué pasa? Haftan nasıl geçti, hmm?"

Max onun tehlikede olduğunu anladı. "Şey, iyiydi... fena değildi."

Mari telefonuyla konuşurken hâlâ dördümüze ters ters bakıyordu. "Öyle miydi, şimdi mi?"

"Bebeğim...", diye başladı Max ama kadın renkli bir İspanyolca ile içini dökmeye karar verdiğinde onun için her şey bitmişti, odasına gitmeden önce bana son bir kez gözlerini devirdi, telefonda havlarken bavulu da usulca yuvarlanıyordu.

Kapısını gereğinden biraz daha sert çarptı, ben de koltuk minderime geri yaslandım.

"Kahretsin, en kötü arkadaş benim," diye mırıldandım.

Noah elini kalçama sarıp güven verici bir şekilde sıkarken, Zach kaslı kolunu omuzlarıma atıp beni kendine çekti.

"Sadece senin için endişeleniyor," dedi Noah. "Sanırım bu haftanın senin için... zor geçtiğini ve yaşadığın hayatın tehlikeli olduğunu biliyor."

Bennett telefonunu kilitledi ve gözleri benimkilerle buluşmadan önce eşofmanının cebine soktu, yumuşak ve anlayışlı bir bakış vardı. "Angel, bence Mari'nin bizimle ne kadar derinlere inmek istediğine karar vermesine izin vermelisin. Onu korumak istemen anlaşılabilir bir şey ama o büyük bir kız. Ve bence Zach bunu telafi etmende sana yardımcı olabilir."

Bennett'e minnettar bir gülümseme gönderdim ve karşılığında ondan kalp durduran, samimi bir gülümseme aldım. Diğer ikisinin bilmiş kıkırdamalarını duymazdan gelerek titrek bir nefes aldım Zach'in kolunun altından kayarak ona baktım. "Neden bu?"

"Pekala," dedi Zach, kendi telefonunu üzerindeki yerinden çekerek. "Bildiğiniz gibi Anzaldua, Şehrin Birinci Kademe otel devi olarak Ferrero'ya bağlı. Ama benim Knight'a iltica etmem gibi annemin sıkıntıları da kamuoyunda duyulmaya başlandı, bu yüzden Ferrero'nun kalan müttefiklerinden birkaçı duvardaki yazıyı görüp sürünmeye başladı. Mari'nin ailesi de onlardan biri."

Canlandım. "Ne zaman?"

Telefonunu kulağına götürmeden önce dudaklarıma hızlı bir öpücük kondurdu. "Hey.... Siktir git Marcus. Devasa maaş çekini hak edebilir ve sızlanmayı bırakabilirsin.... Silver'ın çok adil bir patron olduğunu düşünüyorum.... Hayır.... Evet. Bana Anzaldua'dan son haberleri ver."

Zach, Marcus denen kişinin anlattıklarını dinlerken Noah'ya sorgulayan bir bakış attım.

Sırıttı. "Marcus, Ferrero tarafından gayri resmi olarak desteklenen yeraltı dövüş ringlerine sık sık giderdi. Ayrıca Gölgele tarafından bir şekilde ele geçirilmemiş gri şapkalı bir hacker olarak Aileler'in de başının belasıydı. Zach onu bize katılmaya ikna etti ve Silver'ın ekibine aldı ve sanırım birbirlerine ters düştüler. Artık Zepp'in senin adamın olduğu gibi o da Zach'in adamı."

"Oh," diye cevap verdim, erkek arkadaşımın bu girişiminden memnun olmuştum. "Bennett'in de bir erkeği var mı?" Meraklı bakışlarımı ona doğru çevirdim.

"Güvendiğim kimse yok," diye yanıtladı Bennett. "Gölgeleler'in Spencer kanadından Silver sorumlu."

Zach telefon görüşmesini bitirdi. "Teşekkürler, adamım.... Oh, siktir git. İstedğin zaman kışını tekmelerim. Güney tarafına gel-şimdi orada antrenman yapıyorum.... Evet, sonra, dostum."

Sonra beni bilgilendirdi.

Mari bir saat sonra odasından çıktığında, üzerinde en güzel ipek palazzo pantolonu ve ona uygun bir bluz vardı - Cumartesi günü giydiği kıyafet - ona teklifimizi sunmaya hazırdım.

Noah ona bir fincan kahve yaptı ve Bennett koltuktaki yerini terk edip kanepenin köşesine geçmeden önce ona ikram etti. Beni düzgünce yanına yatırdı ve elimi kendi eliyle sıktı.

Mari rahatlamış ve en azından bizim varlığımızda takılmaya istekli görünüyordu - benim için bir puan - ve Bennett'in ve benim iç içe geçmiş ellerime büyük bir ilgiyle baktı.

"Buna alışmak biraz zaman alacak," dedi kahvesinden zarif bir yudum almadan önce.

"Bu... oldukça büyük bir gelişmeydi," diye sözümü kestim. Mari artık hikâyeyi biliyordu, gerçi ben işin hapisane sandalyemde çılginca sevişme kısmını atlamıştım.

Hala gömleksiz olan ama Mari'nin dönüşünden beri pazen pantolon giymiş olan Zach, oturma odamızın duvarına gelişigüzel yaslandığı yerden boğazını temizledi.

"Mari, Jojo ve sadık erkek arkadaşlarından oluşan haremi seninle sohbet etmek istiyor, eğer sorun olmazsa," dedi seksi sırtışını takınarak.

Bu hareketten etkilenmeyen Mari, şüpheli bakışlarını bana yöneltmeden önce gözlerini ona dikti.

Pişman yüz ifademi takındım. "Her şeyden önce, geçen hafta yaşananlar sırasında sessiz kaldığım için özür dilerim. Eminim yoğun, yorucu ve korkutucu olduğunu söylememe gerek yoktur, ancak bu, kontrol etmediğim için mazeret değil."

Mırıldandı. "Değil ama söylediğim her şeye rağmen seni anlıyorum. Her şeyi gizli tutmaya alışkınsın ve yaptığın şeyin tehlikeli olduğunu biliyorum. Ama ben... dahil olmak istiyorum." Yutkundu, şimdi gergin görünüyordu. "Carmen'le konuştum ve bu hafta çok düşündüm. Sanırım Knight'a katılmak istiyorum. Ama sunacak pek bir şeyim yok."

"Doğru değil," diye cevap verdim. "Ama bu arada, Zach az önce bana ailenin sana ulaştığını söyledi. Şu anda Ferrero'nun etrafındaki belirsizliği göz önünde bulundurarak Knight ile bir görüşme talep ettiler."

Mari'nin çenesi düştü. "*Yapmadılar*," diye tısladı, öfkeyle. "Ve *Şövalye Varisi*'nin benim en iyi arkadaşım olduğunu biliyorlar! Benim 'isyanıma' olanak sağlananla ilgili söylenmekten başka bir şey yapmadılar. *Joder*, bu iki yüzlü fırsatçılara inanamıyorum!"

Kahvesini sehpanın üzerine bıraktıktan sonra ayağa fırladı ve tekrar volta atmaya başladı, öfkeli mırıldanmaları şunlar arasında gidip geliyordu

İspanyolca ve İngilizce.

"Mari," dedim nazikçe. "Şövalye üyesi olarak yapacağın ilk iş bu. Anzaldua'nın kaderine sen karar vereceksin. Bağnaz saçmalıklarını bırakacaklarına söz verirlerse aileni Şövalyeler arasına kabul et. Etmezlerse onları Ferrero'nun artıklarıyla hayatta kalmaları için dışarı atın. Toplantıya katıl. Toplantıya katılma. Bu *sizin* kararınız."

Durakladı, önce bana sonra da diğer çocuklara baktı. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten," diye yanıtladı Zach. "Anzaldua Knight için büyük bir kazanç olur ama değerlerimiz pahasına değil." Bana baktı, gülümsemesi genişledi. "Kahretsin, değerlere sahip olmak harika bir duygu."

Noah kanepenin diğer ucundaki yerinden, "Elbette öyle," diye onayladı.

"Ben..." diye söze başladı Mari, sonra acı dolu bir ifadeyle gözlerini kapadı. "Tatil arasından beri onları görmedim. Carmen'le olan ilişkim konusunda daha da kötüleşiyorlar. *Yine* de en iyi arkadaşıma ulaşmak için beni atlattıklarına inanamıyorum. *Zach* aracılığıyla. Ugh." Gözleri açıldı ve en iyi arkadaşım olarak tanıdığım o sert kız geri döndü. "Buluşmayı ayarlayacağız ama onları bir süre terletelim. Kaderlerini ustalıkla manikürlenmiş ellerinde tutanın kim olduğunu anladıklarında yüzlerini görmek için sabırsızlanıyorum."

Rahat bir nefes aldım ve Bennett beni sevgiyle sıktı.

"İyi arkadaş" statüsüne giden yol uzun ve engebeli olacaktı ama bunun bir başlangıç olmasını umuyordum.

Cumartesi öğleden sonramızı kütüphanede, uzun çalışma masalarından birinin ucunda toplanarak geçirdik. Birisi konferans salonunun kapısındaki ve altındaki halıdaki kanı temizlemişti ve şimdi öğrenciler kavernöz odaya yayılmış, fısıldaşıyor, çalışıyor ve yirmi dört saat önce buraya attığımız eldivenden habersizdi.

Zach'in yanında oturuyordum ve Bennett de masanın başındaki diğer tarafımda çalışıyordu. Mari ve Noah karşımızdaki koltuklarda oturuyorlardı ve hepimiz hafta boyunca yaşananlardan sonra çok geride kaldığımız ev ödevlerinde ilerleme kaydetmeyi başarmıştık.

Ayrıca en yakın sınıf arkadaşlarımızdan özgürce konuşabilecek kadar uzaktaydık ama yine de açıkta ve öğrencilerin yarısı tarafından *görülebiliyorduk* - çünkü hiçbirimiz James Spencer'a Mari'nin atabileceği kadar güvenmiyorduk ama Ailelerin diğer Akademi öğrencilerinin yanında bize saldırarak ortalığı karıştırma arzusunun düşük olduğunu biliyorduk.

Noah, Mari'nin kimya ödevine bakarken, "Yaklaştın," dedi. "Ama dört ve on beş numarayı kaçırmışsın."

"Dönemin çoğunu Annie'yle laboratuvar partnerin olarak geçirmeyi dene," diye tersledi Mari. "Aptal olmadığını biliyorum ama o profesörle yatan kevaşe bir takım oyuncusu değildi."

Homurdandım ve Bennett bile bugünlerde gülümseyecek kadar hafiflemişti.

O anda masanın altında onunla ayak oyunu oynuyor olmamla bir ilgisi olabilirdi ama kim ki?

Mari'ye sıırıttım. "Seni Annie'den sonsuza dek kurtardığı için Noah'ya teşekkür ettin mi?"

Dudaklarını büzdü ve bana küçümseyici bir el salladı. "Um, hayır, çünkü bunu *senin* için yaptı, chica. Ve eminim ki sen de ona *gerçekten* takdir ettiği şekilde teşekkür etmişsindir."

"*Mari.*"

Noah'nın güzel gülümsemesi sadece birazcık kendini beğenmişlik içeriyordu. "Haksız değil."

"Angel," diye gürledi Bennett ve Mari, Bennett'in adını benim için ilk kez duyduğunda olduğu gibi gözle görülür bir şekilde bayıldı. Ayağını bileğime dolayarak beni kalp gözlerimi Noah'dan ayırmaya davet etti. Zach hâlâ tabletine dalmıştı ama okurken parmak uçlarıyla kalçamda dalgınca izler bırakmaya devam etti.

Bennett'e baktım. "Hmm?"

"Sanırım hepimiz ailelerimizin seni öldürmek istemiyormuş gibi davranmayı bıraktığını kabul etmeliyiz," dedi Bennett, sıkıntısının yüzünü gölgelemesini neredeyse engelleyerek. "Sen taşındın

Ailelere karşı birçok kez alenen saldırdınız ve onları öyle bir vurdunuz ki en güçlü müttefikleri bile gemiyi terk etmek üzere. Artık imajlarını riske atacak kadar çaresizler."

Zach onaylarcasına homurdandı. "Özellikle de biz elinizde olduğumuz için. Sizden kurtulabilirlerse hemen onlara geri döneceğimizi düşündüklerini son derece açık bir şekilde ifade ettiler."

Bunların hiçbiri benim için yeni değildi ama üç oğlumun da yüzünde beliren endişe ifadesini görmekten nefret , Mari'ninkinin neredeyse panik halinde olmasından bahsetmiyorum bile. "Biliyorum," dedim alaycı bir sırıtışla. "Ama tarih beni öldürmenin oldukça zor olduğunu gösteriyor. Hamamböceği gibiyim."

Kimse bunu eğlenceli bulmadı.

İçimi çektim. "Bunun için hazırlıklıyız çocuklar. Her şeyin sizin için yeni olduğunu biliyorum ama ben yedi uzun yıldır bu pozisyonda olacağımı biliyordum. Tam gaz ilerliyoruz ve bunu mümkün olan en kısa sürede sona erdireceğiz."

"Peki, sırada ne var?" Mari gerçekten bilmek istediğinden emin değilmiş gibi çekingen bir tavırla sordu.

"Şey," diye başladım. "Noah zaten Peter'dan sahip olmaya değer her şeyi aldı." Ona doğru sevgi dolu bir gülümseme gönderdim ve o da yüzünü . "Andrea da çırpınıyor. Ferrero parasının çoğunu silahlar ve kas gücüyle kazanıyor ve Zach, Ferrero Enforcers'da bir delik açtıktan sonra onu tedarik etmeyi umabileceği hemen hemen tüm yetenekli yardımlardan kopardı."

"Biraz para ve yıllarca Aile'nin kirli işlerini yapmaya zorlandığında edindiğin bağlantılarla neler yapabileceğin inanılmaz," diye düşündü Zach, şimdi elini bir sapık gibi bacaklarımın arasına sokuyordu.

"Ama Spencer hâlâ ayakta," dedi Bennett. "Büyük teknoloji sermayedarlarını Knight'a kaptırdılar ama babamın imparatorluğu hâlâ büyük ölçüde sağlam. Plan yapıyor."

Kalemimi parmaklarımın arasında döndürdüm, keşke bıçağım olsaydı diye düşündüm. "Biliyorum. Zepp ve Silver bir şeyler üzerinde çalışıyorlar ama sanırım yakında bir atış yapmamız gerekiyor."

"Spencer en çok Aile imajını önemsiyor," dedi Bennett sandalyesinde arkasına yaslanıp kollarını göğsünde kavuşturarak. Bugün takım tişörtü ve takım eşofmanlarını giymişti.

İpli ön kolları hareketle birlikte esnedi; artık hiçbir suçluluk duygusu duymadan gönlümce bakabilirdim. Gözlerimin nereye gittiğini fark etti ve sitemkâr yüzü "Uslu dur," derken, ateşli gözleri kesinlikle "Daha sonra beynini dağıtacağım," diyordu. Ona sııttım ama o devam etti. "Beyaz yakalı bir güç merkezi olarak Spencer'ın şiddet, cinayet ve gizli kapaklı işleri tatsız bulan yatırımcı ve ortaklarının oranı daha yüksek. Bunun var olduğunu biliyorlar, ama aslında bununla alenen ilişkilendirilmek istemiyorlar. Basında büyük bir açıklama daha yapmanın zamanı gelmiş olabilir."

"Bu konuda yardımcı olabilirim," diye mırıldandı derin bir ses ve Raiford Montgomery yığınlardan dışarı çıktı, elini sarı saçlarında gezdirdi ve hareket ederken polo tişörtünün içinde bir pazısını esnetti.

Yanımızdaki masadan bir sandalye kaptı ve bizimkinin köşesine, Bennett'le benim aramıza bir koltuk çekti. Bana şehvet dolu bir gülümseme verdi ve eğer benim oğlanların bakışları öldürebilseydi, Raif şu anda parke zeminin çatlaklarında toz olurdu.

"Öyle mi?" Mari, ben kıs kıs gülerken Noah'ya hafifçe dirsek atarak sordu.

"Elbette," dedi, bana cilveli gözlerle bakmaya devam ederken ölüme ne kadar yakın yürüdüğünün farkında değildi. "Sevgili Şövalye Varisi'ne bir teklifim var, eğer beni dinlerse."

DOKUZUNCU BÖLÜM

T onun orospu çocuğu ölmek üzereydi.

Prensesimi sanki onun ateşli, sıkı vücudunu çıplak hayal ediyormuş gibi aşağı yukarı süzdü ve ukala sırtışıyla şöyle dedi bunu gerçeğe dönüştürmek için gerçek bir şansı olduğunu düşündü.

"Duyalım o zaman Raif," diye cevap verdi Jojo, bacaklarının arasına uzanıp kalçasını sıkıca kavradığım elimi hafifçe sıktı.

Tutuşumu gevşetmedim.

"Pekala," dedi. "Öncelikle, hâlâ ateşli, zengin erkek arkadaş listeniz için başvuru kabul ettiğinizi umuyordum. Şehrin en güçlü varisi olarak, en güzel kadınından bahsetmiyorum bile, gerçekten sınırlı olmanız gerektiğini düşünmüyorum."

Hayır.

Jojo'nun bıçağını çizmesinden alıp üzerine tırmanarak o pisliğin karnına saplamak niyetiyle bıçağı alamadan Bennett sandalyesinden fırladı, Raif'i aptal bebek mavisi polo tişörtünün yakasından yakaladı ve masamızın arkasındaki duvara çarptı.

Jojo oturduğu yerde kıpırdandı, kalçalarını elimin etrafında sıktı. Eğlenerek bir mırıltı çıkardım ve eğilerek kulağına fısıldadım: "Bir şey seni mı bebeğim?"

"Şşşt," diye tısladı, Bennett'in şimdi Raif'in yüzüne hırladığı yere lazerle odaklandı.

Bennett iri elini Raif'in boğazına sararken Raif, "Hadi ama dostum," diyordu. "Şiddet gereksiz, özellikle de *kütüphanede*."

Noah ve ben buna kıkırdadık. Çok az şey biliyordu.

Bennett etkilenmemişti. "O pis gözlerini ondan uzak tutacaksın," diye hırladı. "O iş için açık değil. O satın alabileceğin ya da cazibenle girebileceğin özel bir kulüp değil. O benim, Noah'ın ve Zach'in. Doğduğu günden beri dördümüzüz ve nefesimizin kesileceği güne kadar da dördümüzüz olacağız. Eğer seni bir daha ona son yemeğinmiş gibi bakarken yakalarsam, seni bitiririm. Beni anlıyor musun Montgomery?"

Jojo'nun boğazında düğümlenen kısık iniltisi sikimin pantolonumun içinde seğirmesine neden oldu. Noah'nın eğlenen bakışlarına kendi bakışlarımla karşılık verdim.

Sonunda Bennett'in tamamen bizimle birlikte bu şeyin *içinde* olması hem büyük bir rahatlama hem de beklenmedik bir şekilde eğlenceliydi.

Mari dramatik bir şekilde kendini yelpazeledi. "Tamam, şimdi anlıyorum güzelim.

Ben bile bunu kadınlık organlarımda hissettim."

Jojo memnun bir iç geçirdi. "Öyle değil mi?"

"Tamam! Tamam! Tamam! Tamam! Anladım," diye mırıldandı Raif, ellerini teslimiyetle kaldırarak. "Aslında Jolie'ye Aileler'e karşı şu anki düşmanca tutumunda yardımcı olabilecek bir önerim var."

Bennett ona ters ters baktı, Jojo sonunda onu çağırana kadar kılını bile kıpırdatmadı. "Bırak onu, Bennett. İnsanlar bakıyor ve sanırım hepimiz Montgomery Star Media'nın işimize yarayabileceğini biliyoruz, eğer bu işin sonu oraya varacaksa."

Bennett son bir tehditkâr bakışla Raif'i serbest bıraktı, Raif rahatlamış bir şekilde duvara yaslanırken Bennett hiçbir şey olmamış gibi koltuğuna geri döndü.

Aptallığı bırakmaya karar verdiği anlaşılan Raif, Noah'nın yanındaki açık sandalyeye oturdu. Artık Prensesimizden rahat bir oturuyordu ve her ne söylemek için geldiyse onu daha iyi etkileyeceğini söyleyen bir bakışla ona bakıyordu.

"Pekâlâ," dedi sinirli bir şekilde yutkunarak, az önceki o aptalca kabadayılık kayboldu. "Hepinizin bildiği gibi, ailem

Ferrero ile çok gevşek bir bağımız vardı, ancak bu Şehirde mümkün olduğunca bağımsız çalıştık. Açıkçası, Aileler içindeki mevcut huzursuzluk durumu kamuoyu tarafından bilinmeye başladı ve biz de tamamen kopmaya hazırız."

İlginç ve beklenmedik değil. Annem için büyük bir kayıp sayılmazdı çünkü Montgomery zaten Ferrero'ya o kadar da faydalı olmamıştı ama bu mücadelede her küçük şeyin yardımı dokunuyordu. Şüpheli bir bakışla, "Peki annemden bu kopuşta Knight'ın desteğine karşılık ailen ne istiyor?" diye sordum.

Omuz silktili. "Dürüstçe mi? Yalnız kalmak için. Potansiyel... parasal teşviklere rağmen Knight tarafından ele geçirilmek veya herhangi bir şekilde sahiplenilmek istemiyorlar."

Jolie sessizce ona baktı. Ailelere doğrudan ve yıkıcı bir darbe vurmayacaksa Knight'ın bir medya şirketini ele geçirmesini hiç umursamadığını biliyordum ama yine de aklının döndüğünü görebiliyordum. "Knight tüm Şehrin sahibi olmakla ilgilenmiyor, Raif. Ailene Andrea'yı bırakabileceklerini söyle, biz de onları destekleyelim. Ama sanırım bu ittifak için önerdiğin başka bir şey var?"

Başını salladı. "Basınla savaşmak mı istiyorsunuz? Medya mülklerimiz her biri sizin için kullanılabilir. Annemle bir röportaj için oturun. Mirasçılar da yanınıza alın, biz de elimizdeki her platformda yayınlayalım. Saint Gabriel Star Today haber ve kültür blogu tüm Doğu Yakası'nda en çok ziyaret edilen web sitesi. Annemin sosyal medyada on milyon takipçisi var. Aileler hakkında istediğiniz her şeyi dünyaya anlatmanıza yardımcı olabiliriz."

Masanın etrafındaki kardeşlerime, kız arkadaşıma ve Mari-Şehrin kültür çevrelerinde kendi çapında bilgili- baktım ve hepsi de benim hissettiğim kadar cesaretlenmiş görünüyordu. Ailelerimizin Şövalyeleri öldürdüklerinde tam olarak ne yapmaya dair elimizdeki yeni bilgiler ve Jolie'nin babasının araştırması şeklinde şu anda elinde bulunan çok gerçek kanıtlar göz önüne alındığında, bu aslında Aileleri sadece Şehrin değil, tüm dünyanın gözünde mahvetme potansiyeline sahipti.

Jolie, "Yarın için program yap," diye emretti, artık dalga geçmiyordu. "Adamlarım sizinle temasa geçecek."

Sonra ayağa kalktı, Raiford'u -o yararlı küçük sansarı- etkili bir şekilde kovdu ve sırt çantasını kaptı, çalışmaya hazırды.

"Hadi gidelim, takım. Yarından önce yapmamız gereken çok şey var."

Bu sabah takım elbisemi giydiğimden beri yakamı yirminci kez çekiştirdim.

"Varisçilik oynamaktan nefret ediyorum," diye odadakilere söyledim.

Jojo, Montgomery Star Media'nın saç ve makyaj koltuğunda oturduğu yerden, "Seksi görünüyorsun, Zach," dedi. Gözlerini soyunma odasının duvarı boyunca dikilmiş, kaskatı ve tetikte duran uçümüzün üzerinde gezdirdi. "Hepinizin var," diye ekledi boğucu bir gülümsemeyle.

Max karşı duvardaki yerinden, "Ben de katılıyorum," diye espri yaptı. En iyi takım elbiselerini giymiş olan Bennett, Noah ve benim aksime, o burada taktik teçhizatıyla bulunuyordu. "Zengin ve güzel erkekleri severim. Koca Adam Tom Ford'un içini çok *güzel* dolduruyor."

Bennett sinirli bir şekilde iç çekti ve Noah somurttu. "Gerçekten buraya dönmesi gerekiyor mu tatlım? Üçümüz toplanıyoruz ve o elbisenin altında silahını kalçana bağladığını biliyorum."

Bacaklarını açıp tekrar kapattı ve gözlerim ısı güdümlü bir füze gibi koyu mor elbisesinin altına giydiği, kumaştaki yırtmacın arasından silahı görünen seksi kalça kılıfına kaydđ. Bize ters ters baktı. "Sizin çok ölümcül olduğunuzu biliyorum. Max sadece görünür bir kas gösterisi için burada. Gidin lütfen."

"Onu duydun Nikko," diye ekledi Max boktan bir sırıtışla.

Noah içini çekti ve başının arkasını duvara vurdu.

Jojo'nun makyajının son rötuşlarını yapan sessiz kadın, bir profesyonel gibi hepimizi titizlikle görmezden geliyordu ve sadece onun varlığı, Max'i koridora fırlatmamı ve diğer erkek arkadaşlarına kızımızı nasıl çığlık attıracağımızı gösterirken Prensesimi şifonyerin üzerine eğmemi engelledi.

Kibar bir ses "Beş dakika içinde ses kontrolü lütfen" diye seslenmeden önce kapı çalındı.

Makyaj sanatçısı Jojo'nun bakımını bıraktı ve muhteşem kızımız sandalyesinden kalktı, elbisesini düzeltti ve tasarım topuklu ayakkabılarının üzerinde dimdik durdu. Bize sıırttı. "Hadi gidip aileleri mahvedelim, olur mu?"

Bennett duvardan uzaklaşmadan önce takıntılı bakışlarıyla ona baktı, çenesini avucunun içine aldı ve çiğ, sahiplenici bir öpücük çaldı. "Çok güzel görünüyorsun, Angel. Orada kendini tutma."

Max, "Kes şunu, *bayılıyorum*," diye mırıldandı ve dördümüz de ona gözlerimizi devirerek baktık.

Sessiz koridora girdik ve Montgomery Star Media'nın şehrin önemli kişilerıyla röportajlarını gerçekleştirdiği geniş, aydınlık stüdyoya yöneldik. Tier One şirketi, Knight Tower'ın kuzeydoğusundaki birkaç blok ötede nehir boyunca uzanan modern bir yüksek binanın en alt on katına sahipti. Bugün sessizdi, Şehri sarsan dirilmiş Şövalye Varisi ile aceleyle planlanan röportaj için bu Pazar günü sadece iskelet bir ekip çalışıyordu.

Yürürken parmaklarımı Jojo'nun parmaklarının arasından geçirdim ve bileğini yumuşak bir öpücük için dudaklarıma götürdüğümde mutlu bir şekilde mırıldandı. Fısıldadım, "Seni seviyorum, Prenses. Seninle çok gurur duyuyorum."

Yanaklarına vuran o sevimli kızarıklığa o kadar kapılmışım ki - sadece Bennett, Noah ve benim, kızımız olan taş soğuk, belalı kaltaktan çıkarabildiğimiz kızarıklık- yanımdan geçen hademenin Jojo'ya sabitlediği tuhaf bakışı neredeyse kaçıırıyordum.

Tam temizlik malzemeleri arabasının önünden bir şey almak için ani, sarsak bir hareket yaptığıında, hareket ettim.

"Yere yat!" Jojo'yu yere yatırarak bağırdım, tam o sırada hademe el arabasından bir tabanca çıkarıp ateş etti.

Kurşun başımızın üstündeki duvara isabet etti ve Max ile Noah çoktan silahlarını çekip "kapıcıya" doğru ateş etmişlerdi. Arabasının arkasına atladı, koridordan merdiven boşluğuna doğru geri götürdü ve ateşe karşılık verirken vücudunu siper etti.

İçimizde çelik yelek ve kask giyen tek kişi olan Max onun peşinden koştu. "Git! Jojo'yu bu koridordan çıkar!"

"Siktir et, o korkak küçük orospuyu öldüreceğim," diye homurdandı Jojo, alçaktan uçarak ayağa kalkarken.

"Prenses, eğer bu bir Aile vurgunuysa, daha fazlası da gelecektir," dedim onu duvar boyunca iterek. "Spencer'ın elinde hâlâ kaliteli infazcılar var."

Stüdyoya doğru koşarken Bennett, "Ve bu yüreksiz saçmalık babamın kokusunu taşıyor," diye tükürdü.

"Geliyor!" Max bağırdı, ağır botları artık arkamızdan vuruyordu. "Hargraves, bana yardım et."

Noah dönerek iki tabancasını da takım elbisesinin altında taşıdığı yerden çıkardı. Omzumun üzerinden hızlıca baktığımda, hademe sürtüğünün acil merdiven boşluğunun kapısını açtığını ve yarım düzine kılık değiştirmemiş infazcı'nın daha koridora girdiğini gördüm.

"Kızı öldürün. Mirasçılara canlı ihtiyacımız var!" diye bağırdı içlerinden biri, silahlarını kaldırmış ilerlemeye başlarken.

Max, Noah yaklaşırken koruma ateşi açtı ve işgalcilerden ikisini anında kafalarından vurarak öldürdü. Diğerleri dağıldı ve biz de bu sükûneti kullanarak büyük dairesel televizyon stüdyosuna koştuk.

Raif'in annesi ve Montgomery Star Medya İmparatorluğu'nun Birinci Kademe mirasçısı Lucinda Montgomery'yi, yanında iki kameramanıyla birlikte konuklarıyla röportaj yaptığı pelüş kanepenin arkasına sinmiş halde bulduk.

"oluyor?" diye bağırdı. "Bunlar silah sesleri mi?"

Kimse ona cevap vermedi, beşimiz geniş odaya yayıldık ve kendimizi savaşa hazırladık.

"Yerde kal!" Bennett, duvar boyunca uzanan uzun metal masayı yan çevirerek kahve servisini ve hamur işlerini yere dökerken emir verdi. "Ve kameraları çalıştırın!"

Bennett masanın arkasına saklandı, Jojo ve ben de hemen ona katıldık. Noah, Lucinda'nın karşısındaki kanepenin arkasında yerini almıştı ve şimdi kapıyı en iyi gören kişi oydu. Max kulaklığına bağıırıyordu, bu da eğlencenin gerçekten başlamak üzere olduğu anlamına geliyordu.

Ekibime kendi mesajımı gönderdim, stüdyonun tavandan tabana pencerelerinden hızlıca dışarı baktım, kuşluk güneşi

Dört kat aşağıdaki şehrin sokaklarının renkli görüntüsünü bize gösteriyordu. "Binanın girişini gözlüyoruz," diye duyurdum. "İkinci bir dalga olması ihtimaline karşı."

"Olacak," diye cevap verdi Bennett suratsızca ve Jojo sanki bu kesinmiş gibi başını salladı.

Şarjörünü kontrol edip silahına geri yerleştirirken "Biri sızdırmış amına koyayım," diye mırıldandı. "Montgomery'lerin bir köstebeği var."

"Ölü bir tane," diye .

İnfazcılar silahlarını ateşleyerek salondan çıkıp stüdyoya girdikleri anda büyük bir çatırtı duyuldu ve koltukların arkasındaki cam pencere bir cam patlamasıyla paramparça oldu.

Martinez ve Rocky, dışarıdaki pencere yıkama platformundaki tüneklerini bırakarak odaya uçtular.

"Gerçekten denediler, ha?" Martinez ve Max iki İnfazcı'yı yere sermeyi başarırken Rocky bağırdı. Rocky başka bir adama bir el ateş etti, o da yolundan çekildi ve yerde kayarak masamızın önünde durdu.

Kızımın yanağına bir öpücük kondurduktan sonra, "Bunu ben alıyorum Prenses. Dikkatli ol."

Sonra masanın üzerinden atladım ve silahını almak için çırpınan adamın üzerine atladım.

Kaos başladı. Esirimi çabucak hallettim ve diğerlerinin de aynısını yapması çok uzun sürmedi. Jojo, arkadaşının cesedinin üzerine çömeldiğim yerde bana nişan almak için dönen son adamı kafasına mükemmel bir atışla yere serdi.

"Hepsi bu kadar mı?" diye sordu hepimiz tozumuzu alırken. Kapalı.

"Burada, evet," diye yanıtladı Bennett, silahını bir kenara koyarken Lucinda ve ekibini kontrol etmeye gitti.

Dışarıdaki sokaklardan silah sesleri geliyordu ve Noah'nın Martinez ve Rocky'nin platformunda kaybolduğunu fark ettik.

Kafamı kırılan camdan dışarı çıkarmak için koştum. "İkinci dalgada kaç kişi var?" Ona bağırdım.

Aşağıdaki sokağa doğru ateş etti. "Ben üç tane vurdum, Dom'un da karşıdaki restoranın verandasından en az beş tane vurduğuna eminim.

sokakta."

Jolie yanımda belirdi ve sokağı eleştirel bir gözle inceledi. Koluna kendisine ait olmayan kan sıçramıştı ve bir zamanlar mükemmel bir şekilde kıvrılmış olan saçları muhteşem yüzüne dağılmıştı. "Dom da orada rahatsız edilmeden brunch yiyeceğini sanıyordu."

Kulakları yırtan bir çığlık duyuldu ve siyah giysili bir beden üst kattan düşerek tam penceremizin önüne geldi ve aşağıdaki kaldırımda çok acı verici bir sona doğru ilerledi.

"Bu da ne-" diye söze başladı Jolie, o sırada yanımdan geçen başka bir ceset de benzer bir kaderle karşılaştı.

. "Evet, Frankie'nin buralarda bir yerde olabileceğini düşündüm. Bir şekilde hem hep etrafta hem de hiç etrafta değil."

Kadın bilgece başını salladı. "Doğru."

Max kafasını bitişikteki kırılmış pencereden uzattı. "Her şey yolunda. Bayan Montgomery çılgına dönmüş durumda, bu yüzden görüşmeyi hâlâ yapmak isteyip istemediğinizi ona bildirmelisiniz."

Jojo homurdandı. "Evet, biliyorum. Aileler tam da bunu yapmamı engellemek için süvarileri buraya gönderdi. Bunu kazanamayacaklar."

Noah pencereden tekrar içeri tırmandı ve ayakları stüdyonun zeminine çarptığında, kızımı ona doğru bastırmak için döndüm, sırtı göğsüne çarptı. Dudaklarımı onun dudaklarına yapıştırırken onu sıkıca tuttu, adrenalini hala pompalanıyor ve beni çok azdırıyordu. "Git al onları, Prenses. Herkesin önünde seni o kanepeye oturtmamaya çalışacağım ama bu tam bir otokontrol testi olacak."

Noah dudaklarını onun solgun, narin boynunun sütunlarında gezdirirken kadın inledi. "Bu çok utanç verici," dedi usulca. "Savaşçı modundayken çok seksisin ve seni daha sonra istediğimiz gibi becermek bizim için asla uygun değil."

"Ah, kesin şunu, siz ikiniz," diye mızızlanırken bir yandan da gömleğimi küçük elleriyle avuçluyor ve Noah'nın boynuna sokulduğu yere doğru eğiliyordu. "Oyun yüzümü takınmam gerekiyor."

"O haklı. Bırakın onu, sizi azgın pislikler," diye homurdandı Bennett yaklaşırken. Jojo'yu çekip uzaklaştırdı, yüzünü iki eliyle kavradı

ikiyüzlü bir sik gibi dudaklarına açgözlü bir öpücük kondurdu, sonra onu kanepeye .

Sonra o kanepede oturduk, dördümüz de aileler tarafından kızımıza yapılan küstah saldırı yüzünden hâlâ kirli ve kanlıydık, Jojo Lucinda'ya hikâyesini anlatırken kameralar da kayıttaydı.

Dünyaya on bir yaşındayken tanık olduğu şeyi hatırlattı ve bu kez üçümüz de kayıtlara geçecek şekilde bunu gördüğümüzü teyit etmek için oradaydık.

Babasının mucizevi buluşunun keşfini ve Anders'in Şövalyelerin cinayetinin ardındaki gerçek nedeni itiraf etmesini anlattı. Jojo'nun amcasının nerede olduğunu bilip bilmediğini sorduğunda Lucinda'ya attığı şaşkın bakış çok hoş bir dokunuştı.

Son olarak, on yılın en büyük teknoloji keşfini alarak ve aslında araştırma üniversitelerine ücretsiz olarak vererek ve aynı zamanda dünyadaki düşük gelirli öğrenciler için en büyük burs programını başlatarak babasının araştırmasıyla ne yaptığını açıkladı.

Bennett, Noah ve ben sırayla ailelerimizin çürüyen durumunu, Jolie'ye olan aşkımızı ve Lucinda'nın Spencer uşaklarının stüdyoyu çekirge sürüsü gibi istila ettiği görüntülerle birleştirileceğine söz verdiği röportajdan sadece birkaç dakika önce uğradığımız "korkunç saldırıyı" anlattık.

Bir saatin sonunda, Aileler aşağılık, umutsuz sahtekârlar gibi görünürken, Jolie kendisiyle uğraşılmaması gereken dürüst bir melek gibi görünüyordu.

"Teşekkür ederim Bayan Knight," dedi Lucinda sarılırken. "Bu, Ailelere daha önce hiç kimsenin bilmediği bir bakış olacak."

Jolie ona soğukkanlılıkla baktı, o cana yakın röportaj kişiliği artık hiçbir yerde bulunmuyordu. "Lucinda, evinde bir fare var. Benim ya da senin ekibinin dışında hiç kimse bugün burada olacağımı ve bunun nedenini bilmiyordu. Ancak, Aileler sadece bilmekle kalmadı, aynı zamanda zayıf bir kılık değiştirmeye önemsiz güvenliğinizi de aşmayı başardılar. Bu kabul edilemez."

Lucinda yutkundu. "I.... Bizimkilerden biri olamaz."

"Kesinlikle bizimkilerden biri değildi," diye cevap verdi Bennett ve onun sert bakışları altında soldu.

Gözleri bana doğru kaydığında, ona en soğuk gülümsememi gösterdim. "O fareyi bulmanızı ve kısa Knight Tower' teslim etmenizi öneririm, yoksa Frankie Fingers'ın tüm şirketi tek taramasına izin veririz."

Soluğu kesildi, sessizce başını salladı.

"Mükemmel," dedi Noah parlak gülümsemesiyle. "Benim için bir zevkti Lucinda. Temizlik ekibimiz buradaki işlerini bitirir bitirmez size fatura kesecekler."

Bununla birlikte stüdyodan ayrıldık. Bizi Ferrari'mle Akademi'ye geri götürdüm, Noah ve Bennett küçük arka koltuğumda Jojo'ya sarılabilmek için ön koltukta oturmayı reddettiler.

Kimse konuşmadı ve ben yol boyunca dikiz aynasına baktım, günün olayları sonunda hepimizin üzerine ezici bir ağırlık gibi çökerken onların, kardeşlerimin ve kızımın birbirine sokulmuş görüntüsünden teselli .

Gerçeklik derime işledi ve beni içten dışa doğru sertleştirdi.

Bütün bunlar bittiğinde annem ölmüş olacaktı.

Kız arkadaşımı tekrar kaybetmememin tek yolu buydu - bu sefer sonsuza dek.

ONUNCU BÖLÜM

JOLIE

"W Bayan Knight tarafından ortaya atılan iddialar, özellikle de kendisinin hayret verici miraculene araştırmasına ilişkin kanıtlar sunabildiği göz önünde bulundurulduğunda, gerçekten de endişe vericidir

babası tarafından ona bırakılmıştır. Montgomery Star Media'nın kayıt altına alabildiği, kendisine karşı uygulanan şiddet bizi de rahatsız etmiştir. Bu nedenle Spencer ile olan ortaklığımızı derhal sona erdireceğiz."

Noah'ya yaklaştım ve omzunun üzerinden New York'taki en büyük küresel yatırım bankası tarafından düzenlenen basın toplantısının sonunu telefonunda oynatırken izledim. Pazartesi sabahı Finans dersimizin en arka sırasında oturmuş, profesörün derse başlamasını beklerken bir yandan da Holywell'deki hemen her öğrencinin dikkatli bakışlarını üzerimizde hissetmiyormuş gibi davranıyorduk.

Noah'nın ekranında bir metin belirdi.

Bennett: Spencer hisseleri değer kaybediyor

Grup sohbetimizde yanıt vermek için çantamdan telefonumu çıkardım.

Jojo: İyi ki geçen hafta Zepp'e güven fonunu tamamen Knight'a yatırtmışım

Noah homurdandı. "O güvenden gelen son kuruşa kadar reddetmeye hazır. Umarım sana daha sonra teşekkür eder."

Kaşlarımla ona doğru salladım. "Ya da muhtemelen daha sonra bana şaplak atarsın."

Noah nefesinin altında mutlu bir şekilde mırıldandı. "Diliyor. Sadece bunu yapmama izin veriyorsun, değil mi tatlım?"

Yanaklarımın kızardığını hissettim ama kendimi tuttum ve eğilip dudaklarımı kulağına değdirdim. "Bu doğru. Ben sadece senin için *iyi* bir *kızım*, Noah."

Gözlerini kapadı ve alçak sesle, acı dolu bir inilti çıkardı.

Zach diğer tarafımdan kıs kıs güldü. "Bu hiç hoş değildi, Prenses. Son zamanlarda buralarda hep iş var ve hiç oyun yok, bu yüzden mavi toplar gerçekten yerleşiyor."

Dönüp ona baktım ve kaşlarımı kaldırdım. "Aileleri ne kadar çabuk küçük çöp parçalarına ayırırsak, siz üçünüzün beni gönlünüzce becermeniz için o kadar çabuk sınırsız zamanımız olur."

Zach, telefonuna ve diğer yanında oturan yeni suç ortağı Mari'ye dönmeden önce, o karanlık gözleri umut verici şeylerle dolu bir şekilde sırtıttı. Knight'ın kapısını çalan çeşitli Ferrero döküntülerinin kaderlerini planlıyorlardı ve filizlenen dostlukları kalbimin biraz sıkışmasına neden oldu.

Mari ile sohbet ederken telefonunu masaüstüne attı ve o zaman Zach'in kilit ekranını Montgomery Star Media'daki saldırıdan bir fotoğrafa ayarladığını fark ettim. Ters çevrilmiş zanaat hizmetleri masasının arkasında dimdik duruyordum, elbisem yırtılmış ve saçlarım dağılmıştı, Glock'umu son kalan Spencer katilini indirmek için havaya kaldırmıştım. Bu hatırlatma bana kendimi güçlü hissettirirken aynı zamanda ödümü koparıyordu çünkü o İnfazcı, ben işini bitirdiğimde Zach'e ateş etmek üzereydi.

Lucinda, çalışanları ve her ihtimale karşı hazır bekleyen Gölge ekibimizin birkaç üyesi de dahil olmak üzere hiç kimse büyük ya da kalıcı bir yara almamış olsa da, işler yine de çok yakındı.

Şu anda damarlarımda dolaşan dehşetin düşük tınısı yeni bir gelişmeydi. Bu yolculuğa ciddiyetle başladığımda -kederimi bir kenara itip Dom'a yaptıkları için Aileleri yok edeceğimi söylediğim gün-kendimi görev dışındaki her şeye karşı uyuşturmuştum. Riskleri biliyordum ve kabul ettim.

Ama şimdi kalbimin en büyük üç parçasını geri almıştım ve bu savaşta onlardan herhangi birini kaybetme düşüncesi beni saf, dizginlenemez bir dehşetle doldurdu.

Bu düşüncelerden sıyrıldım ve Finans dersinin ortasında duygusal bir su birikintisine yığılmayı reddettim. James Spencer çocuklarımı tehlikeye atmanın bedelini ödüyordu ve biraz daha ödemek üzereydi.

Sonunda kendimi derse kaptırdığımda ders çabucak geçti. Profesör bir saatin sonunda bizi kovduğunda, telaşsız bir şekilde eşyalarımızı topladık, Mari ve Zach hala okullu kızlar gibi kıkırdıyor ve Noah bana ilk fırsatta beni masasının üzerine egeceğini söyleyen ateşli bakışlar atmaya devam ediyordu.

Evet.

"Ah, ne?" Mari aniden birkaç sıra altımızda duran bir grup öğrenciye tükürdü, birkaçı bize doğru nefret dolu bakışlar fırlattı. "Aranızda Varislerle konuşmak istediğiniz bir şikâyeti olan varsa, bunu hemen yapmanızı ya da yolunuza devam etmenizi öneririm."

Tabii ki Chad bu küçük grubun merkezindeydi, Dane Jefferson garip bir şekilde kenarda duruyordu ve Harper'la birlikte koşturan ve muhtemelen Chad'i düzenli olarak beceren küçük İkinci Kademe yalaka sürüsü de bizi küçümsemek için oradaydı.

Chad'in boncuk gözleri sertti ve dişlerini sıkarak konuştu. "*Sahtekârlara* söyleyecek bir şeyimiz yok."

Zach'in tembel gülümsemesi onun en tehlikeli gülümsemesiydi. "Dikkatli ol Hendrickson. Bana hakaret etmen umurumda değil ama kızıma ya da Mari'ye tek kelime edersen yarın Dövüş Gecesi'nde kendini gerçekten kötü bir gece geçirirken bulursun."

Kızlar kıkırdadı ve Chad'in gözleri alay etmeden önce biraz daha büyüdü. "Her neyse Ferrero. O amcık yere serildiğinde, Aileler'den kaçan tüm korkaklar oldukları yere geri dönecekler. Senin kaltağın histerik bir drama kraliçesi olduğu için başlattığı bu küçük savaş sadece bir şekilde sona erecek."

Zach'in yanımda titrediğini hissettim ve Noah burun deliklerinden sert, sakinleştirici bir nefes üflledi.

Bu duyguyu biliyordum - Holywell Hall'a ilk adımımı attığımdan beri her gün Chad Hendrickson'ın canına okumamak için kendimi kontrol etmem gerekmişti.

Etkilenmemiş bir gülümsemeye zorlayarak avuç içimi Zach'in sırtında gezdirdim ve diğer elimle Noah'ın elini sıktım. "Sorun yok çocuklar. Federallerin Hendrickson malikanesinin kapısını çalması Chad'i biraz kızdırdı, değil mi dostum?"

Chad'in kare şeklindeki yüzü kıpkırmızı oldu. "Federaller babamı korkutamaz. Ölü kalmalıydın kaltak, çünkü artık av sezonu açıldı." Kafasını grup arkadaşlarına doğru salladı ve o uzaklaşırken onlar da peşinden koşmaya başladılar.

Zach parmaklarını çıtlattı. "Yarın gece ortalık kan gölüne dönecek."

O tehditkâr hırıltı külotumun içinde yankılandı. "."

"Buna 'Sapık Süpürme Operasyonu' mu diyorsunuz?" Mari salatasından bir ısırık alırken sordu. "Buna Zepp mi isim verdi?"

Noah günün ikinci kahvesinden bir yudum alarak, "Gümüş, aslında," diye yanıtladı.

Hannah Langford bize bakakaldı. Yükseltilmiş masadan vazgeçmiştik ve öğle yemeğinde her zamanki yerlerimize geri dönmüştük; böylece Hannah, John Tyler, Raif, Devin ve Devin'in çok soğukkanlı ikinci kademe arkadaşlarından birkaçı bize katılmıştı. "Federalleri Spencer'la bağlantılı bir düzine ailenin peşine mi gönderdiniz?" Hannah inanamayarak sordu. "Federallerin sonunda bu Şehre ayak basacak kadar cesaretlendiklerine inanamıyorum."

Omuz silktilim. "Knight onları buraya davet ettiğinden beri kendilerini daha cesur hissediyorlar."

Mari'nin kurnaz bakışları koridor boyunca Chad'in Harper'la birlikte oturduğu yere ve ailelere sadık, azalan ama sesleri yükselen öğrenci grubuna kaydı. Harper Chad'i teselli ediyor, tek sağlam elini etli kolunda aşağı yukarı gezdiriyor ve ona fısıldıyordu. "Chad'in az önce çenesini tutamamasına şaşmamalı," dedi Mari. "Babası *gerçekten de* hapse girebilir."

Bennett masanın altından kalçamı sıktı, ben de elini tutup kucağıma aldım. Bu küçük proje, Spencer'a ilk gerçek atışımız olarak bir süredir çalışıyordu ve Bennett tüm

Ailesini sonsuza dek terk ettikten sonra geçen hafta onu eve getirmeye yardım etmekten çok mutlu oldu.

Yıllar boyunca Gölgeler, özellikle reşit olmayan kız ve erkek çocuklarını içeren pornografiyi *tercih* , Şehrin Spencer'la bağlantılı seçkinlerinden bir grup hakkında bilgi toplamıştı. Benedict Hendrickson (ve buna bağlı olarak Chad) ve diğer birkaç kişi hakkında iyi bir kanıt yığınınız vardı ve daha sonra James Spencer'ın kasasına girme girişimim, onun birkaç Birinci Kademe Spencer müttefiki hakkında şantaj malzemesi zulasını ortaya çıkardı. Zepp geçen hafta tüm bu bilgileri Bennett'e yükledikten sonra geri kalan isimleri de ekleyebilmişti.

Bennett her zamanki gibi masanın başında, yanımda kara kara düşünürken, "Keşke bu saçmalığa daha fazla dikkat etseydim, Angel," diye . "Babam Hendrickson ve onun küçük sapkın çevresinden Spencer imparatorluğunun sahte mükemmel imajını riske atıyorlarmış gibi şikâyet ederdi, ama lanet olası bir ocuk pornosu çetesinden bahsettiğini bilmiyordum."

Başparmağımla avucunun üzerinde küçük yatıştıracı daireler çizmeye başladım. "Biliyorum Bennett. Zaten yapabileceğin bir şey yoktu ama babanın Hendrickson'la bağlantılı olarak şikayet ettiği tüm isimleri hatırladın. Sen dikkat ettiğin için hepsi hak ettiklerini *alıyorlar*."

Zach, Bennett'in diğer tarafındaki yerinden "Evet dostum," diye seslendi. "Bu sübyancılar federaller tarafından kılarına tekmeyi yemek üzereler ve Spencer kanamayı durdurmak için çok zorlanacak. Ağözlü Tier Twos'un en alaycıları bile artık bu şirketlerden herhangi birine dokunmak istemeyecek ve babanın yıllar boyunca saçmalıklarını toplama ve tutma yeteneğin bunun geerekleşmesinde büyük bir rol oynadı."

Bennett ofladı, ama dudaklarının köşelerinin bir gülümsemeye dönüşme tehdidini yakaladım. Yıllarca babası tarafından sürekli başarısız olarak adlandırıldıktan sonra, Bennett'in başka bir şey olduğuna geçekten inanması biraz zaman alacaktı.

Her fırsatta ona hatırlatırdım, Zach ve Noah da öyle.

Günün geri kalanını otomatik pilotta geçirdim, olanlardan sonra hala okula dönmeye çalışıyordum

Geçtiğimiz hafta içinde. Spencer beyaz yakalı pedofil kulübünün çöküşüne dair ekibimizden gelen sürekli güncellemelerden acımasız bir memnuniyet duydum ve artık hepimizin her gün yanımızda taşıdığımız bu savaşın yükselen gerilimine rağmen, o gece oğullarım etrafımda kıvrılmışken mışıl mışıl uyumayı başardım.

Ertesi akşam, kendimi tüm kalbimle ekip çalışmasına verdikten ve akşam yemeği için seçtiğim sandviçi mideye indirdikten sonra, Zach beni yatakhaneye geri dönmekten alıkoymuştu, onun yerine spor salonuna doğru çekti.

Bir kez Dövüş Gecesi olduğunu neredeyse unutmuştum.

"Kahretsin, bu gece dövüşecek misin?" Beni spor salonunun kapısından çekiştirerek loş ışıklı, ter ve Clorox kokan basketbol sahasına sokarken sordum. "Bir kızı uyar Ferrero. Ben olsam yanıma yedek külot alırdım."

Omzunun üzerinden bana sıırttı. "Göreceksin, Prenses."

Şenlikler iyice başlamıştı. Kalın yuvarlanma minderinin etrafında dolaşan iğrenç, terli çocuklardan oluşan olağan halka, dövüşler için derme çatma bir kafes oluştururken, tepede asılı duran tek lamba dövüşçüleri aydınlatıyordu. Dane elinde megafonuyla kalabalığı kışkırtıyor, kana susamışlıklarının sesi salonu dolduruyor, bağırışlar ve alaylar yüksek spor salonunun tavanında yankılanıyordu.

Bennett ve Noah minderin kenarında bizi bekliyorlardı, diğer öğrenciler onlara geniş bir alan bırakıyordu. Noah Knight-Tech markalı spor eşofmanlarını giymişti -*onları* nereden bulmuştu- ve saçları ıslaktı ve klor gibi kokuyordu, bu da bu akşam yüzme antrenmanı yaptığı anlamına geliyordu. Bennett ekipten yeni gelmişti, bu yüzden her zamanki uzun kollu ekip tişörtünü ve uzun, güçlü bacaklarını ortaya çıkaran en sevdiğim küçük antrenman şortunu giymişti.

Noah beni yanına çekerken kulağıma, "Ağzının suyu akıyor tatlım," dedi.

Onu güzelce koklamak için boynuna sokuldum ve klorla karışan tanıdık temiz-çamaşır kokusuna iç geçirdim. "Bennett

O şortu bana işkence etmek için giyiyor. Bunu geçen dönem ağırlık odasına dalıp müziğimi kapattığı geceden beri yapıyor çünkü tam bir hıyarlık yapıyordu."

Bennett gözlerini John Tyler'ın B-Dorm'dan biriyle yerleri sildiği yerden . "Müziğini kapattım çünkü ölen en iyi arkadaşımın en sevdiği şarkılardan birini duyunca biri beni göğsümden bıçaklıyormuş gibi hissettim."

Noah'nın kollarında biraz eridim ve Bennett'e gevşek, ay gözlü bir bakış attım. "Oh." diye mırıldanmayı başardım.

Aval aval bakışlarıma karanlık bir bakışla karşılık verdi, sanki o an için başım tekrar *beladaymış* gibi çünkü evet, onları kandırmıştım ve evet, onlara yapmaya çalıştığım gibi beni unuttuklarını varsaymıştım. Birincisi için özür dilemeyecektim ama ikincisinde her açıdan yanılmıştım.

Dane, megafonuyla "Kazanan, John Tyler Ashmore!" diye bağırarak küçük karşılaşmamızı yarıda kesti. Biliyorum, , Holywell Dövüş Gecesi'nin müdavimleri için büyük bir şok." Panosunu incelemek için durakladı, sıradaki dövüşü görünce gözleri büyüdü. "Bu gece için kayıtlarımızda bir meydan okuma dövüşü var. Hepiniz bunun ne anlama geldiğini biliyorsunuz - meydan okunan dövüşçü dövüşü kabul etmek ya da geçen yılki tüm unvanlarını kaybetmek zorunda! Chad Hendrickson, ringe çık çünkü *sen. Been. Challeeeenged!*"

Vücudum heyecanla titriyordu. Chad'in her zamanki cesaretiyle mindere çıkışını izledim -burada kaybetmeye alışık olmadığını biliyordum- ama bir tedirginlik havası vardı.

Her şeyi berbat etmişti ve Zach bunu ona söylemek üzereydi.

Dane megafonunu tekrar dudaklarına götürdü. "Pekâlâ, meydan okuma kabul edildi! Meydan okuyan lütfen yaklaşabilir mi?"

Zach'in soyunup minderde vals yapmasını bekliyordum. *Bennett* ileriye doğru adım atıp köşesine geldiğinde ekip tişörtünü çıkardığında çenem yere çarptı.

Tüm salon Bennett'in gömleksiz halini soluk soluğa izledi, kalabalık şimdi onun güzelce oyulmuş vücudunu ve geniş göğsü boyunca uzanan, minderin üzerinde asılı duran floresan ampulün altında parılayan melek kanatlarını görüyordu.

Zach kıkırdayarak, "Spencer'a bakın, Jolie Knight'a ne kadar aşık olduğunu açıkça ilan ediyor," dedi.

"O... o hiç kimsenin dövmesini görmesine izin vermedi mi?" Chad'e o güne kadar gördüğüm en sert, en tehlikeli bakışı atarken gözlerim Bennett'e yapışmış halde sordum.

Noah yanımda sırttı. "Sadece dövme sanatçısı Zach ve ben görmüştük. Bunu ekipten nasıl sakladığından emin değiliz ama her zaman bunun 'özel işi' olduğunu söylerdi. Şimdi ona bir bakın. Aşık bir aptal, değil mi?"

Aşk acısı çeken aptal bendim. Bennett inatçı bir pislik gibi davrandığında bile ona hissettiklerim yeterince yoğundu; şimdi tüm bunların ağırlığı altında ezilmekten korkuyordum.

Burnumu çektim, ortaya çıkmak ve itibarımı tamamen mahvetmekle tehdit eden gözyaşlarımı kırıştırdım. "Buna inanmak hâlâ çok zor," diye fısıldadım.

"İnan buna bebeğim," diye yanıtladı Zach. "*Hepimiz* senin için öldük. Şimdi Spencer'ın Chad'e kızımıza yaptığı muameleden dolayı hak ettiğini vermesini izle."

Ve öyle de oldu. Genellikle gürültülü olan kalabalık neredeyse bastırılmıştı, Bennett'in Chad'i hızlı ve etkili bir şekilde dövmesini dehşet içinde izliyorlardı. Şiddetli, kanlı ve muhteşemdi. Zach ve Noah'ın Bennett'i, Dane'in dövüşü bitirmesinden çok sonra, neredeyse tanınmaz hale gelen rakibinden ayırması gerekti.

Ve sonra Zach beni sıkıca kavradı, soyunma odasının karanlık, sessiz bir köşesinde sırtım göğsüne yaslandı, Bennett kalçalarımı morartan kavrayışıyla tuttu ve beni acımasızca becerdi, hala dövüşün adrenalini yüksek ve aşkımızla sarhoş - saplantımız - Noah kapıyı korurken ve Bennett'i çok iyi aldığım için beni övdü.

O gece ölü gibi uyudum.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

NOAH

"T Teşekkürler Silver. Gözünüz üzerinde , başka bir hamle yapmaya karar verirse size haber veririm."

". Kendinize dikkat edin, efendim." İmzayı attı ve ben de kapıyı kilitledim.

telefonumun ekranını masamın üzerine fırlatmadan önce.

Gözlüklerimi çıkarıp alnımı çimdikledim, sanki bu babamla uğraşmaktan kaynaklanan baş ağrımı dindirecekmiş gibi. Ondan her şeyini aldığımı anladığı anda yapacağını bildiğim şeyi yapmıştı: Hargraves'ten geriye kalan kişisel hesaplarını ve eline geçirebildiği her şeyi nakde çevirmiş ve ortadan kaybolmuştu.

Ve şimdi bunun yeterli olup olmadığına karar vermeliydim. Ama bu bana bağlı değildi.

"Tak, ."

Normalde, Cuma öğleden sonraki çalışma saatlerimin son otuz dakikasında gelen bir öğrenci hafifçe can sıkıcı olurdu, ancak bu sesi tanıyordum ve kesintiyi memnuniyetle karşıladım.

Jojo ofisime girdi ve kapıyı arkasından kilitledi. Ona doğru baktığımda, vücudumdaki her kan hücresi doğrudan aletime koşarken birkaç uzun saniye boyunca donup kaldım.

"Profesör Hargraves?" dedi, yemyeşil alt dudağını ısırarak ve bana geniş gözlü, masum bir bakış atarak. "Bir dakika sohbet edebiliriz diye umuyordum. Notlarım hakkında..."

Öne doğru eğildi ve açgözlü bakışlarımı ipeksi beyaz bluzunun üzerinde gezdirdim, siyah sütyenini şeffaf kumaşının arasından görebiliyordum,

Küçük lacivert eteği, yüksek beyaz çorapları ve Mari'den ödünç alınmış olduğunu bildiğim parlak siyah topuklu ayakkabıları. Beyaz-sarı saçlarını iki atkuyruğu şeklinde örmüş ve dudaklarını illi yanaklarındaki sevimli kızarıklıkla uyumlu parlak bir pembeye boyamıştı.

Kendimi toparlamam gerekiyordu -çünkü eğer bu, insanların taptığı her Tanrı versiyonuna dua ettiğim yere gidiyorsa, tüm fantezilerim gerçekleşmek üzereydi.

Yüz hatlarımı daha ciddi bir hale getirdim ve masamın önündeki sandalyeyi işaret ettim. "Oturun, Bayan Knight."

Kibarca oturdu, kilometrelerce uzunluktaki bacaklarını çaprazladı, böylece eteği ipeksi, tonlu kalçalarının en üstlerine kadar yükseldi. Eteğinin ucunu düzeltip gergin bir ifade takınarak, "Sadece İleri Bilgisayar Bilimleri dersindeki notumla ilgili endişelerim var Profesör. Döneme çoktan girdik ve ben çok zorlanıyorum. *Harika* bir öğretmen olmadığınızdan değil, ama gerçekten biraz yardıma ihtiyacım var..." Tekrar dudağını ısırdı ve uzun kirpiklerinin altından bana utangaç bir bakış attı. "... *ekstra kredi*."

Sandalyemde arkama yaslandım, parmaklarımı çenemin altında birleştirerek ona dikkatle baktım, bir yandan da masamın altında sertleşen aletimi umutsuzca görmezden gelmeye çalışıyordum. "Peki bu ekstra krediyi kazanmak için ne yapmayı öneriyorsunuz Bayan Knight?"

Mırıldandı, şimdi örgülerinden birini parmağının etrafında döndürüyordu. "Bilgisayarlarla aram pek iyi olmayabilir" - saçma bir yalan, geçen dönem dersimde kasten uvallaması yüzünden hâlâ kızgın olduğumu hatırlatıyor- "ama... *başka* becerilerim var. Geliştirmek için çok uğraşıyorum."

Onun umutlu ve şaşkın bakışları karşısında sandalyemden kalkmadan önce pantolonumu düzelttim, sonra da yavaşça masamın önüne doğru yürüdüm. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup masaya yaslandım ve onu dikkatle inceledim.

Kızardı, gerginmiş gibi bakışlarını yere çevirdi. Rol yaptığını biliyordum -kızım *kimseye* gözlerini kaçırmazdı- *ama* yanaklarını süsleyen o belirgin kızarıklık gerçekti. Benim için bu rolü oynadığı için biraz gergin olabileceğini fark ettim, özellikle de ilk kez.

Bu düşünce beni daha da sertleştirdi.

Öne doğru eğildim, çenesini başparmağımla işaret parmağımla arasında kavradım ve gözlerini tekrar benimkilere çevirmeye zorladım. "Bu ofiste senden yapmanı istediğim her şeyi yapacak mısın, tatlı kız?"

Gözbebekleri büyüdü ve yavaşça başını salladı.

"Aferin kızıma," diye gürledim ve kalçalarının sıkılarak tüm vücuduma dopamin yaydığına yemin ettim. "Talimatlarımı takip ettiğin ve *çok* sıkı çalıştığın sürece -eğer elinden gelenin en iyisini yaparsan- ekstra kredini kazanabileceksin."

Tekrar başını salladı, bu sefer hevesle. "Evet, Profesör."

Nazik bir elimle yanağını okşadım ve sonra, "Dizlerinin üzerine çok lütfen tatlım," dedim.

Buz mavisi gözleri benimkilerden hiç ayrılmadan usulca yere eğildi ve nefes nefese bir sesle "Sizin için ne yapmamı istersiniz Profesör?" diye sordu.

Kahretsin, bu cennetti. Benim güzel, güçlü kızım benim için diz çökmüş, beni memnun etmek için çok çaresiz, çok aç görünüyordu.

Kendine gel Hargraves.

"Pantolonumun fermuarını aç," diye emrettim, ses tonumu nazik ama otoriter tutarak. Dediğimi yaptı, önce çevik parmaklarıyla kemerimi çözdü, sonra da görevdeki bir kadının tek odak noktasıyla pantolonumun düğmelerini açtı. Bir elini boxer'ımdaki çıkıntının üzerinde gezdirdi, ben de bileğini tutarak onu sakinleştirdim. "Sikimi istiyor musun, tatlı kız?"

Bana baktı, dudaklarının köşesi bir sırıtışa dönüşme tehlikesi geçirdi ama sonra onu sildi ve yerine yalvaran bir bakış yerleştirdi. "Evet, lütfen Profesör. Sikinizi istiyorum."

"Peki nerede istiyorsun?"

Dudaklarını yaladı ve ben de bir iniltiyi bastırdım. "Ağzıma."

Ne kadar mükemmel olduğunu anlaması için ona en büyük gülümsememi takındım, sonra zorlanan aletimi boxer'ımdan çıkardım ve onun için birkaç kez hafifçe pompaladım. "Tamam, tatlım. Bu ekstra krediyi ne kadar istiyorsun? Sınıfımda başarılı olmak için ne kadar çok çalışmak istediğini göster bana."

Elini sikimin etrafına sardı, taşaklarımdan ucuna kadar dondurma külahı gibi yalamadan önce sevgiyle okşadı. "Senin

sik muhteşem, Profesör."

"O zaman bana bunu ne kadar istediğini göster," dedim.

Ve yaptı da. Onu Zach'le paylaştığımda ilk kez bana oral seks yaptığında harikaydı ama bu muhteşemdi. Onun tüm dikkati bendeydi, benimki de ondaydı ve beni yutmasını huşu içinde izledim. Daha önce hiç bu kadar güzel bir manzara görmemiştim; o geniş akuamarin gözlerini gözlerime dikmiş, pembe dudaklarını sikimin etrafına sarmış, kolay bir ustalıkla emiyor ve sallıyordu.

"Çok, çok iyi gidiyorsun tatlı kızım," diye mırıldandım, sesim kendimi tutmanın altında çatlıyordu.

Alçak, memnun bir mırıltıyla beni serbest bıraktı, beni okşarken birkaç kez daha yaladı. "Öyle miyim? Sizin için çok çabalıyorum Profesör."

Lanet olsun. Onu ayağa kaldırmadan önce sikimi tuttuğu yerden çektim.

"Noah!" diye hayretle ciyakladı, onu havaya kaldırdım, bacaklarını belime sararken kıcını ellerimle kavradım. Onu masamın arkasına doğru taşıdım, dizüstü bilgisayarımı kenara ittim ve yavaşça yüzeye yatırdım. Masadan sarkan bacaklarının arasında durdum, kıcı istediğim yerdeydi.

Eteğini yukarı , parlayan amını ortaya çıkardım, sonra avucumu sıkı kıcına vurdum, etin etle buluşmasının çatırtısı sessiz ofisimin duvarlarında yankılandı. "Külotunuz yok mu Bayan Knight? Bu çok yaramazca."

Bluzunun düğmelerini açmaya başladığımda nefes alış verışı zorlaştı. "Gerçekten A almayı umuyordum, efendim."

Kıkırdadım. "Bu küçük aç amcığı da sikeceğimi mi umuyordun?"

Gözlerini sıkarak kapattı ve inledi. "Evet, Profesör."

Bluzunu açmayı başardım ve siyah dantellerle kaplı mükemmel göğüslerini ortaya çıkardım. Bardakları yırttım ve dudaklarımı boncuklu meme ucunun etrafına sardım, göğüslerini değiştirmeden önce hızlıca emdim ve ısırdım. Ben çalışırken parmaklarını saçlarımın arasında gezdiriyor, minnettar bir şekilde mırıldanıyordu ve ben bu duyguyu o kadar çok seviyordum ki ellerini masanın üzerinde tutmasını talep etmemeye karar verdim -henüz.

İki parmağımı kıvrımlarında gezdirdiğimde sırılsıklam olduğunu gördüm ve meme ucunu bırakıp güneye doğru yolculuğuma başlamadan önce inledim. "Biliyor musun, sanırım bu mükemmel amcığı sikeceğim, tatlım," dedim, karnının gergin çukurunu öperek. "Ama önce bir tadına bakmadan duramam. İster misin?"

"Sikeyim evet," diye cevap verdi, kelimeleri nefes nefese ve hevesliydi.

Sandalyemi çekip rahatladım ve kışının yan tarafına sert bir tokat daha attım. "Dilinize dikkat edin, Bayan Knight."

Homurdandı ve ben de kendi kahkahamı bastırdım. Tatlı Jojo'm artık bir denizci gibi küfrediyordu - Bennett, Zach ve benimle mükemmel uyum sağlamasının bir başka yolu.

"Özür dilerim, Profesör. Dilinizi amımda hissedeceğim için çok heyecanlıyım. Efendim."

"Gördüğüm kadarıyla kirli oynuyorsun," diye mırıldanırken kışına hızlı bir tokat daha indirdim.

Sonra bacaklarını omuzlarıma attım ve içine daldım. Onunla ilk kez seviştiğimizden bu yana geçen haftalarda hem Zach'in hem de Bennett'in ona oral seks yapmasını izlemiştim ve bu benim için oldukça tatmin edici olsa da gerçekte kıyaslanamazdı.

Dilimi uzun, yavaş yalamalarla ortasından geçirdim ve yüzümde kıvrandı. Ellerimi kalçalarına dolayarak onu yerinde kilitledim, sonra da tatlı tadından ve daha da tatlı inlemelerinden zevk alan bir erkek gibi onu doyurdum.

Üçümüzün de sevdiğini bildiği şekilde klitorisini çalıştırırken "*Noah*," diye nefes nefese kaldı.

Dişlerimi uyluğunun iç kısmına geçirmek için başımı çevirdim ve tısladı. "Bana böyle mi sesleniyorsun, tatlım?"

"Hayır, Profesör," diye inledi.

"Bu daha iyi. Şimdi benim için boşalmanı istiyorum, tatlı kız. Bana muhteşem bir orgazm yaşat, sonra seni tam istediğin gibi sikeceğim."

Gergin bir fısıltıyla "Evet, evet, ," diye mırıldandı. "Lütfen."

Klitorisini ağızıma geri çektim, dilimle kırbaçladım ve iki parmağımı sert, sert vuruşlarla etrafımda kasılana ve çığlık atana kadar içine soktum.

"Noah!" diye bağırdı ve adımı kullandığı için onu uyarmak için bir saniye bile durmayacaktım çünkü kızımın boşalırken çığlık atması tüm dünyadaki en harika sestir.

Aşağı inerken onu birkaç kez daha yaladım, sonra ayağa kalkıp ona baktım; kızarmıştı, çıplak göğüsleri nefes alıp verirken inip kalkıyordu ve o iri gözler doygun bir şehvetle kapalıydı.

Zayıf kontrolüm kırıldı.

Dudaklarımı dudaklarına için eğildim, ellerini avucumun içinde toplayıp başının üstünden geçirmeden önce çiğ, morartıcı bir öpücük aldım. Ağrıyan sikimi ona doğru yönlendirirken onu hareketsiz tuttum, uzun ve sert bir hamleyle içine girdim ve ikimiz birlikte inledik. Sırtı kamburlaştı ve gözleri kapandı, ben de onu altımda tuttum, o kadar sıkı, o kadar ıslak, o kadar *muhteşemdi* ki.

Benimki de öyle.

"Kendine bir bak tatlım," dedim, onu becerirken sesim alçak ve kalındı. "Masamın üzerine yayılmış, sanki bunu yapmak için doğmuşsun gibi sikimi alıyorsun. Benim için çok iyiydin. Çok, çok iyi."

"Tanrım, Noah," diye sızlandı. "Kahretsin, bu çok iyi. Çok yaklaştım."

"Öyle mi? Sana istediğini veriyor muyum? Seni masama oturtmamı, yere yatırmamı ve adını unutana kadar sikmemi mi istiyordun? Bu yüzden mi ofisime küçücük bir etekle ve külotsuz girdin?"

"Evet!"

"Evet, ne?"

"Evet, Profesör!"

Tanrım, aklımı kaçıracaktım. Bu şimdiye kadar istediğim her şeydi ve Jojo'mla birlikteydi - meleşimizle, sevdiğimiz ve kaybettiğimiz, bazen gerçek olduğuna hâlâ inanmadığım kızla.

Ama o gerçektir. Ellerim tenindeydi ve sikim vücudunun içindeydi ve şimdi başımı döndüren bir şekilde altımda .

"Oh, Noah, geliyorum," diye feryat etti.

"İyi kız," diye mırıldanmayı başardım, onunla birlikte patlarken, onu doruk noktası boyunca becerirken başımı boynunun kıvrımına gömdüm, ayakta kalmak için savaşıırken kendiminki bir Mack kamyonu gibi bana çarptı.

Ellerini bıraktım ve o da parmaklarını tekrar saçlarımda gezdirmeye başladı. Bir kedi gibi mırıldandım, boynuna sokuldum ve bacaklarımdaki his geri döndüğünde, ondan ayrıldım ve masamın üst çekmecesinde sakladığım mendillerle onu temizlemek için hızlıca çalıştım.

Giysilerimizi düzelttik, sonra sandalyeme onu kucağıma çektim ve paha biçilmez bir hazine gibi kucakladım.

"Bu," dedim nefesimi üfleyerek, "bir rüyanın gerçekleşmesiydi. Vay be."

Sırıttı, gözleri gururla parlıyordu. "Öyle mi? Bu tür şeylerin sana uygun olabileceğini düşünerek şansımı denedim."

Onu öptüm. ". Teşekkür , tatlım."

Bana sarıldı. "Sadece sen ve ben olalı uzun zaman olduğunu biliyorum Noah. Buralar çok yoğun olduğu için özür dilerim."

"Jojo," dedim onu sıkıca sararak. "Lütfen bu konuda endişelenme. Her birimize yeterince ilgi gösterdiğinden emin olmak için baskı hissettiğini biliyorum, ama söz veriyorum hepimiz iyiyiz. Bu bir rekabet değil ve hepimiz bize ne kadar derinden değer verdiğini hissedebiliyoruz. Artı...." Kaşlarını kocaman bir gülümsemeye ona doğru sallamak için durakladım. "Sanırım her birimiz *izlemekten* çok hoşlandığımızı keşfettik."

Pazuma şakacı bir yumruk attı. "Fark ettim. Üçünüz de sapık röntgencilersiniz."

Rahat bir sessizlik içinde oturduk, duvardaki saat planlanmış çalışma saatlerimin son birkaç dakikasını gösteriyordu, bu saatten sonra resmi olarak bahar tatilinde olacaktım.

"Hey, Noah," diye mırıldandı.

"Evet, Jojo?"

"Seni seviyorum. Küçüklüğümden beri seviyorum ve şimdi seni bir kadının onsuz yaşayamayacağını bildiği bir erkeği sevdiği gibi seviyorum. Ve bilmeni isterim ki bunu ilk önce Zach ve Bennett'e söylemiş olmam onları daha erken ya da daha sert sevdiğim anlamına gelmez."

Onu tekrar öptüm, yavaş ve tatlı bir şekilde, kalbim yerinden fırlayacakmış gibi. "Ben de seni seviyorum tatlım. Joanna Miller'ken bile sana biraz aşık olmuş olabilirim, ama sanırım Tatil Balosu'nda gözlerin gözlerime değdiği anda gidici olduğumu anladım. Her ne kadar oraya varmak için bazı şeyleri aşmamız gerekse ."

Kıkırdadı. "Geçen dönem senin sınıfında numara yapmamı asla unutamayacaksın, değil mi?"

Hırladım. "Sana daha fazla şaplak atmalıydım."

"Bu kadar kötü bir kız olduğum için beni cezalandırmak için başka bir fırsat bulacağından eminim."

Titredim. "Buna inansen iyi edersin." Aramızda bir dakika daha rahat bir sessizlik oldu ve bu anı birlikte yaşarken onunla daha ciddi bir konuşma yapmam gerektiğini biliyordum. Bir nefes aldım ve sonra, "Tatlım, seninle babam hakkında konuşmam gerek" dedim.

Başını çevirip kucağımda kıvrıldığı yerden bana baktı. "Onu buldun mu?"

Başımı salladım. "Zor olmadı. Tayland'da. Sahilde bir malikane için nakit para ödedi ve görünüşe göre saklanmaktan ve kaçmayı birkaç milyonla yaşamaktan memnun."

"Ah." Bu konuda ne hissettiğini düşünürken kaşları çatıldı.

Elimi yanağına götürdüm ve o büyüleyici gözlerinin derinliklerine baktım. "Beni dinle Jojo. Bu senin kararın. Sen ve ben Hargraves'i ailen adına harika bir yer haline getirirken ben de ona göz kulak olacağım. Ya da onun işini bitiririm."

Gözlerimin içine baktı, konu ailesinin intikamını almak olduğunda o yoğun, hesapçı kadın belirliyordu. "Peter ailemin öldürülmesine katıldı. Onların kaderini belirleyen belgeyi imzaladı ve on iki yaşındaki oğlunu o ahlaksız şiddet eylemini izlemeye zorladı. Ve henüz...." Bir nefes verdi. "Tetiği o çekmedi. Tüm bunların onun fikri olduğundan şüpheliyim ve muhtemelen kendi kışını kurtarmak için buna razı oldu."

"Aynı fikirdeyim ama ben onun oğluyum. Her şeye rağmen önyargılıyım."

Bana hızlı bir öpücük vermek için öne doğru eğildi. "Onun ölmesine ihtiyacım yok, Noah. Ondan her şeyi almam gerekiyor, ki bunu benim için zaten yaptın çünkü sen harikasın ve onun yüzünü bir daha asla görmemem gerekiyor. Kızartacak daha büyük balıklarımız var."

Onun sözleri karşısında en ufak bir rahatlama hissetmekten nefret ediyordum ama olan olmuştu: Hâlâ onun oğluydum ve o da hâlâ benim babamdı.

Yaptığı şey için ondan nefret ediyordum ama onu öldürmek benim için zor olurdu.

Saat beşi vurdu. "Seni seviyorum Jojo," dedim. "Diğer ikisini de alıp eve gidelim, olur mu?"

Bana gülümsedi. "Evet, hadi. Ben de seni seviyorum."

ON İKİNCİ BÖLÜM

JOLIE

"H ome" artık ailemin Knight Tower'daki çatı katıydı, hain amcamın izlerinden arındırılmış ve modern bir genç kadına yakışacak şekilde zevkli bir şekilde yeniden dekore edilmişti. ve onun üç erkek arkadaşı.

Bennett, geçtiğimiz hafta boyunca çeşitli projelerinin bir parçası olarak Knight çatı katının bizim için uygun bir ev haline gelmesini sağlamıştı ve bu son derece düşünceli jestin mi yoksa Chad'i kanlı mor bir posa haline getirmesinin mi beni daha çok heyecanlandığı konusunda benim için zor bir karardı.

Cumartesi sabahı ana yatak odasındaki yeni dev yatağımda uyandım, etrafımda çocukların uyuduğu alan sıcak ama boştu.

Ayaklarım yere değdi; ailemin geniş odasındaki halı Anders döneminde koyu renkli parke ile değiştirilmişti. Bennett'in tuttuğu tasarımcı odayı yumuşak griler ve daha da yumuşak pembelerle yeniden dekore etmişti ve ayaklarımın altındaki halı bu renklerde karmaşık çiçek desenleri sergiliyordu. Yeni beyaz bir şifonyer, ona uygun bir çekmeceli dolap ve bitişikteki oturma odasında yepyeni, yumuşak gri bir kanepe, pembe bir koltuk ve şöminenin üzerine monte edilmiş orta büyüklükte bir düz ekran televizyon vardı.

Ebeveyn banyosu da annemle babamın banyosuna göre önemli ölçüde değişmişti - annemin bej fayansları ve renkli vurgu kenarlıkları artık temiz, pırıl pırıl bir beyazdı. Eski jakuzinin yerini pençe ayaklı bir küvet almıştı ve Bennett'in tasarımcısı banyoda

Havlular, halılar ve hatta amcamın hain elleri tarafından hiç dokunulmamış parlak yeni krom tesisat armatürleri.

Kendime çeki düzen verip koyu renk bir tayt ve uzun kollu bir tişört giydikten sonra koridorda ilerleyerek Zach, Noah ve Bennett'e tahsis edilmiş ve her biri yeniden düzenlenmiş boş yatak odalarının önünden geçtim. Aile evlerindeki odalarından kurtarabildikleri her şey buraya gelmiş ve Bennett'in kişisel alışveriş ordusu boşlukları doldurmuştu. Oğullarımın her kendine ait zevkli, erkeksi bir alanı vardı ve hepimiz benimkine yığılmadığımız nadir zamanlarda her birinin yatağını kirletmek için sabırsızlanıyordum.

Merdivenlerden aşağı inmek için dönmeden önce koridorun diğer ucuna doğru baktım ve açık kapıdan babamın çalışma odasına hızlı bir bakış attım. Noah'ın ekibi, Anders'in geride bırakmış olabileceği suçlayıcı başka bir şey olup olmadığını iyice araştırmış ve kayda değer bir şey bulamamıştı; ardından Bennett'in ekibi eski ofis mobilyalarını temizlemiş ve yan duvarlara yerleştirilmiş, her birinde iki iş istasyonu bulunan iki mega masa oluşturmuştu. Artık dördümüzün de çalışmak, Knight imparatorluğunu yönetmek ya da James ve Andrea'nın mahvoluşunu planlamak için bir alanı vardı.

Merdivenlerden koşar adımlarla indim ve mutfaktan alçak seslerin mırıltılarını duydum. Annemle babamın ölümünden sonra yapılan tadilat ana yaşam alanını epey değiştirmiş, mermer karoları parke ile değiştirmiş, resmi yemek odasını güncellenmiş aletler ve tunç grisi backsplash ile yeni beyaz mutfığa açmıştı. Bennett'in ekibi oturma odası için yeni mobilyalar getirmişti: rahat koltuklar, zengin renkli halılar ve yastıklar ve insanoğlunun bildiği her türlü oyun konsoluna bağlı dev bir düz ekran televizyon. Pırıl pırıl cam kapılar, şezlongların bile yepyeni olduğunu görebildiğim havuz güvertesine bakıyordu.

Her şeyi sevdim. Burada hala eve dair ipuçları vardı ve bu duyguyu sadece ailemle ilgili güzel anılara ya da burada geçirdiğim zamanlara yönlendirmek için çok uğraştım. Ama şimdi aynı zamanda bir aile olarak yeni anılar biriktirebileceğimiz yeni bir alan gibi geliyordu.

"Günaydın, Prenses!" Zach, taze kahve kokusunun rehberim olmasına izin vererek uykulu adımlarla mutfığa doğru yürürken bana seslendi.

"Merhaba çocuklar." Odaya baktım ve Zach'i ocağın arkasında, üzerinde sadece önlük ve pijama pantolonu olan, gömleksiz bir halde, titizlikle krep hamurunu ızgaraya dökerken buldum. Noah yemek masasında oturmuş kahvesini yudumluyor ve dizüstü bilgisayarında bir şeyler yazıyordu, sarı saçları biraz dağınıktı ve gözleri koyu renk çerçevelerinin arkasına odaklanmıştı. Bennett onun yanındaki sandalyeye uzanmış, tembel tembel telefonunu karıştırıyor ve yeşil meyve suyuna benzeyen bir şey içiyordu.

"Naber patron hanım?"

Birdenbire Rocky'nin büyük mutfak adasında oturduğunu fark ederek irkildim. Tabletinde bir şeyler yaparken bir yandan da kendi kahvesini içiyordu, iri omuzları tezgâhın üzerine eğilmişti ve tıraşlı kafası parlak mutfak ışıklarının altında parlıyordu.

"Rocky," dedim dar gözlerle bakarak. "Seninle burada tanışmak ne güzel."

Bana sıırttı. "Sadece uğradım. Şu anda hepimiz aşağıda organize olmuş durumdayız ve ben de sabah 'patronun hayatta olduğundan emin ol' rotasyonundayım."

"Ah-ha," diye cevap verdim, hem Bennett hem de Noah'dan hızlı bir günaydın öpücüğü aldıktan sonra mutfağa doğru yürüdüm. "Gördüğünüz gibi hâlâ tekmeliyorum. Knight'ların çatı katında her şey sakın."

"Şimdilik," dedi göz kırparak. "Ve adamım Ferrero harika kokan krepler yapıyor."

Zach ofladı pufladı. "Ona aldırmayın Prenses. Hiçbir şeyden anlamıyor ve kendini kahvaltıya davet ettirdi."

Kendime bir fincan sıcak ve lezzetli kahve koymadan önce Zach'in yanağına bir öpücük kondurdum. "değil. Zaten bir durum raporu işime yarayabilirdi." Rocky'ye sert bir bakış attım ve elimi salladım. "Bir işe yara dostum."

Bana hızlı bir selam verdi, kahvesinden bir yudum aldı ve raporuna başladı. "Çatı katında altımızdaki üç kat artık sizin güvenlik komuta merkeziniz, resmi olarak Şövalye örgütüne katılmaya karar veren Gölgeleer ile aileniz için çalışan ve iyice incelediğimiz eski Şövalye İnfazcılarının bir karışımı. Ayrıca Hargraves'ten, görünüşe göre sadakatleri sadece oradaki oğlunuza olan bir ekip de aldık."

Noah'a baktım, o da dizüstü bilgisayarında yazmaya devam ederken başını sallamakla yetindi. "Sağlamlar. Silver onlara göz kulak oluyor zaten."

Rocky sözlerine şöyle devam etti: "Ferrero da şehirdeki tüm bağımsız güvenlik firmalarını boşlukları doldurmaları için görevlendirdi, bu nedenle burada, Akademi çevresinde ve Hargraves Tower'da dönüşümlü olarak görev yapıyorlar."

"Ve en önemlisi," diye ekledi Zach, "James Spencer ya da annem tarafından işe alınmalarını engelledik."

Rocky başıyla onayladı. "Evet. Ve aslında tüm karaborsa paralı asker gruplarına şu anda uzak durmaları için para ödül ediyoruz. Andrea kirli işlerine eleman bulmakta ve bugünlerde kaçakçılığını yaptığı her neyse onu üstlenecek birini bulmakta zorlanıyor."

Zach kreplerimizi tabaklamaya başladı. "Bildiğim kadarıyla hala silahlar ve paha biçilmez, zengin insanların müzede değil de evlerinde sergilenmesi gerektiğini çalıntı eserler var" dedi.

"Ve yer isteyen herkes aşağıya taşındı mı?" Rocky'ye sordum.

"Evet. Ekipten daire isteyen herkes iki kat altımızdaki yurttta bir daireye sahip. Spor salonu ve antrenman merkezi de hazır ve yirmi yedi. kattaki Silver'a bağlanan mini bir komuta merkezimiz var. Ve biz... yurttaki köşe süitimizi Frankie Fingers'a verdik."

Kaşlarımin saç çizgime çarptığını hissettim. "Frankie burada mı yaşıyor?"

Zach bana bakmadan önce Rocky'nin önüne bir tabak krep koydu. "Başka nerede yaşayacak ki Prenses? O artık kişisel güvenliğimizin başı."

Rocky titredi. "Çok iyi bir adam ama yine de bir şekilde ödümü koparıyor."

"Kulübe katıl," diye mırıldandı Bennett.

Rocky'nin yanındaki bar taburesine tırmandım ve hemen kendi krep tabağıma daldım. Zach, yanımdaki tabureye zıplamadan önce Bennett ve Noah'a tabakları teslim etti. Yemek yerken Rocky'yi soru yağmuruna tutmaya devam ettim.

"Büyük aile şirketlerinde moraller nasıl?" diye sordum.

Omuz silkti. "Başarısız olanlar için düşük tabii ki, ama Knight'ın kontrolünü ele geçirebildiği her şey

Genel olarak iyi durumda, özellikle de siz herkesin maaşını çok artırdığınız için..."

Kentin asıl belkemiğini oluşturan çalışanlara daha iyi bir yaşam sunmak için elimizden geleni yapıyorduk; geçim ücreti, sosyal yardımlar ve uygun fiyatlı çocuk bakımına erişimden başlayarak.

Zach düşünceli bir şekilde mırıldandı. "Gerçekten de Kulüp'teki herkesi kontrol etmem gerekiyor. Çok meşguldüm."

Rocky homurdandı. "Kulüp iyi dostum. Andrea gururunun ve neşesinin batmasına asla izin vermez. Hem zaten Knight, tüm kefalet yatırımcılarının sattığı Kulüp hisselerini satın aldı, yani herkesin hâlâ bir işi var."

Gülümsedim ve dirseğimle Zach'i dürttüm. "Aslında Kulüp artık yüzde elli Zach Ferrero'ya ait."

Zach başını sallayarak iri gözlerle bana baktı. "Ne?"

"O yeri ve insanları önemseydiğini biliyorum," diye cevap verdim, ağzıma bir lokma krep tıkıştırarak. "Bu yüzden Knight sana hisselerini hediye etti."

Yüzünde o ukala, seksi gülümseme belirdi ve beni şurup gibi bir öpücük için çekti. "Harikasın, bebeğim. Teşekkür ederim."

Rocky kahvaltısını bitirdi, fincanındaki son kahveyi de boşalttı ve çizmeleriyle ayağa fırladı. "Pekâlâ, takım. Bu kaleyi zapt etme ve kötü efendilerimizi mahvetmenin yollarını arama işine geri dönüyoruz."

. "Hoşça kal, Rocky. Dom bir sonraki izin gününde spor salonuna gidip ortaokul grubuna Tanrı korkusu aşılamanı istediğini söyledi."

Rocky parmaklarını çıtlatırken bana dişlek bir sırıtış attı. "Bu çocuklar biraz geveze pislikler. Ona Çarşamba günü orada olacağımı söyle."

Mutfaktan dışarı çıktı ve birkaç dakika sonra fuayeye gelen asansörün sesi onun çatı katından duyurdu.

Zach kaşlarını çatarak onun gidişini izledi. "O pislikler buranın bir döner kapı olduğunu düşünmeseler iyi olur. Prenseler yemek masasının üzerine eğilmiş, adımı haykırırken onlardan birinin *içeri dalmasına* vermeyeceğim."

Bennett, "Sadece gözbebeklerinin kafalarından çıkarılmasını istiyorlarsa," dedi.

"Söz," diye ekledi Noah.

Görünüşe göre hepimiz hâlâ Şövalye Kulesi'ne *yerleşmeye* çalışıyorduk.

O öğleden sonra, kalan ev ödevlerimizi bitirirken oturma odasında birlikte uzanıyorduk, çocuklar pijamalarını gündüz giydikleri eşofmanlarla değiştirmişlerdi. Büyük televizyonumuzda sesi kısık bir şekilde üniversite basketbolu oynanıyordu.

Başımı Noah'ın kucağına, çıplak ayaklarımı da Zach'in kucağına koymuş, büyük pelüş kanepemize yayılmıştık. Bennett yanıımızdaki büyük koltukta tembel tembel oturuyor, uzun bacak bacak üstüne atmış, Edebiyat Semineri için bir roman okuyordu.

Kimya ödevimi yeni bitirmiştım ki Noah derin bir iç çekti. "Buraya döndüğümüze inanamıyorum," dedi sessiz bir saygıyla. "Jolie'nin kanepesinde ödevlerimizi yapıyor, basketbol izliyoruz. Hafta sonları her zaman olduğu gibi birlikte olmak. Sanki rüya görüyorum."

Yanağını okşamak için uzandım. "Biliyorum. Eğer bu bir rüyaysa, hiç uyanmak istemiyorum. Ayrıca bu *bizim* kanepemiz. Bana ait olduğu kadar her birinize de ait, tıpkı tüm çatı katının olduğu gibi."

Bennett romanından kaldırdı, niyetli bakışları vücudumun uzunluğunu okşuyordu. "Hoşuna gitti mi, Angel? Her şeyden sonra tekrar burada olmanın zor olduğunu biliyorum. Eğer bir şeyi beğenmezsen yeterli, *bugün* değiştirmeleri için onları buraya getireceğim. Bunu sevmeni istiyorum."

Kalbim sıkışmıştı ve Bennett'in kucağına tırmanmak için Noah ve Zach'in üzerinden yuvarlandım. Sırıttı, kitabını kenara fırlattı, ben ona sarıldım, yüzünü ellerimin arasına aldım ve o güzel yosunlu gözlere baktım.

"Gerçekten seviyorum Bennett," diye fısıldadım. "Hem de çok. Burayı evimiz haline getirdiğiniz için size ne kadar teşekkür etsem azdır. Değişim

Hiçbir şey, hepsini seviyorum çünkü *senden* geldi."

Dudaklarımı dudaklarına bastırmak için eğildim ve büyük ellerini kıcıma doladı, beni sıkıca çekti ve öpücüğü hemen derinleştirdi. Kocaman aleti altımda sertleşmeye başladığında inledim.

"Kahretsin," dedi Zach, sesi heyecanlıydı. "Jojo'nun o canavarı tekrar almasını mı izleyeceğiz? Bu sefer paylaşırsan iyi olur, göt herif."

Bennett onu görmezden geldi, bir elini kıcımdan çekip kaba parmaklarını hafifçe gömleğimin altından ve göbeğimden yukarı sürükledi, dayanıksız sütyenimin dikişiyle oynamayı bıraktı, o sırada asansörün gürültüsü fuayede yankılandı ve bir ziyaretçinin duyurdu.

"Dikkat! Kardeş eve giriyor!" Max'in derin sesi odada yankılandı. "Eğer burada dörtlü bir sikiş festivali yaşıyorsa, bunun sona ermesi gerekiyor!"

Bennett dudaklarını dudaklarımdan çekti ve sinirli bir iniltiyle yüzünü omzuma gömdü.

Max'in botlarının ahşap zeminde çıkardığı sesler yaklaşırken Zach, "O sik," diye homurdandı.

Noah da suratsız görünüyordu. "Gerçekten de çatı katına tam erişime *ihtiyacı var* mı, tatlım?"

Bennett beni kucağına almak için çevirdi, görünüşte daha masum görünen bir sarılma için, ama aynı zamanda onun ereksiyonunu ziyaretçimizden sakladığının farkındaydım.

"Selam ekip," dedi Max arsız bir sırıtışla oturma odasına girerken. Dar siyah bir Henley, yırtık gri bir kot pantolon ve koyu renk botlarını giymişti. Saçları her zamanki gibi başının arkasında dağınık bir şekilde düğümlenmişti ve sırt çantasında şüphesiz silah ve elektronik eşya çeşitleri vardı. Koyu renk gözleri geniş oturma odasını taradı ve ısıklık çaldı. "Kahretsin, burası harika bir yer. Beni takılmaya davet ettiğin için teşekkürler Jojo."

"Ne zaman istersen Maxy," diye cevap verdim, çocuklarımla homurdanmalarını duymazdan gelerek. "Koridorun sonunda, fuayenin hemen dışında iki yataklı, iki banyolu bir misafir süiti var, yani burada kalmak istediğinizde sen, Dom ve Laura için."

Bennett'in elini sıktım ve ona o odaların tam da bu amaçla hazır olmasını sağlayanın olduğunu hatırlattım. Max'in burada bir yeri olmasını isteyeceğimi biliyordu ve Max'in hayattaki misyonunun çocukların canını olmasına rağmen bunu gerçekleştirdi.

"Güzel," diye yanıtladı Max. "Ama Mari bu hafta benim oda arkadaşım, değil mi?" "Evet." Dün gece Akademi'de kalmıştı ama bu gece

Tüm gardırobunu topladıktan sonra haftayı burada geçirecekti. Max'e kısık gözlerle baktım. "Onu alt kattaki güvenlik katına götürme. Yeni İnfazcı ekibimizde çok fazla genç, azgın pislik var ve onun sikle ilgilenmemesini umursamayacaklar. Orası Testosteron Kampı."

Bana küçümseyici bir el sallayarak alay etti. "Mari kendi başının çaresine bakabilir."

Zach koltukta öne doğru eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı ve karanlık bir bakışla beni süzdü. "Tecrübelerinize dayanarak mı konuşuyorsunuz, Prenses?"

Max buna kıkırdadı. "Sanki siz üç sik kafalı Joanna Miller'ın yoluna çıkan ve piliçlerden hoşlanan herkesin başını nasıl döndürebileceğini bilmiyorsunuz."

"*Max*," diye inledim.

"Doğruyu biliyorlar, Jojo. Güney Yakası'ndan gelen o asi bursiyer kıza duydukları hisler yüzünden kafaları *çok* karışık."

Zach rahatladı, Noah'nın eğlenen gülümsemesi geri döndü ve Bennett bile alaycı bir kıkırdama çıkardı.

Ah, anılar.

Bennett boynumun kıvrımına uzun bir öpücük kondururken Zach omuz silkerek "Kesinlikle öyleydik," diye itiraf etti. Zach devam etti, "Bizim kız ateş gibi. İyi ki sadece bizim için yanıyor."

Max bana göz kırptı, alaycı gülümsemesi yumuşayarak derin bir sevgiye dönüştü.

Onları tekrar bulduğum için çok heyecanlıydı ve beni ne kadar çok sevdiklerini gördü.

"Ben keşfe çıkıyorum," dedi ve uzaklaşmak için döndü. "Birazdan dönerim!"

Botlarının çıkardığı sesleri artık duyamaz olduktan sonra çocuklara döndüm. "Onu seviyorum ama siz üçünüzü sevdiğim kadar bile değil. Barış içinde bir arada yaşayın lütfen."

Noah gözlerini tavana dikmeden önce sevgi dolu gülümsemesini bana doğru çevirdi. "Açıkçası beni en çok kızdıran şey, her şeye rağmen hâlâ çok sevimli olması."

Bilgece başımı salladım. "Bu karizmanın eşi benzeri yok." Ve sonra asansör tekrar çaldı. Zach inledi. "Ugh, şimdi ne olacak?"

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

JOLIE

"Honey, ben !"

Bu kez Marinin sesi girişten içeri süzülüyor, bavulunun tahta üzerinde yuvarlanma sesleri geliyordu hemen aşağıdaki kat.

"Tanıdığımız herkesin buraya erişimi var mı Prenses?" Zach sordu. "Mari'nin burada olmasından rahatsız olduğumdan değil ama bugünlerde içinde bulunduğumuz durum göz önüne alındığında güvenlik biraz önemli."

Kaşlarımı çattım. "Aslında Mari'nin parmak izi çatı katına kayıtlı değil. Lobiye vardığında bana mesaj atması gerekiyordu."

"Burası harika bir yer!" Mari oturma odasına girerken övgüler yağdırdı.

Mari'nin yanında bir arkadaşını getirdiğini fark ettiğimizde dördümüz de donup kaldık, gözlerimiz fal taşı gibi açıldı.

Frankie bize manyak gibi sırıttı. "Yeni evini sevdim, Küçük Şövalye."

Mari elini Frankie'nin dirseğinin kıvrımından geçirmiş, Frankie onu odanın içine doğru götürürken her ikisi de ellerinde kalın pipetlerle süslenmiş parlak renkli içecekleri tutuyordu.

"Mari," diye başladım, çaresizce omuz silkmiş olan Zach'e bir bakış attım. "Burada neler oluyor?"

"Oh, daha önce geldiğimde lobide Francisco ile tanıştım!" diye sevindi. "Tırnaklarımızı yaptırmaya karar verdik ve sonra boba çayı içmeye gittik. Zach'in bu kadar sevimli bir *genç* amcası olduğunu bana söylememiştiniz."

Frankie, koyu mor tırnakları neon turuncu boba çayı ile tam bir tezat oluşturacak şekilde, içki tutan elini bize doğru sallayarak süslendi. "Bayan Mari'yle henüz tanışma fırsatım olmamıştı, bu yüzden birbirimizi tanımaya karar verdik. Ne de olsa burada diğer görevlilerimle birlikte kalırken onun güvenliğinden ben sorumluyum."

"Hı-hı," dedim yavaşça.

"Sana mesaj atmadığım için üzgünüm ama Francisco beni çatı katına getirebileceğini söyledi," diye devam etti Mari. "*Joder*, havuza bak!"

Frankie'nin dirseğini bıraktı ve havuz güvertesine açılan uzun Fransız kapılarına doğru tırıs tırıs yürüdü, dökümlü pembe oyun kıyafeti bacaklarının etrafında sallanıyor ve espadrilleri yere çarpıyordu.

Noah, kız verandaya çıkarken omzunun üzerinden onu izledi, sonra da bize döndü. "Peki, ona söylemeli miyiz yoksa...?"

Frankie gözlerini devirdi, geniş gülümsemesi hiç bozulmadı. "Sanki benim arkadaşım yokmuş gibi davranıyorsunuz."

Zach'in karanlık bakışları şüpheli bir hal aldı. "Ne zamandan beri arkadaşların var, *Francisco*?"

Tembelce omuz silktili ve pipetinden büyük bir yudum aldı. "Bazen yeni şeyler denemeyi severim."

Mari havuz güvertesindeki turundan döndü ve Bennett'in kucağı için boşalttığım kanepedeki açık yere ya da diğer boş koltuğa düşmek yerine, Frankie'nin yanına geri döndü ve tekrar kolunu tuttu. Frankie ona çayından bir yudum ikram etti, o da nazik bir gülümsemeyle kabul etti.

"Sakin ol Angel," diye mırıldandı Bennett kulağıma. "İkisini de ürkütmek istemeyiz."

Tam bu sırada Max salona geri döndü. "Siktir, Jojo, burası harika. Seks partisi büyüklüğündeki yatağın hoş bir dokunuş-"

Ziyaretçilerimizi fark edince dondu kaldı. Koyu renk bakışlarının Frankie'nin üzerinde yoğunlaşmasını ve onu öyle bir coşkuyla içine çekmesini izledim ki

Burnumu kırıştırdım -bazı şeyleri bir kız kardeşin erkek kardeşinden *bu* kadar yakından ve kişisel olarak görmesi gerekmezdi- ama sonra gözleri şaşkınlıkla genişledi ve Mari'nin Frankie'nin koluna yapıştığını fark edince *hızla* daraldı.

"Max, aşkım!" Mari haykırdı. "Burada olduğunu bilmiyordum."

Frankie de tam o anda Max'le karşılaştığı için şaşırmış görünüyordu, kocaman gülümsemesi Max'e doğru bir bakışa dönüşmüştü. Ancak Max'in Frankie'yi müstehcen bir şekilde incelemesi, Mari'yle ilgili temkinli bir şüpheyeye dönüştüğü anda, Frankie'nin çarpıcı yüzüne kendini beğenmiş küçük bir sırtıma geri geldi.

"Bayan Mari, arkadaşınız kim?" diye sordu hafifçe, sonra pipetini sertçe emerken Max'e meydan okuyan bir bakışla baktı. "Umarım şimdiden benim yerime gememişsinizdir."

Max kaşlarını çatarak onlara doğru yürüdü ve Mari'yi Frankie'nin elinden çekip aldı, onu coşkuyla kabul ettiği bir kucaklamanın içine çekti. Çift yanak öpüşmesi yaptılar ve Max tüm bu süre boyunca Frankie'ye baktı.

Çocuklar ve ben tüm bu olanları rahatsız edici bir sessizlik içinde izledik.

"Maxy, Zach'in amcasıyla tanıştın mı?" Mari, Max'in kollarında dönüp Frankie'yi işaret ederek neşeyle sordu. Sahne fısıltısıyla "ok tatlı, değil mi?" diye sorarken, Max'in kaburgalarına hiç de ince olmayan bir dirsek attı. "ok," diye mırıldandı Max. "Ama bebeğim, Frankie'yi nasıl konusunda kafam biraz karışık. Tüm şehirdeki en kanlı, en kötü şöhretli Aile İnfazcısını tanıyor musunuz?"

Nefesi kesildi ve Frankie'ye döndü. Onun pazusuna şakacı bir şekilde vurdu ve geri kalanımız hep birlikte irkildik. "Francisco! Bu doğru mu?"

Frankie omuz silkti. "Biraz şöhretim var. Ama bunların hepsi çirkin işler; birlikte geçirdiğimiz keyifli öğleden sonra için kesinlikle uygun konuşmalar değil."

Max doğru duyduğundan emin değilmiş gibi başını salladı. "Mari, leden sonrayı Frankie Fingers'la mı geçirdin?"

"Frankie kim?"

Hepimiz Frankie'nin telefonunun yüksek sesle çalmasıyla kurtulduk. Gülünç derecede dar ve asitle yıkanmış kotunun arka cebinden çıkarıp kulağına götürdü. "Evet?" Yüzüne yavaşça bir gülümseme yayıldı. "Oh, bu harika bir haber. Sizinle çalışma odasında buluşacağız."

Bennett'in kucağından kayarak ayaklarımın üzerine düştüm, sırtım dik yüzüm oyuna dönüktü. "Kimin gününü mahvetmek üzereyiz?" Telefonunu tekrar cebine sokarken Frankie'ye sordum.

Başı dönüyordu, Max'le aralarındaki tüm o tuhaf saçmalıklar bir anlığına unutulmuştu. "Montgomery'ler farelerini teslim ettiler."

Bennett elimi sıktı. "Buraya geri dönmek istediğinden emin misin, Angel?"

Kendimi kararlı hissederek başımı salladım. "Burada başıma bazı travmatik şeyler geldiğini biliyorum Bennett, ama bazı şaşırtıcı şeyler de oldu. Ayrıca, Knight'ın bazı işlerle ilgileneceği yer burası. Fildişi kulemde takılıp ekibimle birlikte ellerimi kirletmeyeceğim."

Frankie omzunun üzerinden eğlenen bir gülümseme fırlattı. "Ah, Küçük Şövalye, senin için tüm bu işlerle ilgilenmeyi ne kadar çok istesem de, bu pozisyonu çok saygın buluyorum. Seni Spencer Kulesi'nin çatısında yakaladığım anda farklı biri olduğunu anlamıştım."

Mari, Max tarafından aslanın inine götürülürken arkamdan soluk soluğa bağırdı. "Francisco, Spencer Tower soygunundaki kişi mi?"

Gruba Knight Tower'ın bodrum katındaki "çalışma odasına" kadar eşlik etmekte ısrar etmişti. Max ona göz kulak olması için geride kalmasını istediğimde suratını asmıştı ve çocuklarımdan de dışarıda kalmaya hevesli değildi. İşte hepimiz Frankie'nin arkasındaki kasvetli, soğuk bodrum katına doluşmuştuk.

Max homurdanarak onun sorusunu yanıtladı. "Evet."

"Francisco!" Mari havladı. "En iyi arkadaşlarıma *ateş* ettin!"

Frankie dönüp ona suçlu bir gülümseme verdi. "Onları öldürmeye çalışmıyordum, Bayan Mari. Eğer öyle olsaydı, ikisi de ölmüş olurdu."

Ürpertici ama gerçek.

Bodrumun çorak zeminine girdiğimizde Kara ve Julie'yi -evli bir çift, tanıdığım en belalı kadınlardan ikisi ve uzun süredir Gölgeleğin üyeleri- yalnız bir mahkûmun başında nöbet tutarken bulduk. Esirimizin narin yapısından bunun bir kadın olduğunu anlayabiliyordum; cılız kolları arkasındaki sandalyeye sıkıca bağlanmıştı. Geniş paçalı bir kot pantolon ve siyah bir kazak giymişti ve pahalı topuklu botlarının üzerinde neredeyse hiç leke yoktu. Mükemmel hatlara sahip yüzü meydan okuyor ve öfkeyle kızarıyordu.

Tepedeki tek ampulün alçak ışığına adım attığımızda onu tanıdığımı fark ettim. "Bu Montgomery Star Media stüdyosundaki lanet olası makyaj sanatçısı," dedim, bu kadının yüzüme dokunmasına izin verdiğim için iğrenmiş ve biraz da kızıştım.

"Ah, anlıyorum," diye cevap verdi Kara, belirgin kollarını göğsünde kavuşturmuş ve dar gözleriyle hâlâ tutsağa bakıyordu. "On dakika önce onu kapımızın önüne bıraktıklarından beri ağzını bıçak açmıyor." Hepimiz etraflarına dağılmışken grubumuza baktı ve kıkırdadı. "Görüyorum ki bütün çeteyi getirmişsin Jojo."

Omuz silkerek sııttım. "Frankie'nin tüm eğlenceyi yaşamasına izin veremem."

"Hadi ama Küçük Şövalye," dedi Frankie şakacı bir sızlanmayla. Mahkûmun etrafında bir köpekbalığı gibi dönmeye başladı ve kızın kararlı çenesi onun manik gülümsemesiyle dalgalandı.

Kara'nın sert bakışları, gözleri Noah'ya takılınca yumuşadı. "Merhaba, Noah. Görüşmeyeli uzun zaman oldu. Son operasyonumuzda sohbet etme fırsatı bulamadığımız için üzgünüm."

Noah onun gülümsemesine karşılık verdi. "Hey, Kara."

Onu kucaklamak için yanına doğru yürüdü. "Şu haline bak, büyümüşsün ve çok yakışıklı olmuşsun." Saçlarını şefkatle karıştırdı ve bu tamamen çok sevimliydi. "Annenin sadece birkaç yıl korumalığını yaptığımı biliyorum ama senin ve diğer Varislerin ne kadar yakın olduğunuzu çok iyi hatırlıyorum. Jojo'nun tekrar yanınızda olmasına çok sevindim."

"Ben de," diye cevap verdi, içimi eriten o sevgi dolu gülümsemesiyle bana doğru bakarak. "Seni görmek de güzel Kara. Omzun nasıl?"

Ramon'un silahından çıkan kurşunu yediği sol omzunu esnetti. "Yaşayacağım. Annenden hiç haber aldın mı?"

Gülümsemesi kayboldu. "Yıllardır değil."

Alay etti, yüzünde onaylamayan bir ifade vardı. "Tipik. Peter ona uzun zaman önce ödeme yaptı, bu yüzden Hargraves'in patlamasından sonra bile rahat oturuyor."

Julie tutsağımızın yanında durduğu yerden seslendi. "Kare, buradaki plan nedir? Kızımız Frankie'nin çılgın gözlerinden bir doz aldıktan sonra bizimle sohbet etmeye biraz daha açık görünüyor."

Frankie duvarın yanındaki bir masanın yanında durduğu yerden kıkırdadı, oyuncaklarının olduğu bir kutuyu karıştırıyor ve onlara tatlı tatlı mırıldanıyordu.

Bayan Makyaj'a yaklaştım, onu inceledim ve neredeyse tek bir siyah saç teli bile bulamadım. "Onu bıraktıklarında en azından sana bir isim verdiler mi?" Sert bakışlarımı huysuz tutsağımıza dikerek Julie'ye sordum.

"Emily Hubert," diye cevap verdi. "Yirmi dokuz yaşında, yaklaşık bir yıldır MSM'de çalışıyor. Daha önce bir Spencer varlık danışmanlığı firmasında yönetici asistanıydı."

"Elise Proctor'ın üvey kız kardeşi," dedi Bennett arkamdan.

Dönüp ona baktım. "Ciddi misin?"

Zach ve Noah'ın arasında durdu, üçü de gözlerinde şiddetle gölgelerde belirliyordu, krallıkları adına adalet dağıtmaya hazır karanlık prensler gibiydiler.

"Evet," diye yanıtladı Bennett. "Onunla hiç tanışmamıştım, bu yüzden makyajınızı yaptığında onu tanıyamadım. Ama bu ismi biliyorum ve şimdi aile benzerliğini görebiliyorum."

"Hmm," dedim Emily'ye dönerek. Kusursuz çizgilerle kaplı gözlerinin içine bakmak için eğildim. "Bu senin için kötü haber, Emily. Spencer'ın köpeklerinin Lucinda'yla olan görüşmemi bozmasına izin verdiğin ve erkek arkadaşlarımla kardeşimin hayatını tehlikeye attığın için başın belada olmakla kalmıyor, aynı zamanda benim ve kardeşimin hayatını tehlikeye atmamda hayati bir rol oynayan aşağılık kancıkla aynı kanın damarlarında dolaştığı ortaya çıkıyor."

Anne babam öldürüldü. Sırf yakabilmek için bu zeminde kanını akıtasım geliyor."

Frankie, "Lanet olsun, bu bile *tüylerimi* diken diken etti," diye mırıldandı.

Emily'nin yüzü öfkeyle buruştu, artık daha önce tanıştığım sakın, saygılı makyajcı kadın değildi. "Siktir git, Şövalye kaltak. Sen sadece yetişkinlerle oyun oynamaya çalışan aptal küçük bir kızsın."

Ters ters baktım. "Bence *gerçek* yetişkin oyunlarına dalan sensin, Emily. Şimdi seni ibretlik bir hale getirmeli ve sürtük kız kardeşinle James Spencer'ın mesajı aldıklarından emin olmalıyım. Sana ne teklif ettiler? Para mı? Güç mü? Umarım buna değmiştir."

Bana tükürdü ve ben de tam zamanında yer değiştirdim ki iğrenç tomar yüzümü iskalayıp gömleğimin düşmesin.

Arkamdan skandal bir soluk sesi duyuldu ve ben gözümü kırpamadan Mari öne fırlayıp Emily'nin suratına sert bir tokat attı.

"Bu ne cüret," diye tısladı. "Seni aşağılık kaltak. Nerede bir bak.

Seni hiç umursamadığı belli olan kendi kız kardeşin tarafından kurumaya bırakıldın. Yerinde olsam biraz terbiye alırdım, hem de hemen."

Donup kaldım, afalladım ve Mari'yle biraz da gurur duydum; etrafımdaki sessizlik olmadığımı gösteriyordu.

"Kahretsin bebeğim," dedi Max ısıklık çalarak.

Frankie, "Bayan Mari, bu mükemmel bir davranıştı," diye ekledi.

Boğazımı temizledim ve Frankie'ye bakmadan önce Mari'nin elini sıktım. "Sanırım bu kızlar gecesi. Kara, Julie ve ben bununla ilgilenebiliriz."

Sırıttı ve içimi tuhaf bir gurur duygusuyla dolduran onaylayıcı bir baş hareketiyle beni selamladı.

"Ben kalıyorum," diye açıkladı Mari, ses tonu onunla tartışmam için beni cesaretlendiriyordu.

Bennett'in Mari'nin kendi seçimlerini yapabilen büyük bir kız olduğuna dair sözlerini hatırlayarak nefesimi verdim. "Tamam. Ama eğer bu çok fazla olursa, Max seni almak için geri gelecek."

"İyi," dedi. "Ama sanırım bununla başa çıkabilirim. Bu kadın seni ve Max'i tehlikeye attı. Onun canının yandığını görmek isterim."

Zach yanıma geldi ve beni hızlı bir öpücük için kendine çekti. "Eğlenceyi kaçırdığımız için üzgünüz ama bence bu kesinlikle daha

Siz hanımlar için uygun. Mari'ye de bir şey olmaz, o serttir."
"Tamam," diye cevap verdim. "Seni seviyorum. Max'e iyi bak ve onu ve

Frankie ayrıldı, lütfen."

O kıs kıs gülerken Max, "Jojo, ciddi," diye inledi.

Bennett ve Noah dudaklarımı öptükten ve Frankie bana iki parmakla selam verdikten sonra çocuklar bodrumdan çıktılar. Ağır metal kapı arkalarından çarparken Max'in çocukları rahatsız eden saygısız ses tonunu seçebiliyordum.

Dikkatimi tekrar Emily'ye çevirdim, hâlâ sandalyesinde kıpır kıpırdı, sinirleri artık belli oluyordu ama o kadar da değil.

İşlerin onun için ne kadar kötüye gideceğini hâlâ tam olarak kavrayamamıştı. Belki de Frankie Fingers'ı kovduğumda ucuz atlattığını düşündü.

Yanıliyordu.

"Ne kadar ileri gidiyoruz?" Kara tüm işiyle sordu.

"Onu kız kardeşine teslim hâlâ nefes alıyor olacak," diye cevap verdim sesimde buz gibi bir tonla. "Ama zar zor." Sonra Julie'ye başımı salladım. "Onu serbest bırakın."

Kaşları kalktı ama sonra sırttı. "Ne kadar adilsin patron."

Bıçağının bir hareketiyle Emily'nin bacaklarını ve kollarını sandalyeye bağlayan fermuarları kesti. Emily bir çığlık atarak oturduğu yerden fırladı ve doğruca bana doğru koştu - silahsız, spor kıyafetler giymiş ve kolay bir hedef gibi görünen bana.

"O zaman seni kendim öldürürüm, kaltak," diye tükürdü bana.

Çenesine doğru bir aparkat fırlattım ve bir anda süslü botlarından düştü. Onu yere kadar takip ettim, sonra Bennett'in Chad'e yaptığını parkta eğlenceli bir yürüyüş gibi gösterdim.

Mari, sağ olsun, tüm bunlar boyunca metanetle durdu, sadece sonunda biraz solgunlaştı.

Ben daha fazla ileri gitmeden, Emily'nin çocuklarımin hayatını tehlikeye atmasındaki rolü, Spencer'a ve ailemin ölümüne neden olan kadına olan sadakati, tüm bu lanet olası Şehir'de yanlış olan her şey hakkında içimde biriken öfkeyi dışarı atmadan önce Kara aradı.

Kara ve Julie dağınıklığımlı temizlediler ve daha sonra paketi Spencer Tower'ın merdivenlerine teslim edeceklerdi.

Frankie, Mari ve bana çatı katına kadar eşlik etmek üzere yeniden ortaya çıktı ve Zach yeni ve güzel duşumda ellerimdeki ve vücudumdaki kanı yıkamama yardım etti. Sonra tenimin her santimini hürmetle öptü ve adrenalin patlamamın son anlarını atlatmama yardım etmeden önce saçlarımı çekerken ve ben sesim kadar onun adını haykırırken beni fayans duvara doğru becerdi.

O gece Bennett, James Spencer'ın on iki aramasını görmezden geldi.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BENNETT

Fate, Akademi'nin, Şehir'in ve babamın saçmalıklarından uzakta, kule kalemizde güven içinde birkaç gün huzurun tadını çıkarmamıza izin verecek kadar nazikti.

Salı sabahıydı ve Meleşim bir battaniye gibi üzerime örtölmüş halde kanepeye yayılmış yatarken kendimi çok mutlu hissediyordum. Bir elimle telefonumdaki e-postalarımı karıştıırken diğler elimle parmaklarımı Jolie'nin sırtında tembelce aşağı yukarı gezdiriyor, onun mutlu iç çekişlerinin tadını çıkarıyordum.

Ben de çatı katındaki mevcut sessizliğin tadını çıkarıyordum. Noah dışarıdaydı, hala soğuk olan havuza meydan okuyor, sabah bulutlarının altında dalgıç kıyafetiyle tur atmaya niyetleniyordu. Zach ağırlık kaldırmak ve Rocky'yi kavgaya kışkırtmak için güvenlik katına inmişti. Max, Frankie'nin meydan okuması karşısında en iyi erkek arkadaş konumunun hâlâ sağlam olduğundan emin olmak için Mari'yle birlikte bir tür brunch ya da alışveriş randevusuna gitmişti.

Evdeki tek ses, Nuh'un havuz güvertesinde attığı kulaçların belli belirsiz şırıltısı ve oturma odasının hoparlör sisteminden çalan eski Dashboard Confessional şarkısının alçak uğultusuydu.

Mutluluk.

"Baban seni tekrar aramaya çalıştı mı?" Jolie mırıldandı, yanağı hâlâ göğsüme sıkıca bastırılmıştı.

Parmak uçlarımı gevşek sarı saçlarında gezdirdim. "Dün sabahtan beri değil."

"Seni durmadan böyle arayarak ne elde edeceğini düşünüyor acaba?"

Alaycı bir kahkaha attım. "Alışkanlık, Angel. Onu bir şey yapıyorum, o da bana bağışlamak için arıyor."

Ve çok olduğundan hiç şüphem yoktu. Elise'in kız kardeşinin iyiliği kesinlikle umurunda değildi ama Jolie, Elise'hırıpalanmış bedenini Spencer Tower'ın ön merdivenlerine atarak köstebeğine çok şiddetli ve aleni bir örnek vermişti. Daha da kötüsü, Montgomery'ler ertesi gün her şeyi ifşa eden bir haber yayınladılar.

Jolie bodrumdan kana bulanmış ve parmak eklemleri paramparça olmuş halde döndüğünde, zaten derin olan hayranlığım on kat artarken bile kalbim onun için kırılmıştı. Meleğim bu kalpsiz lanet olası Şehrin acımasız şiddetine gömülmek zorunda kalmamalıydı - artık bunu onun için yapacak üç yorgun erkek arkadaşı vardı. Ve *Frankie*'si vardı, Tanrı aşkına.

Ama o buna asla izin vermezdi. Jolie örnek bir liderdi ve halkı ona her şeyden önce saygı duyuyordu çünkü bu mücadelenin ön saflarında onlarla birlikte yer alıyordu.

Zach ona şöyle bir baktı ve temizlenmesi için onu yukarı çıkardı, sonra Noah, Max ve ben mutfak adasının etrafında toplandık ve Mari'nin Jolie'nin Elise'in sıçan kardeşine verdiği acımasız ve haklı cezanın her ayrıntısını anlatmasını dinledik.

O kadının da zamanı azalmıştı ve Jolie'nin mesajının Elise'in striptizci topuklarını titretmesini umuyordum.

"Mmm, şey," dedi Jolie kucağıma daha da sokulurken, "sana burada dokunamaz, Bennett. Benim gözetimimde olmaz."

Onaylarcasına mırıldandım ve bu mükemmel kadını güvende tutmak gibi saçma bir bahaneyle kendimden uzaklaştırmaya çalışarak ne tür bir aptal olduğuma hayret ettim.

Asansörün sesi duyuldu ve Zach boynunda çalıntı Knight markalı bir spor havlusu, üzerinde dar bir atlet ve eşofmanlarıyla salona girdi. Islak saçları dağınık teller halinde sallanıyordu.

ve koyu renk gözleri Jolie'ye odaklandı; Jolie vücudunun üzerinde rahat ve sıcacık bir şekilde yatıyordu.

Bu bakışı biliyordum. Jolie bu sabah büyük boy sweatshirt'ünün altına minik bir uyku şortu giymişti ve ben de elimi birkaç kez poposunun dar kıvrımlarında gezdirmeye fırsatı bulmuştum. Zach'in bakışları o mükemmel kalçaya takıldı ve spor çantasını bırakıp kanepeye sürünürken hiç tereddüt etmedi.

"Prenses, çok lezzetli görünüyorsun," diye mırıldandı baldırlarıma basıp poposundan iki avuç tutarken. "Spencer bu sabah seni tamamen kendine mi aldı?"

"Evet, o zaman siktir git," diye karşılık verdim tembelce. "Rahatlıyoruz."

Parmaklarını Jolie'nin bel kemerine geçirip şortunu ayak bileklerine kadar indirirken başını salladı. "Paylaşmayı öğrenmenin zamanı geldi dostum."

"Zach!" Çıplak kığını çatı katının serin havasına maruz bıraktığında Jolie'nin nefesi kesildi. "Ne yapıyorsun sen?"

Kalçalarını yukarı kaldırdı ve denge için bir kolunu boynuma doladığında dizleri uyluklarımın her iki yanındaki kanepelerine indi. Onu sabit tutmak için telefonumu yere bıraktım ve gözlerini sıkıca kapatıp derin bir iniltiyle yüzünü omzuma bastırmasını izledim.

Zach yüzünü onun amına gömmüştü, kollarımda kıvrılırken yavaşça, kasıtlı olarak onun merkezini yalıyormuş gibi görünüyordu. Birlikte geçirdiğimiz zamanı bölmesine eşit derecede sinirlenmişim ve Meleğimin onun yüzünde kıvrınmasını izlemek beni çok tahrik ediyordu.

"Bencil bir pislik gibi davranarak kızımızı bu zevkten mahrum bırakmayacaksın, değil mi Spencer?" Zach benimle alay etti, dilini tekrar kızın kıvrımlarına daldırırken beni meydan okuyan bir bakışla kıstırdı.

Jolie'nin yüzünü iki elimle kavradım, onu omzumdan çektim ve o muhteşem gözlerini benimkilere çevirmeye zorladım. "Bu hoşuna gitti mi, Angel? Zach'in sana yaptıklarından hoşlanıyor musun?"

"Evet," diye fısıldadı. "Çok iyi hissettiriyor."

"Devam etmesini istiyor musun? İkimizi de bu kanepede götürmek ister misin?"

"Evet," diye tısladı, Zach kığını genişçe açıp tekrar içine daldığında sırtını kamburlaştırdı. "Beni onunla paylaş, Bennett. İkinizi de istiyorum."

Meleğimi istediği hiçbir şeyden mahrum edemeyeceğimi biliyordum. Aletim o kadar sertleşmişti ki fiziksel acı çekiyordum. Zach'in neyin peşinde olduğunu tam olarak biliyordum ve bu hiç yardımcı olmuyordu. "Zach'in dili nerede, Angel?"

Kıkırdadı ve ona uzun bir yalama daha verdi. "Nerede olduğunu biliyor Prenses, ama yine de söyle ona."

"Kıçım," diye nefese kaldı. "Beni orada yalıyor." Sikeyim. "Hoşuna gitti mi?" Hırıldadım.

"Evet," diye inledi. "Ama birinizin bana hemen sikini vermesini istiyorum."

Zach geri çekildi ve damlayan ıslak kedi olduğundan emin olduğum şeye bir parmağını batırdı. "Sırf bir centilmen ve mükemmel bir erkek arkadaş olduğum için, önce Bennett'i almana izin vereceğim bebeğim. Hazırlan."

Bir elini onun altına soktu ve eşofmanımın kemerini çekti, Jolie kendini onun üstüne yerleştirirken sikimi serbest bıraktı. Küçük elini etrafına sardı ve beni girişine doğru yönlendirdi. Sonra aşağıya indi, o inerken üçümüz de hep bir ağızdan inliyorduk.

"Kahretsin, Angel. Çok sıkısın."

Kalçalarını salladı, başımın iki yanına destek olmak için öne doğru eğildi. Dudaklarını kendime çektim, o bana binerken onu sahiplenici bir şekilde öptüm.

Birden nefesi kesildi ve o kadar lezzetli bir sese neden olan müdahaleyi hissettim. Zach kaygan parmağını onun kıçına sokmuş, beni becerirken hafifçe sallanmasına izin vermişti.

"Kahretsin, o canavarı orada hissedebiliyorum, Prenses," diye mırıldandı. "Eminim şu anda çok dolmuştundur bebeğim."

Kalçalarını daha hızlı hareket ettirerek, "Öyleyim," diye bağırdı.

"Kahretsin, çok yaklaştım."

"İyi misin, Angel?" Dişlerimi sıkarak ısırdım. "İki deliği de böyle doldurmamız hoşuna gidiyor mu?"

"Evet, bir gün hepinize sahip olmak istiyorum," diye mırıldandı. "Bütün oğullarım. Hep birlikte."

Lanet olsun, ölebilirim. Kardeşlerim dediğim adamlarla bir kadını paylaşmayı hiç düşünmemiştim, ama çocukluğumdan beri hepimizin sevdiği kızın hâlâ

yaşayacak, bu dünyada yürüyecek ve her birimiz için mükemmel olacaktı.

Zach, Jolie'nin omzunun üzerinden gözümüne takıldı ve "Değiş" diye emretmeden önce bana göz kırptı. Jolie'yi kalçalarından tutarak sikimden kurtardı ve dört ayak üzerine yatırdı, sonra içine daldı, Jolie üzerimde dururken onu kabaca becerdi.

"Bennett," diye inledi gözlerimiz kilitlenirken. "Boşalacağım."

Bir pis öpücük daha çaldım. "Öyle mi? Eğer onun için gelersen, benim için de gelmek zorunda kalacaksın. Bu adil, Angel."

"Tamam," diye söz verdi, başını şiddetle sallayarak. "Bırak geleyim." "Onu duydun," diye bağırdım Zach'e. "Artık geçmek yok."

Bana gözlerini devirdi, acımasız temposu hiç düşmedi. "Klitorisini al o zaman, dostum."

Jolie'nin bacaklarının arasına uzandım, o sinir yumağını buldum ve sert, güçlü vuruşlarla ovdum. Gözleri yuvalarından fırladı ve Zach acımasızca küfrederken vücudunun üzerimde gerildiğini hissettim.

"öyle, Prenses. Sikimin canını çıkar.

Siktir."

Çıglık attı ve boşalırken çıkardığı o tatlı sesleri yutmak için dudaklarımı tekrar onunkilere yapıştırdım. Zach acı dolu bir inilti çıkardı, bu onun için yolun sonunu işaret ediyordu.

Onu nazikçe tekrar sikimin üzerine kaydırmadan önce dışarı kaydı ve bu sefer kolanımı kolayca aldı. Oturdu, tembelce sallanıyordu, gözleri kapalıydı ve bana arzuladığım tüm sevgi ve şefkatle bakarken sırtışı tatmin oldu.

"Sen de içime boşalmak istiyor musun Bennett?" diye sordu. "Tıpkı Zach'in yaptığı gibi beni sahiplenmek mi istiyorsun?"

Hırladım, "Seni öyle bir dolduracağım ki, Angel. Ama bunu hak etmelisin. Önce tekrar boşalmalısın."

"Majesteleri konuştu," diye alay etti Zach, arkasında diz çöküp kalçalarımı yukarı doğru pompalayıp onu aşağıdan becerirken dik durmasına yardım ederek. "Bize bir tane daha ver bebeğim, sonra istediğin kadar boşalabilirsin."

"Evet, evet, ," diye bağırdı, Zach onu göğsüne bastırırken bir kolunu boynuna attı. "Ver onu bana, Bennett."

Kükredim, o Zach'e sımsıkı tutunurken ben de onun içine girdim. O haykırdıkça dilini ağzına soktu ve sikimi sıkıca kavradığında kazandığımızı anladım, ikinci doruk noktası tam zamanında geldi.

"Bennett!"

"*Siktir*, Angel. Siktir." Düşük bir iniltiyle kendimi bıraktım, görüşümde lekeler dans ederken onun içine boşaldım.

Sarktı, Zach'in kollarına yaslandı ve elime uzanıp parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi. Zach boynunun kıvrımına şefkatli bir öpücük kondurdu ve ben de bileğinin iç kısmını dudaklarıma götürürken aynısını yaptım.

Avlu kapısından bir gırtlak sesi geldi ve ben hızla arabanın üzerine oturmak için hareket ettim, yumuşayan sikim hala Meleğimin içine gömülüydü.

Noah yüzünde eğlenceli bir sırıtişla orada duruyordu, saçları nemliydi ve dalgıç giysisinin fermuarı açılmış, kalçalarından aşağı sarkıyordu. "Selam tatlım. Eğlendin mi?"

Ona muhteşem, mutlu bir gülümseme verdi. "Merhaba, Noah. Evet, Zach ve ben Bennett'e nasıl paylaşılacağını öğrettik."

"Ben çocuk değilim. Nasıl paylaşacağımı biliyorum," diye homurdandım.

Noah bize doğru yaklaştı ve Jolie'den bir öpücük çalmak için kanepenin arkasına doğru eğildi. "Spencer'ı dinleme," diye fısıldadı. "Pratik yapmaya devam ettiğinden emin olmalıyız."

"Sık sık," diye ekledi Zach.

"Sikler," diye mırıldandım ama Jolie'nin bana gülümseyen muhteşem, doygun yüzüne bir kez baktığımda bunu kesinlikle sık sık yapacağımıza emindim.

Neyse ki asansör Knight'ların çatı katına bir ziyaretçinin daha geldiğini haber verdiğinde hepimiz giyiniktik ve az önce dördümüzden üçünün oturma odasındaki kanepede neler yaptığına dair kanıtlardan merhameten kurtulmuştuk.

Dom, Laura ve *annem* mutfağımıza girdiklerinde, aslında *anne* ve babamızla birlikte olmaya ne kadar hissettik.

bir üçlü seksin içine girmek elle tutulur bir şeydi.

Laura mutfğa, oturma odasına ve verandanın manzarasına bakarken kocaman bir sırtışla, "Merhaba çocuklar," dedi. "Umarım bir şeyi bölmüyorsunuzdur? Sadece hızlı bir ziyaret için uğramak, evi görmek, işleri kontrol etmek istedik. Bilirsiniz, her zamanki ebeveyn işleri."

Jolie kahve fincanına öksürdü, yanaklarına vuran pembelik aklının benimkinin gittiği yere gittiğini gösteriyordu, "Hayır, şimdi ziyaret için harika bir zaman" diye cevap vermeden önce.

Espresso makinemizin yanında duruyordum, bu yüzden annem yanıma yaklaşırken ona bir fincan daha koydum. "Selam tatlım. Sadece iyi olduğundan emin olmak için uğramak istedim."

"Harikayım anne," diye cevap verdim ve onu incelemek için geri çekilmeden önce hızlıca sarıldım.

Mavi gözleri parlaktı ve sevecen gülümsemesi büyük ve samimiydi. Sarı saçlarını kolayca at kuyruğu yapmış, yumuşak pembe bir kazak ve şık bir kot pantolon giymişti.

Bana bilmiş bir bakış attı ve elini yanağımda gezdirmek için uzandı. "Haplarımı bırakıyorum, Bennett. Artık hayatımda var olmaya hazırım."

Ona küçük bir fincan espresso uzattım, o da zarif bir gülümsemeyle aldı. "Bunu duyduğuma sevindim anne."

Grubun geri kalanı Zach'in dün getirdiği dev peynir tahtasını koyduğu yemek masasının etrafında toplanmıştı, ben de annemi açık bir sandalyeye götürüp Jolie'nin yanındaki sandalyeye oturdum.

"-Old Town'dan Spencer haydutlarını kovalıyordum, ama bu yeni bir şey değil," diyordu Dom ve hemen tüylerim diken diken oldu.

"Annemi mi arıyorlar?" Ben sordum. "Hem Martinez nerede anne? Sana göz kulak olması gerekiyordu."

Bana küçümseyici bir el salladı. "Dominic ve Laura son derece becerikliler ve onlardan beni sana getirmelerini istedim. John bir gün izinli, Bennett."

Martinez'in adının nefes nefese, sevecen bir şekilde söylenmesine gözlerimi kıstım, sonra Jolie'nin kahve fincanına sırtıştığını fark ettim.

"Anne, Martinez lanet *olası işini* yapsa iyi olur, yoksa onu Şövalye Kulesi'nin çalışma odasıyla tanıştıtırırım."

Zach ve Noah bariz sıkıntım karşısında eğlenmelerini bastırmaya çalıştılar ama başaramadılar, Dom da farklı değildi. Sadece Laura yüzünü titizlikle nötr tuttu ve bu çok şüphe çekiciydi.

Annem huysuz bir hışımla kollarını kavuşturdu. "Bennett James Spencer, bu düşmanlık gereksiz."

"*Her neyse*," dedi Dom. "Bridgette... Spencer Tower'ın dışında vakit geçirdiği için çok şey öğreniyor ve sizin için endişeleniyor çocuklar."

Annem berrak bakışlarını bana çevirmeden önce iç çekti ve onu bu kadar uyanık gördüğüm için hissettiğim ezici rahatlama, onun için daha önce bir çıkış yolu bulamadığım için kendimi tekmelememe neden oldu. "Baban belli ki yıllar boyunca benden pek çok şey saklamış. Spencer'ın bazı çirkin işlere bulaştığının farkında olmadığımı söyleyemem ama ben de bu işlerden uzak durmak için çok çaba sarf ettim. Ve evliliğimden de. Senin yanında olamadığım için çok üzgünüm, tatlım."

Jolie masanın altında elimi kendi eliyle sıktı. Anneme hayatta kalmak için yaptıklarından dolayı asla kızmadım, özellikle de büyüdükçe ve babamın ne kadar boktan bir koca olduğunu gördükçe, ama onun sözleri yıllardır görmezden gelmek için elimden geleni yaptığım bir yarayı yatıştırmak için harikalar yarattı.

Annem devam etti, "Ve şimdi gerçekten neler olduğunu görüyorum? Ve küçük Jojo'muza ne yaptığını?" Ağlamaklı bakışlarını Jolie'ye çevirdi. "Tatlım, çok üzgünüm. Sana çok iyi bakıldığını şimdi anlıyorum ama bu çocukların sensiz ne kadar acı çektiğini de biliyorum. Ailemin sana yaptıklarından dolayı o kadar yıkıldım ki bunu kelimelere bile dökemiyorum."

Jolie masanın öbür ucuna uzanıp annemin elini hafifçe sıktı. "Özür dilemenize gerek yok Bayan Spencer. Bennett'in artık size daha iyi bir yaşam sağlayabilecek olmasına sevindim."

Başını salladı ve gözlerini sildi. "Hepsi senin sayende, tatlım. Yeniden bir arada olduğunuz için çok mutluyum. Siz büyürken, *bu* şekilde birlikte olacağınızı pek düşünmemiş olsak da..." Küçük bir kahkaha atarak başını salladı.

Zach kendi kahkahasını bir öksürükle bastırırken Noah ve ben boğazımızı temizledik, hepimiz gerçekten masum görünmek için elimizden geleni yaptık - ki az önce bizden on metre ötedeki kanepede Jolie'ye yaptıklarımızdan sonra bu çok zordu.

Anneme son bir değerlendirci bakış attım. "Ve gerçekten ona geri dönmeyecek misin?"

"Hayır," dedi üzgün bir gülümsemeyle. "Şövalyelere yaptığını öğrendiğim şeyden sonra olmaz. Zaten artık orada kalmaya dayanamazdım Bennett. Personel ile olan... faaliyetlerinde çok daha az ketum davranmaya başladı."

"Lanet Elise," diye homurdandım ve annem yüzünü buruşturdu, gözyaşları artık serbestçe akıyordu ve bu bende Spencer Tower'a gidip bu gece yumruğumu babamın suratına gömme isteği uyandırdı.

Jolie tekrar annesinin eline uzandı. "Bayan Spencer, beni dinleyin. Elise Proctor yürüyen ölü bir kadın. İkimize de yaptıklarından dolayı hayatına kendi ellerimle son vereceğim. Söz veriyorum."

Annem hıçkırarak güldü. "Bennett, lütfen bu kızla evlen."

"Planlıyorum anne," diye cevap verdim ukala bir sırıtışla.

Jolie'nin çenesi kapanmadan önce birazcık düştü, küçük gülümsemesi ve pembe yanakları içimdeki ilkel bir şeyi tatmin etti. Diğer erkek arkadaşlarının homurdanmalarını duymazdan geldim.

Bunu sonra hallederiz.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

JOLIE

A Birkaç dakika sonra Bayan Spencer, Zach'in gereksiz büyüklükteki şarküteri tahtasından narin bir peynir ısıırığı alırken tekrar gülümsemeye başlamıştı. Bennett elini sarmıştı.

Masanın altında kalçamın etrafında dolanırken, evleneceğimize dair gelişigüzel beyanını algılayacak beyin boşluğuna sahip olup olmadığımı karar vermeye çalıştım.

Bayan Spencer, "Senin için hâlâ endişelenmekten kendimi alamıyorum, Bennett," dedi. "Babana bu şekilde meydan okuyorsun. Dominic ve John bana Spencer'ın... bazı darbeler aldığını ama baban öyle olabilir...."

"Kinci mi? Ruhsuz mu? Vahşi bir pislik mi?" Bennett sözlerini aptalca bitirdi. Bennett mizahsız bir kahkaha attı. "Evet, aynen öyle."

Bennett, "Şövalye imparatorluğu gelişip güçlenirken Spencer ölüyor, anne," dedi. "Bu kule bir kale. Bize burada dokunamaz."

Noah kendine ikinci bir fincan kahve doldurduktan sonra masaya döndü ve mükemmel bir erkek gibi bana da taze bir fincan uzattı. Ona ve kahveme attığım şehvetli bakışa kendini beğenmiş bir gülümsemeyle karşılık verdikten sonra Bennett'in annesine baktı. "Biri size Gölgeler'i açıkladı mı Bayan Spencer?"

"John'un var," diye cevap verdi, küçük espresso bardağına gülümseyerek ve Bennett'in yanımda gerildiğini hissettim.

Oooh, Martinez'in başı beladaydı. Ama aynı zamanda, *anlayın Bayan Spencer-* Martinez bir tür babaydı ve bunu Bennett'e söylemeden önce Andrea'nın beni Ferrero Kulesi'nin çatısından atmasına izin verirdim.

Noah, Bayan Spencer'a sıcak bir şekilde gülümsedi. "O halde Spencer ve diğer Ailelere karşı yıllardır nasıl bir gücün çalıştığını biliyorsunuz. Jolie çok sayıda bağlantılı ve yetenekli insanı bir araya getirdi ve bunların birçoğunun Ailelerin çöküşünü görmekte kişisel çıkarları var."

"Birçoğumuz insan kaybettik," diye ekledi Dom ayık bir şekilde. "Bunun başka kimsenin başına gelmesine izin vermeyeceğiz."

Oğullarımın üçü de Dom'a merakla baktı ve onun hikayesini henüz duymadıklarını fark ettim. "Dom'un özel kuvvetlerdeyken Ferrero için çalışan çok yakın bir arkadaşı vardı ve... kurtulamadı." dedim.

Zach'in gözleri büyüdü. "Kahretsin, on beş yıl önce pusuya düşürülen silah kaçakçılarından biri sende miydi?"

Başını salladı. "Savaş birliğimden en iyi arkadaşım Yüzbaşı Joseph Turk. O işlerle hiçbir ilgisi olsun istemezdi. Kumarhanede güvenlik görevlisi olarak çalışmaktan memnundu ama yetkililer onun geçmişini biliyorlardı ve kaçarken yeteneklerini kullanmak istiyorlardı. Reddetti ama sonra Andrea'nın o zamanki baş infazcısı hamile kız arkadaşını ziyaret etti ve fikrini değiştirdi. Yedi ay sonra da öldü."

Zach bir nefes verdi, yakışıklı yüzünde acı dolu bir ifade vardı. "Özür dilerim Dom. O olay hâlâ Ferrero'nun aldığı en büyük darbe olarak konuşuluyor - en azından Gölgele beni o depodan çıkarmak için annemin kaslarında bir delik açmadan önce. Annemin ölen kadın ve erkeklerin ailelerine tazminat bile vermediğini duydum."

"Doğru," diye Dom.

"Ve bu yüzden mi Gölgele'e katıldın?" Bennett ona sordu.

Başını salladı. "Yıllardır örgütle ilgili söylentiler duyuyordum. Güney Yakası'ndaki hiç kimse Aileler'i sevmez ama seni besleyen tek eli de ısırmazsın, anlıyor musun? Ama bu olay beni çıkardı. Bu konuda bir şeyler yapmaya çalışmadan Joe'nun ölmesine izin veremezdim."

"Ve Gemini'nin katılımı, görevin bir hayalden daha fazlası olabileceğini gösterdi," diye belirttim.

"İkizler mi?" Noah kaşlarını çatarak sordu.

Dom, "Benimle aynı zamanlarda örgüte katılan isimsiz bir hayırsever," diye cevap verdi. "Gölgeler o zaman gerçekten de hesaba katılması gereken bir güç haline geldi, çünkü yanında çok para getirdi."

Bennett şüpheli görünüyordu. "Peki onun hikayesi ne?"

Omuz silktim. "Kimse gerçekten bilmiyor. Onunla bir keresinde videoda kısa bir süre tanışmıştım ve ara sıra bizi kontrol ediyor. Artık Knight Gölgeler'i tamamen finanse edebildiği için, arkasına yaslanıp çalışmamızı izlemekten mutlu görünüyor."

Bayan Spencer hâlâ tedirgin görünüyordu. "Peki nihai hedefiniz nedir? Peter, James ve Andrea'nın paralarını ve güçlerini kaybetmelerine razı olacak mısınız? Yoksa biri... ölene kadar devam mı edeceksiniz?" Geniş mavi gözleri bir kez daha oğluna kaydı. "Onu öldürecek misin?"

"Jolie'nin istediği buysa," diye yanıtladı.

Noah bana nazikçe "Bu işe başlarken nihai amacın neydi tatlım?" diye sormadan önce tüm masa bir süre sessiz kaldı.

Cevabımı formüle etmeden önce Dom ve Laura'nın bakışlarıyla karşılaştım, ikisi de sıcak ve anlayışlıydı. "Dürüstçe mi? Şehri mahvedecek ve Peter, Andrea ve James'ten her şeyi alacaktım. Hayatlarını mahvedecektim - belki öleceklerdi belki de ölmeyeceklerdi, *işleri bittiği* sürece bunun bir önemi yoktu. Sonra da ailemi alıp nefret ettiğimi sandığım bu yerden defolup gidecektim. Daha iyi bir şey inşa etmeleri için burayı Gölgeler'e bırakacaktım."

Çocuklarım beni dikkatle izledi. "Ama...?" Noah sordu.

"Ama...." Noah ve Zach'in gözleriyle karşılaşmadan önce bir nefes verdim ve Bennett'in uyluğuma kalan elini sıktım. "Sanırım bunun büyük bir kısmı Şehirde siz olmadan yaşama fikriydi -her şeyin zıt taraflarında, hayatta olduğumu bilmeniz ve Ailelerinize yapacaklarım için benden nefret bu benim için çok fazlaydı. Kaçmak istedim. Ama şimdi sana sahibim. Artık birlikte bir evimiz var ve hepimiz ailenizden her şeyi almak ve Şövalye'nin gücünü kullanarak Şehir için bazı gerçek değişiklikler yapmak için çalışıyoruz?"

Zach'in gülümsemesi o kadar geniş, o kadar sevgi doluydu ki neredeyse nefesim kesiliyordu. "Artık burada kalmak o kadar da kötü görünmüyor, mi?"

Prenses?"

Yanaklarımın kızardığını hissettim, bu da üç oğlumun da kıkırdamasına neden oldu. "Sanırım burada kalacağım," diye cevap verdim omzumu umursamaz bir şekilde silkerek. "Dom'un spor salonunu satıp benimle Virgin Adaları'na kaçmak istemediğini biliyorum zaten."

Herkes güldü ve Dom, "Sonsuza dek mutlu olacaksın Jojo, ama önce seni hayatta tutmalıyız. Ferrero ve Spencer'ın Knight'ın dönüştüğü deve saldırarak kaynaklara sahip olmadıklarını biliyoruz, bu yüzden Montgomery'de yaptıkları gibi seni kişisel olarak hedef almaya devam edecekler. Biz bu işi bitirene kadar herkesin tetikte olması gerekiyor."

Bennett elini kalçamdan çekti ve onun yerine kolunu omuzlarıma atarak beni sıkıca yanına çekti. Dom'a baktı. "Her zaman. Hiçbir şey ona dokunamaz."

Zach ve Noah onun gibi kararlı bir şekilde başlarını salladılar ama ben durumu biliyordum. Şehirde güç ve itibara tutunmaya çalışan ve Varislerini zorla geri almaya çalışan Ailelerin öfke ve hüsrânının yükünü ben taşıyacaktım.

Sadece hazır olmalıydım.

Tatilin geri kalanı uçup gitti ve dördümüz Knight çatı katında yarattığımız sevimli küçük kozadan, ara sıra güvenlik katlarına inip ekiple antrenman yapmak ya da saçmalamak dışında hiç ayrılmadık.

Max ve Mari daha maceraperestti, Şövalye Kulesi'ne istedikleri gibi girip çıkıyorlardı, Max Mari'yi güvende tutarken Mari de Max'e doğma büyüme Güneyli olan Max'in nadiren ziyaret ettiği Şehir'deki en sevdiği yerleri göstermekten keyif alıyordu.

Cuma sabahı Max, çocuklar ve ben her zamanki birkaç saatimizi spor salonunda geçirdik. Ben Noah'nın yanındaki koşu bandında koşarken Zach ve Max kafeste birkaç raunt yapmışlardı. Koşarken bir gözüm birbirini döven iki salağın üzerindeydi, diğer gözüm de

diğerini Bennett'in kışına koyarken, o da inanılmaz bir ağırlıkta çömeldi.

Çatı katına terli ve neşeli bir şekilde döndük ve Max ve Zach'in asansörde kavgalarını kimin kazandığına dair atışmaları bile rahat ruh halimi bozamadı.

Asansörden çıktığımızda Mari'nin yatıştırıcı sesi oturma odasında yankılanıyordu. "Ve şimdi ikinci savaşıya geçerken enerjinizi ayaklarınıza kökleyerek ileri uzanın."

Sessizce mutfığa girdik ve kocaman kanepemizin önünde saçları arkadan örülmüş, parlak mor bir spor sütyeni ve ona uygun yüksek belli tayt giymiş, matının üzerinde iki savaşçı pozunu veren Mari duruyordu. Yanında üstsüz bir Frankie vardı ve onun pozunu taklit ediyordu.

"Pekâlâ, şimdi her şeyi gördüm," diye mırıldandı Zach. "Frankie yoga pantolonu giyiyor ve mutlu bir kimseyi sakatlamayı içermeyen bir aktiviteyle uğraşıyor."

Max'i şortundan yakaladım ve oturma odasından en uzaktaki bar taburesine oturttum. Gözlerinin şimdi Frankie'nin zayıf, dövme gövdesine ve o son derece düşük, dar pantolonuna yapıştığını anlamak için ona bakmama bile gerek yoktu.

"Jojo, ne oluyor lan!"

"Kapa çenenin Max," dedim parmağımla yüzünü göstererek. "Frankie'yle göz göze gelmek yok ve Mari'nin arkadaşlığı konusunda onunla garip bir tavır takınmak yok. Harika bir ruh halindeyim ve *bana hâlâ anlatmayı reddettiğin* tuhaf saçmalıklarla uğraşmak istemiyorum."

Surat asmiyordum, hayır efendim.

Bana sırtıttı. "asmağı kes, kardeşim."

"Merhaba çocuklar!" Mari el sallayarak seslendi. "Neredeyse bitirdik."

Frankie bizi görmezden geldi ve elimi Max'in gözlerine vurmak istememe neden olan mükemmel bir aşağı doğru köpek pozisyonuna eğildi.

Zach'in telefonu çaldı. "Naber Marcus?" diye sordu telefonu kulağına götürürken, Noah ve Bennett'in öğle yemeği için yemek hazırladıkları ve Frankie'nin oturma odasındaki durumunu kasıtlı olarak görmezden geldikleri yerden uzaklaşarak. "Oh, gerçekten mi? Daha yeni gösterdiler

Randevu almadan mı? Cesurca bir hareket." Birkaç saniye dinledi. "Patrona bir sorayım. Sana mesaj atarım."

Telefonu kapattı ve ben de ona kaşlarımı kaldırdım. "Benden ne kaçırıyoruz?"

"Aslında Mari'yi kastetmiştim," diye cevap verdi eğlenen bir sırıtışla. Ailesi habersiz geldi ve Şövalye Başkanı ile bir görüşme talep ediyorlar."

"Ne!" Mari yoga matının üzerine uzandığı yerden bağırdı.

"Şşşt, Bayan Mari," diye mırıldandı Frankie. "*Savasana* yapıyoruz - vücudunuzu ve zihninizi *rahatlatın*."

İçimi çektim. İşimize dönelim o zaman.

Mari konferans salonundaki masanın karşısından soğukkanlılıkla anne ve babasına baktı. "Ve siz ikiniz önceden randevu almadan, rastgele bir Cuma sabahı Knight Tower'a gelip Jolie Knight'ı görmeyi talep edeceğinizi mi sandınız?"

Bayan Anzaldua sinirlenerek, "Mija, bu çok saçma," diye cevap verdi. "Mahalleden geçiyorduk ve uğradık. Sanki çok kötü bir şey yapıyormuşuz gibi davranıyorsunuz - kendi ebeveynleriniz."

Mari cevap vermedi, bunun yerine anne ve babasına, içine doğru miktarda kızgınlık karışmış bir üstünlük havasıyla bakmaya devam etti ve bu beni çok gururlandırdı. O da öyle görünüyordu. Frankie'yle yaptığı yoga seansından kalma Fransız örgüsünü hâlâ takıyor olsa da, bebek pembesi yün etekli bir takım elbise, krem rengi ipeksi bir bluz ve yüksek, saçma olmayan çıplak topuklu ayakkabılar giymişti.

Kızıyla benzer bir klasik stil anlayışına sahip olan annesi, deniz salyangozu mavisi bir etek takım giymişti ve çikolata kahvesi saçları düşük bir bukleye toplanmıştı. Anzaldua'lara herhangi bir iyilik yapmak istememe neden olmayacak şekilde kendi kızı tarafından kabul edilmeye burun kıvrırmıştı.

Ama bu bana bağlı değildi.

Mari'nin babasının büzülmüş dudakları onun da sinirlendiğini gösteriyordu ve karısının sırtını hafifçe ovma için uzandı. "Ah, Ana María, kızımız arkadaşını onu şımartırken patron rolünü oynamaktan zevk alıyor. Eminim bizi aşağılamak istememiştir."

Uzun masanın köşesinde yanıma uzanmış olan Zach'e bir bakış attım. Misafirlerimizi ağırlamak için onuncu kata inmeden önce üzerime geçirdiğim ipeksi kırmızı bir bluz, dar bir elbise pantolonu ve kalın topuklu ayakkabılar giymiştim ama Zach yırtık siyah bir kot pantolon ve Dom'un spor salonunun logosunu taşıyan çok dar, uzun kollu bir tişörtün o gün için kurumsal kıyafeti olduğuna karar vermişti.

O tişörtün içinde göğüs kaslarının ne kadar lezzetli göründüğünü görmezden gelip sadece Mari'ye destek olmaya odaklanmak biraz çaba gerektirecekti ama hayatımda daha kötülerine de .

Zach, beri ona doğru fırlattıkları birkaç saygılı bakışa rağmen, Mari'nin ailesinden benim kadar etkilenmemiş görünüyordu. Ferrero ile ilgili her konuda Knight'ın irtibat görevlisi olarak buradaydı ve Anzaldualar tarafından işletilen dev lüks otel zinciri Andrea'nın çökmekte olan konukseverlik ve eğlence imparatorluğuna sıkı sıkıya bağlıydı.

Bayan Anzaldua kızına başını sallayarak, "Evet, pekâlâ," diye devam etti. "Bu kadar yeter, mija. Buraya Bayan Knight ile görüşmeye geldik, böylece... stratejik bir ittifak hakkında konuşabiliriz."

"Ne yazık ki senin için," dedi Mari, mükemmel bir şekilde mikro bıçaklanmış kaşlarını kaldırarak, "bu *stratejik ittifakı* tartışacağın kişi benim. Ne de olsa Knight Hotels and Resorts A.Ş.'nin yeni başkanı benim."

Ağızları hep bir ağızdan açık kaldı ve Mari'nin muzaffer sırıtışıyla içim ısındı.

Bay Anzaldúa bana baktı. "Eminim bu doğru değildir? Mari üniversite ikinci sınıf öğrencisi, por amor del Dios."

"Ben de üniversite birinci sınıf öğrencisiyim," diye cevap verdim. "Yine de siz ikiniz benimle eşitmişim gibi pazarlık yapmaya hazırdınız. Kızınızla biraz daha uğraşmanızı öneririm çünkü size istediğiniz her şeyi vermeye meyilli değilim. Holywell'e gitmek için şehre döndüğünden beri ona nasıl davrandığınızı biliyorum."

Bay Anzaldua'nın yüzü kızardı ve Mari'ye skandal dolu bir bakış fırlattı. "Mija, bu *bir aile* meselesi. Bu konuya girmeye hiç hakkın yok.

konferans odası."

"Bu çok kötü," diye tersledi. "Bu odada kuralları ben baba. Ve biliyorum ki siz ikiniz, ailemizin Ferrero ile olan ilişkisi bize iş kaybettirdiği için buradasınız, doğru mu? Şehir dışından gelen otel misafirlerimiz Dört Aile'nin işlediği suçları duydular ve başka bir yerde kalmaya mı karar verdiler?"

Mari'nin annesi başıyla onaylamadan önce bir ona baktılar.

Mari şöyle devam etti. "Ve tabii ki Ferrero da şu anda müttefiklerine daha fazla yatırım yapacak değil. Öyle değil mi?"

Başka bir baş sallama.

"Yani buraya sadece itibarımızı artırmak için Şövalye ismine tutunmaya değil, aynı zamanda bir sadaka için yalvarmaya da geldiniz, öyle mi?"

"Mija, bu *senin* mirasın," diye bastırdı Bay Anzaldua. "Eğer bu kararı vermekle gerçekten görevlendirilen kişi sensen, bunu unutmamalısın."

Mari mırıldanarak soluk pembe tırnaklarına baktı. "Aslında burada kendim için yeni bir miras yaratıyorum." Başını kaldırdı, Carmen'i geride bırakmaya zorlandığı günden beri beslediğini bildiğim tüm acı ve öfkenin soğuk bakışlarına akmasına izin veriyordu. "Ve burada, Knight'ta, sesli ve coşkulu bir şekilde queer olabiliyorum ve bu kuledeki en tepeden en aşağıya kadar herkesten sevgi ve destekten başka bir şey görmüyorum. Dolayısıyla, Anzaldua'nın gerici değerlerinin bizim için uygun olduğundan emin değilim."

"*Marisol*," diye bağırdı annesi, kendi pembe manikürlü yumruğunu masaya vurarak. "Bu konuşmayı hemen keseceksin. Sana özel hayatının sana ait olduğunu ama *öze* kalması gerektiğini söylemiştik. Bu bir *iş*, kızım."

Zach başını salladı ve "Tanrım, odayı oku" diye mırıldandı.

Mari ayağa kalktı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve kuşkulu anne babasına ters baktı. "Bu toplantı sona ermiştir. Knight şu anda Anzaldua ile ittifak yapmanın ya da ona yatırım yapmanın bizim çıkarımıza olmadığını düşünüyor."

"Marisol!" diye bağırdı babası. "Büyük bir hata yapıyorsun."

Mari yerinde duruyordu ama ufak tefek bedenindeki titremenin yankısını yakaladım. Zach de bunu gördü ve ayağa kalkarak masanın Anzaldua'nın tarafına doğru yürüdü.

"Toplantının bittiğini söyledi," diye gürledi.

Zach'in kendilerine doğru geldiğini fark ettikleri anda ikisi de sandalyelerinden fırladılar. Bayan Anzaldua büyük tasarım çantasını omzuna asmış, yavaşça kapıya doğru ilerliyorlardı. Zach onların boşalttığı alana girdi, rahatça masaya yaslandı ve Mari'yi görmelerini engelledi.

Mari'nin babası, "Bay Ferrero, ailemizle ortaklığın Knight'a sağlayacağı büyük mali yararı görebiliyorsunuzdur," dedi, kaşlarını çatmış bir varis karşısında hâlâ mağrur kalmayı başararak.

"Ben sadece kızınızın gördüğünü görüyorum," diye cevap verdi küstahça. "Tıpkı Jolie'nin gördüğü gibi. Ben güvenliği çağırmadan önce kendiniz çıkın."

İtiraz ederek homurdandılar ama Zach'in bir tehlikeli bakışı daha onları arkalarına bile bakmadan hızla odadan çıkmaya yöneltti.

Sandalyemden kalkıp Mari'nin yanına gittim ve konferans salonunun cam duvarları arasından ailesinin asansöre doğru süzülüşünü izlerken elini elime aldım.

"İyi misin?" Fısıldadım.

"Evet," diye cevap verdi sessizce. "Bu iyi hissettirdi. Onlar hâlâ benim ailem ve onları hayatımdan çıkarmayacağım ama onların beklentilerinden uzakta, kendi başıma yaşamamanın tadını çıkaracağım. Muhtemelen otellerimizin ayakta kalmasını sağlayacağım ama önce derslerini almaları gerekiyor."

"Güzel. Hepsi senin kararın."

Başını salladı, daha dik durdu. "Bu öğleden sonra Francisco ile kaplıcaya gideceğim. Sanırım bunu hak ettim."

Zach homurdandı ve ben sadece başımı sallayabildim.

Bu hafta sonu Akademi'ye döndüğümüzde Şövalye Kulesi'nde olup biten tuhaf şeyleri özleyecektim ama yine de nereye gidersem gideyim tuhaf şeyler beni takip ediyordu.

ON ALTINCI BÖLÜM

JOLIE

I Sadece altı ay kadar önce sınıf arkadaşlarımızın yerde oturduğumu ve Mirasçılar'ın salona girişini huşu -ya da dehşet-içinde izlediğimi hatırlamak garip bir duyguydu.

Yemek salonunda ilk kez, bu Şehirde bir kraliyet mensubu gibi uzun masaların arasındaki koridorda ilerlediler.

O zamandan bu yana Şehrin genelinde yaşanan büyük değişime rağmen, bu salonda pek bir şey değişmemişti ve kulemde geçirdiğimiz keyifli bir haftanın ardından kahvaltı etmeye ve okula geri dönmeye hazır bir şekilde içeri girdiğimizde, o şaşkın gözler şimdi en az çocuklarım kadar benim de üzerimdeydi.

"Hâlâ alışmaya çalışıyor musun, Prenses?" Zach yanımdan mırıldandı, yürürken parmakları tembelce benimkilerin arasından geçiyordu. "Seni kırmak istemem ama Güney Yakası'ndan gelen geveze bir velet gibi davrandığında bile gözler senin üzerindeydi."

Ona dirsek attım. "Ben velet değildim."

Bennett omzunun üzerinden bana sert bir bakış fırlattı. "Öyleydin ve hâlâ öylesin."

Noah onun yanından kıkırdadı. "Benim için uslu duruyor."

Ön taraftaki masamıza ulaştık, koridora yakın uçtaki koltuklar her zamanki gibi bizim için boş bırakılmıştı. Oturduk ve Bennett'in bana doğru olan karanlık bakışı, Noah'ya şüpheli bir bakış fırlatmadan önce yoğunlaştı. "Ciddi misin?"

Noah omuz silkti, gür dudaklarında şimdi kendini beğenmiş bir sırıtış vardı. "Ona kibarca soruyorum."

Mari zaten her zamanki yerindeydi ve birkaç dost canlısı yüz de onunla birlikteydi. "Ugh, chica, durdur onları. Hepimiz anlıyoruz, sizi sapık pislikler. Düşünceli olun, bazılarımız kurak bir dönemden geçiyor."

Yanaklarıma renk geldiğini hissettim ve bu durum üç erkek arkadaşımın da yüzünde ukala bir gülümsemeye neden oldu. Koridorun diğer tarafına baktığımda Harper'ın ailesine tapan diğer arkadaşlarının arasına karıştığını ve bana öyle derin bir nefretle baktığını gördüm ki neredeyse ürperecektim.

Neredeyse. Çünkü Harper Jansen beni korkutmuyordu.

"O kandırılmış kaltak hâlâ yüzüğünü takıyor," diye mırıldandım, az önce önüme koyduğu bir tabak pastırma ve yumurtayla masaya dönen Bennett'e.

Çenesi gerildi ama Harper'a bakmaktan da geri durmadı. "Babam muhtemelen Jansen'lere sözleşmede belirtilen düğün tarihinden çok önce döneceğime dair söz vermiştir. Bir tür öfke nöbeti geçirdiğimi sanıyor."

Ona kaşlarını çatıttım. "Sanırım dönemin başında beni de aynı şeyle suçlamıştınız."

Elime uzanıp dudaklarına götürerek tatlı bir öpücük kondurmadan önce sırttı -en azından biraz utangaçça-. "Hatırlıyorum ve yanıltmışım Angel."

Tam kendisinden bu ifadeyi tekrarlamasını rica edecektim ki sözümüz kesildi.

"Spencer!" diye gürledi mutlu, derin bir ses, ardından Hatcher Robicheaux, ikiz kardeşi Hans'ın yedeğinde masamıza doğru fırladı.

Bennett, masanın başındaki yerine üşüşen ve erkek mürettebat takımında gerçekten sevdiği görünen iki adama neredeyse sevgiyle gözlerini devirdi.

"Dostum, lakros takımı ekip takımına paintball savaşı için meydan okudu," dedi Hatcher, Bennett'in omzuna şakacı bir yumruk atarken masamızın geri kalanı bu durum karşısında hafifçe dehşete düşmüş gibi görünmemeye çalıştı. "O küçük sürtükler çok saçmalıyor ve senin de oynamana ihtiyacımız var. Hans senin çok iyi bir nişancı olduğunu duymuş."

"Öyle derler," diye kabul etti Hans arsız bir sırıtışla.

Bennett rahat bir omuz silkmeye "İyiyim," diye cevap verdi. "Yine de Noah kadar iyi değilim."

Hatcher suratını astı. "Bu sadece mürettebat takımı, dostum. Hargraves yok."

"Yazık," diye mırıldandı Noah kahvesini yudumlarken, hiç de canı sıkılmış gibi görünmüyordu.

"Ama," diye devam etti Bennett, yakışıklı yüzüne yayılan yavaş, şeytani bir gülümsemeyle. "Neredeyse Noah kadar zeki kim var biliyor musun? Jolie Knight ve o da ekipte yer alıyor."

"*Bennett*," diye . "Paintball mu? Gerçekten mi?"

Hatcher'ın kadranı çoktan coşku seviyesine getirilmişti. "Jolieeeee! Hadi, sana ihtiyacımız var. Çok eğlenceli olacak ve sen oynarsan Spencer da oynayacak, bunu biliyorum. Lütfen."

Bennett şimdi gerçekten sırtıyordu. "Hadi, Angel. Biraz yaşa. Sahte bir silahlı çatışma, ne kadar *heyecan verici*."

Zach ve Noah'ın kıs kıs gülmeleri üzerine ona ters ters baktım, ama şimdi Hatcher ve Hans bana köpek yavrusu gibi bakıyorlardı.

"Tabii," dedim, beş saniye sonra teslim oldum. "Hadi gidip lakros salaklarına boya püskürtelim. Çok ."

Rodney Blaze'in Paintball Parkını oluşturan geniş tarım arazisine baktım. Hava ama berrak bahar gününün azalan ışığı, sahayı çevreleyen stadyum aydınlatması açılmadan önce parkuru görebilmem için bana yeterli görüş alanı sağlıyordu.

Sanki birileri hurdalığa baskın yapmış ve bir insan bedenini korumak için kullanılabilecek her türlü eşyayı tarlaya saçmış gibiydi. Paslı metal yem tekneleri, birkaç kano, bir grup kulübenin inşa edildiği çok sayıda metal kaplama parçası ve hatta çiğnenmiş, ölmekte olan çimlere bir şekilde karışacakmış gibi kahverengi kamuflajla boyanmış içi boş bir okul otobüsü vardı. Parkur, tarlayı çevreleyen uzun ağaçların arasından uzanıyordu ve yakındaki derenin yumuşak şırıltısı, böcek seslerinden oluşan senfoninin üzerinde akşama kadar duyulabiliyordu.

Erkek mürettebat takımı lakros takımının meydan okumasını karşılamayı kabul ettiğinde, o kendini beğenmiş pisliklerden biri Rodney'in tesisini sadece kırk sekiz saat sonra boşaltmak için ipleri çekmişti, işte burada, lanet bir okul haftasının ortasında, bir grup testosteron sarhoşu çocuk birbirlerine sahte silahlarla ateş etmek için heyecanlanırken, Şehrin beş mil kuzeyindeki bir alanda duruyorduk.

"Bu kadar heyecanlı görünme tatlım," diye seslendi Noah parkurun girişindeki bir saman balyasının üzerine uzandığı yerden. "Her şey bir saat içinde bitecek ve sonra sana süslü akşam yemeği sandviçini alabiliriz."

Kaşlarımı çattım. "Bana aç olduğumu hatırlatma, Noah."

Zach, Noah'nın yanına yaslandığı yerden güldü. "Lakros takımı için korkuyorum, Prenses. Brifinginizi unutmayın: Vesikalık fotoğraf çekmek yasak."

Nöbetçi olarak burada bulunan bu ikisi, bu büyük keyif alıyorlardı. Bennett sırtarak bana baktı, gözlükleri tıpkı benimkiler gibi siyah beresinin üstünde duruyordu, bir yandan da buranın yaşlı sahibi Rodney'nin grubumuzun geri kalanına talimatlar yağdırmasını izliyorduk.

Lakrosçu çocuklardan biri Hans'a, "Kız takımından oyuncu aldığınıza göre çok çaresiz olmalısınız," dedikten sonra bana tepeden bakan bir bakış attı. "Yine de ona yumuşak davranacağız. Kimse Şövalye Varisi'nin hassas cildini zedelemekten sorumlu olmak istemez."

Takım kaptanı olduğundan oldukça emin olduğum bu dangalağa dişlerimi . "Neden şuradaki Cameron'a kavgada ne kadar *narin* olduğumu sormuyorsun?"

Tüm gözler Cameron Murphy'ye kaydı, geçen dönem A Dorm partisinden sonra Chad'le birlikte bana saldırdıklarında dizini mahvettiğim tekir kafalı pislige. Siyah tulumunun üzerine titanyumdan bir dizlik takmıştı ve benden başka her yere bakarken dikkat çekince yüzü kızardı.

Bennett'in şimdi ona yönelttiği ölümcül bakışlar herkesin altına işemesine neden olabilirdi. O yoğun yeşil gözlerini bana çevirmeden önce Cameron'ın birkaç saniye kıvranmasına izin verdi. "Angel, sana dokundu mu?"

"Pek sayılmaz. Dizini kırdım ve bana varoş pisliği demekten başka bir şey yapamadan onu bayılttım."

Herkes bir süre temkinli bir sessizlik içinde bana baktı, sonra lakros kaptanı tükürdü, "İnanılmaz, Murphy. Şimdi Spencer ilk otuz saniye içinde kafanı koparacak. Bizim için hiçbir işe yaramazsın."

"Pekâlâ!" Rodney bize bağırdı. "Yeşil takım, ağaçların arasından parkurun ikinci yarısına doğru ilerleyin. Mavi takım bu taraftan başlayacak. Unutmayın, vücudunuzun herhangi bir yerinde boya saçması kırılırsa, oyun dışı kalırsınız. Çevre çitindeki herhangi bir kapıdan parkurdan çıkın ve bu noktaya geri dönün. Eğer orada kaybolursanız, sizi bulmaya gelmeyeceğim."

Yeterince adil, Rodney.

Lacrosse takımı siyah kıyafetlerinin üzerine koyu yeşil yelekler giyerek sahaya dağıldı ve ağaçların arasında kayboldu. Bizim takımımız siyah kıyafetlerimizin üzerine lacivert yelekler giymişti ve saklanacak en iyi yerleri bulmak için hurdalığı tararken hepsi çok ciddileşirken onları eğlenerek izledim.

"Hazır mısın, Angel?" Bennett gözlerinin üzerine indirerek sordu. "Eğer bu gece benden daha fazla öldürmeyi başarırsan, sikimi ağzına almana izin vererek seni ödüllendireceğim."

Noah güldü. "Çok cömertsin, Spencer."

Kendi gözlüklerimi indirip beremi düzeltirken Bennett'e vahşi bir sırıtış attım. "Ve eğer öldürme sayımı geçersen, sikini emerken yüzüne oturarak seni ödüllendireceğim."

Bennett acı dolu bir inilti çıkararak, diğer ikisi ulurken kendini kıyafetlerine göre ayarladı.

"Bu sana geri tepti mi, Spencer?" Zach aradı.

Bennett cevap veremedi. Rodney başlama zilini çaldı. Zach ve Noah'a son bir el sallayarak ağaçlara doğru koşmaya başladım; amacım bir saat dolmadan tüm rakiplerimizi saf dışı bırakmaktı, böylece Akademi'ye dönüp ödevimi bitirebilir, sandviçimi yiyebilir ve çocuklarımdan herhangi biriyle ya da hepsiyle çıplak bir şekilde sarılabilirdim.

Bir süre sonra ağaçların arasından sessizce , sessiz ve ölümcül bir yırtıcı gibi yeşil takımın bölgesine yöneldim. Bennett ve ben öldürme konusunda eşit durumdaydık ve ormanda saklanan en az üç tane daha lakrosçu pislik olduğunu biliyordum, çünkü ağaç çizgisine park etmiş eski bir traktörün arkasından gruplarından dördünü indirdikten sonra bir avuç bebek gibi bu tarafa kaçtıklarını görmüştüm.

Bennett daha ilk dakikada Cameron'ı boğazının tam ortasından vurarak oyundan düşürmüştü, yere yığılmasına ve takım arkadaşlarından biri onu sahanın diğer tarafına sürükleyip tel örgülerin yanına atana kadar ölüyormuş gibi soluk kalmasına neden olmuştu. Sonra Bennett ve ben bir süre birlikte kaldık - durdurulamaz ve açıkçası haksız bir güç, ikimiz - ama o sadece mavi takım bölgesine geri dönen birkaç kişiyi kovalamak için soyundu.

Beni yenmek istediğini biliyordum ve bu meydan okumayı memnuniyetle karşıladım. Belki de burada gerçekten eğleniyordum, yeteneklerimi bir kez olsun hayati tehlike olmayan bir durumda kullanıyordum.

Daha sonra, bu tür düşüncelere sahip olduğum için kendimi tekmelerdim, çünkü yaşamayı seçtiğim hayat bu değildi.

Bir dalın kırılma sesi kulağıma geldi ve tam zamanında dönerek küçük bir açıklıkta duran bir kayanın arkasında yeşil yelekli ördek yakaladım. Ağaçtan ağaca sürünerek ilerledim ve net bir atış yapıp yapamayacağımı görmek için yan tarafa doğru ilerledim.

Sonunda ateş etmeye hazır bir şekilde seçtiğim dışarı fırladığımda, rakibim de aynısını yaptı, silahını havaya kaldırdı ve tam kafama nişan aldı.

Bu lanet bir paintball silahı değil.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

JOLIE

T Tetiği çekmeden bir saniye önce düşündü ve ben ağacımın arkasına atlarken *gerçek merminin* omzumu sıyırdığını hissettim.

İşe yaramaz sahte silahımı hemen bıraktım ve eldivenli elimi uzun kolumun altına sokarak çocukların tatil boyunca bana hediye ettiği narin pembe altın Rolex'in panik düğmesine bastım.

Sonra kargo pantolonumun cebinden gerçek silahımı çıkardım.

"Orospu çocuğu," diye homurdandım nefesimin altında, emniyeti kapatıp şarjörü kontrol ederken. "Takım arkadaşlarımla biraz *anlamsızca eğleniyordum.*" Ağaca doğru eğildim ve kayanın arkasına atlamış olan pislığe hızlıca bir el ateş ettim. "Ama hayır. Hayır, bunu , değil mi?"

Sol omzumun üst kısmındaki deri acıyordu ve akşam havasının serin esintisinin, kurşunun gömleğimi yırttığı açık yaraya çarptığını hissedebiliyordum. Sadece bir sıyrıktı ve daha ciddi olmadığı gerçekten şanslıydım.

Ağır botların ölü otları çtırdatırken çıkardığı ses ve gizlenmeye bile çalışmamam kalbimi gırtlığıma kadar çarptırdı. Tek başıma ve savunmasız bir şekilde yerimi tespit ettiğime göre takviye birlikler geliyordu.

"Hedefin yerinde imha edilmesi emredildi!" diye bağırdı biri.

"Şu ağacın arkasında ama silahlı," diye duyurdu kaya adam.

Gözlüklerimi yüzümden çektim ve yakındaki bir ağacın arkasına fırlattım. Yere çarpma sesleri dikkatlerini bir anlığına ağacımdan uzaklaştırdı ve ben de bunu kullanarak ağacın gövdesine yaslanıp gruba ateş ettim.

Yarım düzine kadar vardılar ve kendimi tekrar korumaya almadan önce mermimin bir adamın kalçasına gömüldüğüne tanık oldum.

Acı içinde kükrerken, lider olduğu anlaşılan kişi bağırdı, "İlerleyin! Onu hemen emniyete alın!"

Adrenalin damarlarımda öfkeli bir hızla pompalandı. Kendimi bir atış daha yapmaya hazırladım ama altı saldırganla tek başıma başa çıkamayacağımı biliyordum.

Yalnız olmamam iyi bir şeydi.

Etrafımızı saran ağaçlardan silah sesleri geldi ve iki adam acı dolu homurdanmalardan biraz daha fazlasıyla ormanın zeminine düştü.

"Siper alın!" diye kükredi lider.

Ağaçlardan bir el daha ateş edildi. Bir ceset daha düştü.

Bennett görüş alanıma girdi, gözlükleri alınıdaydı ve Glock'unu havaya kaldırmıştı.

Ve gerçekten çok kızgın görünüyordu.

"Hey, Prenses. Bize de biraz ayırır mısınız?" Zach fısıldayarak yakındaki sık çalılıarın arkasından çıktı ve iki silahını da çekmiş bir halde bana doğru yaklaştı. Omzumu gördüğünde sırtışı kayboldu. "Bebeğim, kanaman var," dedi telaşla.

"Sadece bir sıyrık, Zach," diye cevap verdim nefesimin altında. "Ben iyiyim. Söz veriyorum."

Bir silah sesi daha, bir bedenin yere düşmesinden önce bir acı çığlığı daha.

Zach başını salladı, bir an için tatmin olmuştu, sonra bana hareket etmemi işaret etti. Ayaklarımin üzerinde yuvarlandım ve ağacımin arkasından sürünerek çıktım. Bennett kalan saldırganların saklandığı kayaya doğru ilerledi ve biz de katıldık, silahlarımızı kaldırarak kayanın etrafına yayıldık.

"Noah nerede?" Zach'e nefesimin altında sordum.

Başını açıklığın ötesinde yükselen tepeye doğru salladı. "Yüksek yeri buluyorum."

"Güzel," dedim. "Hadi onları dışarı çıkaralım."

Kayaya doğru yaklaştık. Bize doğru gelişigüzel birkaç el ateş edildi, ardından liderimiz "Geri çekilin!" diye bağırdı.

Siyah giysili iki iri cüsse devasa kayanın arkasından fırladı. Açıklıktan geçip küçük tepeye çıktılar ve biz de peşlerine düştük, ağaçların arasından dolanırken peş peşe ateş ettik.

"Kahretsin, cephanem bitti," diye .

"Ben de," dedi Bennett, silahından çıkan tıkırtıyı duyduğumda.

Zach tabancalarından birini çoktan kılıfına sokmuştu ve kalan silahını salladı. "Bunda birkaç tane kaldı. Onlar da azalıyor olmalı."

İleriden bir el silah sesi duyuldu ve hedeflerimizden biri yere düştü. Kalan adam devrilmiş bir ağaç gövdesinin arkasına daldı, acımasızca küfretti, sonra yakındaki bir ağacın dallarına birkaç el ateş etti.

Sonra silahı tıkladı.

"Onu canlı yakalayın!" Vahşi bir gülümsemeyle kütüğe doğru son sürat koşan Zach'e seslendim. Adamı yere yatırırken etin ete çarpma seslerini duydum.

"Noah?" Ağaçlara bakarak seslendim. Son birkaç adamı öldüren silah sesleri bir yerden gelmişti.

"Al Jojo," diye homurdandı.

Döndüğümde onu sağımdaki büyük, görkemli akçaağacın alçak bir dalından usulca düşerken buldum. Ayakları yere ve bacakları onu taşıyamıyormuş gibi yığıldı.

Sonra kanı gördüm.

"Noah!" Çığlık attım, kalbim boğazıma düğümlendi, buz gibi bir korku tüm vücuduma yayıldı, *Noah'ım yaralandığı* için dünya dönerken nefesim göğsümden şiddetle çekildi.

Bennett peşimdeyken ona doğru koştum, ona ulaştığımda bacaklarım tutmuyordu.

"Oh, Noah," diye bağırdım. "Hayır, hayır, hayır."

Kalçasının dış tarafına bir kurşun isabet etmişti ve Nuh derin nefesler alıp yerde kayarken yarası ağır bir şekilde kanıyordu.

"Sanırım sorun yok tatlım," dedi gülümsemeye zorlayarak. "Femoral arteri ıskaladı. Yaşayacağım. Yaşayacağım."

Boynumdaki siyah bandanayı çekerken gözlerimden yaşlar aktı ve titreyen ellerimle kenarından uzun, kalın bir şerit kopardım.

"Buldum Angel," dedi Bennett yumuşak bir sesle, şeridi benden aldı ve Noah'nın yarasının üzerine sıkıca bağlamasına yardım etti. Kumaşın geri kalanını aldı ve Noah'ı hastaneye götürene kadar dayanması gereken kaba bir yama işiyle yarayı doldurdu.

"Hey," dedi Noah, gözyaşlarıyla çizilmiş yanaklarımı arasına alırken sesi çoktan sakinleşmişti. "Tatlım, ben iyi olacağım. Söz veriyorum. Şanslı bir atıştı. Hepsi çok daha kötü durumda."

Ancak o zaman ormanın zeminine yayılmış dört ceset daha olduğunu geç de olsa fark ettim.

"İmdat çağrınızı aldıktan sonra ilk grubu yakalamak için zamanında buraya geledim ama ikincisini arazinin arka kapısından gizlice girerken yakaladım," dedi küçük bir sırıtışla.

Zorla gülümsedim. ", Noah."

"Biliyorum," diye cevap verdi, sırıtışı genişliyor ve neredeyse beni ciddi bir acı çekmediğine ikna ediyordu.

Kütüğün yanından Zach'in sesi duyuldu. "Orada her şey yolunda mı?"

"Kalkmama yardım et," diye rica Noah.

Bennett onu ayağa kaldırdı ve Bennett sağ tarafını tutarken ben de sol tarafını desteklemek için kolunun altına girdim. Hâlâ titriyordum, daha önce hissettiğim içimi burkan panik, şimdi tanıdık şiddetli, kaynayan öfke hissine dönüşüyordu.

*Noah'ıma zarar
verdiler. Bunu
ödeyeceklerdi.*

Noah aramızda topallayarak bize yaklaşıırken Zach'in yüzü . "Oh, kahretsin, dostum. Seni yakaladılar mı?"

"Beni yakaladılar. Yaşayacağım, yemin ederim."

Nuh'u kütüğün üzerine oturması için indirdik, sonra Zach'in esirini kaburgalarından sertçe tekmeleme fırsatını yakaladım.

Zach'in cesetlerden birinden almış olması gereken, ellerini ve ayaklarını bağlayan kelepçelere karşı mücadele ederken, "Ne oluyor lan, seni kaltak," diye tısladı.

Zach yumruğunu adamın suratına gömdü ve burnunun kırılma sesi ağaçların arasında yankılandı. "Onunla böyle konuşma Anderson. Başın zaten çok büyük belada ve kızıma *bakarsan* bunu senin için daha da kötü hale getirmekten mutluluk duyarım."

"Bu adamı tanıyor musun?" Pisiğe ters ters bakarak sordum.

"Evet," diye yanıtladı Zach. "Daniel Anderson, daha önce Ferrero'nun en iyi İnfazcılarında biriydi, ta ki Industrial City deposunda yaşadığımız küçük çatışmadan küçük bir orospu gibi kaçana kadar." Burnundan fışkıran kan ağzından akıp çenesinden aşağı damlarken ona ters ters bakan Anderson'ın yanına çömeldi. "O olaydan sonra Şehir'de boy göstermen büyük cesaret dostum. Seni kargo gemilerinden birine bindirip zavallı kıcını nehre atmaması karşılığında Şövalye Varisi'ni anneme gümüş tepside sunacağına söz verdin mi?"

Elbette Anderson hiçbir şey söylemedi ve Zach çömeldiği yerden kalkıp bana baktı, yüzü pişmanlıkla doluydu. "Bu bir Ferrero vuruşuydu, bebeğim. Daha dikkatli olmadığımız için çok üzgünüm."

Başımı salladım. Benden özür dilemesini bir şey yoktu.

Noah'nın yanına, kütüğünün üzerine oturdum; öfkeyle, adrenalin patlamasıyla ve Noah'nın görüldüğü kadar iyi olmadığına dair ruhumun derinliklerindeki panikle savaşırken kendi bacaklarım da beni yarı yolda bırakma tehlikesiyle karşı karşıyaydı. Elini tuttum, kendimi sabitlemeye çalışırken burnumdan nefes aldım.

Önce Bennett'e sonra da Zach'e baktım ve "Buna bir son vermeliyiz" dedim.

İkisi de başını salladı, yüzleri asıktı ama gözlerinde kararlılık parlıyordu.

Telefonum kargo pantolonumun ceplerinden birindeki yerinden vızıldadı. El yordamıyla aradım ve ekranda Max'in adını gördüm.

"Hey," dedim, Zach onu tekmelerken esirimizden gelen yüksek sesli homurtuları duymazdan gelerek.

"Beş dakika falan beladan uzak durabilir misin Jojo?"

İçimi çektim. "Gidip normal bir üniversite öğrencisi gibi eğlenebileceğimi düşündüğüm için başıma gelen bu."

Arka plandan gelen ağırlık sesleri Max'in bu gece Dom'un spor salonunda olduğunu söylüyordu. Derin bir sesin mırıldandığını duydum, sonra Max dedi ki, "Rocky izin gününde gidip bunu yaptığın için sana kızgın olduğunu söylememi istedi."

İğneleyici bir karşılık verecek gücü kendimde bulamadım.

"Max," diye fısıldadım, acımı sesimden uzak tutamıyordum. "Noah yaralandı."

"Biliyorum bebeğim," dedi, sesi yumuşamıştı. "Spencer haber verdi. Kara ve Julie parkı çoktan boşalttılar ve şimdi sana doğru geliyorlar."

"Andrea'ydı," dedim huysuzca. "İnfazcısını paketledik ve hazırladık. Pek konuşmuyor."

Max homurdandı. "Bu onun için daha sonra berbat olacak."

Yaklaşan motorlu araçların sesi dikkatimi çekti, bu da Noah'yı buradan çıkarma zamanının geldiği anlamına geliyordu. "Dom ve Laura'ya tamamen zarar görmediğimi söyle," dedim. "Sonra Zepp'i ara ve Andrea'nın zamanının dolduğunu söyle."

"Yapacağım. Seni
seviyorum." "Ben
de seni
seviyorum."

İki ATV'nin küçük tepeyi aşip bize doğru yaklaştığını görmek için tam zamanında telefonu kap Toplandığımız yerden birkaç adım ötede durdular ve Julie birinden inerken Kara diğerine oturup manzarayı seyretti. Görünüşe göre yanında bir yolcu getirmişti; uzun, çıplak kolları arkasındaki koltuktan Kara'nın ortasına sıkıca dolanmıştı.

"Beni bu lanet *ormana* çağırdığınıza inanamıyorum," diye homurdandı Frankie, ATV'den inip ormana bakarken dudakları tiksintiyle kıvrıldı. "Eğer bana bir *böcek* dokunursa.... Tanrı'ya yemin ederim ki...."

Ona sadece boş boş bakabildim. Burada, doğanın içinde biraz yabancılaşmış görünüyordu.

Zach gözlerini devirdi. "Sızlanmayı kes. Sana bir hediyem var." Şimdi uygun bir şekilde dehşete düşmüş görünen Anderson'a işaret etti.

Güzel.

Frankie bunun üzerine neşelendi. "Benim için mi?" Bize doğru yürüdü, yırtık Converse spor ayakkabısına takılan bir köke ters ters bakmak için durakladı, sonra her zamanki manik sırtışı geri geldi. "Oh, merhaba, Anderson. Seni tekrar görmek çok güzel. Görünüşe göre sen ve ben bir randevuya çıkacağız, heyecanlı mısın?"

Anderson ölmek isteyen bir adam gibi, "Siktir git, seni lanet olası ucube," diye mırıldanmayı başardı ve Frankie kıkırdadı.

Kıkırdadı ve sonra rahatça öne doğru bir adım atarak ayakkabısını Anderson'ın kasıklarına yerleştirdi ve ağırlığını onun üzerine verdi. Anderson ciyaklarken Frankie onu görmezden geldi, kollarını kavuşturdu ve Anderson'ın aletinin üzerinde dururken geri kalanımızı hafif bir ilgiyle inceledi. "Herkes iyi mi? Pek iyi görünmüyor Hargraves."

Noah alaycı bir kıkırdamayla tutsağımızı işaret ederken, Kara beni biraz olsun rahatlatan bir anne edasıyla onunla ilgileniyordu. "Bu şanslı bir atış yaptı. Bunun bedelini ödediğinden emin ol, Jojo'yu üzdü."

Frankie topuğunu yere vurdu ve Anderson tekrar çığlık attı. Frankie, "Bu Şehir'de bir numaralı büyük günah budur, dostum," diye mırıldandı, sonra Zach ve Bennett'e başıyla işaret etti. "Onu yüklememe yardım edin, sonra Bayan Julie bizi buradan götürürken üzerine oturacağım."

İşe koyuldular, çırpınan Anderson'ı Julie'nin ATV'sine sürüklediler ve ben de Kara'nın Noah'yı dikkatlice kendi ATV'sine yüklemesine yardım ettim.

"Onu bizim hastaneye götüreceğim, Jojo," dedi bana. "Onu yepyeni bir hale getirecekler. Siz buradan güvenle çıkabilirsiniz, ekibimin geri kalanı bölgeyi temizledi." Motoru devirdi ve farları yaktı, gece nihayet etrafımıza yerleşmişti. "Rodney'nin size ATV'ler hakkında saçmalamasına izin vermeyin; yardımcı olma havasında değildi, bu yüzden onları kullanmak için ondan izin isteyecek durumda değildik."

Alay ettim. "Andrea'nın lanet olası paralı askerleri mülküne gizlice izin vermesiyle bir ilgisi olduğunu öğrenirsem Rodney'nin daha kötü sorunları olacak."

Kara kıkırdadı. "Ben öyle bir şey hissetmedim ama Frankie'nin konuğumuzdan ne öğrenebileceğini göreceğiz."

Kara'ya bir çocuk gibi sarılmışken, şimdi de buradan götürüldüğü için surat asan Noah'yı öpmek için eğildim. "Hemen arkanda olacağım," diye fısıldadım. "Seni seviyorum. Lütfen ölme."

Dudaklarını tekrar benimkilere bastırdı. "Hiçbir yere gitmiyorum, tatlım. Yakında görüşürüz."

Onların uzaklaşmasını izledim, içime bir kurşun ağırlığı gibi korku çökmüştü. Bennett önüme çıktı ve beni kollarına çekti. "Her şey girecek, Angel. Noah dayanıklıdır."

Burnumu çektim, gözyaşlarım yeniden sel oldu. "Benim yüzümden," dedim acı dolu bir fısıltıyla. "Onun incinmesinin sebebi benim."

Zach sırtıma sokularak beni ikisinin arasına sıkıştırdı ve yatıştırıcı elini omurgamda gezdirdi. "Onun *yaşamamasının* sebebi sensin, Prenses. İkimiz için de aynı şey geçerli. Seni güvende tutmak için her şeyi yaparız, çünkü sen olmadan biz de olmayız. Bunu bir daha asla yapmayacağız."

Sadece Bennett'in omzuna başımı sallayabildim. Karanlık, sessiz ormanda kırılırken sevdiğim üç adamdan ikisinin beni tutmasına bir an izin verdim, sonra kendimi toparladım ve aklımdaki tek şey Noah'ın iyileşmesiydi, onların yanında oradan çıktım.

Ama sırada Andrea'nın ölümü vardı.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

NOAH

I Dün geceden beri hapsoldüğüm rahat hastane yatağından Kara'ya kaşlarımı çatarak baktım. Öfkemden etkilenmemiştii, kollarını göğsünde kavuşturmuş, yatağımın ayak ucunda durmuş, bana meydan okuyordu

taburcu edilmeden önce buradan kaçmaya çalıştım.

"Yirmi dört saat dediler, Noah," diye hatırlattı bana. "Yirmi dört saat gözlem altında kaldıktan sonra eve gidebilirsin. Ve eğer hazır olmadan buradan çıkmaya izin veririm Jojo beni doğruca Frankie'nin çalışma odasına gönderir."

Dramatik bir şekilde iç çektim ve yastığıma geri düştüm. "Peki," dedim. Jojo Kara'ya böyle bir şey yapmazdı ama iyileşmemi tehlikeye atacak bir şey yaptığını düşünürse taşaklarını koparırdı. "Uslu duracağım."

"Teşekkür ederim," diye sırtarak cevap verdi. "Ve yerleşin. Frankie'nin raporunu ."

Bu beni biraz heyecanlandırdı. Anderson Knight Tower'da kalmaktan pek hoşlanmayacaktı ve sevimli patronu Jolie Knight'a karşı zaafı olan Frankie'nin, Anderson'ın Andrea Ferrero'dan bir parça itibar kazanmak için Jojo'ya yaşattıklarının bedelini ödettiğinden şüpheleniyordum.

Tahmin ettiğim gibi, kurşun yaram çok yakmış olsa da hayati tehlike arz etmiyordu, bu yüzden yeni ve gelişmiş Hargraves Kulesi'ndeki acil kliniğinde çalışan doktorlar fazla telaşlanmadan beni tedavi edebilmişlerdi. Jolie, Bennett ve Zach, ben onları uyumaları için eve gönderene kadar odamda kamp kurmuşlardı.

Rahatça gerçek bir yatakta, ve hepsine bu sabah da derse dair yemin ettirdim.

"Frankie bunun Andrea'nın işi olduğunu doğrulayabildi mi?" Kara'ya sordum.

Başını salladı. "Evet. Anladığımız kadarıyla Andrea ve James Spencer teknik olarak hâlâ aynı hizadalar ve Dört Aile'nin tek temsilcileri olarak birleştiklerini iddia etseler de birbirlerine girmiş durumdalar ve bu da Andrea'nın Spencer'ın başarısız olduğu yerde Jolie'yi ortadan kaldırmayı başardığını iddia etme girişimiydi."

Onun sözleriyle göğsüme saplanan acı çok tanıdıktı. Küçük, kırılğan en iyi arkadaşımın gözümün önünde ölmesini bir kez izlemek zorunda kalmıştım ve Jolie'yi bir daha kaybetme düşüncesi aklımın alamayacağı bir kâbustu.

Ruh halim karardı. "Paintball maçını onlara kim haber verdi?"

"Misafirimiz aslında böyle bir bilgiye sahip değildi," diye cevap verdi. "Ve Frankie bu iddianın doğruluğunu kontrol ederken çok titiz davrandığını bize garanti ediyor."

Ve Frankie de titiz değilse hiçbir şeydi.

Bacaklarımı aprazladım ve yastıklarına yaslanarak doğruldum, hastane önlüğüyle gülünç görünmeye devam etmek yerine yıpranmış Holywell Crew uzun kollu tişörtümü ve eşofman altımı giymeme izin verildiği için şükrettim. Yatağın masadan telefonumu aldım ve bir haberi olup olmadığını öğrenmek için doğrudan Silver'la yaptığım güvenli sohbeta girdim.

Silver'a mesaj atarken, "Gerçekten de Jolie'nin erkek takımıyla erkek lakros arasındaki o saçma penis ölçme yarışmasına katılacağı bir sır değildi," dedim. "Hatcher Robicheaux bunu yemek salonunda bağıra bağıra söyledi. Spencer ya da Ferrero'ya sadık kalan ailelerden gelen öğrencilerden herhangi biri çığlık atabilirdi."

Kara'nın sert yüzü bana bakarken yumuşadı, anlayışlı bakışları sargılı bacağımı inceledikten sonra yüzümdeki sıkıntılı ifadeye yöneldi. "Onun için endişelendiğinizi biliyorum -hepimiz endişeliyiz- ama o çok güçlü ve etrafını yetenekli, sadık insanlarla çevrelemiş durumda. Ve-" Bana göz kırpmak için durakladı. "-bırak onu

senin için de biraz endişeleniyorum. Jolie Knight'ın yetişkin halini birkaç yıldır tanıyorum ve açıkçası onu duygusuz bir robot gibi değil de aşık normal bir genç gibi davranırken görmek çok güzel."

Aklıma, hayatıma paraşütle geri döndüğünden beri kız çıkarabildiğim çok çeşitli duygular geldi. Joanna kılığına girdiğinde bile benim yanımdayken duygusuz sayılmazdı. Kapının çalınmasıyla Kara'nın önünde şortumu düzeltmek zorunda kalmaktan kurtuldum. Tekrar koruma moduna geçerek benden uzaklaştı ve kapıya doğru yürüdü.

"Burada ne yapıyorsun?"

Daha dik oturdum. Jolie ya da çocuklar dışında bir ziyaretçi beklemiyordum ve Kara'nın sözlerinden damlayan zehir endişe vericiydi -Kara sertti ve hiç bok almazdı, ama genellikle oldukça soğukkanlıydı.

"Kara, aman Tanrım," diye tanıdık bir ses yükseldi ve midem bulandı. "Bunca yıldan sonra Hargraves'e geri mi döndün? Oğlum için mi çalışıyorsun?"

"Ne istiyorsun, Celine?"

"Tanrım, bu tavır da neyin nesi? Üstlerine böyle mi hitap etmen gerekiyor Kara?"

Bu kadarı yeterliydi.

"Anne," diye bağırdım. "Kara'yla böyle konuşma."

Annem, "Oh, Noah, bu da ne-" demeden önce bir süre sessizlik oldu.

"Onu içeri almamı ister misin?" Kara omzunun üzerinden geriye bakarak bana sordu.

İçimi çektim. "Gelip bana ne söylemesi düşünüyorsa söyleyebilir."

Kara, annemin odaya girebilmesi için yoldan çekilmeden önce bana endişeli bir bakış attı. "Hemen dışarıda olacağım," dedi ve dışarı çıkıp kapıyı arkasından kapattı.

Asi annem Celine Hargraves, şimdi sahibi olduğum son teknoloji acil kliniğindeki hastane odamın ortasında duruyordu - Jolie'yle birlikte sahibi olduğum Hargraves Tower'ın kalbindeki klinik. Şeftali rengi bir güneş elbisesi giymişti.

Yüksek topuklu ayakkabıları ve ben altı yaşındayken babamın Noel hediyesi olan dev elmas kolyesi. Bal kahverengisi saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş dalgalar halinde çıplak omuzlarının üzerine dökülüyordu ve bronzlaşmış vücudu hala yoga, pilates ve Kaliforniya kıyılarındaki arkadaşları arasında sıralar en popüler olan arınma programlarıyla beslenen bir kadının kıvraklığındaydı.

Açıktaki kalan kalçamın etrafına sarılan sargıyı geniş gözlerle inceledi ve manikürlü elini göğsüne götürerek küçük bir skandalla soludu. "Noah, tüm inanamıyorum. Şehirde olup biten tüm bu saçmalıkları duyup duruyorum ve sonunda babanı aradım, sadece kendi oğlumuzun Aile adını reddettiğini ve tüm emeğimizi *Şövalyelere* verdiğini öğrenmek için mi?"

"Neden umursuyorsun anne?" Yorgun bir iç çekişle sordum.

Beni görmezden geldi. "Ve sonra kulemize döndüğümde çatı katının boş ve bakımsız olduğunu gördüm. Buckley bana işten çıkarıldığını söyledi ve şimdi de oğlumun kimsenin bana söylemeyeceği nedenlerden dolayı hastanede olduğunu öğreniyorum. Noah, bu tam bir çılgınlık."

Ona baktım. Annemi lise mezuniyetimden beri görmemiştim ve sadece tören için gelmiş, sonra tekrar geri dönmüştü. Ben on yaşındayken temelli olarak taşınmış, babamdan aldığı dokuz haneli çekle gitmiş ve bir daha da arkasına bakmamıştı. Bu kuleye giriş iznini iptal etmemiştim çünkü açıkçası onu hiç , hele hele buraya gelmeye karar verebileceğini hiç tahmin etmemiştim.

"Anne," dedim ses tonuma toplayabildiğim kadar sabır katarak, "neden buradasın? Hargraves'te hiçbir çıkarın kalmadı, bu yüzden Aile imparatorluğunun durumu senin için hiçbir şey ifade etmiyor. Aslında babam da umurunda değil, bu yüzden onu kış üstü Şehir'den atmam da senin için bir şey ifade etmiyor. Holywell'den mezun olmama daha iki yıl var. Şu anda bu Şehirde ya da *benim* kulemde olman için hiçbir neden yok."

Uzun pembe tırnaklarını elmas kolyesine geçirirken burnunu havaya kaldırdı. "Ben hâlâ bir *Hargraves*'im, Noah. Hâlâ babanla evliyim ve hâlâ senin annemim.

Adımız her zaman ülke çapında en yüksek itibarı taşımıştır ve burada yaptığınız bu karışıklık bunu *mahvediyor*."

İşte oradaydı. Annem Hargraves ismine hâlâ değer veriyordu ve Ailelerin gözden düştüğüne dair haberler, Batı Yakası'nda bile birlikte koşuşturduğu diğer zengin ev kadınlarıyla arasını açıyordu.

"Babamın sırf onlardan paha biçilmez bir teknolojiyi çalabilmek için James ve Andrea ile birlikte şövalyeleri soğukkanlılıkla öldürmek için komplo kurmuş olması seni biraz olsun rahatsız ediyor mu anne?" diye sordum tekrar yastıklarımaya yaslanarak.

Küçümseyici bir el salladı. "Ben babanın işine karışmam, Noah. Sanırım Hargraves'i korumak için yapması gerektiğini düşündüğü şeyi yaptı. Ve şimdi duyuyorum ki, o serseri şövalye kızının her şeyimizi almasına izin vermekle kalmamış, onunla *yatıyormuşsun*. Buna izin vermeyeceğim, Noah. Ben hâlâ senin annenim."

Bacağımdan vurulmayı ve sonra da buna maruz kalmayı hak edecek bir şey yapıp yapmadığımı merak ettim. Vücudumda soğuk, sessiz bir öfkenin dolaştığını hissettim - konu annem olduğunda yabancı bir duyguydu çünkü onun varlığını umursamayı uzun zaman önce bırakmıştım. "Anne, *ben* artık Hargraves'im ve onunla ne yaptım kesinlikle seni ilgilendirmez. Ve eğer sevdiğim kıza bir daha benim önümde hakaret edersen, tıpkı babama yaptım gibi senden de her şeyi almanın bir yolunu bulurum. Anlaşıldı mı?"

"Noah! Benimle nasıl böyle konuşabilirsin-"

"Burada neler oluyor?"

Jolie fkeli Kara'nın yanından süzülerek geçti ve kapıda görkemli bir serap gibi belirdi. Ilık bahar gününün avantajını kullanmış ve uzun, muhteşem bacaklarını gösteren kot şortunu giymiş, Dom'un spor salonundan aldığı uzun kollu, dayanıksız bir tişörtle eşleştirmişti. Bir elinde yemekhaneden aldığı plastik bir to-go kabı, diğerinde bir fincan kahve taşıyordu ve annemi belayı işaret eden sessiz bir yoğunlukla değerlendirdi.

Bakışlarımı annemden ayırdım, onu görmezden geldim ve sadece kızıma karşı sevgi dolu sıcak bir gülümsemem vardı. "Selam . Seni zledim."

Avını görmüş bir yırtıcı gibi annemi izleyerek odaya doğru ilerledi ve yatağımın yanındaki masaya öğle yemeğime benzeyen bir şey koyduktan sonra bana sıcak

Bana bir fincan kahve getirmişti çünkü o ölümlüler arasında bir tanrıçaydı.

"Merhaba," diye mırıldandı, dün gece ağaçtan düştüğümden beri yüzünde taşıdığı endişeyle bana bakıyordu. Beni usulca öpmek için eğildi ve öpücüğü derinleştirmek için başının arkasını kavradım, yaşamak için ihtiyacım varmış gibi onun küçük iniltisini içime çektim. Bir saniye sonra çekildi ve beni tekrar değerlendirdi. "? Ağrın var mı? Kara erken ayrılmaya çalıştığını söyledi. Noah, doktorların dediğini yapmalısın yoksa kendini tekrar inciteceksin ve ben yapamam-"

Annemin dramatik homurdanmasını duymazdan gelerek onu tekrar öptüm. "Ben iyiyim, tatlı kızım. Dün gece de , şimdi de iyiyim."

Annem boğazını temizledi. "Noah."

"Doktor seni taburcu edene kadar burada kalacağına söz veriyor musun? Bu öğleden sonraki ekip antrenmanını atlayıp seninle takılabiliyim-"

"Noah."

"Bir süre benimle kalırsan hiç şikâyet etmem," diye cevap verdim. "Bana getirdiğin sandviçi , sonra da biraz kestiririz."

"Noah! Seninle konuşmam henüz bitmedi. O hain küçük kevaşeyle uğraşmayı bırakacak ve babanın Hargraves'i Ailelerle yeniden bir araya getirmesine yardım edeceksin!" Yüksek topuklu ayağını yürümeye başlayan bir çocuk gibi yere vurdu.

Jolie kaskatı kesildi, yatağımın kenarından kalktı ve anneme döndü. "Özür dilerim Bayan Hargraves," dedi, sesi buz gibiydi. Durup bana baktı ve sahnede fısıldayarak, "Ona hâlâ öyle mi diyoruz?" diye sordu.

Homurdandım. "Hâlâ saçma sapan evliliklerini sürdürüyorlar."

Başını salladı ve anneme döndü. "Bayan Hargraves, dün gece oğlunuzun bacağına kimin kurşun sıktığını biliyor musunuz?"

"Her ne olduysa, bunun *sizinle* olan ilişkisinden kaynaklandığına eminim."

"O bir *Aile* İnfazcısıydı. *Ölebilirdi*. Ama senin umurunda değil, değil mi? Onu *hastane yatağında* pusuya düşürüp ne hakkında sızlanıyorsun? Sahte kocan artık sahte değil.

Şehrin hükümdarı mı? Pilates dersinde biri küçümseyici bir yorum yaptı ve duygularınızı mı incitti?"

Yatağımda rahatsız bir şekilde kıpırdandım. Annemin yatağımdaki

Buradan *siktir* olup gideyim de kızımı elime alabileyim.

"Noah, onun annenle bu şekilde konuşmasına izin verdiğine inanamıyorum!"

Omuz silktilim. "Bu odada bir anne göremiyorum. Ya sen Jojo?" "Noah!"

Jolie'nin canavarı artık dışarıdaydı ve yavaşça ilerledi ve annemin onun yüzünde gördüğü şey, endişeyle geriye doğru bir adım atmasına neden oldu.

"Git," dedi Jolie alçak bir sesle. "Sen Noah için bir hiçsin, tıpkı on yaşından beri onun senin için bir hiç olduğunu gösterdiğin gibi. Gerçekten geri dönmeyeceğini anladığında bunun ona ne yaptığını hatırlıyorum. O uzun zaman önce affetmiş ve unutmuş olabilir ama ben unutmadım. Eğer seni bir daha şehrimde görürsem, yüzünü öyle bir kırarım ki, plastik cerrahın yaptığı işi düzeltmekte çok zorlanır."

Jolie'ye bakakaldı, yanakları kıpkırmızı kesilmişti, "Noah, beni tehdit etti! Bu kaba... *sahtekârla* devam ettiğine inanamıyorum!"

"Siktir git anne," dedim sertçe. "Artık gerçek ailemle vakit geçirmek istiyorum."

Kara tam zamanında ortaya çıkarak annemi sıska pazusundan kavradı ve kapıya doğru yürüttü. "Gidelim, Celine. Hargraves Kulesi'ne giriş iznin iptal edildi."

Jojo'nun ruhani gözleri benimkilerle buluştuğunda annemin ve itirazları arka planda kayboldu, benim adıma öfkeyle parlıyordu ve bana karşı o kadar sevgi doluydu ki kendimi uçabilecekmişim gibi hissettim, sakat bacak ve ağrı kesiciler lanet olsun.

"Buraya gel, tatlım," dedim. "Benimle bu yatağa. Şimdi."

Yatağımın yanına geri döndü, şimdi dudaklarını nazlı bir gülümseme süslüyordu. Yorganı tekmeleyerek indirdim ve o da benimle birlikte yatağa girene kadar bekledikten sonra tekrar yukarı çekip ikimizin üzerine örttüm.

Kollarımın arasında erirken, "Evet, efendim" diye fısıldadı.

Ve annem unutuldu.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

JOLIE

I Zach'in eğlenen sesi, "Burada neler oluyor?" demeden önce Kara'nın kapının kilidini açma sesini belli belirsiz algıladı.

Bennett hemen arkasındayken sessizce odaya girdi.

Onu. Ben Noah'ya giderken ikisini de kendilerine verilen görevleri yerine getirmeleri için lobide bırakmıştım: Zach, Marcus'la telefonda konuşuyordu ve Bennett, Noah'nın durumu hakkında son bilgileri almak için Noah'nın doktorunu bir tazi gibi takip etmişti.

Bize katıldıklarında, Noah ile yorganın altına sokulmuştum, küçük kaşık pozisyonuna sıkıca sokulmuştum, o ise aletini içimde yavaşça hareket ettiriyordu, nazik ama sert bir el boğazıma sarılmıştı.

Zach yatağın yanındaki rahat sandalyelerden birine çöktü, kara gözlerini yüzüme dikti. "Prenses, sakat adamın seni tatlı dille kandırmasına izin mi verdin? Hargraves giydiğin o seksi şortun içine girerek seni büyüledi mi?"

"Mmm," diye mırıldandım, gözlerimi kapadım ve Noah boştaki elini bacaklarımin arasına kaydırırken dudağımı ısırdım. "O yaralı, Zach. Ve lanet *annesı* az önce buradaydı. Onunla ben ilgileniyorum."

"Öyle," diye gürledi Noah, sıcak nefesi kulağımın hemen yanındaydı.

Bennett yatağın ucunda durmuş, kollarını kavuşturmuş, yüzünde onaylamaz bir ifade vardı ama Noah'nın beni yavaşça daha sıkı sarmasını izlerken yosun tutmuş gözleri alev alev yanıyordu. Bir saniye sonra sözlerim anlam kazandı ve "Celine burada mıydı?" diye havladı.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum," diye homurdandı Noah, uzun parmakları klitorisimi tıngırdatırken içime gömüldü. "Sızlanmaya geldi ve Jojo ile Kara onu dışarı attı."

"Güzel," diye homurdandı Bennett. "Acele et ve Jolie'nin boşalmasını sağla. Konuşmamız gereken şeyler var."

"Siktir," diye inledim. Noah beni zaten çok yaklaştırmıştı ve şimdi Bennett ve Zach burada o hevesli, neredeyse *çaresiz* gözlerle beni izlerken, Noah'nın kollarında patlamak üzereydim.

Noah inledi. "Çok iyi hissediyorsun, tatlım. Benim için çok iyi."

"Lanet olsun Prenses, hayatımda gördüğüm en seksi şeysin," diye mırıldandı Zach.

"Onu bize ver, Angel. Hemen," diye talep etti Bennett.

Zevk beni altına çekti ve Noah omzuma doğru uzun, tatmin edici bir inilti ile arkamda kendi serbest bırakılmasını bulurken yastığa doğru çığlık attım.

Beş dakika sonra temizlenmiş, tamamen giyinmiş ve ellerimi dalgalı altın sarısı saçlarında gezdirirken Noah'nın yanına kıvrılmışım. Bennett pantolonunu düzeltirken bana sert bir bakış attıktan sonra Zach'in yanına oturdu. Üçü de , paintball fiyaskosunun başlangıcından bu yana ilk kez kendimi merkezde hissettim.

Bennett bize, "Noah'nın doktoru onu bu akşam yemek saatinde taburcu edecek," dedi. "Yarın sabah her zamanki gibi derslere ve ardından hafta sonu için Knight Tower'a taşınacağız. Yarın öğleden sonraki çalışma saatlerinizi iptal etme cüretini gösterdim," diye ekledi Noah'ya bakarak.

"Çok makbule geçti," diye mırıldandı kucağımda tembellik ederken, başını okşamanın tadını çıkarıyordu.

Zach'e baktım. "Ve Marcus Cumartesi gecesi Ferrero Kulesi'ne elimizi kolumuzu sallayarak girebileceğimizi mi düşünüyor?"

"Valsi bilmem ama Ferrero galası, bu tür etkinliklerin gerektirdiği güvenliğin yarısı kadar güvenlikle annemi ziyaret etmek için çok uygun bir zaman."

İçimi çektim. Frankie'nin Anderson'la yaptığı seanslar Andrea'ya karşı son hamlemizi inşa etme çabalarımız için çok değerli olmuştu ama Noah'nın oraya varmamız için bir kurşun yemesi gerekmesinden nefret ediyordum.

"Siz sınıfa dönmelisiniz," dedi Noah gönülsüzce. "Bugün mürettebat antrenmanınız olduğunu biliyorum, tatlım."

Güldüm. "Bennett ve ben şu anda takımda bile değiliz. İnsanlar beni öldürmeye çalışırken yarışlara ve artık bursa ihtiyacım yok. Koçum beni gördüğü zaman göreceğini biliyor."

"Koçum bana hiçbir şey söylememesi gerektiğini biliyor," diye ekledi Bennett kendini beğenmiş bir tavırla.

Zach bana ukala bir sırıtiş fırlattı. "Biyoloji laboratuvarımın asistanı benden çok hoşlanıyor, bu yüzden bu öğleden sonrayı atlayabilirim."

Gözlerimi devirdim. "Tabii ki öyle. Sana dokunursa parmaklarını kıracağımı bildiğinden emin ol."

"Asistanımın piliç olduğunu kim söyledi?" Zach kaşlarını bana doğru sallayarak karşı çıktı.

Bennett huysuzca, "Ve yatağa yatırılmak istemiyorsan böyle konuşmayı kes, Angel," diye ekledi.

Ve öğleden sonra bu şekilde geçti. Hepimiz Noah'ın yanında kaldık, plan yaptık, güldük ve Zach'in odaya getirdiği atıştırmalıkları yedik. Her saat başı erkek arkadaşlarımdan biri, her an kimin içeri girebileceğine bakmaksızın beni Noah'nın yatağında becermekle tehdit ediyordu. Dom en sevdiği atış arkadaşını kontrol etmek için uğradı ve doktor Noah'ı taburcu etmeye gelmeden hemen önce Silver raporunu vermek için aradı.

Akademiye geri döndüğümüzde, herkesin bir kez bizden koparılmadan önce normal bir gün dört gözle beklediğini söyleyebilirim. O gece yatağında Noah'ya sarılırken, düşüncelerim haklı bir öfke ve amansız bir dehşetten oluşan kafa karıştırıcı bir girdaptı.

Aileler bir daha asla sevdiğim birine dokunamayacaktı. Bundan emin olurdum.

Dördümüz kahvaltıda yerimize otururken Mari, "Evet," dedi. "Sanırım hepinizin olanlarla ilgili sağlam bir hikâyesi var.

Çarşamba günü?" Noah'nın yaralı bacağından biraz ağırlık almak için kullandığı koltuk değneğine baktı. "Çünkü dedikodu değirmeni son hızla çalışıyor."

Aslında dersimi *aldığım* için, Çarşamba gecesi hastanede nefes alacak bir an bulur bulmaz Mari'yi bilgilendirdim ve ona yeni en iyi arkadaşı Frankie'nin muhtemelen o anda Knight adına bir adamın uzantılarını çıkardığını nazikçe hatırlattım. Ormanda tek başıma dolaşmanın iyi bir fikir olduğunu düşündüğüm için beni azarlamadan önce bu biraz ilginçmiş gibi mırıldanmıştı.

Omuz silktim. "Kara ve Julie herkese gaz kaçağı olduğunu söyleyerek çiftliği temizlediler. Noah beni bulmak için kahramanca ormana koştu ve... dizardı kirişini mi çekti?"

Hannah Langford hepimize şüpheyle baktı. Bir saniye sonra çayından zarif bir yudum alıp koyu kızıl saçlarını omzunun üzerinden savurarak, "Elbette," dedi. "Sanırım gerçek hikâye bir Knight Tech yönetim kurulu üyesi olarak bilmem gereken bir şey değil?"

"Kesinlikle hayır," diye yanıtladı Noah.

"Harika," diye yanıtladı parlak bir gülümsemeye. "Peki, herkes Finans ödevini tamamladı mı? Eğer yapmadıysanız..." Elini Noah'nın genel yönüne doğru salladı. "... tüm bunlar, eminim Profesör Roberts ile işleri düzeltmeye yardımcı olabilirim. Kendisi annemin kitap kulübünde."

Zach sıırıttı. "Evet, aslında bu harika olurdu. Bu hafta... istediğimizden daha yoğun geçti."

Mari, Hannah'ya onaylayan bir baş selamı verdi, ben de kabul ettim. Etki, ne kadar küçük olursa olsun etkiydi ve önde olmak için elimizden geleni yapacaktık.

Kahvaltıdan sonra Bennett Edebiyat Semineri için gruptan ayrıldı ama Holywell Hall'un ortasında çenemi sertçe kavrayıp üzerime sahiplenici bir öpücük kondurduktan sonra. Mari kızarmış yüzüme kıs kıs güldü -bazen solgun olmaktan nefret ederdim- ve geri kalanımız Finans dersi için üçüncü kata çıktık.

Oditoryum tarzı konferans salonunun arka tarafındaki her zamanki yerlerimize geldiğimizde, Noah'nın mutlu gülümsemesi hiçbir yerde yoktu

merdivenleri çıkarken ona bebek gibi bakmamdan dolayı durmadan söyleniyordu.

Zach diğer tarafımdaki yerinden ona, "Dostum, oluruna bırak," dedi. "*Vurulmana* karşılık olarak sadece bunu yaptığı için şanslıyız. Alastia'nın fedailerinin Bennett'in yüzüne bir meme verdiğinde ne olduğunu hatırlıyor musun? Annemin gözlerini oymak için Ferrero Kulesi'ne tek başına girmesini mi tercih ederdin? Çünkü ilk gece hastane odanızdan çıktıktan sonra onu yaklaşık beş kez bundan vazgeçirmek zorunda kaldım."

Kollarımı kavuşturdum ve suratımı asarak koltuğuma çöktüm. "Bunun için hâlâ kızgıyım."

"Öyle olduğunu biliyorum Prenses," diye mızımız bir çocukmuşum gibi Zach. "Ama artık sağlam bir planımız olduğu için kendini daha iyi hissediyorsun, değil mi?"

Öfkelendim. "Belki. Birazcık."

Profesör Roberts salona girip beyaz tahtaya bir şeyler yazmaya başladığında Noah parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi. "Göt kafalı olduğum için özür dilerim, tatlım. Sadece zayıf halka olmaktan hoşlanmıyorum. Seni güvende tutmak için hepimiz elimizden gelenin en iyisini yapmalıyız."

"*Birbirimizi* güvende tutuyoruz Noah," diye hatırlattım ona.

Bu sabah telefonuyla normalden daha fazla meşgul olan Mari de söze karıştı. "Evet, bu bir grup çalışması ve ben de son iki gündür bu küçük *çabaya* yardımcı olmak için çalışıyorum - hiçbiriniz istemediniz tabii." İlkel bir şekilde burnunu *çekti* ama kan kırmızısı dudaklarını süsleyen sinsi gülümseme aslında bize kızgın olmadığını gösteriyordu.

Zach meraklı bir kaş kaldırdı. "Oh? Bizim için neyin var, *Bayan* Mari?"

Mırıldandı, gülümsemesi büyüdü. "Göreceğiz."

Ondan sonra derse odaklanmak zor oldu - gerçi dün Noah bizi derse soktuğunda da aynı sorunu yaşamıştım - ama profesör sonunda bizi kovduğunda, en azından yaklaşan sınavdan B alabilecek kadar aklımda kaldığını hissettim.

Aile sadıklarından oluşan küme önümüzde yükseldi ve Chad her zamanki gibi bana doğru alaycı bir tavırla baktı.

"Güzel yüz, Hendrickson," diye seslendim ona, tıpkı eski günlerdeki gibi orta parmağımı göstererek. Bir hafta boyunca iyileşmek zorunda kalmıştı.

Bennett onu fena halde dövdükten sonra sınıfa geri dönmüştü ve her zamankinden daha kızgındı. Kırık burnundaki şişlik daha yeni inmeye başlamıştı ve siyah-mavi yüzü sarı yeşilin çürümüş bir tonuna dönüşmüştü.

"Siktir git, kaltak," dedi dişlerini sıkarak.

Zach kafasını şeytani bir Doberman gibi Chad'e doğru çevirdi. "O da neydi Hendrickson?"

"Yok bir şey," diye mırıldandı ve arkasındaki hayranlarıyla birlikte merdivenlerden aşağıya doğru aceleyle inmeye başladı.

Öğrencilerden hiçbirisi kapıya ulaşmadan kapı açıldı ve Dekan Jansen, arkasında iki üniformalı kampüs güvenlik görevlisiyle birlikte içeri girdi.

"Bettina Gomez?" diye seslendi dekan, kurnaz ve kısıp bakışlarıyla sınıfı taradı.

Chad'in etrafını saran kız grubundan bir ciyıklama sesi geldi. "Ne?"

"Bizimle gelmeniz gerekecek."

Etrafındaki arkadaşlarına telaşlı ve şaşkın bir bakış fırlattı, ama ne kadar iyi niyetli olsalar da hepsi başka tarafa baktı, hatta bazıları kendilerini ondan ayırmak için fiziksel bir adım bile attı.

Bunu görmek hoşuma gidiyordu. Bettina benim ekip takımımıdaydı ve geçen dönem Harper'ın beni nehre atmasına yardım eden sürtüklerden biriydi.

Daracık takım elbisesinin içinde omuzları çökmüş bir halde kapıya doğru darağacı yürüyüşünü izlerken bir şey fark ettim ve gözlerimin kuşkuyla daraldığını hissettim.

Bettina'nın ailesi bar ve striptiz kulübü işindeydi ve Knight'ın Şehre getirdiği fırtınayı atlatmaya çalışırken hâlâ Andrea'nın eteklerine yapışan birkaç aileden biriydiler.

Mari yanıma sokuldu ve son derece kendini beğenmiş bir gülümsemeye Bettina ile dekanın arkasından kapının kapanmasını izledi. "Bettina yaramaz bir kız oldu," dedi kısıp bir sesle. "Jolie Knight'ın Çarşamba gecesi paintball parkında olacağı bilgisini Andrea Ferrero'ya kimin iletmeye karar verdiğini bulmak için çok fazla araştırma yapmam gerekmedi. Marcus'u aradım ve onun için güzel bir hediye ayarlamama yardım etti."

Üçümüz de sözsüz bir şekilde ona baktık.

Küçük bir hışımla burnunu havaya kaldırdı. "Dürüst olmak gerekirse, şaşkınlığınız beni yaralıyor."

Zach önce silkindi. "Onu okuldan attırdın mı?"

Sırıttı ve bu beni biraz ürpertecek kadar şeytaniydi. "Ailesi artık Akademi ücretini ödeyemeyecek durumda, bu yüzden kampüsten çıkarılmadan önce yatakhanelerini toplayacağını tahmin ediyorum."

"Kızım," dedim nefesimi üfleyerek. "Gomezlere ne yaptın?"

Tırnaklarını gelişigüzel inceledi. "Gerçekten de değerlerinin ve yatırımcılarının parasının bu kadar büyük bir kısmını kripto para birimine yatırmamaları gerektiğini bilmeleri gerekirdi. Marcus ve ben, seçtikleri kripto borsasını zaten sallanmakta olduğu çıkıntıdan aşağı ittik."

Noah çok yüksek bir kahkaha attı. "Siz ikiniz CryptoCity'yi mi çökterttiniz? Ve bize söylemediniz mi? *Gerçek dışı*. Silver, Marcus'un bunu ondan saklamasına çok kızacak."

Zach homurdandı. "Bu ikisinin sevişip bu bitirmesi gerekiyor. Marcus'un bunun için zam almasını sağlayacağım, çünkü *lanet* olsun."

Noah, "Biliyorsunuz, Spencer'ın da CryptoCity'de oldukça büyük bir hissesi vardı," diye ekledi.

"Öyle mi?" Mari hâlâ tam bir umursamazlık tonuyla sordu. "Onlar için ne büyük talihsizlik."

O kadar geniş gülümsedim ki yanaklarım acıdı. "eğiliyorum, kızım. Sik beni, bu harika."

"Evet, ," diye yanıtladı. "Tabii ki. Şimdi, bir sonraki dersime gidiyorum, ama lütfen hepiniz gereken daha fazla dağınıklık yaratmaktan kaçınırsanız, bu harika olur."

YİRMİNCİ BÖLÜM

JOLIE

"Mr. Ferrero," dedi kapıcı Zach'e, "biz, uh... biz sizi beklemiyorduk."

Zach'in kendini sırtışı, onun ne kadar sikimde bile değil. "Ferrero'nun en sevdiği hayır kurumları ve annemin ellinci doğum günü şerefine düzenlenen bir galayı kesinlikle kaçıramazdım, değil mi?"

Ferrero Kulesi'nin en büyük ve en gösterişli balo salonunun girişinde kimlik kontrolü yapan zavallı herif şimdi üzerine tam oturmayan smokininin içinde terliyordu. Yine şaşkınlıkla Zach'e baktı, gözleri bana kaydı ve sonunda telsizini yüzüne kaldırmadan önce gerçek bir dehşet içinde genişledi. "Ferrero Varisi ve onun...."

"Kız arkadaş," diye sordu Zach.

"... kız arkadaşım galaya giriş izni istiyor."

Telsizine başımla işaret ettim. "Güvenlik şefine silahsız olduğumuzu bildirin."

Zach hafifçe ekledi: "Ama daha fazla bekletilirse bu gece burada bulunarak Ferrero ile ilişki kurmaya hâlâ istekli olan Şehrin elit kesiminin önünde büyük bir olay yaratmaktan mutluluk duyarız."

Adam kendisine söyleneni yaptı ve bize daha "kapsamlı bir inceleme" için beklememiz talimatı verildi.

Zach bu gece tamamen siyah smokini içinde şeytani bir şekilde seksi görünüyordu, ben ise mütevazı göğüs dekolteye doğru inen tatlı yakalı, dökümlü leylak rengi şifon bir elbise giymiştim. Zach'in elini

Andrea'nın bu etkinlik için bir araya getirebildiği önemsiz güvenliği yönetmek gibi talihsiz bir göreve sahip olan kişi tarafından aranmasını beklerken elimi eteğimdeki yüksek yırtmaçtan uzaklaştırdım.

Noah'nın sesi ikimizin de taktığı mikroskobik kulaklıklardan geliyordu. "Şövalye Üç ve Şövalye Dört düşmek üzere. Kapıda sorun yaşayacağınızı düşünüyor musunuz?"

"Hayır," diye yanıtladı Zach. "Annem her şeye rağmen beni görmek isteyecektir ve herkesin önünde olay çıkmasından *nefret eder*."

Duygularımı kontrol altında tutmaya çalışarak, "Adamlar çatıya çıktığında bana haber verin lütfen," diye fısıldadım. Burada kendi rolümü oynamaya odaklanmıştım - dikkat dağıtıcıydım - ama bu Bennett ve Max'in hareket halindeki bir helikopterden kulenin çatısına düşmek üzere oldukları gerçeğini değiştirmiyordu. Bu beni biraz tedirgin etti.

Sonra Max'in sesi geldi. "Beş dakika. Sesinde duyduğum endişeyi bir kenara bırak Jojo. Koca Adam ve ben bu halledeceğiz."

Noah mırıldanmadan önce Bennett'in homurdandığını duydum, "Beni Silver'in komuta merkezinde bıraktığınız için hâlâ kızgınım.... Hey, siz ikiniz, didişmeyi kesin.... Silver, bu gece Marcus'u Ferrero işi olduğu için başrole koyduğumuzu biliyorsun.... Aman Tanrım, neyim ben, annen mi? Bana ispiyonlamayı bırakın. "Kilitleyin, ikiniz de."

Zach ve ben balo salonunun içinden taze yüzlü bir Ferrero Enforcer'ın kapıya yaklaşmasını izlerken bir kahkahayı bastırdım. "Ben de Zepp'in başımın belası olduğunu ." diye fısıldadım.

Gergin kapıcı kenara çekildi ve İnfazcı beklediğimiz lobiye adım attı. Zach ve bana aşırı bir güvensizlikle baktı.

"Bayan Ferrero, varisi ve eşinin bu geceye katılmasına izin verme nezaketini gösterdi, ancak üzerinizin aranması gerekecek."

Zach ona masum bir gülümseme attı. "Üstümün aranmasından memnun olurum ama kızıma tek bir sümüklü elini sürersen onu kırarım."

"Bay Ferrero-"

Bir adım öne çıktım ve küçük bir dönüş yaptım. "Gördün mü? Bu çürük elbisenin içinde silah saklayacak yer yok." Bir gibi kıkırdadım ama onun bunu yuttuğundan şüpheliydim.

İnfaz memuru Zach'e yaklaşıp tepeden tırnağa üstünü aramadan önce bana ters ters baktı. Hiçbir şey bulamayınca doğruldu ve bana baktı. İnceleyici bakışları göğüslerimde biraz fazla oyalandı ve Zach ona tehditkâr bir şekilde hırladı. "İşin bitti mi dostum? Otuz yaşıma gelmeden elime bir içki almak istiyorum."

İnfazcı kapıyı işaret etti. "Bütün gece ikinizi de izleyeceğiz. Sakın bir şey yapmaya kalkmayın."

"Teşekkürler!" Parlak bir şekilde söyledim, sonra Zach'in elini tuttum ve dünyada umurumda gibi balo salonuna girdim.

Yine de sahip olduğum bir şey vardı, elbisemin sütyen kabında küçük bir bıçak. Hiçbir yere gerçekten silahsız gidemezdim ve bu benim güvenlik battaniyemdi.

"Şövalye Üç ve Şövalye Dört indi," dedi Noah yumuşak bir sesle.

Bennett'in derin sesi ekledi, "Çatı temiz. Asansöre eriştiğimizde kontrol edeceğiz."

"Mmm, seninle o *şafft* üzerinde çalışmak için sabırsızlanıyorum, Koca Adam," diye mırıldandı Max.

"Max, aşkına," diye tısladım.

"Birisi bana bu soygunda görevlendirilen ortağımın neden on sekiz yaşında bir lise son sınıf öğrencisi olduğunu ve bizim için çalışan birçok tecrübeli askerden biri olmadığını hatırlatabilir mi?" Bennett monoton ses tonuyla homurdandı.

"Ne yazık ki," dedi Noah, sesi Bennett'in durumuna duyduğu derin empatiyi yalanlıyordu, "elimizdeki en iyi maymuncuk o ve bu bir şekilde asansör kapılarını bir damla anahtarla kırmayı da içeriyor."

Max kıkırdadı. "Ellerimi kullanmakta çok becerikliyimdir, ne diyebilirim ki?" ", " diye mırıldandı Zach.

"Hepiniz odaklanabilir misiniz?" Sahte gülümsememi dişlerimi sıkarak söyledim. "Şövalye Bir ve Şövalye İki içeride. Gözümüz Andrea'nın üzerinde."

Ramon'un yerine baş koruması olarak geçen fırsatçının kolunda, beyaz keten kaplı masaların arasında, kavernöz balo salonunda süzülürken fark edilmesi kolaydı. Eflatun rengi denizkızı elbisesi geniş kıvrımlarına bir eldiven gibi oturuyordu ve siyah saçları klasik bir topuz yapılmıştı. Koyu renk gözleri

Sevdiklerime acı verici bir şekilde aşındırdım; hesapçı ve soğuk bir şekilde odayı taradım.

Bir oda orkestrası, odanın arka tarafına kurulan küçük sahneden Vivaldi'nin "Dört Mevsim" ini seslendiriyordu; müziğin klasik havası, odanın neredeyse şatafatlı temasıyla çelişiyor gibi geldi bana. Her masanın üzerinde en az bir metre yüksekliğinde bir çiçek aranjmanı vardı, tüm çiçekler Andrea'nın elbisesine benzer bir eflatun tonundaydı. Siyah tavandan sarkan büyük neon mavisi avizelerin her biri sonsuz ışık dizileriyle kaplıydı ve başımızın üzerinde yüzen devasa denizanası gibi masaların üzerinde geziniyordu. Boş bir masanın yanından geçerken, çatal bıçak takımlarının saplarında gerçek *elmas* kakmalar olduğunu fark ettim.

"Sahte," dedi Zach kıkırdayarak, bakışlarımın nereye kaydığını fark ederek. "Annemin içinde bulunduğu mali sıkıntıları düşününce kadar parayı gözden çıkarmasına imkân yok. Bu gösteriyi sadece bakan herkesi her şeyin yolunda olduğuna ikna etmek için yapıyor."

Biz de onun tabutuna son çiviye çakmak için buradaydık. Bennett kulaklığıma, "Yerimizi aldık," dedi.

"Gücü kesmeye hazırlanıyorum," diye cevap verdi Noah. "Tekrar açılmadan önce asansör kapılarını açmak için on saniyeniz olacak."

"Sadece sekiz saniyeye ihtiyacım olacak," dedi Max alaycı bir sesle. "O zaman Koca Adam ve ben birlikte o *şafattan* aşağı sallanacağız. Onu çalışırken izlemek için sabırsızlanıyorum."

Bennett, "Çeneni çalıştırmaya devam edersen seni lanet olası çatıda bırakırım," diye karşılık verdi.

"Bennett, böyle bir şey yapmayacaksın," dedim nefesimin altında. "İkiniz de uslu durun."

Kulaklığımdan homurtular ve ben elimdeki işe odaklanmak için onu duymazdan geldim. Andrea şimdi bizi izliyordu, buradaki varlığımızla ilgili derin şüphesi yüzünden okunuyordu, ama gözleri oğluna her takıldığında parlayan küçük özlem ipucunu -sahiplenme-gizleyemiyordu.

Ve o burada balo salonunda potansiyel yeni yatırımcılara kur yaparken, hayır işlerini umursuyormuş gibi davranırken ve elli yaşına giriyor olması onu içten içe öldürmüyormuş gibi davranırken, biz ondan üzerinde durması gereken son ayağını da alacaktık.

Frankie'nin Anderson'la -hâlâ hayatta olan tek uzun süreli üst düzey Ferrero Uygulayıcılarından biriyle- yaptığı seanslar bazı yararlı ama aynı zamanda rahatsız edici bilgiler vermişti. Zach ve Frankie'nin Ferrero'dan resmen ayrılmalarından kısa bir süre sonra Andrea'nın en hassas kayıtlarını Euphoria Kulübü'ndeki bodrum katındaki ofisinden çıkardığını zaten biliyorduk. Zach yeni evlerinin büyük olasılıkla Ferrero Kulesi'nde bir yer olduğunu düşünüyordu ve Frankie de Anderson'ı Andrea'nın çatı katındaki ofisinde bulunan gizli kasanın tam yerini doğrulaması için *ikna* etmeyi başardı.

Ferrero her zaman servetinin önemli bir kısmını yasadışı dövüşlerden, silah kaçakçılığından ve paha biçilmez sanat eserleri ile diğer antika eserlerin kaçakçılığından elde etmişti. Andrea'nın yasal işlerinin Knight tarafından yutulması ya da yatırımcıların batmakta olan gemiyi terk etmesiyle birlikte, girişiminin gayrimeşru tarafına ağırlık vermek zorunda kaldı. Bu girişimlerin kayıtları eski usule göre, anahtarı sadece Andrea'da olan bir dolapta kilitli kağıt defterlerde tutuluyordu. Eğer bu kayıtları elimize geçirebilseydik, Ferrero'yu haritadan tamamen silmek için ayrıntılı talimatlara sahip olurduk.

Ve bu geceki başarımızda benim intikam alma arzumdan ve Şehrin pisliklerinden arınma ihtiyacından daha fazlası vardı -Anderson, Andrea'nın para için çaresizlik içinde sonunda kaçakçılık söz konusu olduğunda şapkasını aşağıların en aşağısı ile ringe atmaya karar verdiğini ağzından kaçırdı.

Seks kaçakçılığı.

Andrea her zaman, eskortların kendi özgür iradeleriyle orada bulundukları, müşterilerinin sıkı bir Çekilde incelendiği ve hizmetleri için cömertçe ödeme yapıldığı Kulüp'teki *yasa*/ fuhuÇ operasyonuyla gurur duymuştu. Ama anlaşılan o ki, artık yasa dıÇı, isteksiz ten ticareti yapacak kadar çaresizdi ve Frankie'ye göre çok yakın olan ilk sevkiyatının ayrıntılarını ele geçirmemiz ve bunu o zavallı kadın ve erkekler daha fazla zarar görmeden yapmamız gerekiyordu.

Şansı yaver giderse Andrea bu geceden sonra *hapishaneye* doğru hızla yol alacaktı.

Işıklar titredi ve oda karanlığa gömülürken kalabalık toplu bir nefes aldı.

"Elektrikler kesik," diye bağırdı Noah. "Sen açıksın, Max." "Anladım. Teşekkürler, Nehemiah," diye yanıtladı Max.

Noah'nın uzun süre acı çeken iç çekişi duyulabiliyordu. "Sekiz saniye."

Kulaklığımdan metalin metale yavaşça vuruşunu duydum ve beş saat gibi gelen beş saniyenin ardından Bennett, "Girdik," diye anons etti.

Işıklar yeniden titredi ve neon denizaneleri yeniden . Orkestra müziğe devam etti, barmenler içki servisine devam etti ve partiye katılanlar Andrea'nın dikkatini çekmek için utanmazca giriştikleri yarığa geri döndüler.

Ancak Andrea, koyu pembe pençeleri kristal bir Çampanya kadehine sarılmış ve mağrur gülümsemesi bozulmamış halde süzülerek yaklaşırken gözleri sadece oğlundaydı.

Zach ve ben yoldan geçen bir garsondan kendi içkilerimizi aldık, çoğunlukla göstermelikti ve Andrea'nın sanki o bir avcıymış ve biz de onun avıymışız gibi bize yaklaşmasını izlerken, aslında tam tersi olduğunda, beni yanına daha sıkı soktu.

Bir yandan da Max ve Bennett *Ocean's Eleven'in* tam da şu anda çatı katındaki asansör boşluğundan aşağıya inmekte olduklarını düşünmemeye çalışıyordum.

Andrea, korumasıyla birlikte önümüzde dururken, "Zachary," diye mırıldandı. "Bu beklenmedik bir durum. Küçük isyanını bitirdiğini umuyordum ama kolunda o hain kaltak olduğu için pek iyimser değilim."

Zach'in genellikle annesine karşı sergilediği sahte çekicilik hiçbir yerde yoktu. "Küçük suikastinin başarısız olması seni hayal kırıklığına mı uğrattı anne?" diye tükürdü. "Jojo ve ben ikimiz de senin boktan paralı askerlerini ve vasatın altındaki infazcılarını alt etmekten yorulduk."

Andrea'nın koruması bundan çok rahatsız olmuş gibi kaşlarını çatı ama Andrea'nın soğuk gülümsemesi oğluna odaklanıp beni tamamen görmezden gelirken daha da büyüdü. "Bu yüzden mi uğradın, Zachary? Böbürlenmek için mi? Hiç zahmet etme, dönüştüğün yetenekli ve acımasız adamla gurur duymaktan başka bir şey gelmiyor elimden. Keşke sana verdiğim her şeyi yanlış şeyler için kullanmasaydın bebeğim."

Kolumu beline doladığım Zach'i biraz sıktım. Annesinin söylediği hiçbir şeyin onu rahatsız etmesine izin vermeyeceğini biliyordum.

Ama bunların hiçbirisi onun için eğlenceli değildi. Oğullarımın hepsi ebeveynlerinden birini ya da ikisini kaybetmişti - benim kaybettiğim şekilde değil elbette - ama bu, kaybın anlamlı olmadığı anlamına gelmiyordu.

Bu, aynı şekilde acımadığı anlamına gelmiyordu.

Zach içkisinden büyük bir yudum aldıktan sonra şöyle dedi: "Buradayız çünkü Ferrero'nun eski müttefiklerinden bazılarını bu batan gemiye geri çekmeye çalıştığınızı duyduk. Ferrero'nun Knight'taki irtibat görevlisi olarak çıkarlarımızı kontrol edeyim dedim. Bakalım tereddüdü olan var mı?"

Andrea alay etti. "Mirasın hakkında böyle *konuştüğünü* duymak annenin kalbini kırıyor, Zachary. Bu batan bir gemi değil ve bu bir *hayır* galası. Ailemizi korumaktan ve sana bir Ferrero Varisi'nin hak ettiği lüks hayatı sunmaktan başka bir şey yapmadığım halde beni bir canavar gibi göstermeye kararlısın bebeğim. O *fahişenin* aklını zehirlemesine izin vermişsin."

"Onun hakkında tek kelime daha etme anne," diye tersledi Zach. "On bir yaşındayken *öldürmeye* çalıştığın kız hakkında ağzından tek *bir kelime* daha çıkmayacak. Tıpkı bir *canavarın* yapacağı gibi."

Andrea sinirli bir nefes verdi, iri yarı sarışın koruması onu yatıştırmak için elini sırtında gezdirirken gülümsemesi gerildi. zarif bir yudum aldı ve öfkesini dindiriyormuş gibi başını hafifçe sallayarak soğukkanlılığını geri kazandı.

Sonunda benimle yüzleşmek için döndü. "Git, Ferrero Kulesi'nde istenmiyorsun. Oğlumu ne kadar büyülediğin umurumda değil. Başlattığın bu savaşın tek bir sonu var, o da senin ait olduğun yere, Obsidyen'in dibine gitmen ve bu Şehir'de düzenin yeniden sağlanması."

Ben de gülümseyerek Zach gerginlikle titrerken onun yanına daha da sokuldum. "Artık senin için her şey bitti Andrea. Buraya sadece veda etmeye geldik."

Alay etti, dönüp bana arkasını dönerek uzaklaşmaya başladı. Sonra durakladı ve omzunun üzerinden Zach'e bakarak şöyle dedi: "Sabrım tükendi Zachary. Sen de nehrin dibini boylamadan önce ait olduğun yere dön."

Korumasını da peşinden sürükleyerek öfkeyle uzaklaşmasını izledik ve balo salonundan çıkıp banyolara ve mutfaklara giden bir koridorda gözden kayboldular.

"İyi misin?" Fısıldadım.

"Evet, bebeğim," diye cevap verdi, sesi yorgun geliyordu. "Ben sadece... onu bir daha görmek istemiyorum."

Sadece başımı sallayabildim ve orada birkaç dakika sessizce durduk.

Ta ki bu sessizlik Max'in kulaklarımızı tırmalayan aceleci sesiyle bozulana kadar. "Siktir, siktir, siktir. İçeride kilitli kaldık. Andrea'nın ofisi bir çeşit panik odası alarmıyla donatılmıştı ve biz burada kilitli kaldık."

Zach ve ben iri gözlerle birbirimize baktık, sonra balo salonunun kapısından koşarak çıktık.

ŞEFTEN BİRİ

"W Neler oluyor, Noah?" Asansöre doğru koşarken Jolie havladı.

"Bir çeşit elektronik kilit Max ve Bennett Andrea'nın kasasını kırdı," diye cevap verdi. Arka planda hızlı hızlı yazdığını duyabiliyordum. "Silver ve Marcus kasaya erişmeye çalışıyorlar ama bildiğin gibi Gölgele yıllardır deniyorlar ve Spencer ya da Ferrero'yu en yüksek seviyelerinde bu şekilde hackleyemediler." Marcus'un sesi çevrimiçi oldu. "Ferrero, telefonunu kilide yaklaştırabilirsen, o taraftan girebilirim."

"Telefonuma ne tür bir bok yükledin, dostum?" Asansörü çağırmak için parmağımı düğmeye bastırırken sordum. Üst düzey güvenlik kartı olmadan ulaşabileceğimiz en yüksek kata çıkacaktık ve sonra yangın merdivenlerini kullanacaktık.

"Bunu sonra konuşuruz," diye cevap verdi Marcus, kaçamak bir tavırla. "Sadece oraya çık. Bu alarmin kime haber verdiğini ve ofise ne kadar hızlı ulaşabileceklerini bilmiyoruz."

"Harika, harika, harika," diye mırıldandım asansöre adım atarken. "Prenses'in sütyenindeki küçük bıçağın ikimizin arasında kaldığını düşünürsek."

"Doğaçlama yaparız," dedi Jojo, sadece Bennett ve kardeşini kurtarmaya odaklandığı için yüzü artık ürkütücü derecede sakindi.

Bennett de bir salatalık kadar soğukkanlıydı: "Biz iyiyiz. İkimiz de silahlıyız ve bize ne atarlarsa atsınlar üstesinden gelebiliriz. Angel, kendini gereksiz yere tehlikeye atma."

Noah, Max ve ben hep ağızdan, "Şansa bak," diye mırıldandık.

Jojo bana kaşlarını çattı ve ben de omzuna küçük bir öpücük kondurmak için onu kendime çektim.

"Andrea'nın güvenliğindeki bu yeni küçük gelişmeden bizi haberdar etmediği için Anderson'ın bağırsaklarını deĞeceğim," dedi. "Ona öyle şeyler yapacağım ki Frankie sevimli bir ayıcık gibi görünecek."

olsun, şimdi ereksiyon zamanı değildi.

"Oh, Spencer şimdi tahrik olmuş görünüyor," dedi Max kıkırdarak. "İğrenç, senin telefon seksi için hatta olmama gerek yok, kardeşim."

Asansör öttü, bizi altmışıncı katta durdurdu ve hepimizi Prenses'in dil darbelerinden kurtardı. Kapıdan dışarı fırladı, akşam boyunca sikimi içine gömerken kıcımlı kazdığını hayal ettiğim o seksi ince topuklu ayakkabılarıyla etkileyici bir hızla hareket ediyordu ve ben de peşinden koştum.

Asansörün hemen yanındaki acil merdiven boşluğunun kapısı asla kilitlenmezdi -önce güvenlik, millet- ve birkaç hızlı, zorlu dakika içinde, artık evim demediğim yerin birinci katına erişen kilitli kapıya giden altı kat merdiveni koşarak çıkardım.

Marcus, "Telefonunu tuş takımına doğru tut Ferrero," diye talimat verdi.

Yaptım ve saniyeler içinde yüksek sesli bip sesi kapının kilidinin açıldığını duyurdu.

"Biliyor musun," diye mırıldandı Jolie, zor nefes alıyordu. "Aile kulelerine zorla girip çıktığım zamanlarda buna sahip olmak güzel olurdu."

"Yok ," dedi Max kulağımızın dibinde.

Marcus umursamaz bir tavırla, "Beta aşamasında," diye yanıtladı.

Noah ekledi, "Ve görünüşe göre girişi maskeleyiyor - güvenlik için hala yabancı erişim gibi görünecek, bu yüzden sadece şu anda kendimizi içinde bulduğumuz gibi acil durumlar için."

"Bize hatırlatmana gerek yok," diye , Jolie'nin elini tutup bizi girişten mutfığa doğru götürürken ana katın karanlık ve hayattan tamamen yoksun olduğunu gördüm. "Şu ana kadar ev temiz."

"Burası hâlâ temiz," diye ekledi Bennett. "edin lan."

"Yoldayız, Majesteleri," diye .

Annemin ofisi mutfağın hemen dışında, kısa bir koridorun sonundaydı. O tarafa koştuk, Jojo'nun topuklarının mermer fayanslara hafifçe vurması ürkütücü derecede sessiz çatı katındaki tek fark edilebilir sestti. Kilitli kapıya vardığımızda hiddetle küfrettim.

"Bu da ne böyle?"

Annem evdeki ofisini nadiren kilitli tutardı, muhtemelen çatı katının güvenliği bir bütün olarak sıkı olduğu için ve ayrıca çok yakın zamana kadar en hassas eşyalarını Kulübün bodrum katında kilitli tuttuğu için. Ama şimdi bir tür elektronik sürgüye bakıyordum - Knight marka da değildi - içerideki kişiyi kilitlemek için uzaktan etkinleştirilmişti.

Marcus kulağıma, "Telefonunu ona doğru tut, dostum," diye bağırdı. Yaptım ve saniyeler geçtikçe hepimiz Marcus'un söylediklerini dinledik.

hızlı yazma. Sabırsız Bennett, "Bu son derece kullanışlı teknoloji neden başka kimsenin telefonunda yok?" diye homurdandı.

"Beta olduğunu söylemiştim," diye homurdandı Marcus. "Sizin kendinizi lanet olası bir Aile çatı katında kapana kısılmış bulacağınızı tahmin etmemiştim."

Sonunda parlak yeşil bir ışık yanıp söndü ve kilitleme mekanizmasının vızıltısı kulaklarımıza müzik gibi geldi.

Noah'nın kıkırdadığını duyduk. "O kadar etkilenmiş görünme Silver."

Jojo havada değildi, kapıyı iterek açtı ve içeri daldı. Ben de onu takip ettim, kardeşlerimizin zarar görmediğinden emin olduktan sonra geldiğimiz belgelerle birlikte buradan siktir olup gitmeye hazırdım.

Ofis karanlıktı, büyük pencerenin dışındaki şehir ışıkları odanın şekillerini ve özelliklerini seçmemize yetecek kadar ışık veriyordu. Max ve Bennett, annemin geniş masasının önüne park etmişlerdi, çizme giymiş ayakları sallanıyordu ve can sıkıntıları yüzlerindeki örtüden bile belli oluyordu.

Jojo kendini Bennett'in kollarına atarken, Max doğranmış ciğer olmakla ilgili bir şeyler mırıldandı ve ben de biz kaçmadan önce kaçmak isteyebileceğim başka bir şey için ofisi taramak için bir dakikamı ayırdım.

"Her şey yolunda mı?" Noah sordu. "Harekete geçin. Alarmin güvenlik ekibini harekete geçirmemiş olmasına imkân yok. Jojo, elbisenle asansör boşluğuna tırmanabilir misin?"

Prenses gücenmiş gibi alay etti. "Noah, Holywell sürtüklerinin giymeyi sevdiği o aptal küçük eteklerden biriyle Hargraves Kulesi'nin yan tarafına tırmandım."

"Ne yaptın?" Bennett homurdandı.

Silver araya girdi, görünüşe göre küçük bir sürtük olduğu için kontrolü Marcus'tan almıştı. "Lütfen herkes odaklansın. Çatıya çıkın. Helikopter sizi karşılayacak."

Aslında kapısı olmayan ofisin arka tarafında açılan bir kapının menteşelerinin gıcırtısı, sanki bir silah sesiymiş gibi içime korku ve adrenalin saldı.

Bennett ve Max döndüler, tabancalarını kaldırıp sese doğru nişan aldılar. Bennett, Jojo'yu arkasına iterken Max, beni sinir etmeyi ne kadar sevse aslında dürüst bir adammış gibi geçti.

"Vay, vay, vay." O ipeksi kadınsı sesi çok iyi tanıyordum. "Zachary, görünüşe göre bana yalan söylemişsin."

Gizli bir kapıya bakıyorduk. Hayatımın on sekiz yılı boyunca bu çatı katında yaşamış olmama rağmen, bu ofise açılan ve bir kitaplığın arkasına gizlenmiş gizli bir geçitten haberim yoktu.

Annem odaya girdi, üzerinde hâlâ gülünç pembe elbisesi vardı, yanında da yeni koruması. Her ikisi de tabancalarını kaldırmış ve bize doğrultmuşlardı, yani ikiye karşı iki silah vardı.

Çıkmaza girdik.

"Ah, Zachary, bu kadar şaşırmış görünmeyi bırak," dedi, yakındaki bir yan sehpanın üzerinde duran lambayı yakarken koyu renk gözlerini bana dikmişti. "Ailenizi *terk etmeye* karar verdiğinizden beri bu ofiste bazı mantıklı iyileştirmeler yaptım. Hazırlıklı olmak hakkında bir iki şey biliyorum."

Bunun aslında yıllardır benden sakladığı bir şey olmadığı gerçeği, kendimi biraz daha az aptal gibi hissetmeme neden oldu.

"Rocky'nin ekibi beklemedeydi ve onları gönderiyoruz," dedi Noah, sesi kulaklarımızda yumuşak bir şekilde. "Ama bu biraz zaman alacak."

O zaman oyalarım.

"Anne, beni büyük hayal kırıklığına uğrattığını söylemeliyim," diye başladım Max'in arkasından çıkarken. "Ya da demeliyim, ben daha da

Bana ve sevdiğim kadına yaptıkların göz önüne alındığında, zaten olduğumdan daha fazla hayal kırıklığına uğradım. Hatta *utaniyorum*. İnsan kaçakçılığı mı? Ferrero'da işlerin yolunda gittiğini söylemiştin ama görünüşe göre düşündüğümde de çaresizmişsin."

Kaşları artık çatılmıyordu ama yine de lambanın yumuşak sarı ışığında dudak büküşünü seçebiliyordum. "Bu çok incitici, Zachary. Ferrero her zaman uygun parası olanlar için nadir, güzel şeyler tedarik etme işinde olmuştur. Bu *senin* mirasın, bebeğim. Şimdi," diye etti, boştaki eliyle elbisesini düzeltmek için durakladı. "Sizin, Bay Spencer'ın ve hatta evime getirdiğiniz bu küçük Southside sokak faresinin buradan çıkıp gitmesine izin vermeye hazırım - tabii ki kasamdan aldıklarınızı iade ettikten sonra. Sonra da Bayan Knight ile *özel* bir *görüşme* yapmak istiyorum."

Benden, Bennett'ten, Max'ten ve Noah'dan aynı anda "Asla olmaz!" sesleri yükseldi.

Jojo, Bennett ve Max'in arasına girmeye çalıştı ama fazla uzaklaşamadı. "Bu fikri sevdim Andrea," dedi vahşi bir gülümsemeye. "Korumanı silahınla birlikte dışarı gönder, sen ve ben bunu kadınlar gibi halledebiliriz."

Annem bir kahkaha attı. "İyi denemeydi, seni küçük sürtük. Dediğimi yapmanı öneririm - ekibimin geri kalanı gelmeden önce *kardeşini* kurtarmak için tek şansın bu. Sen izlerken ilk onun ölmesini sağlayacağım. Bay Spencer'ın güvenliğini de garanti edemem."

Jojo, Bennett ve Max'e karşı mücadele etti ama Tanrı'ya şükür ikisi de kımıldamıyordu. "Siktir git," diye tükürdü anneme.

Noah'nın sessiz sesi tekrar araya girdi. "Rocky'nin ekibinin tahmini varış süresi on dakika. Onun İnfazcılarını bulamıyoruz, bu yüzden hiç bilmediğimiz gizli girişten geliyor olmalılar. Hazır olun ve *lütfen* dikkatli olun."

Zamanımız tükeniyordu. Gerekirse tüm grubun önüne atlayacağımı biliyordum; sonuçta annem ölmemi istemiyordu. Umarım bu onlara biraz koruma ateşi açıp bu ofisten siktir olup gitmeleri için yeterli zamanı kazandırır.

Annemin bir daha Jojo'ya zarar vermesine *asla* izin vermem. Onun boktan İnfazcı ekibinden elli kurşun yedim, eğer bu Prensesim anlamına gelseydi.

Hayatımın aşkı, ruhumun diğer yarısı, sonunda kardeşlerimi ve beni yeniden bir bütün haline getiren kayıp parça buradan canlı çıktı.

"Zach, ne düşündüğünü biliyorum," diye fısıldadı Jojo arkamdan. Yumuşak, boğuk sesindeki yalpalama beni derinden etkiledi. "Yapma bunu. *Birlikte* savaşacağız."

Kitaplığın arkasındaki karanlık, boş alanda yankılanan ayak sesleri midemi ayaklarıma kadar indirdi.

"Uh-oh," diye mırıldandı annem. "Görünüşe göre zamanın tükeniyor. En iyi arkadaşını ve haydut Zachary'yi kurtarmak için son şansın."

Hızla hareket ederek Max'i arkamdan Jojo'nun yanına ittim. "Çıkarın onu buradan," diye tısladım.

"Zach, hayır!" Jojo ağladı.

"Git!" Bağırđım. "Lütfen, bebeğim. *Lütfen*." "Kes şunu, Max. *Zach!*"

Ve sonra Frankie gizli kapıdan çıktı.

Tabancasını kaldırdı ve annemin korumasının kafasının arkasına bir el ateş etti. Kan kitap raflarına sıçradı ve adam yere düştü, sonuçta sadece bir başka harcanabilir Ferrero askeriydi.

"Oh, parti mi veriyoruz?" Frankie ofise girerken sordu, silahını annemin kafasının arkasına dayamıştı. "Geciktiğim için özür dilerim ama elli dokuzuncu kattaki bu yeni ve temiz merdivenleri bulmam bir dakikamı aldı. Neredeyse etkilendim, kardeşim."

Annem donup kalmıştı, ellerini yavaşça havaya kaldırırken silahı elinde gevşemişti. "Bana nasıl ihanet ettin küçük kardeşim," dedi dişlerini sıkarak. "Senin için yaptığım onca şeyden sonra. Sana verdiğim her şeyden sonra."

Frankie sırtıttı. Meşgul gibi görünüyordu; siyah atleti o kadar kan içindeydi ki, önündeki Che Guevara resmini zar zor seçebiliyordum. Koyu renk saçları terli alnına yapışmıştı ve pazusunda kötü görünümlü bir yara vardı.

"Ne oluyor lan?" Noah kulaklarımıza .

"Süvariler burada," fısıldadı Jojo. "Andrea'nın ekibinin bize katılacağını sanmıyorum."

"Gerçekten de," dedi Frankie annemin etrafında dolanırken, silahı hâlâ kafasına doğrultulmuştu. Annemin önüne geldiğinde durdu ve sıcak kahverengi gözleri annemin koyu renk gözleriyle çarpıştı; hissedilir bir nefret vardı. "Bana çok şey verdin, sevgili kardeşim. Bir sürü ilginç iş. Babamızın bana bıraktığı suçluluk duygusu emanetine erişene kadar beni besleyen önemsiz bir maaş. Ferrero ismi. Bebekken beni küvette boğmadığın için şanslı olduğumu sürekli hatırlatıyorsun."

"Orospu," diye homurdandı Max nefesinin altından bu tek kelime Frankie'nin öfkesiyle sırlıslık olmuştı.

Bu ikisi çok tatlıydı. Jojo bu gemide olduğumu bilmiyordu ve benim de ona söylemek gibi bir planım yoktu.

"Yani," diye devam etti Frankie, "aslında *sana* bir hediye getirdim kardeşim. Benim için yaptığın her şeyin karşılığını ödemek için. Küçük bir aile buluşması için heyecanlıyım."

Ne oluyor lan?

Gizli kapıdan bir ceset daha çıktı; bana belli belirsiz tanıdık gelen, sanki alt kattaki galadan yeni gelmiş gibi kabarık siyah bir gece elbisesi giymiş bir kadın.

Alçak ışığa doğru adım atarken yüz hatlarını inceledim. Sarı saçları zarif, düşük bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı. Kahverengi gözleri. Gözlerinin kenarlarındaki hafif kırışıklıklar annemin yaşına yakın olduğunu ama annemden biraz daha zarif bir şekilde yaşlanmaya izin verdiğini gösteriyordu.

Kadının yüzündeki geniş gülümseme hafızamda flaşlar patlattı. Gülümseyen yüzü bunca yıldır solup gitmiş olan başka bir sarışından parçalar.

"Teyze... Gemma Teyze?" Kekeledim.

Annem bir solukla döndü. "Bu da ne böyle, Gemma?"

Sadece şaşkın şaşkın bakabildim. Teyzemi beş yaşımdan beri görmemiştim. Ona olan ihtiyacımı hisseden Jojo gizlice kollarıma girdi. Fısıldadı, "Fark etmemiştim, Zach. Onunla sadece bir kez, güvenli video üzerinden tanıştım. Bu Gemini."

Gölgeler'in asıl başışçısı. Babamın kız kardeşi. İsviçre'de yaşadığı ve babamın ölümünden sonra Şehre geri dönmediği için hakkında hiç düşünmediğim eksik aile üyesi.

Gemma annemin meydan okuyan bakışları altında yılmadı. "Bu, kardeşimin uykusunda doğal nedenlerle öldüğüne hiçbir zaman inanmadığım gerçeğiyle ilgili," dedi, sakın, kararlı kelimeleri hafif aksanlıydı. "Beni arayıp soğuk, ahlaken iflas etmiş karısını terk etmeye karar verdiğini söyledikten sadece üç gün sonra aniden, yani trajik bir şekilde ölmesi çok uygun oldu. Oğluyla birlikte kaçmaya ve bir daha arkasına bakmamaya karar verdikten hemen sonra."

Soğuk damarlarıma sızdı. Kulaklarım çınlamaya başladı. Ayakta kalmak için Jojo'ya sarıldım. Bennett diğer tarafıma bastırdı.

"Hayal görüyorsun Gemma," diye tükürdü annem.

Gemma yine sırtıttı; o tanıdık gülümsemesi göğsümün ağrmasına neden oldu. "Unutuyorsun Andrea, von Rotz ailesi kaynaksız değil. Sizin gibi üst düzey bir aileden gelmiyor olmamız bağlantılarımız olmadığı anlamına gelmiyor. Ve çok ama çok paramız."

Babamın adı Christian von Rotz'du ve eski bir İsviçreli aileden geliyordu. Annemle ikisi de üniversitedeyken Alpler'de bir tatilde tanışmışlar. Bana iki yaşındayken bir kez İsviçre'ye gittiğim söylenmişti ama ben hiç hatırlamıyordum.

Gemma devam etti, "Cesedini mezardan çıkarttırdım, Andrea. Burnunun dibinde."

Annemin beti benzi attı ve hiç şüphesiz hepsinin doğru olduğunu anladım.

"Fentanil. Bir atı öldürmeye yetecek kadar," diye tükürdü Gemma. "Tıbbi tetkikçinin Aile'nin maaş bordrosunda olması ne güzel."

Jojo teyzeme bakarken ona sıkıca sarıldım, sonra dönüp kulağıma fısıldadı, "Bilmiyordum, Zach. Gemini bize kim olduğunu ya da neden Gölgeler'e katıldığını hiç söylemedi, sadece kendisine yakın birini Aileler'de kaybettiğini söyledi. Yemin ederim bilseydim size söylerdim."

Saçlarına bir öpücük kondurdum. "Biliyorum, bebeğim. Sorun yok."

Hiçbir şey yolunda değildi, ama Jojo'nun bu büyük sırrı saklayan teyzemle bilmeden ittifak kurmuş olması sorun değildi.

Frankie dudak büktü. "Korkunç, kardeşim. Cinayet buralarda çok sıradan bir şey, ama kendi kocanız? Kıymetlinin babası

oğlu ve varisi?"

"Beni *utandıracaktı*," dedi annem öfkeyle. "Zachary'yi benden almakla tehdit etti. *Her zaman yaptığım gibi* bu Aileyi korumak için yapmam gerekeni yaptım."

Gemma ona ters ters baktı, dudakları tiksintiyle kıvrıldı. "Ve senin ne yaptığını anladığımdan beri yaptığım her şey beni bu ana getirdi. Servetimi şimdi seni dize getiren, on bir *öldürmeye* çalıştığın cesur kızın liderliğindeki örgüte yatırdım."

Annem bunların hiçbirini kabul etmiyormuş gibi başını salladı. Sonunda o soğuk, cansız gözlerini bana çevirdi. "Zachary, ben sadece seni korumak istedim. Sen bir Ferrero'sun. Ailemizden olmayan hiç kimseyi dinleyemezsin. Ben senin *annenim*."

Annemin buyurgan bakışlarıyla karşılaştığımda parmaklarımı Jojo'nun parmaklarının arasından geçirdim. "Canavar değilsin, ha? Siktir git anne. Bu odada duran her kişi senden daha çok benim ailem. Babamı benden aldın. Kızımı benden almaya çalıştın. *Çürüyebilirsin. Çürüyebilirsin. Cehennemde.*"

Frankie vahşi gözlerindeki gururla bana baktı ve ikimizin de bir sonraki adımda yapacağımı bildiği şeyi onaylarcasına başını salladı.

Bennett'in silahını elinden almaya gittim. Buna bir son vermeliydim. Bedelini ödemeliydi.

Ama Gemma benden önce davrandı.

Elbisesinin cebinden o güne kadar gördüğüm en küçük tabancayı çıkardı ve annemin şakağına bir el ateş etti.

Gözlerimi kapattım. Annem yaptığı her şey için ölmeyi hak etmişti ama kafatasının parçalandığını görmeye ihtiyacım yoktu - bunu ona yapacak kişi ben olsam bile.

O hala benim annemdi.

Prences beni kendine çekti, yüzümü boynunun kıvrımlarına bastırdı ve ben de onu içime çektim. Vanilya gibi güzel kokuyordu ve sıcak teni ve yavaş, ölçülü nefesleri beni rahatlatmıştı. "Her şey bitti, Zach," diye fısıldadı. "O gitti."

"O iyi mi?" Noah sessizce sordu.

"Ben iyiyim," diye . "İyi olacağım. Söz veriyorum."

Bir elin kolumu sıktığını hissettim ve başımı Jojo'nun omzundan kaldırıp Frankie'nin ürkütücü bir şekilde bastırılmış bakışlarıyla karşılaştım. "En iyi yol buydu," dedi sessizce. "Ben artık gideyim."

Gizli girişten sessizce çıkıp gecenin içinde kaybolurken sadece başımı .

"Zach?" Gemma çekingen bir tavırla sordu.

Ona doğru döndüm, onu inceliyor ve annemin ayaklarının dibine serilmiş cesedini görmezden geliyordum. Gemma'yüzündeki özür ifadesi çok netti: "Az önce bunu senden aldığımı biliyorum ama sonuçta senin için en azından bunu yapabileceğimi düşündüm, böylece sonsuza kadar bu yükün altında ezilmeyecektin." Yerdeki cesetlerin etrafından dolaştı ve Jolie'yi kollarımda tutarak durduğum yere yaklaştı. "Ve bunca yıldır yanında olamadığım için çok üzgünüm. Ben... Ben senin annen gibi olmadığını bilmiyordum. Senin muhtemelen ümitsiz vaka olduğunu düşünmüştüm."

Omuz silktim, içimde buna gücenecek bir şey olmadığını fark ettim. "Benim için yapabileceğin başka bir şey yoktu Gemma Teyze. Sen elinden geleni yaptın; kızımı kurtarıp bana geri getiren Gölge'ye destek oldun. Babam ve Jolie için adaleti sağladın." Jojo'yu bıraktım ve Gemma'ya doğru yürüyüp onu kucakladım. "Teşekkür ederim," diye fısıldadım.

"Bir şey değil tatlım," diye fısıldadı. "Ben... ben daha çok gelmek isterim. Seni tanımak, eğer sorun olmazsa? Siyah saçlı bir Christian'a çok benziyorsun. Bu esrarengiz."

"Elbette," diye cevap verdim. "Sana Knight Tower'da bir süit ayarlayacağım. Sanırım bunun içini boşaltacağım."

Gülümsemesi minnettardı. "Kulağa mükemmel geliyor."

Sonra arkamızdaki kapı -ofisin gerçek kapısı- pat diye açıldı.

Rocky orada duruyordu, silahları iki elindeydi ve arkasında bir grup taktik teçhizatlı Gölge vardı. "Burada her şey yolunda mı?" diye sordu, etrafı incelerken silahlarını indirdi. "Selam İkizler. Burada ne yapıyorsun?"

Herkes garip bir kıkırdama çıkarırken içimi çektim. "Bu gecenin canı cehenneme. Buradan nefret ediyorum, hadi eve gidelim."

Jojo elimi tekrar kavrayarak, ", " dedi. "Seni seviyorum, Zach. İşler bu noktaya geldiği için üzgünüm."

"Sevmiyorum," dedim. "Ben de seni seviyorum Prenses. O gidene kadar güvende olmayacaktın."

Ciddiyetle başını salladı, beni olay yerinden uzaklaştırırken elimi sıktı ve attığım her adımda hafiflediğimi hissettim.

ŞAFTÖR on iki

JOLIE

S Zach dün gece nasıl olduysa ölü gibi uyudu. Pazar sabahı gün doğumundan birkaç saat sonraydı ve ben dev yatağımda onun yanına uzanmış, huzur içinde uyumasını izliyordum, sanki endişeliymişim gibi

her an paramparça olabilirdi.

Annemi öldüren kadın ölmüştü. Ruhumun bir parçası daha huzura kavuşmuştu. İşin bu noktaya gelebileceğini hep biliyordum - ne de olsa şiddet, Ailelerin fildişi kulelerini üzerine inşa ettikleri temeldi - ama dün gece Andrea'yı çürüyebileceği hapishaneye göndermeye hazırdım, ailem adına ondan her şeyi alırken izledim, Varisi de dahil.

Gecenin Andrea'nın kafasına sıkılan bir kurşunla sona ermesine zerre kadar üzülmemiştim ama o hâlâ Zach'in annesiydi. Bunların hiçbirisi onun için kolay değildi.

Noah ve Bennett yaklaşık bir saat önce yataktan kalkmış ve evimizin birkaç kat altındaki spor salonuna gitmeden önce ikisi de beni yanağımdan öpmüştü. Noah - dün gece geride bırakıldığı için hala kızgındı - yaralı bacağını güçlendirmek için hafif bir egzersiz yapmak için can atıyordu ve Bennett, Noah'ın aşırıya kaçmamasını sağlamak için bir ay boyunca seks yapmama konusunda yemin etmişti.

Zach'e benimle biraz yalnız zaman geçirmek istediklerinden de şüpheleniyordum ve kardeşlerine bu kadar iyi baktıkları için onları çok seviyordum.

"Bana öyle bakmayı kes Prenses," diye mırıldandı Zach, uykunun ağırlaştırdığı sert sesiyle.

"Ne gibi?"

"Sanki parçalanmak üzere olduğumu düşünüyorsun."

Bana bir *bakış* atmak için gözünü araladı ama gözümü korkutmak için sevimli, uykulu bir bakıştan çok daha fazlası gerekiyordu. "Zach," dedim usulca, "dün gece anneni öldürdük. Babana olanlar hakkında gerçekten korkunç şeyler öğrendin. Ayrı yaşadığın teyzen ortaya çıktı ve onun Gölge'nin ilk büyük bağışçısı olduğunu ve on buçuk yıldır Ferrero'ya karşı entrikalar çevirdiğini öğrendik. Bir dakikaya ihtiyacın var."

Beni çekerek inledi. Güçlü kollarıyla beni sararken yüzümü göğsüne bastırdım. "Bebeğim, bir şeyi anlamam ," diye fısıldadı saçlarıma. "Geçen sömestr Tatil Balosu'nda muhteşem gözlerin benimkilerle buluştuğu an - Jojo'mun hayatta kaldığını ve bana geri döndüğünü anladığım an - annemin bu dünya için fazla uzun olmadığını biliyordum. Senin için her zaman bir tehlike olacaktı ve seni tekrar kaybetmeme imkân yoktu." Yerimizi değiştirdi ve yüzümü yukarı kaldırarak o dipsiz karanlık havuzlara bakmamı sağladı. "Bunu yapanın sen, ben ya da Frankie olacağını düşünmüştüm ve anne cinayeti işlemeye zorlanmadığım için biraz rahatladığımı söyleyemem ama öldüğü için üzgün değilim. O aşağılık, ruhsuz bir insandı. Uzun benim annem değildi."

Parmaklarımı dağınık siyah saçlarında gezdirdim. "Peki ya baban?"

İç çekti. "Sanırım bunu anlamam biraz zaman alacak. Onu asla tanıyamayacağım - bunu benden aldı. Ama dürüst olmak gerekirse, İsviçre'de saklanarak büyümediğim için üzgün değilim, çünkü seni, Bennett'i ve Noah'ı, yani hayatımdaki en önemli üç insanı kaybederdim."

"Ama sana zarar veremezdi," diye fısıldadım. Küçük Zach'in annesinin emriyle işkenceye maruz kaldığını düşünmek, Andrea'yı sırf onu tekrar öldürebilmek için diriltme isteği uyandırdı bende.

"Prenses, eğer seni kollarımda, evimizde, Aileler'den sonsuza dek kurtulmaya çok ama çok yakın bir yerde tutacak olsaydım, Ramon ve arkadaşlarının her gün kaburgalarımı kırmasına izin verirdim."

Dudaklarımı onunkilere yaklaştırdım ve her zerresini öpücüğüme döktüm. Dudak halkasını ısırdım ve beni sırtüstü yatırıp ince kalçalarını bacaklarımın arasına yerleştirmeden önce homurdandı. Tembel ve telaşsız bir şekilde öpüşürken, Zach çok tahrik olmuş aletini kalçalarımın tepesine dayadı, sadece dar boxer'ı ve benim küçük uyku şortum sıcak etlerimizi ayırıyordu. Tırnaklarımı sırtında aşağı yukarı gezdirdim ve parmak uçlarımın altındaki gergin kaslarının verdiğı hissin tadını çıkardım.

"Eğer dikkatimi dağıtmaya çalışıyorsan, bebeğim," dedi dudaklarını boynumun yamacında gezdirirken, "işe yarıyor. Bu planı onaylıyorum." "Erkek arkadaşımı art niyet olmadan becermek isteyemez miyim?"

neden?" Göğüslerimi serin havaya maruz bırakmak için ipeksi atletimin askılarını aşağı doğru çekerken nefes nefese sordum.

Orada kendini evinde gibi hissetti, büyük bir şevkle emdi ve yaladı. "Prenses, beni art niyetli ya da art niyetsiz, istediğın zaman, istediğın yerde becerebilirsin."

ne kadar onu göğüslerimdeki özenli bakımından uzaklaştırmak bana acı verse de, bizi yuvarladım ve kaslı kalçalarını benimkilerin arasına kilitleyerek ve parmaklarımı onunkilerin arasından geçirerek ona bindim.

Onun dikkatini dağıtmak istedim. Kendini özgür, sevilmiş ve el üstünde tutulmuş hissetmesini istedim. Benim için ne ifade ettiğini, beni Ailesine tercih ederek bana ne kadar çok şey verdiğini bildiğimi ona küçük bir şekilde göstermek istedim.

"Biliyor musun," dedim son derece seksi olduğunu umduğum sinsi bir gülümsemeyle, "nedense erkek arkadaşlarım arasında ağızma sahip olan tek kişinin *Noah* olması garip. Hatta birden fazla kez."

"Siktir," diye inledi. "Hatırlatma bana, Prenses. Seni becerirken ona sakso çekmeni hâlâ rüyamda görüyorum. Ve Noah'nın Bennett'e ve bana senin küçük, ateşli öğrenci-öğretmen sikişini en ince ayrıntısına kadar *anlatıp* övünmediğini bir an bile düşünme."

Zach'in zaten içimde körüklediğı yangına körükle giden bu anımsama yüzümü kızarttı. Uyluklarından aşağı doğru kaydım, kalın aleti serbest kalana kadar dar gri boxer'ını soydum. "Ee, dersin Ferrero?" Avucumu hafifçe sert uzunluğunda yukarı ve aşağı gezdirdim, onu kızdırdım.

"Bebeğim, ben çok hazırım. Bana işkence etmeyi bırak."

Eğildim ve işe koyuldum. Zach, Noah'dan daha kalındı ama onun kadar uzun değildi, ama çoğu işe verdiğim metodik odağı onun sikine de verdim ve birkaç dakika sonra saçlarımı kavrayıp sığ, çılgınca itişlerle ağzıma girerken inliyordu.

"Siktir, Prens. *Siktir*," diye nefes nefese beni sikinden çekti. "Bu olağanüstü bir şeydi. Yavaşlamalıyız çünkü bu sabah seninle bir kilometre taşına daha ulaşmak istediğime karar verdim."

"Ne-"

Birden yüzüstü yattım, şortum vücudumdan sökülüp odanın diğer ucuna fırlatıldı ve Zach'in iri yarı, neredeyse çıplak vücudu üzerimde belirdi. Kalçalarımı havaya kaldırdı, iri elleriyle kıkımın memelerini avuçladı, sonra yüzünü oraya gömerken beni iyice ayırdı.

Dilini dar deliğimin üzerinde gezdirirken "*Zach*," diye inledim. "Ugh, neden bu kadar iyi hissettiriyor?"

"Çünkü bu işte çok iyiyim, Prens," diye mırıldandı. Bir parmağını amıma soktu, kayganlığın içinden hafifçe pompaladı. "Beni bu mükemmel kığa sokup sokamayacağını görmek ister misin? Sadece kendini buna hazır hissediyorsan, bebeğim. Bu vücudun sınırlarını keşfetmek için sonsuza kadar vaktimiz var."

Kaygan parmağını yavaşça kıkıma kaydırđı ve yavaş, dikkatli itişlerle hareket etmeye başladığında inledim. "Ben hiç meydan okumaktan geri durur muyum, Zach?" Omzumun üzerinden meydan okuyan bir bakış fırlatarak sordum, ancak muhteşem, dövmele erkek arkamda diz çökmüş, obsidyen gözleri aç ve parmağının kıkıma girip çıkmasını izlerken merakla dolu görüntüsüyle karşı karşıya kaldım.

Neredeyse o beni çözüyordu.

"Oh, bebeğim," dedi sonunda gözlerini kıkımdan ayırırken. "Bu mükemmel göt sikimi çok iyi kaldıracak."

İkinci bir parmak ekledi, nazikçe beni açmaya çalıştı, acının ısırgıı beni sadece daha yükseğe çıkardı ve bana sahip olması için beklenti ve *ihitiyaçla* titredim.

"Zach," diye inledim. "Yapabilirim. Dayanabilirim."

"Tabii ki yapabilirsin, bebeğim." Geri çekildi, sırt üstü uzandı ve yastık dağıma yaslanarak rahatladı. Onu izledim

Eğilip komodinin üst çekmecesini karıştırdıktan sonra küçük plastik bir şişe kayganlaştırıcıyla yastık tahtına döndü. Seksi bir göz kırpışla boxer'ını tekmeleyerek tamamen çıkardı, sonra hala çok dik olan sikini kayganlaştırıcı ile yağlamaya başladı, açgözlü bakışlarını tutarken yumruğunu yukarı aşağı pompaladı.

"Buraya gel Prenses," dedi kucağını göstererek. "Gel de al şu siki."

Kollarına doğru seksi bir şekilde sürünerek ilerlemek için elimden geleni yaptım. Ona ulaştığımda, yağlanmamış elini boynuma doladı ve bana her şeyi veren yakıcı bir öpücük için beni içine çekti - sevgisi, gururu, o anda bana olan ihtiyacı. Sonra beni çevirdi, kıcımlı aletin üzerine yerleştirmeden önce sırtımı sıcak, sert göğsüne bastırdı.

Yavaşça aşağı indim. Yanmayı geçtim ve kararlı bir çabayla onu kabzasına kadar içime aldım. Beni göğsüne bastırdı ve kulağıma küfür dolu övgüler fısıldadı. "Vay anasını Prenses, bu tam bir cennet. Sen bir rüyanın gerçeğe dönüşmüş halisin. Lanet olsun, böyle öleceğim. Tam burada, seni kollarımda tutarken, kıcın sikimin etrafında kenetlenmişken. *Siktir.*"

"Mmm," diye inledim, kalçalarımı kucağında hafifçe sallayarak bu erotik, yabancı hissi keşfettim. "Ölme, Zach. Benimle kal. Tıpkı . Beni becer."

Sıcak dudakları -ve serin dudak halkası- tekrar boynuma değdi. "Yavaşla, Prenses. Seni incitmek istemiyorum. Bu işi kolaylaştırıyoruz."

"Neye alışmak?"

Yatak odasının kapısı gıcırdayarak açıldı ve Noah içeri girdi, antrenman sonrası aldığı duştan kalan ıslak saçlarını havluyla silerken gevşekliği zar zor fark ediliyordu. Üzerinde dar gri bir eşofman altı ve yontulmuş göğsüne oturan beyaz V yakalı bir tişört vardı.

Gözleri bana takıldı, belden aşağısı çıplaktı, göğüsleri atletimden kurtulmuştu, Zach'in kucağına uzanmış ve sikine gömülmüştü ve o bebek mavileri, yüzüne hevesli, seksi bir gülümseme yayılmadan önce gözlüklerinin arkasında komik bir şekilde genişledi.

"Oh, tatlım, şu haline bak," diye mırıldandı, havlusunu bırakıp yatağa doğru sürünerek. "Ferrero seni şimdi neyin içine soktu?"

Zach kulağıma kıkırdadı. "Kıskanma, Hargraves. Prensesimizle gurur duymuyor musun?" Kollarını kalçalarımın altından geçirip kaldırdı ve Noah'nın görebilmesi için beni daha geniş bir şekilde açtı.

"Çok gururluyum," diye kabul etti ikimizin üzerine doğru sürünürken. Eğildi ve beni incelemek için çekilmeden önce dudaklarıma tatlı bir öpücük bıraktı. "Nasıl hissediyorsun tatlı kız? O siki kığına çok iyi alıyorsun. Ne kadar iyi bir kızsın."

Onun hararetli bakışları altında hazırlandım. "Harika hissediyorum, Noah. Ama Zach benim kırılabilir olduğumu düşünüyor."

Noah dudak büktü. "Tabii ki hayır, tatlım. Sen en güçlüsüsün."

"En güçlüsü," diye kabul etti Zach.

"Ugh, o zaman sik beni," diye sızlandım. O kadar tahrik olmuşum ki, boşalmak *istiyordum*, yalvarmak konusunda hiçbir tereddütüm yoktu.

Noah sıırttı, Zach'in bacaklarının üzerine oturmak için geri çekildi ve kalçalarımın arasına yerleşti. "Sik beni, şu amcığa bak. Çok muhtaç. Zach seni ihmal mi ediyor?"

"*Noah*." Yine sızlanıyordum ve umurumda değildi.

"Seni yakaladım, tatlım." Başını bacaklarımin arasına indirdi ve dilini içime soktu.

Noah sıırlıklam kıvrımlarımdan uzun çizgiler yalayarak geçerken, Zach'in kığıma gömülü sikini hiç umursamadan, "Oh siktir, oh Tanrım," diye inledim.

"Harika bir fikir dostum," dedi Zach. "Hadi Prenses'i güzelce rahatlatalım."

Noah beni coşkuyla yerken mutlu bir şekilde mırıldandı. "Bize bir tane ver, tatlı kız. O zaman benimkini de alabilirsin. İster misin?"

"Evet," diye tısladım. "Noah, *lütfe*."

İnledi. "Kahretsin, bana yalvarmana bayılıyorum. Çok güzel." Sonra, nihayet, *merhametle*, gür dudaklarını klitorisimin etrafına sardı ve sertçe emdi, iki parmağını amıma batırdı ve bir coşku dalgası beni içten dışa eritene kadar hızlı, sert vuruşlarla içime soktu.

Başımı omzuna yaslayıp çığılık attığımda Zach, "Siktir," diye inledi. "Sikimi boğuyor dostum. Bunu başaramayacağım."

Kalçama hızlı bir öpücük kondurduktan sonra Noah arkasına yaslandı ve Zach'e sitemkâr bir bakış fırlattı. "Kendine gel Ferrero. Burada işimiz bitmedi." Gömleğini sıyrarak bronzlaşmış, yontulmuş gövdesini ortaya çıkardı ve eşofman altı da onu takip etti.

"Noah," dedim soluk soluğa, gözlerim yaralı kalçasının etrafına sıkıca sarılmış gazlı beze takılınca beynim yeniden çalışmaya başladı. "Bacağın! surat asma. Beni bu şekilde beceremezsin. Kendini inciteceksin."

Artık tamamen çıplak olan Noah uzun parmaklarını bileğime doladı -ki Zach'in kalçalarındaki mensesi hâlâ onu havada tutuyordu- ve baldırıma bir öpücük kondurdu. "Daha iyisini bilmesem, bana yatakta emir veriyormuşsun gibi geldiğini söyledim, tatlım."

"Oooh," dedi Zach. "Kötü kız."

Ona dirsek attım ve kulağıma bir ısırıkla karşılık vermeden önce homurdandı.

Noah yatağın kenarına sürünerek Zach'in kayganlaştırıcıyı çıkardığı çekmeceyi açmadan önce sarışın bir kaşını bana doğru kaldırdı. Uzun saplı ve küt, yuvarlak başlı bir vibratör çıkarmadan önce birkaç saniye etrafı karıştırdı. Sonra bacaklarımın arasındaki yerine döndü.

Oyuncağı muzaffer bir sırıtışla bana doğru salladı. "Sadece biraz ekstra yardım . Seni yarağımın her tarafına fışkırtmak ve Zach'inkini tekrar boğmak için kendimi fazla zorlamama gerek kalmayacak. Bu tatmin edici olacak mı, tatlım?"

Ona bakakaldım. "Tüm bu seks oyuncaklarını komodinime saklamak için ne zaman vakit buldunuz?"

Zach kulağıma kıs kıs güldü. "Spencer her şeyi düşünmüş, bebeğim. Noah'a ikimizin de sikini ağzına alırken bir fotoğrafını çektiirelim, ben de ona bir teşekkür kartı hazırlayayım."

Noah güldü, şimdi aletini yavaşça kalçalarımın arasındaki kaygan karmaşada gezdiriyordu. "Buna ne dersin, Jojo?" Ucunu içeri daldırdı, benimle alay etti. "İkimizi de alabileceğini göster bize. Tıpkı şu anda yaptığın gibi ikimize de sahip ol, zihninin, bedeninin ve lanet olası ruhunun."

Zach'in kulağımın arkasındaki yumuşak, saygılı öpücüğünü hissettiğimde o aç mavi gözlerle bir kez daha karşılaştım. "Evet," dedim küçük bir iniltiyle. "Yap

Noah."

İçime sonuna kadar battı ve üçümüz birlikte inledik, ses o kadar yüksekti ki banyomun fayanslarında yankılandı. Noah kalçalarını sallamaya başladı, Zach beni sıkıca tutarken, kendi aletini hafif itişlerle yukarı doğru titreştirerek aletini içimin derinliklerine sürttü.

"Lanet olsun, bu bir yolculuk," diye homurdandı Zach. "Onu içinde hissedebiliyorum, Prenses."

Noah artık titreşen oyuncağı klitorisime bastırarak hızını artırdı. "Nasıl hissediyorsun, tatlım?"

"Çok iyi," diye inledim. Tutarsızlık sınırındaydım. O kadar doluydum ki, baskı nefis bir işkenceydi ve klitorisimdeki titreşim iç duvarlarımı zihin eriten bir spazm haline getiriyordu. "Oh kahretsin, oh , oh kahretsin," diye . "Çok yakınım. Çok yakınım."

Ve sonra yatak odasının kapısı bir kez açıldı.

Noah omzunun üzerinden bir bakış fırlattı. "Mükemmel zamanlama, Spencer," diye seslendi zor nefesler arasında, sonra o ateşli mavi gözlerini tekrar bana çevirdi. "Bennett burada, tatlı kız. Artık hepimiz için gelebilirsin."

Bennett kapıyı çarpıp yatağın kenarına doğru yürürken Noah ve Zach'in hızlarını bir kez daha artırmasıyla nefesim kesildi.

"Lanet olsun, Angel," diye homurdandı Bennett, yosun tutmuş gözlerini şehvetle titreyen bedenimde gezdirirken. "Bu iki pisliğin sikini de alıyor musun? Şu anda çok ateşlisin bebeğim. Yüce Tanrım."

"Bennett, kendine dokun," diye talep ettim. Yoksa yine yalvarıyor muydum?

Burun delikleri alevlendi ve zaten yarı sertleşmiş olan kocaman sikini çıkardı. En yakın arkadaşlarının beni can havliyle sikmesini izlerken uzun, öfkeli çekişlerle okşamaya başladı. Gözlerimi Bennett'ten, aklımı da içimde senkronize bir şekilde hareket eden iki sikten ayırmıyordum.

Bir dakika içinde gitmiştim.

Tavana doğru çığlık atarken vücudumun onların etrafında kenetlendiğini hissettim, derin, gırtlaktan gelen inlemelerden oluşan bir koro beni uçurumun kenarına kadar takip etti.

Dünyaya geri döndüğümde, Zach ve Noah hala beni sıkı sıkı tutuyorlardı, ikisi de nefes nefese kalmıştı ve Bennett yanımda diz çökerek bana doğru yaklaşıyordu

Karnımda yarattığı karmaşaya hayranlıkla bakarken.

"Bu çok güzeldi, tatlım," dedi Noah mutlu ve doygun bir gülümsemeyle. "Bennett ve ben bu sabah seni ve Zach'i biraz yalnız bırakarak doğru bir karar verdik, eğer biz yokken ikiniz böyle yapacaksınız."

"Prenses bana çok iyi bakıyor," diye mırıldandı Zach kulağıma. "Beni seviyor."

"," dedim uykulu bir iç çekişle. "Hepinizi seviyorum."

Bennett gömleğini kafasının üzerinden yırtıp beni temizlerken Zach'in kollarında durgun bir şekilde uzandım ve o çalışırken Bennett'in geniş dövmeli göğsüne ve o muhteşem melek kanatlarına bakma fırsatını değerlendirdim. İşini bitirdiğinde gömleği yere fırlattı ve büyük eliyle yanağımı okşamak için uzandı. "Umarım kendini neyin içine soktuğunu biliyorsundur, Angel. Senin her parçana sahip olacağız. Sen *bizimsin*."

"Mm-hmm," diye mırıldandım, sonra Zach'in omzuna sarılmak için döndüm. "Her zaman öyleydi."

Ve şimdi nihayet *özgür* olmaya çok .

ÜÇÜNCÜ ŞAFTÖR

JOLIE

"D Zach bana dumanı tüten bir fincan kahve uzatırken, "Bunu iç bebeğim," dedi. "Yeniden şarj olman gerek."
Kupayı kabul ederken "Ben gayet iyiyim," diye karşılık verdim. I

oturma odasındaki kanepede Bennett'le oturmuş, onun yanına sıkıca sokulmuştu, diğer ikisi ise kahvaltı hazırlamak için mutfakta dolaşmayı yeni bitirmişti. Hepimiz temizdik ve Pazar günü giysilerimizi giymiştik ve Zach ona "acıyan gözlerle" baktığımız için her birimizi en az bir kez terslemişti.

Zach yanımdaki kanepeye uzanırken bana sırtarak, "Elbette öylesin Prenses," diye cevap verdi. "İyice kullanılmış ama gayet iyi."

Noah rahat koltuklarımızdan birine oturmadan önce bir tepsi simidi masaya bıraktı. Kendi kahvesini yudumlarırken bana gülümsedi. "İyi ki Bennett'i Kara'yı rahatsız etmesi için aşağıda bırakmışım da ikinizi kontrol etmeye gelmişim."

Bennett kaşlarını çattı ama o sırada başparmağıyla kalçamda tatlı daireler çiziyordu. "Evet, siz üçünüz *sevişirken* en azından birimiz verimli bir şeyler yapıyordu. Dün gece bir sürü şey oldu ve biz de bunların üstünde olmalıyız."

"Noah ve benim kızımızı iki orgazm boyunca birlikte becermemizin verimli olmadığını mı söylüyorsun?" Zach şaka yaptı.

Bennett normalde bunun için ona ters ters bakardı ama onun yerine başımın üstünden Zach'e sabırlı bir bakış atmakla yetindi.

Zach ofladı ve Bennett'e ters ters bakmak için ukala sırtışını kaybetti. "Bu kesmeni söylemişim. O kadar da kırılabilir değilim. Annem öldüğü için *mutluyum* çünkü artık Prenses çok daha güvende. Ve babamın yasını tutmak için on beş yılım oldu. Ben *iyiyim*."

Elini uzatıp kendiminkinin içine soktum, sonra da Bennett tartışmaya başlamadan onu yönlendirdim. "Kara'dan ne öğrendin? İnsan ticareti kurbanlarını taşıyan gemiye zamanında ulaşmışlar, değil mi?"

"Yaptılar," diye yanıtladı Bennett. "Max ve ben ofiste kilitli kaldığımız sırada Andrea'nın kayıtlarında bulabildiğimiz ayrıntıları indirdik ve Kara hemen ekibiyle birlikte yola çıktı. Görünüşe göre Sahil Güvenlik'i de aramışlar, böylece Andrea'nın Santo Carlo Limanı'nda tekneyle buluşan boktan denizci ekibinin hiç şansı kalmamış."

Rahat bir nefes aldım. Dün gece yatmadan önce ekibimizin tekne boşaltılmadan ve o zavallı insanlar bir kâbusun içinde kaybolmadan önce onu yakalamaya yetecek kadar zamanımız olduğunu biliyordum ama her şeyin plana uygun gittiğinin teyidini duymak istiyordum. "Tekneden kurtardıkları herkes iyi mi?"

Bennett boğazını temizledi. "Yirmi dokuz kız ve dört erkek, hepsi de on beş ile on dokuz yaşları arasında. Korkmuşlar, yetersiz beslenmişler ve biraz hırpalanmışlar ama evet, herkes iyi. Kara ve Julie çoğunlukla kadınlardan oluşan bir ekip getirme öngörüsüne sahipti ve görünüşe göre bu, kurbanların kendilerini daha güvende hissetmeleri için uzun bir yol kat etti."

Telefonumu çıkardım ve Zepp'e bir mesaj yazdım. "Knight'ın ihtiyaç duydukları her şeyi finanse ettiğinden emin olacağım. Barınma, okul, iş, geri dönebilecekleri güvenli bir aileleri varsa evlerine geri dönüş...."

Noah'nın şefkatli gülümsemesi kahve fincanının tepesinde belirdi. "Hallediliyor tatlım, ama işlerin yolunda gittiğinden emin olmak için patrondan bir mesaj asla zarar vermez... verimli."

Bennett kalçamı sıktı ve başımın tepesine yumuşak bir öpücük kondurdu, sonra devam etti, "Silver ve Marcus dün gece onlarla birlikte bıraktığımız belgelerin geri kalanını sıralamak için uyanık kaldılar."

Federaller ve Avrupalı yetkililerle temasa geçerek Andrea'nın en üretken çalıntı eser alıcılarının isimlerini aldılar."

Zach mırıldandı. "Güzel. Sanırım Ferrero'ya para akışını kesmenin artık pek bir önemi yok ama o açgözlü piçlerin muhtemelen baskına uğrayacaklarını bilmek hoşuma gidiyor. Bu birinin Pazar golf oyununu mahvedecek."

Bennett, "Ne yazık ki Andrea'nın elinde bu son sevkiyat için alıcıların isimleri yoktu," diye ekledi. "Kod adı olan bir 'simsar' kullanmış ama Kara bana Julie'nin gemiyi teslim alan ekibin başındaki adamdan simsarin gerçek adını ve iletişim bilgilerini almayı başardığını söyledi." Bana karşı ürperdi. "Julie'nin son zamanlarda Frankie'yle biraz fazla vakit geçirdiğini söylüyor."

Burnumu kırıştırdım ve Noah'nın da aynısını yaptığını gördüm, Zach ise sadece kıkırdadı. "İster inanın ister Frankie mükemmel bir öğretmen."

"Buna inanıyorum," diye mırıldandım, Zach'in neşter kullanma becerisini hatırlayarak. "Donavan'ın taşakları da öyle."

Zach sırtarak bana seksi bir göz kırptı ve Bennett'e bakmadan önce onun da muhtemelen birlikte geçirdiğimiz ilk zamanı anımsadığını söyledi. "Deri simsarını mı çağırdık yoksa kendi ekibimizi mi gönderiyoruz?"

"Kara bunun patrona bağlı olduğunu ama ekibin bu işi kendi bünyelerinde halletmeyi çok istediğini söyledi."

Zepp'e verdiğim talimatlara bunu da eklemek için elime alarak, "Evde," dedim.

"Son bir şey daha Angel," dedi Bennett. Bakışlarımı telefonumdan çektim ve onun yosun yeşili gözlerine baktım. "Andrea, Enforcer ekibini darmadağın ettiğimiz günden beri silah sevkiyatı yapmamıştı ama görünüşe göre sonunda yeni bir sefer planlayacak kadar silah toplamış. Dom bunu alacak."

Gülümsemem acımasızdı. "Evet. Sanırım bu onun için katartik olacaktır."

Koltuk minderlerine yaslandım, ellerim Bennett ve Zach'in üzerinde, gözlerim Noah'ın üzerinde birkaç dakika sessizce oturdum, her birimiz Ferrero imparatorluğunun gerçek sonunu düşündük.

Artık karşımda duran tek bir Aile kalmıştı ve bu her zaman kırılması en zor ceviz olmuştu.

Benim Telefon vızıldadı içinde benim kucak, ve I kaydırılmış için Cevap hoparlörü açtığmda arayanın Zepp olduğunu gördüm.

"Hey, patroniçe," diye seslendi bir soda kutusunun çıtırtısı duyulmadan önce. "Oğlunuz Ferrero için bazı haberlerim var."

"Öyle mi?" Ben de cevap verdim. "Marcus nerede?"

Zepp homurdandı. "Küçük pislik biraz kestiriyor. Dün gece onu çok meşgul ettiniz ve Silver da onu bugünlük komuta merkezinden kovdu. Çok kullanışlı bazı teknolojileri ekibin geri kalanından sakladığı için ona kızgın."

Noah kıkırdadı. "Bu ikisi hâlâ... aralarındaki sorunları çözmeye çalışıyorlar." "Zach'e ne haber?" diye sordum.

Klavyesinin tıkırtısı telefondan duyulduktan sonra Zepp, "Ferrero irtibat bürosuyla bu sabah temasa geçildi," dedi.

Zach, "Bu, Marcus'un bir e-posta aldığı anlamına geliyor," diye .

"Doğru," dedi Zepp. "E-posta annenin avukatı Ferrero'dan gelmiş. Görünüşe göre hala onun varisiymişsin, yani Ferrero Ailesi'nin mücevherlerinden geriye kalanlar artık senin."

Zach'in gözleri irileşti, sonra bir nefes verdi ve koltuğa geri yaslandı. "Sanırım şaşırmadım. Eninde sonunda geri döneceğimi düşünmüştü."

Zepp, "Ve şimdi, talimatlarınızı bekliyoruz, Ferrero'nun Başkanı," dedi ve elini alaycı bir şekilde salladığını hayal edebiliyordum.

Zach bana baktı, kara kaşları soruyla kalkmıştı. "Ne düşünüyorsun, bebeğim?"

"Bu sana bağlı, Zach," dedim nazikçe. "İstemediğin şeyi sat. Yaptığınız işe devam edin."

Düşünceliydi. "Zepp, her şey şimdilik Knight'ın Ferrero kolu altına taşınsın. Ferrero Tower'da kiracı olan tüm boktan insanlara da siktir olup gitmeleri için otuz günleri olduğunu bildir. O şeyle faydalı bir şeyler yapmak istiyorum, tıpkı Noah'inkiyle yaptığı gibi."

"Marcus uyandığında ona ayrıntılı talimatlar bırakacağım," diye cevap verdi Zepp sinsi bir kıkırdamayla, parmakları tuşların üzerinde uçuşurken

Yine. "Yapılacaklar listesi onu çok heyecanlandıracak."

Zach, "Ona söyle, mızızlanmadan bu işi başarabilirse bir zam daha yapacağım," dedi. "Ferrero'nun çatı katında her şey temizlendi ve basın açıklaması yarın için hazır mı?"

Yüksek sesle yazmaya ara verdi. "Öyle. Temizlik ekibiniz şimdiye kadar gördüğüm en profesyonel ekip ve Jojo'nun avukatları, Silver onları bu sabah saat dört sularında uyandırdığında hem emniyet güçlerine hem de kamuoyuna açıklama yapmak üzere harekete geçti."

Yüzümü buruşturdum ve bu hafta sonundan sonra ekibimdeki hemen hemen herkesin bir kek sepetini ve zammı hak ettiğini aklıma not ettim.

"Peki ya Zepp?" Bennett gürledi. "Evet, Spencer?"

"Projemizde herhangi bir ilerleme var mı?"

İç çekti. "Hayır. Babanın teknik ekibi iyi. Bu şekilde içeri sızmaya çalışmak yerine onları satın almaya çalışmamız gerektiğini düşünmeye başladım."

"İşe yaramayacak," dedi Bennett etkilenmemiş monoton sesiyle. "Eminim hayatlarına ya da ailelerine yönelik tehditler vardır ve bu tehditler onlar için hiçbir değer ifade etmez."

"Bir yolunu bulacağız Bennett," dedim elini rahatlatıcı bir şekilde

"İşte ruh bu, takım," dedi Zepp sahte bir coşkuyla. "Pekâlâ, ben çıkıyorum. Acil bir durum olmadığı sürece öğleden sonra beni rahatsız etmeyin - Knicks oynuyor."

Hiçbirimiz onun basketbol takımları konusundaki boktan zevki hakkında yorum yapamadan imzasını attı.

Basın açıklamamızın Pazartesi sabahı saat sekizde yayına girmesinden itibaren Akademi'nin yemekhanesindeki öğrenci telefonlarının yanmaya başlaması sadece altmış saniye sürdü.

Teker teker ekranlarına baktılar, sonra gözleri büyüdü, çeneleri düştü ve dikkatli bakışları, çocuklarla benim Mari ve diğer arkadaşlarımızla oturduğumuz masamıza çarptı.

Kahvaltı, Holywell'deki bir başka heyecan verici haftanın başlangıcı gibiydi.

"Ah, bakıyorum haberler çıkmış," dedi Mari hafifçe. Kendi telefonunu eline aldı ve kaydırmaya başladı. "Bakalım Knight'taki büyük beyinler bu son küçük olay için ne bulmuşlar, değil mi?"

Mari kanlı ayrıntılardan haberdardı ve görünüşe göre dün öğleden sonra Frankie'yi "boktan kız kardeşinin ölümüyle ilgili garip duygularından" uzaklaştırmak için yine kaplıcaya götürmüştü. Zach, Frankie'nin geleneksel anlamda duyguları olmadığına dair onu ikna etmeye çalışmış ama Mari onu neden bahsettiğini bilmiyormuş gibi elinin tersiyle itmişti.

"Andrea Ferrero kalp krizi mi geçirdi?" Hannah Langford masanın üzerinden bize doğru şüpheli bir bakış fırlatarak sordu.

Zach omuz silkerek "Stres," diye cevap verdi. "Jolie Knight mezardan döndüğünden beri işler onun için pek de iyi gitmiyordu."

"Hı-hı," dedi Hannah yavaşça. Kurnaz zümrüt bakışları masanın etrafında dolaşarak diğerlerine -John Tyler, Devin, Raiford ve Tier Two ailesinin butik fitness imparatorluğunun çoğunluğu artık Noah'ın Knight'taki koluna ait olan arkadaşı Nick Ruiz'e- baktı. Hiçbiri tabaklarından başını kaldırıp başka soru sormakla ilgilenmedi. Hannah'nın bakışları Zach'e döndü. "O zaman başın sağ olsun Ferrero."

"Minnettarım ama gerekli değil, Langford."

Mari eğlenerek mırıldandı. "'Ferrero Ailesi'nin yeni reisi Zachary Ferrero şu anda gizlilik talep ediyor. Bayan Ferrero için sadece arkadaşları ve akrabalarıyla sınırlı olacak *kapalı* bir tören düzenlenecektir. Que listos, dostlarım."

Salondaki konuşmalar normal seviyesine doğru yoğunlaşmaya başladı. Zach'e yöneltilen şok olmuş, acıyan bakışlar ile bana yöneltilen dehşet dolu bakışların eşit karışımından, öğrenci topluluğunun hikayeye inanıp inanmama ya da sonunda kaltağı öldürdüğümü düşünüp düşünmeme konusunda neredeyse eşit bir şekilde bölündüğü

Yüzümden gülümsemeyi eksik etmedim; kalbimin üç parçasını da geri kazandığım şu günlerde bu bana çok daha kolay geliyordu. Sınıf arkadaşlarım benim katil eğilimlerim hakkında istedikleri kadar spekülasyon yapabilirlerdi.

Bu düşünce beni kıkırdattı ve Harper, Chad ve onların azalan arkadaş grubuna bakmak için yolun karşısındaki masaya döndüm, gülümsememe bir psikopat dokunuşunun karışmasına izin verdim. Chad öfkeyle birine mesaj atıyor, kare çenesi sinirli bir şekilde gıcırıyor, Harper ise bana doğru küçümsemek için elinden geleni yapıyordu.

Ama iyileşmekte olan bileği yumuşak bir atele sarılmış olan elinin titremesini engelleyemedi.

Bu doğru, Jansen. Etrafta dolaş ve . Tekrar.

"Anlıyorum Angel," dedi Bennett, alaycı tonu ciddiden çok eğlendiriciydi. "Koyunlara deli deli bakmayı bırak. Eğer hâlâ seninle uğraşmamaları gerektiğini bilmiyorlarsa, o zaman hak ettiklerini bulacaklar."

Sesi yol boyunca duyulacak kadar yüksekti ve Harper'ın sevgilisi tarafından "koyun" olarak adlandırılmasından duyduğu skandal soluk, düşmanımı alt ettikten ve iki seksi erkek arkadaşım tarafından sevgiyle ikiye katlandıktan sonra zaten mükemmel olan ruh halimin üstündeki kirazdı.

"Konuyu değiştirelim," diye duyurdu Zach. "Yaşadığımız onca şeyin dikkatimizi birkaç önemli doğum gününe yaklaştığımız gerçeğinden uzaklaştırmasına izin gerektiğini düşünüyorum."

Masanın karşısından Noah'nın mavi gözlü bakışlarını yakaladım ve bir zamanlar bana çok acı verdikleri için boğmaya çalışmak yerine şimdi kollarımı açarak karşıladığım anılar tüm bedenimi ısıttı. "Hey, doğum günü ikizim" diye fısıldarken kulaktan kulağa gülümsedim.

"Hey sen, doğum günü ikizi," diye cevap verdi, kendi güneşli gülümsemesi tüm odayı aydınlatıyordu. "Eski günlerin hatırına ortak bir parti yapmak ister misin?"

Noah'ın doğum günü 31 Mart'tı; benimki ise 1 Nisan - sırasıyla önümüzdeki Cuma ve Cumartesi. Biz büyürken, bazen ebeveynlerimiz -ya da dadılarımız- işi bölüşür ve bize tek bir doğum günü partisi düzenlerdi.

Spot ışıklarını paylaşmaktan hiç rahatsız olmamıştım ve Noah da olmamıştı - temayı seçmekte ısrar ettiğimde bile.

Bana hep izin verirdi.

"Ancak sen yine Kristoff kılığına girersen ben de Elsa olabilirim," diye karşılık verdim ona takılarak.

Sırıışı daha da büyüdü ama aniden duyguya kapıldığını gördüm. Gözlüklerinin altından buğulu gözlerini sildi. "Birlikte verdiğimiz son parti. Tanrım, o yıl bize *Karlar* Ülkesi'ni defalarca izletmiştin."

Bennett bana öyle sıcak ve sevgi dolu bir gülümseme verdi ki, ben bile gözyaşlarımı geri kırmak zorunda kaldım. Zach, Noah'nın omzuna vurarak ikimize de heyecanlı bir sırıtış verdi. "Mükemmel. Sanırım bu hafta sonuna kadar küçük bir şeyler hazırlayabiliriz. Mari?"

Heyecanla titredi. "Evet, hiç sorun değil. Sanırım bütçe bir sorun değil?"

Kaşlarımı çattım. "Yani, hayır, ama büyük bir şey yapmanıza gerek yok."

Masadaki herkes komik bir fıkra anlatmışım gibi güldü. "Çok uzun zamandır Güney Yakası'nda yaşıyorsun, kızım," dedi Mari. "Sen bu şehirdeki en zengin insansın! Neyse ki Max nasıl daha büyük hayaller kurulacağını biliyor. Ona çoktan mesaj attım ve bir yat önerdi."

"Ne?" *Max, bu da ne....*

"Burada kimin kullanabileceğimiz bir yatı var?" diye sordu masadakilere.

Noah'inki de dahil olmak üzere beş el kalktı.

"Gerçekten mi?" Ben sordum. "Bu *küçük* bir şey değil-"

"tek kelime daha çıkmasın, güzelim. Noah, benimlesin, değil mi?"

Mari'ye dönmeden önce bana gülümsemesi son derece kendini beğenmiş ve biraz da yaramazcaydı. "Seninleyim, Mari. Bize bir doğum günü teknesi temin edeceğim."

ONİKİ DÖRTLÜ ŞAFT

NOAH

"M Arcus, Salı sabahı olması ve yarım saat sonra dersim olması umurumda değil. Ferrari'mi kuleye çekip seni o sinir bozucu yumruklanabilir

Her küçük şey için beni aramaktan ve bunun için adamımız yokmuş gibi davranmaktan vazgeçmezseniz yüzleşin. Rocky'yi rahatsız etme, Tanrı aşkına."

Zach'in tiradı karşısında eğlenen gülümsememi bastırdım. Bütün bir Aile imparatorluğunu üstlenmenin stresini ilk elden biliyordum ama Jolie kalbimi ve Hargraves'in geri kalanını benim için çalmak üzere dönmeden önce yıllarca zemin hazırlamış ve küçük hamleler yapmıştım. Zach her şeyi kırk sekiz saat önce kucağına bırakmıştı ve görünüşe göre Marcus, Ferrero Ailesi'nin yeni reisi tarafından alınması gereken tüm *önemli* kararlar konusunda onun tüylerini diken diken etmekten zevk alıyordu.

Zach telefonunu sinirli bir parmak hareketiyle kapattıktan sonra deri koltuğumuza uzanmış, tembel tembel kendi mesajlarım arasında gezinirken bana baktı. "Bunun komik olduğunu düşünmene sevindim," diye homurdandı tabletini çantasına sokarken. Görünüşe bakılırsa eğlendiğimi saklamamıştım. "Aileyi yönetmek senin için çok kolay."

Omuz silktim. "Boktan insanları temizle ve iyi olanları tut. Çoğunlukla kendi kendine çalışır. Zaten elemen gereken sadece tortular var. Kızımız geri kalanını senin için çoktan halletti."

"Doğru," dedi hüzünlü bir sırtışıla, şüphesiz intikam meleğimizi düşünüyordu. "O en iyisidir."

Bennett odaya girdi, kahverengi saçları mükemmel bir şekilde taranmıştı ve takım elbisesi her zamanki gibi mükemmel bir şekilde ütülenmişti. "Öyle," diye onayladı. "Ve eğer onu tam bir kahvaltı için zamanında yatakhaneinden almak üzere aşağıya inmezsek taşaklarımızı yiyecek."

Cebinden yüksek sesli bir vızıltı geldi ve çenesi gerildi. "Kaç tane bu?" diye sordum.

"On bir," diye cevap verdi ters bir şekilde, açıkça aklının sonuna gelmişti. "Ve o kaltak Elise'den beş, sanki bir şekilde onun çağrısını kabul edeceğimi ama kendisinininkini kabul etmeyeceğimi düşünmüş gibi."

Zach yanımdaki kanepeye çöktü, başını yastığa yasladı ve kaşlarını çatarak mırıldandı, "Hadi şu yakıcı merakını tatmin edelim. Sonra oturup kendi duvarındaki yazılar hakkında düşünebilir."

Bennett'e başımı salladım. ". Hazır mısın?"

Öfkelendi. "Lanet olası babamdan korkmuyorum. Sadece artık onunla hiçbir konuda konuşmak istemiyorum, asla." Telefonu tekrar elinde titremeye başladı ve gözlerini yurt oturma odamızın tonozlu tavanına çevirdi. "Peki," diye homurdandı ve başparmağını öfkeyle kaydırarak telefona cevap verdi.

"Bennett Spencer!" diye bağırdı James Spencer'ın sesi telefonun hoparlöründen.

Bennett sıkılarak, "Baba," dedi.

"Sen ve o küçük *kaltak* ne sanıyorsunuz bilmiyorum. Andrea Ferrero, Şövalye fahişenin lanet *olası* galasında görüldüğü gece kalp krizinden ölmedi!"

"İlginç bir tesadüf, değil mi baba? Taziyelerinizi iletmemi isterseniz Zach burada."

"Siz *çocuklar* öylece Dört Aile'nin liderlerini öldürmeye devam edemezsiniz!" diye kustu.

"Korktun mu baba?" Bennett yumuşak bir sesle sordu, dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi.

"Bu bir *tehdit* mi evlat?" James tükürdü.

"Bu bir söz, Baba. Bana Ailemizi korumak için *her şeyi* yapmamız gerektiğini öğreten sendin, diğer Ailelerin üyelerinin öldürülmesi de buna dahil."

"*Bennett*-"

"Ve Jolie Knight benim Ailemin merkezidir, Baba. Artık seni içermiyor ve eğer Ailem için bir tehdit *oluşturuyorsan* seni yönetim kurulundan çıkaracağım. Beni aramayı kes."

Telefonu kapattı. Zach ve ben, omurgasını dikleştirmeden ve sakinleştirici bir nefesle omuzlarını yuvarlamadan önce onu dikkatle takım elbise ceketinin cebine sokmasını dikkatle izledik. Sonra bize baktı, yüzünde rahatlamış, neredeyse sakin bir ifade vardı. "Siz ikiniz Angel'a doğum günü için ne alacaksınız? Onun doğum taşı elmas ve ben de Alastia'nın küçük bir parçasını kolye olarak ona vermeyi düşünüyorum."

Yüzüme yayılan kocaman sırıtışa engel olamadım. Bennett sonunda babasını memnun etmek için duyduğu içsel ihtiyaçtan kurtulmuştu ve onunla gurur duyuyordum.

Birkaç günlüğüne tekrar üniversite öğrencisi olabildik.

Şu anda Dört Aileden üçünü yöneten ve ödevlerimizden çok geride kalan üniversite öğrencileri.

Zach, Ferrero'nun büyük bölümünü Knight'ta zaten sahip olduğumuz yetenekli ellere devretmeyi başardı ve Frankie'nin hala elinde tutmak istediği işlere bağlı en tatsız insanları kovmasına yardım ettikten sonra, her şey yolunda gitmeye başladı. Zach, Rocky ile Euphoria Club'ın güvenliğini denetlemesi için bile konuştu ve o da derhal en kaypak müşterileri listeden çıkardı ve yeni fedailer seçti.

Andrea'nın ölüm haberini aldıktan sonra babam beni iki kez aramaya çalıştı ve Bennett'in aksine, bu olaydaki rolümüz hakkında ona ipucu verme ihtiyacı hissetmedim. Hala Tayland'daydı ve Silver hafta ortasında bana bir not bırakarak aslında *annemi* aradığını ve ondan borç istediğini bildirdi.

Hiç şüphesiz yüzüne güldü ve ardından tüm imparatorluğunu oğluna ve Jolie Knight'a kaptırdığı için ona bağırdı.

Jojo'muz çoğunlukla memnun görünüyordu. Derslere, ev ödevlerine ve ekip çalışmasına geri dönmek ona her zaman iyi , tıpkı belirli bir gecede yatağına girecek kadar şanslı ve ertesi sabah Mari'nin "çığlık çığlığa seks sesleri" konusundaki kızgınlığına maruz kalacak kadar cesur olanımız tarafından iyice becerilmek gibi. Ama haftanın sonu yaklaştıkça, doğum günü partimiz için heyecanın, Spencer'ı dek sakat bırakma konusunda hâlâ bir ilerleme kaydedememiş olmamızdan duyduğu hayal kırıklığına bulaştığını söyleyebilirdim.

Bennett de bu konuda huysuzlanmaya başlamıştı ama biz onun saçmalıklarına alışmıştık.

Bankalar, hedge fonlar, özel sermaye ve risk sermayesi gruplarından oluşan beyaz yakalı holding güçlü kalmayı, çeşitlenmeyi ve Şehir siyasetinden yalıtılmış ve Jolie Knight'tan ne kadar korkmaları gerektiğinin hala farkında olmayan dışarıdan para getirmeyi başardı.

Silver, Zepp, Marcus ve tüm ekipleri James Spencer için güzel bir paket hazırlamışlardı, ancak bunu teslim etmenin bir yolunu bulmamız gerekiyordu.

Ama şimdi Cumartesi gecesiydi ve hepimiz okul ödevlerimizi, işlerimizi ve hain planlarımızı bir kenara bırakıp benim yirminci, Jojo'nun on dokuzuncu doğum günlerinde biraz eğlenecektik.

"Bu *küçük* bir şey değil!" Jolie, Akademi'nin kayıkhanesinin rıhtımında park halinde duran üç yüz metrelik, üç katlı süperyatı çılgınca işaret ederken üçümüze de havladı.

"Ne demek istiyorsun, tatlım?" Onu iç içe geçmiş ellerimizden tutup rıhtım boyunca sürüklerken masumca sordum. "Contessa'yı sevmiyor musun? O her zaman babamın favorisiydi."

"Bunu dördüncü sınıfta bir kez tatile götürmemiş miydik?" Zach, Bennett ile birlikte arkamızdan gelirken sordu.

Kıkırdadım. "Hayır, o Gümüş Aslan'dı. Babam en sevdiği yatını sadece metresleri için kullanırdı ve biz o gezilere davet edilmezdik."

Jojo, Contessa'nın tüm genişliğini görebilmek için boynunu bükerek, "Çok hoş," diye mırıldandı. "Doğum günü partimizi Peter'in sikik teknesinde yapacağımız için çok heyecanlıyım, Noah."

"İyice dezenfekte ettirdim," diye cevap verdim, sonra biraz daha ısırarak, "Rahatla ve benim için gecenin tadını çıkar, lütfen tatlı kız," dedim.

Küçük bir inilti çıkardı ve yanıma doğru gevşedi, bu da Zach'in bilerek kıs kıs gülmesine ve Bennett'in alay etmesine neden oldu.

"Ahoy, mateys!"

Dikkatimiz Contessa'nın girişindeki biniş merdiveninin tepesine çekildi; burada binmek için bekleyen öğrenciler, bu gece Gölgeler ya da Şövalye İnfazcı ekibinin bazı genç üyelerinden oluşan güvenliğimizden geçerken bir sıra oluşturmıştu.

Max bize heyecanla el salladı ve ben de gözlerimi ona doğru çevirdim. "Ne giyiyor lan bu?"

Pislik herifin üzerinde denizci kıyafetine benzeyen bir şey vardı; minicik bir şort, lacivert bir fular ve gülünç beyaz bir şapkayla tamamlanmıştı. Ayrıca vücuduna birkaç tabanca bağlamıştı ve parmaklarının arasında bir bıçak döndürüyordu.

Jojo ona el sallamadan önce bana dirsek attı. "Çok denizci işi, Noah. Sen ve Zach bana bu şey için *bikini* giydirmeye çalıştınız."

Bakmıştık. Bahar gecesi havası her zamankinden daha sıcaktı ve bütün gece o sıkı vücuda bakmak istedik, ama Jojo bize gözlerini devirdi, sonra Bennett yine de büyük sahiplenici ayağını indirdi.

Uzun bacaklarını gösteren küçük kot şortu ve sıkı karnının üst kısmını ortaya çıkaran kırpılmış tişörtüyle uzlaştı. Üçümüz de tasarımcı kotları ve elbise gömlekleri ya da adınız Zach Ferrero ise çok dar beyaz bir V yaka giymiştik.

Ayakkabılarımızı rıhtım boyunca zaten orada terk edilmiş düzinelerce diğeriyle birlikte bıraktık ve hepimiz ana güverteye tırmanmadan önce bizi gemiye binme sırasından geçirdim - tabii ki bu *benim* lanet teknem olduğu için -.

Max bana sırtıttı ve sanki iyi arkadaşmışız gibi omzuma vurdu çünkü artık öyleydik. "Bu şey *hasta*, Nigel. Martinez beni gezdirdi bile. Bunu mezuniyet partim için kullanabilirsem harika olur. Bruce kesinlikle Kayıkhane'ye park etmemize izin verir."

Jojo ona sevgiyle gülümseyerek sarıldı ve "Ne istersen Maxy," diye mırıldandı. Omzunun üzerinden bana bir bakış fırlattı. "Değil mi, Noah?"

Zach homurdandı ve ben de ona en çekici gülümsememle karşılık verdim. "Elbette, tatlım."

Max Gümüş Aslan'ı alabilir.

Jojo geniş güverteye bakarken, "Martinez'i bu saçma parti için yatın kaptanlığını yapmaya ikna ettiğinize inanamıyorum," dedi. Güverte şimdiden sınıf arkadaşlarımızla dolmuştu, çeşitli masalara ve uzanma alanlarına yayılırken ellerinde içkiler . Davetiyeler konusunda diplomatik davranmış, yatın kapasitesi dolana kadar ilk gelenin alacağı şekilde tüm öğrenci grubuna açmıştık.

"Bu konuda çok heyecanlı," diye cevap verdi Max. "Donanmadaydı ama bu bebeklerden birini denize indirmedikleri kesin. Herkes yükünü alır almaz nehirdeki küçük yolculuğumuza çıkacağız."

Bennett Max'e baktı. "Annem senin ailenle mi?"

Max sırtıttı. "Rahatla, Koca Adam. Babam bu gece hanımlar için yemek yapıyor."

Bennett bunun üzerine memnuniyetle gülümsedi ve Jojo'nun onun dingin yüzüne bakarken ağzı kurumuş gibi sertçe yutkunduğunu yakaladım. "Daha önce bir erkeğin onun için yemek pişirdiğinden şüpheliyim. Bu gerçekten çok hoş."

Öyleydi. O üçü hepimizin sahip olduğu tek ebeveynlerdi ve onların güvende ve mutlu olmalarına seviniyordum.

Dirseğimi doğum günü ikizime uzattım. "Gidelim mi? Mari ön tarafta bizim için küçük bir VIP alanı ayırdı."

Baş tarafa doğru ilerledik, ancak DJ'in çoktan hazır bulunduğu büyük balo salonundan geçmeden önce

ve Zach'in kendisine üç şişe pahalı şampanya ısmarladığı yatın barı.

Geminin baş tarafındaki güneşlenme güvertesi kalabalıktı ama en büyük beyaz kanepeler kapatılmıştı. Mari ve Hannah Langford ortada oturmuş şampanya içiyor ve kıkırdıyorlardı. Max kendini Mari'nin yanındaki mindere attı ve Bennett ile Zach bu güvertede bulunan ek bara doğru yöneldiler.

"Nihayet!" Mari oturmamızı işaret ederek bağırdı. "Chica! Ne düşünüyorsun? Erkek arkadaşlarının çok eğlenceli oyuncakları var."

Jojo içten bir gülümsemeyle, "Bu harika Mari," diyerek beni kanepede yanına oturttu. "Bunu bir araya getirdiğin için teşekkür ederim." Dönüp o büyüleyici akuamarinlerle bana baktı, şimdi bana olan sevgisiyle o kadar yumuşaktı ki, bize ilk ne kadar keskin ve soğuk olduklarıyla tam bir tezat oluştuyordu. "Ve teşekkür ederim, doğum günü ikizim."

"Seni seviyorum tatlım," diye mırıldandım ve hızla hararetlelen bir öpücük çaldım. Küçük inlemelerini elime tutuşturulmuş bir kadeh şampanyaymış gibi yudumladım ve bunun şimdiye kadar yaşadığım en güzel doğum günü olduğunu düşündüm.

"Hey, siz ikiniz," diye bağırdı Max kanepenin diğer tarafından. "Birbirinize saldıracaksanız güvertenin altındaki odalardan birine gidin. Bu benim *kız kardeşim*, Neal."

Jojo'nun dudaklarına karşı inledim ve o çekilip kolumun altına girmeden önce benimkine karşı gülümsediğini hissettim. Bu beni rahatlattı ve gerçek şampanyamı yudumlamak ve nehrin camsı siyah yüzeyinde bana yansıyan Şehir ışıklarının ve berrak gece yıldızlarının manzarasını seyretmek için bir an ayırdım.

Huzur dolu birkaç dakikanın ardından Jojo kolumun altında kaskatı kesildi. "Ne oldu, tatlım?"

Barın olduğu yöne doğru kaşlarını çatarken gözleri tehlikeli bir şekilde kısılmıştı. Onun bakışlarını takip ederek Bennett'in Robicheaux ikizleriyle sohbet ettiği yere , Zach ise elleri içkilerle dolu olarak bu tarafa doğru dönmüştü. Tanıdık olmayan bir kız - aslında mor bir bikini giymişti- onun arkasından süzüldü ve yüzünde çok kararlı bir ifade vardı.

"Kim bu kaltak?" Jojo hafif ve rahat ses tonuyla kimseyi kandırmadan sordu.

Hannah'nın şeytani sırtışı durumu iyileştirmede. "Sanırım bu Robicheaux ikizlerinin kuzenlerinden biri. Kesinlikle buralı değil, sadece ziyarete gelmiş, boğazına bıçak yemesine iki saniye kaldığının farkında değil."

"Onu cesaretlendirme, Langford," diye uyardım, sonra Max'e ters ters bakmak zorunda kaldım çünkü hoppa gülümsemesi de yardımcı olmuyordu.

Zach yanımıza geldi, tembel sırtışı yaklaşan tehlikeden habersiz olduğunu gösteriyordu ve Jojo'ya göz kırparak içkilerini masaya boşalttı.

"Merhaba," diye mırıldandı bikinili kız Zach'in yanına ulaştığında ve bir elini onun pazusuna doğru kaydırıldı. "Ben Nikki ve seninle konuşmadan bir saniye daha geçmesine izin veremezdim. Sen gördüğüm en ateşli erkeksin ve seni tanımayı çok isterim. Hepinizi," diye ekledi, ona yukarıdan aşağıya bakarken dudaklarını yaladı.

Zach'in kadınları kendine bağlama konusunda bir uzman olduğu kesindi ama o bile Nikki'nin pençelerini kolundan usulca çekmeden önce yüzünde beliren telaşa engel olamadı. Ferrero Varisi'nin ukala sırtışını takınırken, "Gururum okşandı," diye cevap verdi. "Ama şu anda yeni arkadaşlar aramıyorum."

Jojo'nun sırtını okşadım, o da bunu beni çok korkutan soğukkanlı bir tarafsızlıkla izledi.

Nikki sadece biraz daha yaklaştı, kirpiklerini kırıştırdı ve oldukça büyük göğüslerini ona doğru salladı. "Ama ben *arkadaş* olalım demiyordum bebeğim. İstedğin her şey olabilirim."

Jolie boğazını temizledi. "Odayı oku Nikki. Zach siktirip istiyor."

Nefes nefese kaldı ve skandal dolu bakışlarını Jojo'nun gergin ama sakin ve hâlâ yanıma sokulmuş bir şekilde oturduğu yere çevirdi. "Kimse sana sormadı, sürtük," diye alay etti.

Max bir kahkaha atarak, "Siktir," dedi.

"Uh-oh," diye mırıldandı Mari aynı anda.

Ama Jojo ona gülümsemekle yetindi. "Muhtemelen bana sormalısın, Nikki.

Ellediğin kişi benim erkek arkadaşım."

Alaycı bir kahkaha attı. "Tabii ki öyle. Seni oturduğun sarışın fıstıkla öpüşürken gördüm. Ama devam et."

Zach'e her an müdahale etmesini isteyen bir bakış attım ama o kollarını tembelce göğsünde kavuşturmuş, gözleri Wimbledon'daki final maçındaymış gibi iki kadın arasında gidip geliyordu.

Jojo ayağa kalkıp şortunu düzeltmeden önce içkisini sakince önümüzdeki alçak masaya bıraktı.

"Tatlım, mantıklı ol," dedim, ses tonumdaki uyarı açıktı.

Yanağıma tatlı bir öpücük kondurmadan önce bana masum bir gülümseme vermek için döndü, sonra sehpanın etrafından dolaşarak Zach'in Nikki'nin yanında durduğu yere geldi. Jojo, Zach'in kolları arasında erirken dudağı küçümsemeyle kıvrıldı.

Kızımıza gülümsedi, onu bırakmadan önce derin bir öpücüğe çekti ve yanımdaki kanepeye uzanmak için akıllıca arenadan çıktı.

Nikki gözlerini devirdi. "Şirin. İkisini de mi beceriyorsun? Aferin sana. Ama *Zach* kendini sadece *seninle* sınırlamak istemeyecektir. Ona daha iyi bir zaman göstereceğim ve bunu yaparken başka bir adamın dölüyle dolmayacağım."

"Kahretsin," diye mırıldandı Zach.

Ona ters ters baktım. "Oh, şimdi mi anlıyorsun?"

Jolie kediye andıran bir hızla hareket ederek Nikki'yi geriye doğru itti ve Nikki'yi kanepemizin hemen yanındaki teknenin kenarına sıkıştırdı. Ciyaklayarak arkasındaki küpeşteye tutundu ve Jojo elini Nikki'nin ince boynuna sarıp sıkarken ona tamamen küçümseyerek baktı.

Jojo sesini alçaltarak, "Dinle beni, seni kalın kafalı sürtük," dedi. "Zach Ferrero benim erkek arkadaşım. Sarışın seksi Noah Hargraves de benim erkek arkadaşım. Ve şuradaki iri adam da" -başını bardan çıkıp kaşlarını kaldırarak olanları izleyen Bennett'e doğru salladı- "Bennett Spencer. Onun benim için ne olduğunu tahmin etmek ister misin?"

"Sen," diye hırıldadı Nikki, "çılgın bir fahişesin."

Jojo dramatik bir iç çekişle, "Peki, sana söyleyeceğim," dedi. "Bennett benim de erkek arkadaşım. Bu üçü bana ait ve lanet olası zamanın geri *sadece* bana. Buralardan olmadığın ve az önce kime bulaşmaya çalıştığın hakkında en ufak bir fikrin olmadığı için seni görmezden geleceğim ama o sıska kışını çevirmeni ve gecenin geri kalanında gözlerini çocuklarımdan uzak tutmanı öneririm."

Nikki'nin yüzü kızgın bir kırmızıya bürünmüştü ve Jolie'nin onu tutmasına karşı mücadele etti ama savaşçı kraliçemizle boy ölçüşemezdi.

"Sen... kendini... kandırıyorsun," diye tükürdü. "Erkekler... onlar gibi... asla. *Paylaşmaya* razı olmazlar."

Jolie'nin gülümsemesi şeytaniydi. "Var ve varlar." Sonra komplocu bir tavırla fısıldar gibi eğildi. "Ve haklısın Nikki, beni döllerile doldurmaya *bayılıyorlar*. Bu bir yarışma ve kazanan her zaman ben oluyorum."

İçimde sıcak bir uyarılma hissettim ve Zach'le ikimiz de inledik. Max de öyle yaptı - farklı nedenlerle.

Hannah ıslık çalarak, "Lanet olsun, yakala onu, Knight," dedi.

Nikki çığlık atarak Jojo'ya doğru hamle yaptı. "Siktir git. Kim olduğunu sanıyorsun bilmiyorum ama sen kandırılmış, iğrenç bir *sürtüksün*."

"Bu *benim* partim, seni aptal amcık," dedi Jojo sert bir sesle. "Ve sen artık davetli listesinde değilsin."

Sonra Nikki'yi teknenin yan tarafından aşağıya, Obsidian'ın dalgalı sularına bıraktı.

Evet, yaşadığım en iyi doğum günüydü.

ŞAFTÖR TWENtY-EIVE

JOLIE

I Nehirde güneye doğru yol alırken Contessa'nın küpeştesine yaslanmıştım. Ilık esinti at kuyruğumdan çözülen saç tellerimi gıdıklıyordu ve ben memnun bir iç çekişle

Bakışlarım Olde Town'ın yumuşak sarı sokak lambalarına ve Bruce'un Kayıkhanesi olan devasa kütük kulübe yapısına takıldı.

Noah birkaç metre ötedeki barda iyi dilekte bulunanlarla eğlenirken, Zach tembel bir prens gibi kanepeye uzanmış, Mari ve John Tyler'la keyifli bir şekilde sohbet ediyordu. Max bir grup kızın ilgisini çekmişti ve yakınlarda eğleniyordu, keskin siyah gözleri uzun süredir devam eden alışkanlıktan dolayı düzenli aralıklarla beni kontrol etmek için ortaya çıkıyordu.

Bennett yanımda durmuş, sırtını korkuluklara dayamış, burbonunu yudumluyor ve okulun ilk günü yemekhaneden hışımla çıktığımdan beri hep yaptığı gibi dikkatle beni izliyordu.

"Beni azarlayacak mısın, Bennett?" Alaycı bir gülümsemeyle ona bakarak sordum.

Yüzünü ciddi tutmaya çalıştı ama dudağının kenarı yukarı doğru kıvrıldı, "Bundan daha iyisini biliyorum, Angel. O kız hapse falan girmeden önce tüm güven fonunun silinip gitmesi yerine nehirde banyo yaptığı için şanslı."

Çok doğru. Zavallı Nikki'nin iskeleye kadar sadece üç metre yüzmesi gerekmişti; çılgılığını duyar duymaz tekmeden talihsiz kuzeni Hans onu sudan çıkarmış ve kızgın bir şekilde soyunma odalarına sürüklemişti. Hatcher

Kuzeninın kaba davranışı için benden bolca özür dilemek için koşarak yanıma geldi, sonra da yatın büyük balo salonundaki dans pistinde bir yerlerde tekrar eğlenmeye başladı. Çıplak ayaklarımın altında müziğin güvertede çıkardığı gümbürtüyü hissedebiliyordum.

"Mmm," diye cevap verdim, tekrar suya dönerek. "Zach'e dokundu, Bennett. Ve bana birkaç kez sürtük dedi, gerçi bana sürtük diyen herkesi bu yattan atsaydım sanırım sınıf arkadaşlarımızın yarısı şu anda nehirde olurdu."

Kıkırdadı, alçak sesle ve seksi bir şekilde. "Gereksizdi Angel, ama aynı zamanda çok da ateşliydi. Zach az önce Noah ve bana mesaj atarak hâlâ ereksiyon halinde olduğunu bildirdi."

. Oğullarım çok azgındı. "Joanna Miller zengin bir kızı tekmeden atsaydı, onu okuldan ."

"Muhtemelen, ama yine de ateşli olduğunu düşünürdüm."

Arkama geçti, sonra sıcak elleri enseme değmeden önce köprücük kemiğime ağır ve soğuk bir şeyin yerleştiğini hissettim. Kulağımın arkasına bir öpücük kondurmak için eğildi. "Mutlu yıllar, Angel."

Bakmak için kolyeyi parmağımla kaldırdığımda, bir asma oluşturmak için birbirine örülmüş minik kiraz çiçeklerinden oluşan bir zincirle karşılaştım; her bir çiçeğin üzerinde pembe altınla işlenmiş büyük yuvarlak bir pırlanta vardı.

"Bennett Spencer!" Nefes nefese kaldım. "Sen yapmadın. Bu yüz binlerce dolara mal olmuş olmalı."

Kendini beğenmiş bir sırıtışı vardı. "Sen bundan çok daha fazlasına Angel, ama hediyen için yedi haneli rakamlara çıkarsam ortalığı ayağa kaldıracağını biliyordum."

"Çatı katına zaten çok para harcadın, seni gülünç adam. Ve sana geri ödememe izin vermedin."

Beni döndürerek yüzünü ona çevirdi ve parmaklıklara sıkıştırdı. "Bana borcunu her gün ödüyorsun Angel," diye homurdandı. "Bana geri dönerek. Benim olarak. Ve ben sadece sana layık olmak istiyorum."

Yüzünü kavradım ve onu aç bir şevkle karşılık verdiği şiddetli bir öpücüğe çektim. "Elbette bana layıksın," diye mırıldandım dudaklarına karşı. "Seni seviyorum. Sen benim bir parçamsın Bennett. Bunu aşmıştık."

Gülümsedi, o kadar özgür ve mutluydu ki kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve beni tekrar öperken tüm bedenimi onunkine bastırdım.

"Ahem." Bennett'in arkasından Mari'nin sesi duyuldu. "Bunu güvertenin altında, siz dördünüzün ayırdığı ve bu gemideki sapkınlar sürüsü tarafından henüz kirletilmemiş olan odaya götürün derdim ama doğum günü kızıyla *hiç* vaktim olmadı. Onu bana ver, Spencer."

Homurdandı, beni daha sıkı sıktı ve dilimi onunkiyle hafifçe okşamaya devam etti ve ben de onun içinde eridim ve arkadaşlık adına kendimi kurtarmadan önce birkaç keyifli saniye daha onunla bütünleştim.

"Kusura bakma kızım," dedim Mari'ye. "Taze içecekler alıp keşfe çıkmak ister misin?"

Elimi tutmak için ilerledi, geniş paçalı, lacivert tulumu hafif esintide sallanıyordu. "Evet! En büyük, en düşünceli erkek arkadaşına hoşça kal de."

Bennett oflayıp puflayarak gözlerini devirdi ama Mari beni sürükleyerek götürmeden önce başımın tepesine bir öpücük daha kondurdu. "İyi eğlenceler, Angel."

Yirmi dakika sonra, elimde zencefil ve rom kokan gazlı bir şey vardı ve nihayet coşkulu kalabalığın beni bir akıntı gibi kapana kısırdığı dans pistinden kaçmayı başarmıştım.

Max'i seksi barmenin ilgisinin tadını çıkarması için ana barda bırakmıştım ve Mari ile şimdi yatın arka tarafındaki çok daha sessiz olan kış güvertede dolaşıyorduk. Birkaç alçak minderli oturma alanı vardı ama barlardan çok uzak olduğu için görünüşe göre kimse burada takılmak istemiyordu.

"Yükünü boşaltmak ister misin?" Mari alaycı bir sırıtışla bana sordu. "Boynundaki tüm o elmasları taşımak çok yorucu olmalı."

"Gerçekten de öyle," diye yakınlıkla bir minderin üzerine çöktüm. "Düşmanlarımı yok etmek ve üç seksi erkeği memnun etmek gibi. Çok yorgunum Mari."

"Biliyorum, chica. Katlanmamız gereken mücadeleler."

Biz Güldü, ama önce ya da . Biz olabilir yapmak kendimizi rahat hissederken, kulağıma bir boğuşma sesi geldi.

Çıplak ayaklarımla fırladım ve küçük, boş bir salona açılan yakındaki sürgülü kapıyı ittim.

Girişin hemen içindeki dar bir merdivenin dibindeki kapalı kapıdan bir çığlık duyuldu.

"Benimle kavga etmeyi bırak, seni kızıl saçlı sürtük." "Siktir git! Bırak beni!"

Damarlarıma bir panik dalgası yayıldı. Bu seslerin ikisini de tanıyordum.

Aceleyle merdivenlerden indim ve kapıyı sertçe çekince kilitli olduğunu gördüm.

"Bu... Chad mi? Ve *Hannah* mı?" Mari dehşete düşmüş bir fısıltıyla sordu. "Ne yapacağız?"

Mari'nin bu şey için güvenilir siyah çantam yerine takmamda ısrar ettiği küçük tasarımcı sırt çantasına başımı salladım. "Kilit açma kitimi getirebilir misin?"

Arkamdan atladı ve aceleyle çantanın fermuarını açtı, bu sırada kapının arkasından daha fazla homurtu ve çığlık sesi geliyordu.

Chad'in sert sesi tekrar duyuldu. "Eğer uslu durursan, bunu senin için çok iyi hale getirebilirim. Şövalye orospusu her şeyi mahvetmeden önce bana vaat edilenin tadına bakmak istiyorum!"

"Kahretsin, kahretsin," diye fısıldadım gergi anahtarımı kilide .

"Bizim hiçbir zaman gerçek bir evlilik sözleşmemiz olmadı, Chad!" Hannah çığlık attı; sesinin kızgın ve genel olarak zarar görmemiş olduğunu duyunca rahatlardım. "Aklını kaçırmışsın sen!"

"Onu alıp kaçacağım," diye fısıldadı Mari. "Seni burada bırakmak istemiyorum ama bana yapmamı söyleyeceğin şeyin bu olduğunu da biliyorum."

Tırnıgımı anahtarın üzerindeki kilide sokarken başımı salladım ve pimlerin yakalandığını hissedene kadar kıpırdattım. "Git çocukları ya da Max'i getir. Ben iyi olacağım."

Kilidi çevirdim ve hiç düşünmeden odaya daldım.

Chad, Hannah'yı odadaki küçük yatağa hapsetmişti; dar alan ve seyrek mobilyalar buranın mürettebat için tasarlanmış bir yatak odası olduğunu gösteriyordu. Hannah altında yiğitçe çırpınırken Chad iri bedenini onun üzerine atmıştı. Safir mavisii elbisesinin askısı yırtılmıştı ve dudağı patlamış gibi görünüyordu ama neyse ki hâlâ giyinikti ve tükürükler saçıyordu.

"Kahretsin!" Ben ona doğru uçarken Chad havladı.

Omzumu onun iri bağıracağına çarparak onu Hannah'dan uzaklaştırdım ve Chad öfkeyle böğürürken ikimiz de yere yuvarlandık.

"Hannah, defol git buradan!" Bağırdım. "Mari'yle git!"

Hannah yataktan fırladı ve Mari'nin beklediği kapıya doğru tökezledi. Hannah, "Onu öylece onunla bırakamayız!" diye bağırıldı.

Chad beni üzerinden attı ve ben de ayağa yuvarlanarak onun saldırısına hazırlandım.

Mari başını iki yana salladı ve iri gözlü Hannah'nın elini tutarak kapıdan dışarı fırladılar.

Chad ayağa kalkarken, "Bunlar Güney Yakası'nın süprüntüleri değil mi, eğlencemi bir kez daha mahvetmeye geldiler," diye söylendi. Kalın boynunu kırdı ve boncuk gözleri beni hoşlanmadığım bir açlıkla içine çekerken omuzlarını yuvarladı. "Zamanlaman çok uygunsuz çünkü Langford takım değiştirmeden önce bana *vaat* edilen malların tadına bakmayı dört gözle bekliyordum. Ama bu gece bir noktada biraz sohbet etmeyi planlamıştım. Şimdi de olabilir."

Telefonunu aptal haki şortunun cebinden çıkardı ve şimdi kendini beğenmiş bir ifadeyle kaydırmaya başladı. Geniş vücudu kapıya giden yolumu kapatıyordu ama burada öylece durup onunla "sohbet" edeceğimi sanıyorsa gerçekten aptalın tekiydi.

"Doğum günü partimde tecavüzcü zorbalara izin vermiyorum Chaddy," dedim küçük bir adım atarak. "Yani bıçağımı bir yere saplamamı istemiyorsan

başka bir uzantıyla beni köprüye kadar takip edeceksin. Sanırım Kaptan Martinez dönüş yolculuğumuzda Sanayi Şehri'ni geçerken seni bırakmaktan mutluluk duyacaktır. Oradan koca kışını kaldırıp şehre geri dönebilirsin."

Güldü - çünkü aptal ve kibirliydi ve hâlâ bir kadını bir kez daha hafife alan lanet bir *adamdı*. "Boş ver onu. Biz burada kalacağız."

"Aptal mısın lan sen?" Tükürdüm. "Seninle başa çıkabileceğimi o kalın kafana hâlâ biliyorum ama üç ölümcül erkek arkadaşımın ve aynı derecede ölümcül erkek kardeşimin de bu teknede olduğunu unuttun mu? Bennett'in yüzüne ne yaptığını unutmadığını *biliyorum* Chad. Burnun tam olarak eski haline dönmedi, mi?"

"Kapa çeneni, seni pis fahişe!" diye bağırdı.

"Çekil," dedim.

"Siktir ."

Ona doğru atıldım. Çarpıştık ve sırtı yere değmeden önce beni üzerinden atmak zorunda kaldı, çünkü üstünlüğü ele geçirmemi istemiyordu - tıpkı yapacağını bildiğim gibi. Beni başının üzerinden fırlattı ve kapının dışındaki merdivene hafifçe indim. Yuvarlandı ve o beni takip etmek için çabalarken ben de merdivenlerden yukarı fırladım.

Küçük salonun merdivenlerinden çıkarken Chad hemen peşimdeydi. Küçük sırt çantamın kayışlarından tuttuğunu hissettim ve ona doğru döndüm. Yüzüme indirdiği etli yumruğu engelledim ve dizimi karnına batırdım. Sırt çantamı bıraktı ve ardından kulağımı kesen bir yumruk daha savurdu. Çok acımişti ama üzülecek vaktim yoktu çünkü Chad yine geliyordu, her ne sebeple olursa olsun beni bu odada tutmaya kararlıydı, ben ise yavaş ama emin adımlarla arka güvertenin kapısına doğru ilerliyordum ve hayatımdaki kana susamış adamlardan biri ya da hepsi yardım için ortaya çıkana kadar onu köprüye doğru kovalamak ya da onun beni oraya doğru kovalamasına izin vermek gibi belirsiz planlar yapıyordum.

Bu kez çarpışmamızın yükünü ben çektim, bizi yere düşürdü ve Chad'i yuvarladı. Takla attım, ayaklarımı aldım ve kapıya doğru son beş metreyi koşmaya hazırdım ki Chad'in eli bileğime dolandı ve beni geriye doğru sürükledi.

Her şey ürkütücü bir şekilde tanıdıktı ve ne yazık ki bu sefer elimde bıçağım yoktu. Chad elinin kazığa oturtulmasını önleyebilirdi ama çıplak ayağımın zar zor iyileşen burnuna saplanmasını önleyemezdi.

"Kahretsin!" diye bağırdı, geriye çekildi ve elini burnuna götürdü, kan hemen parmaklarının arasından sızmaya başladı.

Tekrar döndüm ve ayağa fırladım.

"Hayır, yapamazsın!" diye böğürdü, ayağa kalkmak için yalpaladı ve bu kadar geniş ve burnundan kan fışkıran biri için hâlâ şaşırtıcı derecede çevikti.

Kapıya doğru koştum.

, *Chaddy. Gel beni al.*

Bana tekrar çarptı ve arka güverteye çıktık, hala sessiz ve ıssızdı, sadece Chad'in homurtuları ve uzaktan gelen , bağırışlar ve gece havasını dolduran müziğin gümbürtüsü vardı.

Korkuluktan sekerek onu kendimden uzaklaştırdım ve tam dönüp kapıdan çıkarken devirdiğimiz koltuğa atlamak için kendimi hazırlamıştım ki donakaldım.

Hayal edilebilecek en küçük tabancanın namlusu, Harper onu titrek eliyle havada tutarken tam başıma doğrultulmuştu. Yata geniş ana kamarasını çevreleyen dar yürüme yolu boyunca, birkaç metre önümde, ulaşamayacağım bir yerde durana kadar süründü.

"Yeterince uzun sürdü, Jansen," diye tükürdü Chad. Ön kollarımı kabaca kavradı ve arkamdan çekerek beni yerimde kilitledi.

Fazla terlemeden kurtulabileceğimi bildiğim bir tutuştu ama Jansen'e ve o lanet silahın üzerindeki titreyen eline güvenmiyordum.

"Evet, işte şimdi buradayım," diye bağırdı Chad'e. "Yapmak zorundaydım

Buraya dönerken *görülmediğimden* eminim."

Bu sürtüğün partime gizlice silah sokmasına izin verdiğim için daha sonra güvenliğimle tartışacaktım ama o küçük şeyi sütyenine sakladığından şüpheleniyordum.

Bennett'in ya da bu gemideki herhangi bir erkeğin önünde bikiniyle dolaşma fırsatı.

"Acele et ve yap şu işi," diye tısladı Chad. "Bu işi edemeyiz."

Kulağa hoş gelmiyordu. Zihnim dönmeye ve ağzım çalışmaya başladı.

"Siz ikiniz gizli bir görevde misiniz?" Ben sordum. "Bunda senin çıkarın ne Jansen? O tetiği çekersen cinayetten içeri gireceğini , oldukça dikkat çekici bir şey olmalı."

Alay etti. "Hiçbir şey için batmayacağım. Bu Şehri hâlâ Spencer yönetiyor ve sen gittikten sonra benimle ilgilenilecek."

Ona acıyan bir bakış attım. "Beni bırakırsan Bennett'in senin nişanına geri döneceğini mi sanıyorsun?"

"Bağlayıcı bir sözleşmemiz var!" diye bağırdı, eli daha da titriyordu. "Eğer *ölürsen*, her şeyi eski haline getirebiliriz."

Chad kollarımı çekti ve omuzlarımda keskin bir acı hissettim. "Kapa çeneni, sürtük. Jansen, senin dikkatini dağıtmaya çalışıyor. *Yap şunu*."

"Bilmiyorum Chad," dedim gürleyen kalbimi sakinleştirmeye çalışarak. Harper'ı *çok* ama *çok* dikkatli izlemem gerekiyordu, yoksa gerçekten boku yerdim. "Bu onun kötü bileği ve eli oldukça sallantılı görünüyor. Kurşunu senin mi yoksa benim mi yiyeceğim yarı yarıya belli olur."

"Chad! onu!"

"Bunda senin çıkarın ne, Chad?" Devam ettim. "James Spencer'ın kendisinden bir *aferin* mi?"

"Lanet olası bir Varisliği dene," diye homurdandı arkamdan. "Hendrickson Dört Aile statüsüne yükseltildi. Şövalye Şehir'den tamamen silindi. Sen de ait olduğun yerde, nehrin dibinde. İsteyebileceğim her şey."

James Spencer, insanları beni öldürmeye ikna etmek için efsanevi Dört Aile'nin masasında bir koltuk sallamayı kesinlikle seviyordu.

Bundan çok sıkılmaya başlamıştım.

"Chad, gerekiyor!" Harper tersledi.

"ama Jansen, Tanrı aşkına!" Chad ona bağırarak karşılık verdi.

Parmağının seğirdiğini fark ettiğim anda -arkasındaki yürüyüş yolunda gürleyen ayak seslerinin duyulduğu anda- hareket ettim.

Bir kaya gibi yere düştüm, Chad kollarıma tutunmak için öne atılınca irkildim. Silah sesi duyuldu ve sağ omzuma dayanılmaz bir acı saplandı.

Ardından Zach'in panikle bağırması geldi. "Jojo!"

Kan her tarafıma sıçradı. Başımdan, boynumdan, sırtımdan aşağıya aktığını hissettim ve sert bir şekilde güverteye çarptım.

Harper çığlık attı. Bennett onu yere düşürdü, silahı tik zemine çarptı ve Noah silahı alıp emniyetini açtı, bana doğru koşmak için dönmeden önce cebine koydu.

Yuvarlandım ve yüzümü teknenin arka tarafına döndüm. Güçlü kollar etrafımı sararken, Chad'in geriye doğru tökezlemesini, etli ellerinin şimdi kendi boynuna kenetlenmesini hayranlıkla izledim. Harper'ın kurşunu oraya isabet etmişti ve kanamayı durdurmak için çaresizdi ya da küpeşteye çarpıp yan tarafa doğru takla atarken tıknaz formunun momentumunu durduramıyordu. Çığlık yok, sadece gürültülü bir sıçrama.

Ve sonra lanet Chad Hendrickson - en yüksek mertebeden pislik, aptal zorba ve onaylanmış cinsel avcı - gitti.

ALTILI ŞEF

JOLIE

"Princess, lanet olsun, iyi misin?" Zach bana sarılırken kulağıma nefes aldı.

İnledim. "Evet. Kanın hepsi Chad'in, ama ben oldukça "Omzumun çıktığından eminim."

Noah kayarak yanımızda durdu ve dizlerinin üzerine çöktü, devam eden yarasını ya da şu anda şık pantolonunu ıslatan kan birikintisini tamamen umursamıyordu. Yüzümü nazik elleriyle kavramak için uzandı. "Oh, Jojo. Kahretsin. Burada olmadığımız için çok üzgünüm. Çok özür dilerim."

Ona alaycı bir gülümseme verdim. "Noah, her şey çok hızlı gelişti. Destek beklememeye karar verdim çünkü Chad Hannah'yı incitiyordu. Gelebildiğin kadar çabuk geldin. Geldiğini biliyorum."

Harper yakınlardan çığlık attı. Max onu yere yatırmış, ellerini arkadan bağlarken Bennett yüzünde öfkeli bir ifadeyle ona doğru bakıyordu.

"Çek o pis Güneyli ellerini üzerimden! Bennett!" diye feryat etti.

Onu görmezden geldi, onun yerine bana bakmak için başını çevirdi. Darmadağınık ve kanlar içinde olan beni görünce soğukkanlı yüzü kırıldı. "Angel. *Lanet olsun.*"

"Ben iyiyim Bennett," diye mırıldandım. "Ama biri Martinez'e bizi Kayıkhane'ye yönlendirmesini söylesin çünkü Dom'un omzumu yerine oturtmasına ihtiyacım var."

Max ayağa kalktı ve bir ayağını Harper'ın sırtında tuttu. "Babama mesaj attım bile, Jojo. Biz konuşurken Martinez'i arayıp

Bu tekneyi derhal geri döndürmesini talep ediyorum."

İşaret verildiğinde, yat listeye girmeye başladı. Zaten kuzeye, Akademi'ye doğru seyrediyorduk ama Martinez şimdi bizi batıya, Olde Town'a doğru götürüyordu.

Bennett, Harper'ı Max'le bıraktı ve bana doğru yürüdü. Yakındaki alçak kanepeye oturmadan önce beni usulca kollarına aldı. Beni kucakladı ve vücudunun altımda hafifçe titrediğini hissedebiliyordum.

Sağlam omzumla doğru eğildim ve yüzümü göğsüne gömdüm. "Şşş, Bennett. Ben iyiyim. Bu kanın hiçbirisi benim değil. Geçen seferki gibi değil."

"Biliyorum, Angel. Ben sadece... Sana bu şekilde bakamam. Acıtıyor."

Zach bize katıldı, Bennett'in omzuna vurmadan önce bacaklarımı kucağına kaydırды, o karanlık gözlerinde anlayışlı bir bakış vardı. "Sanırım şu andan itibaren gözümüzün önünden ayrılmana izin yok Prenses. Hiçbirimiz bununla iyi başa çıkamayacağız. Az kalsın seni yine kaybediyorduk." Yutkundu ve gözünden küçük bir damla yaş süzüldü.

Nefesimi içime çekip eline uzandım ve omzuma saplanan acıyla irkildim. "Zach. Biliyorum. Lütfen ağlama. Lütfen ağlama. Seni bir daha asla terk etmem."

Noah önümüzdeki sehpa oturma, kanla ıslanmış dizleri neredeyse Bennett'inkilere çarpıyordu. Başını ellerinin arasına aldı. "Bunu bildirmemiz ve temizletmemiz gerekiyor. O ikisinin soru sormadan yata binmesine izin verdiğimizize inanmıyorum. Neredeyse *her şeyimize* mal oluyordu."

Max'in endişeli bakışlarıyla karşılaştım. O da sarsılmıştı ama bunun çocuklar için ne kadar tetikleyici olduğunu biliyordu ve benimle vakit geçirmelerine izin verecekti. "Buldum Hargraves," dedi telefonunu çıkararak. "Silver'ın gemideki tüm kameralara erişimi var, değil mi?"

Noah başını kaldırmadan, "Evet," diye mırıldandı.

"Birinci Kademe Barbie'nin işlediği suçların kanıtlarının doğru ellere ulaşmasını sağlayacağız. Bence onu Olde Town'daki polislere teslim edelim ve ailesiyle onlar ilgilensin."

Başımı salladım. Harper'ın burada her ne olduysa -kaza sonucu cinayet, cinayete teşebbüs, cinayete kurban gitme

Cinayetti ama Jansen'ler bunu temizlemek için bir süre tekerleklerini döndürmek zorunda kalacaklardı.

"Silver kaseti Montgomery Star Media'ya göndersin," diye ekledim.

Harper'ın nefesini kesen ve tekrar çığlık atmaya başlamasına neden olan şey buydu. "Bennett! Buna pişman olacaksın. Ailelerimiz *yıllardır* bizim için bu planları yapıyorlar ve bu kaba, değersiz kaltak yüzünden geleceğimizi mahvetmene izin vermeyeceğim!"

Bennett sanki o burada değilmiş gibi davrandı. "Angel, seni iyileştireceğiz ve sonra seni lanet yatağa bağlayacağım ve asla gitmene izin vermeyeceğim," diye kulağıma hırladı.

"Amin," diye ekledi

Zach. Öfkelendim.

"Kes şunu."

"Üçe karşı bir," dedi Noah küçük bir gülümsemeyle. "Seni yataktan çıkmayı düşünemeyecek kadar doymun ve bitkin düşene kadar becereceğiz."

Max telefonunu kulağına götürürken sesli bir şekilde iç çekti. "Ben biraz daha içene kadar çete tartışmasını erteleyebilir miyiz Nelson?"

"SONUVABITCH!" Dom omzumu büyük bir güçle ve hiç incelik göstermeden ait olduğu yere geri iterken bağırdım.

"Bu çok iyiydi, tatlım," diye mırıldandı Noah. Küçük mutfağımızın tezgâhındaki bar taburesine oturduğumda yanımda durdu çünkü Dom beni düzeltirken elini toz haline getirdiğim kişi olmak için roshamboyu kazanmıştı.

"Tatlım, açıkçası doğum gününde sana vermek istediğim şey bu değildi," dedi Dom derin bir iç çekerek. Başımın tepesine bir öpücük kondurdu, umarım saçıma bulaşan kurumuş kanı görmezden gelmiştir. "Ama Tanrı'ya şükür iyisin. Yarın o tekneye yerleştirdiğimiz güvenlik ekibiyle bir toplantı yapacağım çünkü bu son derece kabul edilemez."

"Onlara bu kadar yüklenme," dedim omzumu ovuştururken. "Hiçbir Holywell öğrencisinin partiye katılmasını açıkça yasaklamadık."

"Kendimizi beğenmişiz," diye mırıldandı Bennett. Küçük yemek masamızda, Dom ve Laura'yla geçirdiği keyifli gecesini, bizim eve kanlar içinde girmemizle kabaca bölünen annesinin yanında oturuyordu. Martinez de onlarla birlikte oturuyordu, yorgun görünüyordu ama bir grup sarhoş üniversite öğrencisine bakıcılık yapmaktan kurtulduğu ve... görevinin başına döndüğü için de memnundu.

Bruce, rıhtımında bir süperyat dolusu hak sahibi öğrenciyi ağırlamaktan pek de heyecan duymamıştı ama Martinez yolculuğun burada bittiğini ve herkesin kışını kaldırıp trene binerek Şehre dönebileceğini duyurduğunda bu öğrenciler daha da az heyecanlanmıştı.

Olde Town polisleri onları aradığımız için neredeyse şaşkına dönmüşlerdi ve sonra ağlayan, çırpınan Harper'ı gözetimleri altına alıp cinayet silahı ve genel olarak doğru olan bir ifadeyle onları terk etmişlerdi. Chad Hendrickson'a ne olduğunu saklamamıza gerek yoktu; Harper onu vurmuş, o da denize düşmüştü ve bunu kanıtlayan güvenlik kamerası görüntülerini kısa süre içinde onlara ulaştıracaktık.

Polisler Edward Jansen'in icabına bakabilir, Edward Jansen de Edward'ın kızı yüzünden oğlu Obsidian'ın karanlık derinliklerinde kaybolan Benedict Hendrickson'ın icabına bakabilirdi.

Küçük bir Birinci Kademe iç savaşı her zaman eğlenceliydi.

Laura önümde belirip bana bir buz torbası uzatarak, "Al tatlım," dedi. Buz torbasını ondan aldım, sonra ıslak bir havluyla yüzümü ve boynumu ovmaya başladı, kitapçı dükkânının camlarındaki izleri temizler gibi kanı temizliyordu. "Doğum günü partin mahvolduğu için üzgünüm. Yıllar boyunca Dom ve Gölge'lerin kederli bir kızı ne kadar şiddet için eğittiği konusunda endişelensem de, bu gece bunun için minnettarım."

"Bunu tekrar söyleyebilirsin," dedi Zach, kanepemizdeki yerinden bana gergin ama seksi bir gülümseme göndererek. ve Max -bir süredir aralarında bir ateşkes vardı- birlikte sehpanın üzerinde tabancalarını temizliyorlardı.

Burası Rockwell tablosu gibiydi.

Dom daha önce yedikleri yemeğin bulaşıklarını yıkamak için mutfağa girdiğinde Martinez sinirli bir nefes verdi. "Tabii ki gemimde biri öldürülmeden ilk yat yolculuğumu tamamlayamazdık. O küçük piçin gitmesine üzüldüğümünden değil," diye ekledi bana başını sallayarak.

Ben de değildim. Chad, Hannah'ya elini sürdüğü anda çizgiyi aşmış ve uygunsa öldürülecekler listesine girmişti ve James Spencer'ın tetikçisi olarak yerini sağlamlaştırmıştı.

Mari, Hannah'yı sağ salim Akademi'ye geri götüreceğine ve orada ona göz kulak olacağına söz vererek bizi Dom'lara uğurlamıştı. Ayrılmadan önce Mari'ye ne kadar yetenekli bir teğmen olduğunu söylemeyi ihmal etmedim çünkü Chad'in iğrenç homurtularını ilk duyduğumuz andan itibaren her şeyi tam olarak doğru yapmıştı. Hannah sarsılmış görünüyordu ama sosyal medya için bir video çekmek üzere teknenin sakın bir yerine gittiğinde Chad tarafından gafil avlandığı için kızgındı.

"Oh, Bennett," dedi Bayan Spencer birden . "Laura ve ben sevgili kız arkadaşın için bir pasta yaptık. Ve Noah için," diye ekledi ve Noah'ya küçük bir göz kırptı. "Neden bu geceyi daha yüksek bir notla bitirmiyoruz?"

Bennett onun elini sıktı. "Kulağa harika geliyor anne." Sonra gözlerini Martinez'e dikti, Martinez'in Bridgette'e yumuşak, aşık bakışları... hiç de ince değildi.

Ben hızlı bir duş aldıktan ve çocuklar kan bulaşmış kıyafetlerini değiştirdikten sonra, Laura üç katmanlı bir çikolatalı pasta canavarını hazırlarken hepimiz küçük mutfağımızın etrafında dikildik. Henüz mumları yakmaya başlamıştı ki, küçük balkonlu verandamızın kapıları açıldı ve Frankie hızla oturma odasına girdi.

Hepimiz ona baktık.

"Pasta mı yiyoruz?" diye sordu rahatça, mutfağa girip Max'e hızla yan gözle bakarak. Açık bir bar taburesine zıpladı ve mavi atletinin eteğiyle alnındaki teri sildi - bu atletin önünde "Reel Big Fish" yazıyordu -Zayıf, kaslı ve dövmele gövdesini ortaya çıkardı. Tekrar odaya baktı ve "En azından bu geceki eğlenceyi kaçırmadım" dedi.

İlk cevap veren Laura oldu. "Frankie, tatlım, ön kapıyı kullanmayı konuşmuştuk."

Erkek arkadaşlarım, Max ve ben bakışlarımızı yavaşça Laura'ya kaydırдық.

"Anne," dedi Max yavaşça. "Frankie Fingers'ı buraya mı getirdin?"

Frankie, Dom'un uzattığı bir kutu çilekli maden suyunu yorum yapmadan kabul ederken sırıttı. "Kitapları severim," dedi omuz silkerek.

Öksürdüm. Belli ki bunu Max okuldayken ya da spor salonundayken yapıyordu ve bu ikisinin birbirleriyle ne tür bir oyun oynadıklarını bilmiyordum ama kısa sürede bu işin aslını .

"Bu doğru," dedi Zach. "Frankie vampirler ve iblislerle ilgili müstehcen şeylere düşkündür."

"Ve sikler," diye ekledi Frankie, piercingli kaşlarını sallayarak ve karanlık bakışları Frankie'nin yüzünün yan tarafında bir delik açan Max'e kararlı bir şekilde bakmayarak.

Zach, amcasına sert bir bakış atmadan önce gözlerini devirdi. "Neredeydin lan sen?"

"Bilmen gerekiyorsa, Yılan Çukuru'ndaydım," diye cevap verdi alaycı bir bakışla. "Günün her saatinde siz dördünüzün peşinden koşamam. Ara sıra gereken başka işler de oluyor."

Elimi kaldırdım.

"Evet, Küçük Şövalye?"

"Ferrero'nun ölümünden sonra bile Yılan Çukuru hâlâ devam ediyor mu?" Kafam karışmış bir şekilde sordum. Andrea'nın ana yeraltı dövüş kulübüydü. Bir sürü kirli para, kural yok, yasadışı kumar, her şey.

Zach boğazını temizledi. "Evet, onu Frankie'ye verdim. Orada stres atmayı seviyor ve burası hâlâ İnfazcı alımı için iyi bir yer."

Omuz silktim. "Güzel."

Frankie'nin hobileri olması muhtemelen iyi bir şeydi.

Bennett'in annesi ellerini çırpıttı. "Peki o zaman. Hepimiz biraz pasta yiyelim, olur mu?"

Laura sonunda mumları yaktı ve "Mutlu Yıllar Sana" şarkısının coşkulu bir turundan sonra, sarı pastamın büyük bir dilimini içime çektim.

Çikolatalı krema ve serpme - Noah ve benim her zaman olduğumuz bir şeydi.

Ona doğru eğildim, sandalyelerimiz masanın şeref yerinde birbirine çarptı.

Grubun geri kalanı gülüşüp sohbet ederken kulağıma "Mutlu yıllar tatlım," diye fısıldadı.

"Mutlu yıllar Noah," diye mırıldandım, sonra da ona çikolatalı bir öpücük verdim. "Bilirsin işte, cinayet planları, kanlı ölümler falan olsa da, *Frozen* partimizden bu yana geçirdiğim en güzel doğum günü bu."

"Ben de," diye cevap verdi ve beni bir öpücük daha için kendine çekti. "Çünkü yeniden birlikteyiz."

O gece küçük ranzamda doğum günü ikizime sarıldım. Max, Noah'ya pantolonunun içinde tutması için hırladıktan sonra altımızdaki yatağına çöktü. Bennett ve Zach, Bayan Spencer'ı birkaç blok ötedeki şirin şehir evine götürdüler ve geceyi orada geçirip Martinez'i hışımla eve gönderdiler.

Frankie kim bilir nereye kayboldu ve Dom ile Laura kanepede oturup birbirlerine sarıldılar ve Laura'nın o gece için seçtiği, Dom'un yakınacağı ama gizliden gizliye hoşuna gidecek romantik komediyi izlediler.

Kalbim doluydu ve gecenin sonunda tüm insanlarım -çok özlediğim Mari hariç- ve normal bir aile gibi *normal* bir zaman geçirdiğimizde, sıcak duyguların tadını çıkarmak için bir an ayırmaya çalıştım.

Şehri son kanserinden, James Spencer'dan ve onu desteklemeye devam edenlerden kurtarmanın zamanı gelmişti ama bunun için başka bir günü beklemek gerekecekti.

Nuh'un kollarında hızla uykuya dalarken bu gerçekle huzur içindeydim.

ON YEDİ ŞAFTÖR

BENNETT

M Andrea'nın Euphoria Club'daki eski ofisinde masanın arkasında oturmuş, planlanmış toplantımı beklerken duruşum babamı anımsatırcasına sertti. Lacivert takım elbisemin ütüsü mükemmel, ayakkabılarım parlatılmış ve saçlarım Rocky'nin yandaki berberi tarafından yeni kesilmiş ve şekillendirilmişti.

Gösterişli masanın üzerindeki altın altlığın üzerinde duran viski bardağından bir yudum aldım, sonra kol düğmelerimi düzelttim ve eleştirel bakışlarımı odanın içinde gezdirdim. Zach, Andrea'nın ölümünden sonra Kulüp'ün kontrolünü resmen ele almıştı ama Andrea'nın varlığını buradan silmek iki haftadan daha uzun sürecekti. Şatafatlı biblolar ve en kötü sanat eserleri kaldırılmıştı ama mobilyalar hâlâ fırfırlı ve fazlasıyla Fransız'dı.

Cuma gecesi idi ve aynı zamanda John Tyler'ın doğum günüydü. Geçen hafta sonu devasa, saçma doğum günü partileri düzenlemek konusunda zor bir ders alan Zach, Kulüp'te samimi bir toplantı önerdi, böylece uğrayıp işleri kontrol edebilecekti. Küçük arkadaş grubumuz VIP masasında müziğin, içkilerin ve gösterinin tadını çıkarıyordu.

Geçtiğimiz hafta boyunca Zach, Noah ve ben Jolie'yi ürkek, saplantılı takipçiler gibi izledik, Jolie bundan nefret ediyordu ama bir yandan da hoşlanıyordu. Şu anda tam olarak nerede olduğunu bilmeseydim, bu buluşma için arzu ettiğim sakın ve soğukkanlı tavrı korumakta zorlanırdım.

Telefonum bembeyaz masanın tepesinde vızıldadı.

Zach: JT'ye doğum günü hediyesi olarak üst katta bir gece teklif ettim ama reddetti.

Devin'e karşı bir şeyler hissediyor, nasıl fark etmedin?

Bu kadar garip görünmesine şaşmamalı.

Kahretsin, benim hatam.

Toplantın için heyecanlı mısın, Spencer?

Ben: Sevinçten kendimden geçtim.

Alay bir yana, aslında listemizden bir şeyi daha silmeyi dört gözle bekliyordum. Harper'ın işi bitmişti; ailesinin gözetimine bırakılmış ama Holywell'den kovulmuştu. Chad'in ailesi ona karşı suç duyurusunda bulunmak için ağzından köpükler saçıyordu ve iki Spencer Tier One devi arasındaki çekişme babamın kalan birkaç sadık müttefikini çoktan sarsmıştı. Benedict Hendrickson'ın ağırlığını koymak için yeni bir yol aradığından şüpheleniyordum çünkü Jolie federalleri onun ve küçük çocuk pornosu kulübünün diğer tüm üyelerinin kapısına gönderdiğinden beri ev hapsindeydi.

Düşecek sadece birkaç domino taşı

kalmıştı. Kapı çalındı.

"İçeri gel."

Kulübün yeni baş fedaisi, Dom'un spor salonundan tanıdığım Demetrius adında iri yarı bir adam kafasını kapıdan içeri uzattı.

"Saat onda sizinle görüşmek için randevum var, Bay Spencer."

Bir el salladım. "Onu içeri gönderin. Teşekkürler, D."

Ortadan kayboldu ve kapı gıcırdayarak daha da açıldı ve lanet olası bir Cuma gecesi arkadaşlarımızla vakit geçirmek yerine bir toplantıda olmamın nedenini ortaya çıkardı.

Elise Proctor.

Yüzümden vücuduma ve ellerimin masanın üzerinde kenetlendiği yere doğru aç bakışlarını gezdirirken sinsi bir gülümsemeyle ofise girdi. Her zamanki seksi sekreter temalı iş kıyafetlerini değiştirmiş ve onun yerine Kulüp'te bir gece için daha uygun bir şey giymişti - büyük göğüslerinin arasından aşağıya doğru inen ve vücudunun her kıvrımına yapışan dar kırmızı bir elbise. Askılı topuklu ayakkabıları boyuna beş santim daha ekleyerek çıplak ayakla Jolie'nin boyuna yaklaşıyordu.

"Beni görmeyi kabul ettiğin için çok memnunum Bennett," dedi, sesi nefes nefese ve heyecanlıydı. Masanın önündeki sandalyelerden birine oturdu ve bacak bacak üstüne atarak elbisesinin eteklerinin kalçalarına kadar inmesine izin verdi. "Kesinlikle o masanın arkasına aйтmışsin gibi görünüyorsun. Dört Aile'nin liderinin masasına."

Cevap vermedim, onun yerine viskimden bir yudum alarak ona mesafeli ve sıkılmış bir şekilde baktım.

Babamın Meleğimi benden almak için yaptığı son planın başarısızlığa uğramasından ve en yakın ortaklarından birinin oğlunun öldürülmesinden sonra beni aramamıştı. Spencer Tower şüpheli bir şekilde sessiz kalmıştı ama Elise iki gece önce bana ulaşmıştı.

Ve bunu kullan-at bir telefonla yapmıştı, bu sayede babamın onun güç ve lüks yaşamı için bir bilet olduğu umudunu sonunda terk ettiğini biliyorduk.

Utangaç gülümsemesi hiç bozulmadı. "Eminim neden bir görüşme talep ettiğimi merak ediyorsunuzdur."

"Tahmin edebiliyorum, Elise."

Gülümsemesi büyüdü. "Elbette. Sen zeki ve yetenekli bir adamsın Bennett. Spencer'ın başında *senin* olman gerektiği benim için çok açık. Sana yardım etmeye hazırım... ihtiyacın *olan her* şekilde."

Sandalyemde arkama yaslandım, tıpkı babamın yapacağı gibi parmaklarımı çenemin altında birleştirdim ve onu düşünüyormuş gibi yaptım. "Senin hakkında bazı şeyler öğrendiğim kesin, Elise," dedim sessizce. "Görünüşe göre babamı neredeyse gezegendeki herkesten daha zengin yapan bir komploda çok önemli bir rol oynamışsın."

Kıkırdadı, sırtışı kendini beğenmişti. "İşleri halletmek için bir kadın gerekir, Bennett. Erkekler... basit yaratıklardır. Şu anki şirket hariç tabii ki."

"Elbette," diye kabul ettim. "Sanırım Anders'i bir keman gibi çalmak çok az çaba gerektirdi."

"O kadar ileri gitmezdim, tatlım," diye cevap verdi çınlayan bir kahkahayla, beni tekrar aşağı yukarı süzerek. "Anders *çabalarım*dan çok keyif aldı. Hayatımda yaşadığım en eğlenceli şey değildi ama hepsi Spencer içindi."

Kaşlarımı kaldırdım. Belli ki Aile için fahişelik yaptığını itiraf etmesini çekici bulacağımı düşünmüştü. "Yine de *çabalarınız* boşa gitti, mi? Jeffrey Knight'ın keşfi şu anda bir hayır vakfının ve dünya çapında yirmi araştırma üniversitesinin elinde."

Kadın . "Sonunda her şeyi berbat edecek bir adama güven. Anders ne yazık ki işe yaramadı." Bacaklarını açıp yeniden kavuşturdu, sonra o boğucu gülümsemesi geri geldi. "Ama duyduğuma göre şehri onun sızlanmalarından sonsuza dek kurtaran kişi senmişsin. James bu konuda çok öfkeliydi ama bu düşünceyi oldukça... teşvik edici bulduğumu söylemeliyim."

İsa.

"Ve işte buradasın, Spencer'ı terk ediyorsun," dedim dudak bükerek. "Babama karşı sadakatsizlik, Elise."

"*Sen* Spencer'sın Bennett," diye cevap verdi, şimdi öne doğru eğilmişti, böylece elbisesinin önünü net bir şekilde görebiliyordum. "Bunu bir süredir . Size hizmet etmeye hazırım. *Her* ihtiyacınızı karşılamaya."

Alnımı çimdikleme dürtüsüne direndim. "Beni becermeye hazır olduğunu , Elise. Çekingen davranmayı bırak."

Boyalı kırmızı dudaklarındaki o ısrarcı gülümseme hiç bozulmadan arkasına yaslandı. "Sadece küçük kızlar ve fahişelerle birlikte olduğun sürece sana *hayal bile edemeyeceğin* şeyler göstereceğim Bennett. Yanında gerçek bir *kadın* olmasının zamanı geldi."

İçimi çektim. Bu maskaralık yeterince uzun sürmüştü.

"Şunu açıklığa kavuşturalım," diye söze başladım, sonunda bu iğrenç kadına duyduğum öfkenin bir kısmının sesime sızmasına izin vermiştim. "Kalan Ailelerin her biri Jolie Knight'ın kılıcının altına düşerken duvardaki yazıyı gördün. Hayatına kastetme girişimleri başarısız oldu. Peter Hargraves çoktan gitti. Andrea Ferrero öldü. Spencer son yaşıyor. Ve gemiyle birlikte batmak yerine - son sekiz yıldır uğruna *hayatlar* mahvettiğin, seviştiğin adama sadık kalmak yerine - bu ofise elini kolunu sallayarak girebileceğini, sikime atlayabileceğini ve seni yeni krallığının kraliçesi yapmak için her şeyi bir kenara iteceğimi mi düşündün?"

Ben devam ettikçe baştan çıkarıcı sırıltısı azaldı, gerçeği ayaklarının dibine serdiğimde gerçek bir şokla gözleri büyüdü.

"Bennett-"

"Hayır," diye tersledim. "Senden bana beş ömür yetecek kadar şey duydum, Elise. Beni iyi dinle: Dünyadaki son kadın olsan bile sana dokunmazdım. Hayatımın aşkını yedi uzun, acımasız lanet yıl boyunca kaybetmemin sebebi sensin. Ailesinin onun gözleri önünde anlamsızca öldürülmesinin sebebi sensin. Annemin artık kendi evinde duramamasının sebebi sensin. Sen aşağılık, işbirlikçi bir amcısın ve zamanın doldu."

Aniden ayağa kalktı, elbisesini düzeltti, yapmacık gülümsemesi gerildi. "Benim ve senin zamanını boşa harcadığımı görebiliyorum, Bennett. Olmak için doğduğun kişiden bu kadar uzaklaşmana üzüldüm. Kendim çıkacağım."

"sanmıyorum, seni şeytani orospu."

Jolie kapalı ofis kapısının önünde durmuş, bıçağını parmaklarının arasında rahatça döndürüyor ve dünyayı yakıp yıkmaya hazır düşmüş bir melek gibi görünüyordu. Dar mor bluzu, kısa siyah eteği, file taytı ve kalın siyah savaş botları, yüzünü çevreleyen beyaz-sarı saçlarının yumuşak, ruhani dalgaları ve yanaklarındaki tatlı çil tozlarıyla çarpıcı bir tezat oluşturuyordu.

En iyi arkadaşım olan küçük kızın ipuçları, Ailelerin yarattığı küllerden doğan muhteşem anka kuşuna kusursuz bir şekilde karıştı.

Ve ona o kadar aşıktım ki, gördüğüm manzara karşısında tüm vücudum ağrıyordu.

Elise, Meleğimin ofisin girintili bir köşesinde, Andrea'nın tamamen dolu bar arabasını koyduğu girişin hemen içinde sessizce oturduğundan habersiz bir şekilde durdu. Elise'in dudakları büzüldü ve burnu havaya kalktı. "Jolie Knight. Sonunda karşılaştık."

Jolie'nin cevap gülümsemesi yavaştı. İstekliydi. "Gerçekten de öyle. Kız kardeşinizle tanışma fırsatım ama bir tanışmamızı dört gözle bekliyordum."

Elise kız kardeşinden söz edilince kızardı; kız kardeşi hâlâ Baltimore'da annesinin evinde yatalaktı. "Evet, tüm Şehir senin gettoda yetişmiş bir sapık gibi istediğini elde etmek için yumruklarını kullanma eğiliminin farkında."

Jolie'nin sarışın kaşları çatıldı. "Ah, evet, senin gibi üst sınıf hanımlar gibi amımı kullanmak yerine."

Elise alay etti. "Taşlar ve camdan evler, Bayan Knight. Ailenin üç varisiyle de yatıyorsunuz ve bakın başınıza neler geldi."

Jolie ilerleyerek Elise'in irkilerek bir adım geri atmasına neden oldu. "Birincisi, erkek arkadaşlarımdan ikisi şu anda ailelerinin reisi ve üçüncüsü de çok yakında öyle olacak, az önce kendin söyledin. İkincisi, sahip olduğum her şeyi bacaklarımı açmadan elde ettim. Plan yaptım, halkımın sadakatini kazandım ve benim olanı geri *aldım*. Sonra da Ailemi öldürmekten ve benden çalmaktan sorumlu insanları gömdüm."

Jolie ona doğru yaklaşırken Elise'in sırtı daha önce oturduğu sandalyeye çarptı, bıçağının ağzı ofisin sert floresan ışığı altında parlıyordu. Aletim masanın altında sertleşirken bile boş ve sıkılmış bakışlarımı korudum.

"Nasıl hissediyorsun, Elise?" Jolie mırıldandı, buz gibi gözlerini Elise'in sert vücudunda gezdirirken dudağı tiksintiyle kıvrıldı. "Yıllar boyunca Şehrin kraliçesi olma umuduyla bindiğin onca sakin seni sadece buraya getirdiğini bilmek nasıl bir duygu? Efendini memnun etmek için ailesinin yanında idam edildiğini görmeye hazır olduğun küçük kızın gözlerinin içine bakmak?"

Elise öfkeden kuduruyordu. "Sen gerçekten de kraliçe olmaya çalışan küçük bir kızsın. Annenle baban *zayıf* oldukları için öldüler ve bu Şehrin *gerçek* liderlerinden çalarak kurduğun bu istikrarsız küçük krallık senin etrafında parçalanacak." Doğruldu, dimdik durdu ve Jolie sanki avını köşeye sıkıştırmış bir yırtıcı değil de onunla eşitmiş gibi ona baktı. "Ve *asla* Bennett'i benim gibi memnun edemeyeceksin."

Jolie neredeyse kaçıracağım kadar hızlı bir hareketle bıçağını tembelce döndürmeyi bıraktı, kabzasını kavradı ve bıçağı Elise'in karnına gömdü.

Elise nefesini tuttu, sonra Jolie bıçağı çekip çıkarınca acıyla çığlık attı. Ağır çizmesini kaldırıp Elise'i yere tekmeledi ve Elise kırmızı saten ve kan yığını içinde yere yığıldı. Jolie onun üzerine atlayıp çırpınan kollarını dizleriyle sabitleyince öksürdü ve çığlık attı. Jolie'nin ikisi neredeyse burun buruna gelene kadar eğilmesini hayret ve hayranlıkla izledim.

Yüzü, içinde barındırdığını bildiğim soğuk, odaklanmış katile dönüşüyordu.

"Siktir git, Elise Proctor," diye hırladı. "Asla başka bir aileyi yok edemeyeceksin ve *asla* Bennett Spencer'a sahip olamayacaksın. O. Benim. *Benim*."

Elise'in boğazını kılıcının bir hareketiyle kesti ve sonra her şey ne kadar hızlı olduysa o hızlı bir şekilde ayağa kalktı. Bana dönmeden önce cesedi tekmeleyerek uzaklaştırdı, zor nefes alıyor ve hiçbir şey söylemiyordu.

Ayağa fırladım ve hızlı adımlarla masanın etrafından dolaştım ve onun sadece birkaç adım önünde durdum, ateşli bakışlarını kendi bakışlarımla tutarak umutsuzca Meleğimin hala benimle olduğuna dair bir işaret aradım

-İyi olduğunu.

İkinci bir bakış atmadan bıçağını yere fırlattı, sonra kendini kollarıma attı, bacaklarını kalçalarıma doladı ve ağzını ağzıma yapıştırdı.

Dudaklarına karşı inledim. *İşte benim meleğim*.

ŞAFTÖR TWENtY-EILHt

JOLIE

"Bennett," diye inledim. "Oh lanet olsun."

Yosun yeşili gözleriyle kalçalarımın arasından bana bakıyor, hınzır dili klitorisimi okşuyordu.

acımasızca. Andrea'nın beyaz deri masa sandalyesine yığılmış, bacaklarımı Bennett'in omuzlarına atmış, o ikiyüzlü kaltaktan dünyayı kendi ellerimle kurtarmanın adrenalini içindeydin.

Az önce yaptığım şey bana çarptığında vücudum titremeye başlamıştı, ama Bennett beni sandalyeye atmadan önce sıkıca tuttu ve öpücüğüyle beni tüketti, ben onun kraliçesiymişim ve o benim hizmetçimmiş gibi ayaklarımın dibinde diz çöktü, sonra taytımın kasıklarını kağıt mendilden yapılmış gibi yırttı.

Şimdi farklı bir nedenden dolayı titriyordum.

Bennett dudaklarını klitorisimin etrafına sardı ve sertçe emdi, iki kalın parmağını uyarıda bulunmadan içime soktu. Kıpırdandım, kaslarım gerildi, patlamadan önce parmaklarının her itişiyi içimde bir zevk yumağı oluştu.

Ben sertçe boşalırken amıma doğru hırladı ve Andrea'nın ofisi yıllar önce ses geçirmez hale getirilmemiş olsaydı çığlığını tüm Kulübün duyacağından hiç şüphem yoktu.

Aşağı indiğimde tekrar gözleriyle karşılaştım, dilini kıvrımlarımda yavaşça gezdirirken bakışlarının yoğunluğu hiç azalmadı. "Neden hep öldürdüğümüz insanların cesetlerinin önünde sevişiyoruz Bennett?" Yumuşak bir iç çekişle sordum.

"Çünkü hiçbir şey beni seni inciten herhangi birinin yok edilmesinden daha fazla azdıramaz, Angel." diye gürlemeden önce hassas bedenime karşı mırıldandı.

Bennett'in bacaklarımın arasındaki usta ağzı yüzünden zaten kemiksiz bir yığın olmasaydım, güzel sözleri beni yavru bir kuzu gibi uysallaştırırdı.

azından bir dakikalığına.

Ona sevgiyle baktım - benim düşünceli, ciddi, mükemmel aşkıma. Puslu küçük baloncuğum kırılmadan önce parmaklarımı onun çikolata kahverengi saçlarında gezdirdim, tam da sevdiğim gibi karıştırdım.

Bennett aniden ayağa kalktı ve beni ayağa kaldırdı. Sert bir elini boynuma doladı ve beni pis, sahiplenici bir öpücük için kendine çekti ve takım elbisesinin yakalarını açgözlü küçük yumruklarımın sıkarken ağzına doğru inledim.

Öpücüğüne doyamadan kendimi yüzüstü masanın üzerine atılmış buldum, Bennett'in viski bardağı ve bazı gevşek kağıtlar yan taraftan uçuyordu. İri bir el beni yere mıhlarken, bir diğeri eteğimi yukarı doğru çevirerek kıcımlı arkamdaki canavara gösterdi.

"*Bennett*," diye homurdandım onun altında debelenirken. "Beni becermeni izlemek istiyorum."

"Bu çok kötü Angel," dedi hafifçe, bileklerimi arkamda toplarken, uzuvlarımı tam olarak istediği yere hareket etmeye zorlarken bile bir şekilde hâlâ ağrıyan omzuma dikkat ediyordu. Kulağıma doğru hırlarken eğildi ve yanağını yanağıma bastırdı. "Çünkü seni böyle becermek istiyorum. Altımda olmanı, bana boyun eğmeni, lanet olası adımı haykırmanı istiyorum. Burada, bu ofiste bedenine sahip olacağım çünkü geri kalan zamanlarda *ruhuma* sahip olacaksın." Kravatının yumuşak ipeğinin bileklerime dolandığını hissettim ve amımın hiçbir şeyin etrafında kenetlenmediğini hissettiğimde inledim. "Yani, burada ve sikimi alacaksın ve buna bayılacaksın" diye devam etti.

Öyleydim, öyle olduğumu biliyordum. Bennett'le her fırsatta diş diş mücadele , güçlü olduğumu, her yönden ona denk olduğumu kanıtlamak, ona neyden yapıldığımı göstermek istiyordum.

Ama Bennett benim nasıl biri olduğumu biliyordu. Benim hesaba katılması gereken bir güç olduğumu ve sevdiğim insanlar için *her şeyi* yapabileceğimi biliyordu, buna entrikalarıyla ailemi öldüren ve annesinin yuvasını dağıtan kadının boğazını kesmek de dahildi.

Ve bu güçlü, harika adam tarafından hükmedilmek çok iyi hissettiriyordu.

Yine de bileklerimi arkadan bağlayan bağı çektim ve tısladım, "İyi. Göster bana o zaman Spencer. *Ciddiymişsin* gibi becer beni."

O kocaman aleti içime öyle bir daldırmadan bir saniye önce fermuarının sesini duydum ki çığlık attım. Beni sabit tuttu, bir eliyle beni masaya bastırırken diğer eliyle kalçamı kavradı ve acımasızca içime girdi çünkü bunu kaldırabileceğimi biliyordu.

Bunu ne kadar istediğimi, arzuladığımı, geceki olaylardan sonra buna *ihtiyacım* olduğunu biliyordu.

"Bennett, oh fuck, oh fuck, oh ," diye bağırdım doruk noktamın tekrar zirveye çıkmaya başladığını hissederken.

"Evet, Angel. Bileklerine bağladığım kravatım ve amına soktuğum sikimle çok güzel görünüyorsun. Seni bir ziyafet gibi bağlayacağım ve sonsuza dek altımda tutacağım. Belki seni sikimle bile beslerim, ne kadar arzuladığımı biliyorum."

İnledim, sonra zaten acımasız olan hızını artırınca nefesim kesildi. "*Evet,*" diye tısladım. "Evet, oh-oh Tanrım, Bennett!"

Kenardan düştüm ve o da benimle birlikte düşerken boğuk bir çığlık attı. Kapının açılıp kapanırken çıkardığı yumuşak tıkırtı bile içinde bulunduğum treni raydan çıkaramadı. Gırtlaktan gelen bir kıkırdama beni bulutlardan koparana kadar Bennett'te kayboldum, o da bende.

"Lanet olsun Spencer," dedi Zach yerdeki cesedin üzerinden ikinci bir bakış bile atmadan geçerken. "Prensesimize sıkı çalışması için bir ödül mü veriyorsun?"

"Kendini ödüllendiriyor gibi görünüyor," diye Noah, Elise'e kırıışmış bir burun ve kıvrılmış bir dudakla bakarken bize döndü ve bana o kocaman, ışıltılı gülümsemesini verdi. "Merhaba tatlım. Görüyorum ki Bennett'in kravatını almışsın, uslu durmuyor muydun?"

Ona tembelce sıırttım. "Ben sadece senin için davranıyorum, Noah. Bunu biliyorsun."

Bennett alay etti. İçimden yavaşça çıktı ve ellerimi çözmekle meşguldü. Sonra bileklerimi nazikçe ovarak eteğimi indirdi ve Andrea'nın koltuğuna oturduğu yerde beni kucağına çekti. Boynumun kıvrımına bir öpücük kondurduktan sonra Noah'a dönerek, "Pazarlık yaptık. İstedığımı aldım."

Noah derin mavi bakışlarını ikimizin üzerinde gezdirirken "Mmm, şey," dedi. "İkiniz de biraz iğrensiniz. Bence Zach'in temizlik ekibi bu pisliğı düzeltirken sen de Jojo'yu üst kattaki duşu götürmelisin."

Başımı salladım. Daha önce kesinlikle ortalığı dağıtmıştım ama ne kadarını giydiğimi daha yeni fark ediyordum. Zach'e baktım. "Hala Silverman için kullandığınız gibi özel bir kuryeniz var mı? Bence kafasını James Spencer'a göndermeliyiz."

Kaşları havaya kalktı ve Noah da bana şaşkın bir bakış attı. Bennett hiç şaşırmamış gibi homurdandı.

"Bunu nereden bildiğini bilmek istiyor muyum?" Zach telefonunu kulağına götürürken sordu.

Omuz silktim ve yüzüme umursamaz bir ifade yerleştirdim. "Geçen dönem kulübün bodrumuna girdiğimi biliyorsunuz. Sadece için yoğun bir geceye denk geldi."

Zach gözlerini devirdi. "Tabii ki o gece oradaydın. Tabii ki oradaydın."

Noah eğlenen bir gülümsemeyle başını salladı. "Hâlâ sürprizlerle dolusun, tatlım. Senin sadece seksi bir vücudu ve zeki bir ağız olan baş belası bir burslu öğrenci olduğunu düşündüğümüze inanmak zor."

Bennett, "Aslında sen ateşli bir vücuda ve akıllı bir ağza sahip baş belası bir *mirasısın*," diye ekledi.

Ona dirsek attım. "Beni seviyorsun." "Seviyorum."

Zach telefonunu kapattıktan sonra yerdeki cesedin yanına gitti. "Çantası var mıydı? Ekip şefi, saklamak istediğimiz herhangi bir şey için onu aramamı hatırlattı."

Birkaç metre ötede duran küçük siyah debriyajı işaret ettim. "İşte. En azından telefonunu al."

Noah koşarak çantayı almaya gitti ve çantada nispeten olmamasına şükretti. "Bunu Silver'a götüreceğim. Siz ikiniz gidip temizlenin."

Arkadaşlarımıza, Bennett'in tuhaf ya da şiddet içeren hiçbir şeyin yaşanmadığı toplantısından sonra biraz yalnız vakit geçirdiğinizi bildireceğiz."

Ertesi sabah Knight Tower'daki yatağımda bir yığın uzuvla uyandım, komodinin üzerindeki Noah'ın telefonunun acil uğultusu beni sekiz yaşında olduğum ve şehirde kar yağdığı nadir zamanlardan birinde çocuklarla kardan adam yaptığım güzel rüyadan çekip aldı.

"Kahretsin Hargraves," diye mırıldandı Zach uykulu uykulu. "Cevap ver."

Noah inledi, sonra yan yattı ve telefonu aramaya koyuldu. "Evet?"

"Efendim." Silver'ın saçma sapan sesini duyabiliyordum. "Onu bulduk. Sizler mümkün olduğunca çabuk buraya gelmelisiniz."

Yerimden fırladım ve Noah'ya kocaman gözlerle bakmak için döndüm. "İhtiyaç duydukları şeyi Elise'in telefonundan mı aldılar?"

Noah, Silver'a "Bize on dakika ver" derken başını salladı.

Bennett'i uyandırmak, kıyafetlerini giydirmek ve asansöre binmek sadece dokuzumuzu aldı. Evimizin yirmi küsur kat aşağısından çıktık ve endişeli bir fil sürüsü gibi Knight'ın IT katına doğru hızla ilerledik. Noah başparmağını kapının yanındaki tarayıcıya bastırarak bizi Silver'ın komuta merkezine soktu ve Silver ile Marcus'u karanlık odada yalnız bulduk, ikisi de yarım düzine büyük ekrandan oluşan bir panelin önünde oturuyordu.

"Patron hanım!" Biz içeri girerken Zepp ekranlardan birinden seslendi.

Herkes buradaydı, o zaman Zepp gerçek bir video görüntüsü vermeye tenezzül etmişti. İnce yüzü düşük beyzbol şapkası tarafından kısmen gizlenmişti ve koyu gri kapüşonunun kesinlikle çörek tozu vardı. Uzun kumral saçlarını her zamanki gibi ensesinde at kuyruğu yapmıştı.

Silver bize doğru baktı, hala her zamanki gibi profesyonel görünüyordu - koyu çerçeveli gözlükler, vücuda oturan bluz, kırılmış siyah pantolon

ve mantıklı düz ayakkabılar. Şok edici pembe saçları olmasaydı, avukatlarımdan biri olduğunu düşünebilirdim.

"Tam zamanında," dedi ve bizi işaret etti. Noah bilgisayarlardaki açık koltuklardan birine kaydı ve hemen giriş yaptı.

Zach ve ben yakındaki küçük kanepeye düştük ve Zach'in büyük eli hemen kalçama dolandı. Bennett ayakta durmaya devam etti, sonunda Spencer'a öldürücü darbeyi indirmemizi izlemeye hazırlanırken dimdik ve kaskatı kesilmişti.

Marcus sandalyesinde dönüyordu, darmadağınık görünüyordu ve Cumartesi sabahı burada olduğu için sinirlenmişti - ki aslında öyle olmaması gerekiyordu, çünkü Silver'la ikisinin de bir kat üstümüzde son derece güzel daireleri vardı. Zach'ten daha kısaydı ama onun kadar kaslıydı ve daha fazla dövmesi vardı. Kollarında veya ellerinde çıplak bir deri parçası yoktu ve boynunda bile koyu renk saçlarının arasında kaybolan sürünen sarmaşıklar vardı.

"Silver bana Elise Proctor'ın cep telefonunu nasıl ele geçirdiğini ilgili ayrıntıları bilmek istemediğimi söyledi" derken bana dikkatle baktı.

Omuz silktim. "Bennett ile bir toplantıya girdi ve temelde onu etti."

Zach Marcus'a güldü. "Dişlerini Yılan Çukuru'nda kestir ve Prensesimizin... bıçakla olan *yeteneklerini* duymaktan mı korkuyorsun?"

Titredi. "Senin güvenlik katında değil de burada güvenle saklanmamın bir nedeni var Ferrero."

"Marcus," diye tersledi Silver ve ekranlarına dönmeden önce gözlerini devirdi. "Odaklanın ve paketi konuşlandırmaya hazırlanın."

Bennett gerginlikten titriyordu. "Bunun işe yarayacağından emin misin?"

"Evet," diye yanıtladı Zepp. "Proctor'ın tüm Spencer'a ve dokunduğu her şeye babanla aynı erişime sahip olacağını tahmin etmekte haklıydın. Telefonundan erişebildiğimiz kadarıyla şifresini çözmeyi başardık. Tüm Spencer sistemi kıcıktan sikilmek üzere."

Silver Zepp'e ters ters baktı, onun profesyonellikten uzak tavrına sinirlenmişti ama kesinlikle şaşırmamıştı. "Evet, bu sefer içeri gireceğimizden eminiz Bay Spencer."

Bennett ona sadece başını sallayabildi, gözleri ekranlara yapışmıştı, sanki orada bulunan kod ve diğer anlamsız şeyler Noah dışında herhangi birimiz için çok anlamlıydı.

Silver geri sayıma başladı. "Üç, iki, bir... paket konuşlandırıldı." Son bir tuşa bastıktan sonra hep birlikte arkalarına yaslanıp ekranlara baktılar.

Bir saat gibi gelen bir dakikanın ardından Noah ellerini masanın üzerine vurdu. "Sikeyim evet!"

Orta ekran karardı ve beyaz bir atın muhteşem tasarımı belirdi. Alt kısımda büyük, kıvrımlı harflerle şu kelime yazılıydı: Şah Mat.

Ben ayağa fırladım, Zach ve Noah da onu takip etti ve hepimiz neredeyse şok geçirmiş bir heykel gibi hareketsiz duran Bennett'e yaklaştık. Ben onu derin bir öpücüğe çekerken çocuklar sırtını sıvazladılar, o da hemen karşılık verdi.

"Bitti Bennett," diye fısıldadım. O da başını salladı. "O bunu hak ediyor."

James Spencer ve hâlâ onun yanında olan herkes bunu hak ediyordu. Spencer imparatorluğundaki bankaları, hedge fonları, özel sermaye gruplarını ve diğer beyaz yakalı işletmeleri felç ederek onları bulaşabileceğimiz her sistemin dışında bıraktık.

Ve benzer fidye yazılım saldırılarının aksine, bize ne kadar para teklif ederlerse etsinler, onları açmayacağız. Spencer'daki en yetenekli bilgisayar dehasının bile onları bu durumdan kurtarması haftalar alırdı ve o zamana kadar da çok geç olurdu.

"Çok güzel, değil mi?" Zepp beyaz atı işaret ederek sordu. "Tebrikler Jojo. Neredeyse bitiş çizgisine geldik."

Marcus kim bilir nereden bir şişe şampanya çıkardı ve mantarını Silver'ın kulağının hemen yanında patlatmayı ihmal etmedi.

Koltuğa geri yaslandım ve herkesin Zepp'in yıllarca, Silver ve Marcus'un ise birkaç uzun ve zorlu ay boyunca süren çalışmalarının sonucunu kutlamasını izledim. Noah, Silver'a iş başında bir kadeh şampanya içmesinde bir sakınca olmadığını üçüncü kez yineledikten sonra Silver nihayet bir yudum aldı ve gözleri benimkilerle buluştu.

"*Teşekkür ederim,*" diye mırıldandım.

Yüzü kızardı, küçük bir gülümseme ve saygılı bir baş eğişiyle beni

Belki bir gün ortalık sakinleştiğinde Silver'ın biraz gevşemesini sağlayabilir miyiz diye bakardık.

Ama şimdilik bekleyeceğiz.

ŞAFTÖR ON DOKUZ

JOLIE

"W *Spencer Ailesi'nin geniş portföyünde yer alan şirketlerin hepsinin aynı gizemli bilgisayar virüsü ile karşı karşıya kaldığını ve bu virüsün onları*

işliyor. Spencer'ın City'nin Birinci Kademe ailelerindeki pek çok iştiraki ve müttefiki de aynı sorunu yaşıyor. Hisse senetleri değer kaybediyor ve yatırımcılar paniğe kapılıyor."

Montgomery Star Media'nın Spencer'ın çöküşüyle ilgili akşam haberlerini izlerken panimden kocaman bir ısırik aldım. Bir aziz ve bir kral olan Zach, antrenmanından sonra yemekhaneye uğrayıp yemeklerimizi almış, böylece Pazartesi akşamı haberlerini çocukların aptal televizyonunda izleyebilmiştik. Sırtımı kanepeye dayayarak yere oturdum, Noah'ın uzun bacakları vücudumun iki yanına yayılmıştı, o ise telefonuyla meşguldü.

"Tüketiciler de aynı şekilde ürkmüş durumda ve etkilenen şirketlerin birçoğunun bankaya hücum ettiğine dair raporlar aldık. İşin tuhafı, banka müşterilerinin ve çeşitli fon ve varlık yönetimi şirketlerine sahip dış yatırımcıların hesaplarından para çekmelerine izin vermek, şu anda bu şirketlerin herhangi birinde normal olarak çalışan tek işlevdir."

Zach kanepenin köşesine yayıldığı yerden . "Bu hoş bir dokunuştı. Kimin fikriydi bu?"

"Silver'ın," diye yanıtladı Noah. "Kendi kendini yetiştiren ve yüksek öğrenime inanmayan Zepp ve Marcus'un aksine, o iş hayatına atıldı.

Okul. Hargraves'te hastane yönetiminde çalışmaya başladı ve ben onu alıp teknik ekibime kattım."

"Bu şirketlerin birçoğu için iflas başvurularının eli kulağında olması muhtemeldir. MSM'nin iş dünyası masası olarak, yakın zamanda benzer bir kaderle karşılaşan Hargraves ve Ferrero'nun ardından Spencer için de bunun ölüm anı olacağını tahmin ediyoruz."

Bennett büyük bir i çekti, sanki sonunda sonsuza kadar tuttuğu gerginliğin sonuncusunu serbest bırakıyordu. Yerde yanıma otururken iri vücudu bana yaslanmıştı, saçları antrenmandan sonra aldığı duştan dolayı hâlâ ıslaktı.

Dirseğimle onu dürttüm. "İyi misin? Bunu istediğini biliyorum ama Spencer'ın hayattaki tek amacın olduğuna inandırılarak büyütüldükten sonra her şeyin dağılmasını izlemenin hâlâ zor olduğunu tahmin edebiliyorum."

Parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi. "Hayattaki amacım yanımda oturmak Angel."

Tekrar eriyordum, hem Bennett'in yanında hem de Noah'ın şimdi saçlarımda dalgınca gezdirdiği uzun parmaklarının altında. Mutluluk vücudumda bir uyururucu gibi yayılıyordu ama aklımın bir karanlık düşünceler vardı.

James Spencer sessizdi - Bennett'i bir kez bile aramamıştı - ve bunun gerçek yenilgisinin bir işareti olup olmadığını ya da başarısız olarak damgalanmadan ve şehirden gülüp geçilmeden önce herkesi kendisiyle birlikte aşağı çekmek için aptalca bir şey yapıp yapmayacağını bilmiyordum.

zerinde siyah bir eşofman altı olan ve başka hiçbir şey giymeyen Zach koltuktan yuvarlanarak ayağa fırladı, dövmeli göğsünün kasları ve kesik karnı ellerini çırparken lezzetli bir şekilde dalgalanıyordu. "Bu bir kutlama gerektiriyor. Ev ödevini siktir et."

"Zach!" Kendimi ayağa kalkmış, sonra da gelin gibi kollarına atılmış bulunduğumda çığlık attım. Yüzünde vahşi bir gülümsemeyle bizi kararlılıkla yatak odasına doğru yürüttü. "Yryebiliyorum, seni mağara adamı!"

Zach kıkırdadı. "Seninle işimiz bittiğinde yryemeyeceksin, Prenses."

Noah ve Bennett ayağa fırladılar ve peşimizden koştular.

Zach'in yatak odasına ulaştık; ona mkemmek bir şekilde uyan ev gibi, erkeksi bir alan. Arka duvarın açıkta kalan tuğlaları

California King yatak güzel bir resim gibiydi; yorganı bizi onu mahvetmeye davet eden derin, dingin bir maviydi. Beni yatağın ayakucuna yakın bir yerde ayaklarımın üzerine yatırdı ve beni soymaya başlarken aldatıcı bir şekilde tatlı bir öpücük için eğildi.

Bennett ve Noah itişip kakışarak odaya girerken kapı çarpıldı. Önce Noah sırtıma çıktı, Zach'e görevinde eşlik ederken dudakları boynuma kondu. Zach, ekip tişörtümü başımın üzerinden çekecek kadar uzun süre dudaklarını dudaklarımdan ayırdı ve Noah yumuşak şortumu ve külotumu hızlı bir çekişle yere indirirken omurgamdan aşağı öptü.

"Bennett homurdanarak yatağın ucuna yerleşti ve ateş yeşili bakışlarıyla beni soyan adamları izlemeye koyuldu.

Noah çürük sütyenimin kancasını çıkardı ve Zach onu soyup Bennett'in ayaklarının dibinde biriken yığının içine attı. Zach meme ucumu ağzına almak için eğildi ve ona daha iyi erişim sağlamak için sırtımı eğdim, başım Noah'ın omzuna indi.

"Önce ne istersin, tatlım?" Noah bana sarılırken kulağımı tırmaladı. "Zach o mükemmel göğüslere doyduktan sonra, dizlerinin üzerine çöküp dilini amına sokmasını ister misin?"

Zach meme uçlarını değiştirirken inledim. Evet, bunu istiyordum.

"Ya da," diye devam etti Noah boynumun kıvrımına uzun bir öpücük kondurduktan sonra, "Bennett'in sikini ağzında ister misin? O hınzır dilinle ona patronun kim olduğunu göstermek ister misin?"

Bunu ben de istemiştim.

Yatağın kenarına tünemiş olan Bennett'e bir bakış attım, kocaman siki elindeydi ve yavaşça okşuyordu. Bakışlarımı üzerinde tutarken dudaklarının kenarlarında bir gülümseme belirdi, meydan okuması her halinden belliydi.

Kuvvetle başımı sallarken tekrar inledim.

"Açgözlü kız," diye mırıldandı Noah. "Her şeyi istiyor. Zach seni biraz ısıtsın, sonra da Bennett'e ne kadar iyi sakso çektiğini gösterelim."

"Noah," diye inledim. "O pis ağzın beni çok azdırıyor."

Boynuma doğru sırtıttığını hissettim. "Sana yapacağımız şeyler, tatlım."

Zach dizlerinin üzerine çöktü ve bacağımı omzuna attı, hiç vakit kaybetmeden dilini gömdü, yaladı ve emdi, mutlu hırıltıları ısınan, ağrıyan etimde cennet gibi bir titreşim yarattı. Noah beni sabit tuttu, kulağıma övgü dolu sözler fısıldarken sıcak nefesi boynumu okşuyor, bana ne kadar iyi bir kız olduğumu ve Zach için ne kadar lezzetli olduğumu bildiğini hatırlatıyordu.

Bu sırada Bennett onu izliyordu ve bakışlarım tekrar ona doğru kayınca küçük bir nefes aldım ve artık çıplak olan vücudunu, takım joggers'ını ve dar tişörtünü kendi atılmış kıyafetlerimin yanında ayaklarının dibinde bir yığın halinde gördüm. İri eli aletinin üzerinde tembelce sallanırken ön kolu esnedi ve çaresiz bakışlarımı tekrar yakaladığında sırtıarak benimle alay etti. "Bekliyorum, Angel."

Zach kıkırdayarak amımı okşadı ve sonunda beni bu acıdan , klitorisimi ağzına aldı ve iki kalın parmağını bir kırıcı gibi içime soktu ve ben Noah'ın kollarında parçalara ayrıldım.

"Mmm, evet," diye gürledi Zach ayağa kalkarken, bana hızlı bir öpücük vermeden önce parmaklarını ağzına götürdü. "Her zamanki gibi nefis. Şimdi git onu yakala, bebeğim."

Bennett'in yatağın üzerinde oturduğu yere doğru son birkaç adımımı atmak için döndüğümde çıplak kıcımlı tokatladı, vücudum hala Zach'in diliyle çok sert bir şekilde boşaldığı için uğulduyordu. Dizlerimin üzerine çöktüm ve güçlü kalçalarının arasına süründüm ve sanki ben küçük bir çiçeğim ve o da güneşmiş gibi ona en güzel bakışlarımı attım.

Kendini beğenmiş sırıtışı kayboldu, burun delikleri açıldı ve bir iniltiyi bastırırken gözleri kapandı.

Noah arkamdan, "Senin için şimdiden iyi görünmüyor, Spencer," diye takıldı.

"Biliyorum dostum," diye ekledi Zach. "Tanrı'nın yeşil dünyasında Prensesimizin senin sığın için yalvarmasından daha güzel bir manzara yok, ama kendini tut."

Bennett yanağımı hafifçe okşamak için uzanmadan önce bir nefes verdi. "Onları görmezden gel, Angel. Şu anda sadece sen ve ben varız."

Memnun bir mırıltı çıkardım, sonra elini sikinden uzaklaştırdım çünkü sik *benimdi*. Dibinden ucuna kadar yaladım, çok yavaş hareket etmek için büyük acılar çektim, sonunda dudaklarımı başının etrafına sarana ve emene kadar onu kızdırdım.

"Angel," diye homurdandı, ben ucunun etrafında küçük bir daire çizerken kalçaları kıpırdanmaya başladı.

"Ne istediğini biliyorum Bennett," dedim kısık bir sesle. "Yap şunu. Bunu kaldırabilirim."

Yine de deneyecektim. Bu büyük bir sikti, bu yüzden önceki oral seks deneyimime göre seviye atlayacaktım, ama bir meydan okumadan asla geri adım atamazdım - özellikle de Bennett Spencer'dan.

Parmaklarını saçlarıma geçirip atkuyruğumdan ve başımı ona bakacak şekilde eğmeden önce beni acının sınırına getirecek kadar sıkı kavradı. "Yüzünü becermemi ister misin, Angel?"

"Oh, kahretsin," diye inledi Zach. Çevremde pantolonunu çıkarmış olduğunu görebiliyordum ve hemen sağımda durmuş, bana bakarken sertleşmiş sikini .

Noah da aynı durumda diğer tarafımdaydı; görkemli bir şekilde çıplak, ağız sulandıracak kadar dik ve Bennett'in ağızını almasını izleme fikrinden neredeyse acı çekmiş görünüyordu. "Bunu yapabilirsin, tatlım. İyice aç."

Aç bakışlarımı tekrar Bennett'e çevirdim. Sonra büyük bir kararlılıkla o canavarı yutabildiğim kadar yuttum, boğazımı açtım ve tırnaklarımı Bennett'in kalçalarına geçirerek kontrolü devrettim.

"Siktir," diye yemin etti, saçlarımı sıkıca kavramıştı. Kalçalarını önce nazikçe pompaladı, sonra kendi canavarının kontrolü ele almasına izin verdi, sert ve hızlı bir şekilde ağızma soktu. Bir dakika sonra "Mükemmel," diye homurdandı. "Çok mükemmel. Bu ağız benim Angel, beni duyuyor musun?"

Başımı salladım, gözlerimden yaşlar süzölmeye başlamıştı ama bana hiçbir zaman fazlasını vermedi.

Ve sonra çok erken bitti.

"Yeter," diye bağırdı ve beni yerden kaldırıp kucağına çekti. Beni açgözlü ve vahşi bir şekilde öperken ona sarıldım. Zach ve Noah bilmiş bilmiş kıkırdarken hevesli gençler gibi öpüştük.

"İyi çabaydı Spencer, ama bence bunu o kazandı," dedi Noah.

Bennett onu görmezden geldi ve beni arkamızdaki yatağa fırlatmak için uyarıda bulunmadan yer değiştirdi.

"Bennett!" Sırtım yorgana çarptı ve üzerime sürünerek beni iri bedeniyle yatağa sabitlemek için hareket etti.

Kafeste olsaydık yapacağım gibi üstüme yerleşemededen bizi yuvarladım. şimdi onu yere mıhlamıştım ve beni üzerinden atmak için kalçalarını oynatırken ona dudak bktm. "Sakin ol Bennett," diye mırıldandım. "Boğulana kadar bu aleti srmemi istemiyormuş gibi davranıyorsun."

Bana dişlerini gösterdi ama gözleri şehvetten öyle ki neredeyse kafası güzel görünüyordu. "Tam bir velet, Angel. Uslu dur da beni becermene izin vereyim."

Noah arkamdaki yatağa emekledi ve Zach yanıımızdaki yatak başındaki yastık tahtında rahat etti. Noah'nın ellerinin kalçalarıma dolandığını hissettim ve beni Bennett'in kocaman ereksiyonunun üzerinde duracak şekilde hareket ettirdi. "Direnmek nafile, Spencer. Bırak da kızımız binişini yapsın." Sonra beni nazikçe Bennett'in aletinin üzerine indirdi.

Nefesim kesildi ve Bennett'in gırtlaktan gelen iniltisi, tamamen oturana kadar aşağıya doğru eğildiğimde teslim olduğunun sinyalini verdi.

Noah'ın elleri göğüslerimi kavramak için yukarı çıktı ve Zach'in karanlık bakışları, aletini beni iti, Bennett'in çevresine uyum sağladığım için kalçalarımın geçici sallanmasıyla el zamanını hareket ettirdi. Kısa süre sonra bu acı yerini zevke bıraktı ve Bennett'e gusto ile binmeye başladım, serbest bırakılmamı kovaladım ve Bennett'in orgazmını da ondan çekmeyi çok umutsuzca istedim.

Kendimi Bennett'e kaptırdığımda Zach ve Noah'ın yatakta ayaklarını sürüyerek *dolaştıklarının* belli belirsiz farkındaydım ama kayganlaştırıcı kapağının çıkardığı sesle neyin peşinde olduklarını anladım.

Noah'nın alçak sesi kulağıma çarptı. "Kahretsin, sen bir tanrıasın. Bennett hayatı boyunca senin onun sikine binmenden daha güzel bir manzara görmemiştir. Değil mi, Spencer?"

Noah'nın kaygan parmağı dar deliğimi kızdırmaya başladığında yavaşladım ve Bennett hayal kırıklığı içinde inledi, kalçalarını yukarı doğru pompalarken alnı sıkıştı. "Hayır," diye homurdandı. "Bundan daha iyi bir şey yok." Noah beni nazikçe ileri itmeden önce bir elini omurgamda gezdirdi. Bennett'in gğsnn üzerine yığıldım, şimdi
burun buruna

Kalçalarımı yavaşça sallamaya devam ettim.

"Bennett," diye fısıldadım Noah bakımlarına devam ederken. "Sanırım sen hâlâ içimdeyken Noah kıcıma sikecek."

Gözlerini kapadı ve gerçekten acı çekiyormuş gibi çenesini yere vurdu, sonra Noah kaygan parmağını kıcıma sokarken ikimiz de inledik. Bir öpücük için eğildim ve Bennett'e tatlı öpücükler vererek ve kalçalarımı hareket ettirmeye devam ederek, Noah beni gererken ve hazırlarken yavaşça artan zevki alarak kendimi orada meşgul ettim.

"Siktir git Prenses," dedi Zach, hâlâ merakla bizi izliyordu. "Hargraves'in benden daha sabırlı olduğu kesin. Ama Spencer ölmek üzere gibi görünüyor."

Noah içime doğru itmeye başlamak için o anı seçti ve ben de yüzümü Bennett'in göğsüne gömüp hırıltılı bir inilti çıkardım.

"Oh lanet olsun," diye ısırdı Noah. "Oh, tatlı kız, bu çok sıkı. Çok iyi gidiyorsun."

Bennett, Noah'nın saldırısı karşısında acı dolu bir nefes almıştı ama hemen oyun yüzünü geri takındı. Yabani saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı ve iri elleriyle yanaklarımı kavradı. "Tamam mı Angel? Seni tamamen mahvetmek üzereyiz ama sadece hazırsan."

O kadar doluydum ki, kalbimin üç parçasından ikisinin sert bedenleri arasında sıkışmıştım, nerede bittiğime ve onların nerede başladığına dair her türlü his hızla uzaklaşıyordu. Kaybolmak istiyordum. Burada, Zach'in yatağında ben ve onlar dışında hiçbir şeyin var olmamasını istiyordum.

Bekle.

"Neredeyse hazırım," diye nefes aldım. Bennett'in göğsünü ittim ve Zach'in sıcak, karanlık bakışlarıyla karşılaştım. Ukala bir gülümseme beklerken tek gördüğüm tam ve mutlak bir bağlılıktı. "Zach. Sana ihtiyacım var."

Hemen dizlerinin üzerine çöktü ve aramızdaki mesafeyi kapatmak için ayaklarını sürüyerek ilerledi. Bana bakarken aletini okşuyordu ve ben her nasılsa o hareket ettikçe Adonis kemerinin esnemesini hayranlıkla izleyecek kadar aklım başımdaydı. "Prenses, de alacak mısın?" diye gürledi.

Bennett ve Noah bizi teşvik ederek içimde hareket etmeye başladılar. Başımı salladım. "Evet. Yapabilirim, Zach."

"Yapabileceğini biliyorum bebeğim. Senden hiç şüphe etmedim."

Noah sesi gergin bir şekilde, "Bunu başarabilirsin, tatlım," dedi. "Sana tutunacağız."

Ve yaptılar da. Bennett ve Noah kusursuz bir ekipti, beni acımasızca becermeye başladıklarında bile beni doğru yükseklikte tutarken, Zach beni ağlayan horozuyla besledi ve diğerleriyle aynı zamanda sığ itişlerine başladı. Bir eliyle yanağımı saygıyla okşarken diğer eliyle saçımı sert ve sahiplenici bir şekilde kavıyordu. Onun etrafında çığlık attım ve Bennett ve Noah beni hızla bedenimi sarsan bir doruğa fırlattı.

"Oh, evet, Angel," diye homurdandı Bennett, ben onun etrafında kenetlenirken. "Aferin kızıma," diye nefes nefese kaldı Noah. "Ne kadar iyi bir kız."

Zach gerildi. "Siktir, bebeğim. Siktir, benim için hazırlan."

Başımı sallayabildim, sonra Zach kısık bir üçümüzü kenardan takip ederken yutkundum.

Uzuvlarımızdan oluşan bir yığının içine düştük ve çocuklar kemiksiz bedenimi Zach'in bekleyen kucağına taşımaya özen gösterdiler.

Bennett yanımıza yuvarlanmıştı ve ellerimizi birbirine bağlayarak ona uzandım. Noah banyoya gitti ve herkes için ıslak bezlerle döndü.

Zach'in kollarında uyukluyordum, erkeklerin sohbet ederken çıkardıkları alçak mırıltıları dinlemekten mutlu ve memnundum, rahat ve özgür ve görünüşe göre hepimizin hala çıplak olmasını en ufak bir şekilde umursamıyorlardı.

"Hepinizi seviyorum," diye fısıldadım.

Zach şakağıma bir öpücük kondurdu. "Biz de seni seviyoruz, Prenses."

OTUZUNCU BÖLÜM

BENNETT

M Telefonum Zach'in komodininin üzerinde titreyerek beni nihayet temizlenip üzerime bir şeyler giydikten sonra daldığım derin uykudan uyandırdı. Jolie'yi uyandırmıştım,

Diğer erkek arkadaşlarının da yardımıyla onu komaya soktukten sonra uykulu ve sevimli olan Jolie'yi küvete koyduk. Zach, Noah ve ben hızlı bir duş aldıktan sonra Jolie'yi gece için yatırdık ve sık sık yaptığımız gibi etrafına yığıldık.

Telefonumun saati 23:30'u gösteriyordu. Pazartesi gecesi bu saatte aranmanın verdiği sıkıntı, kimin aradığını fark ettiğimde beni sarsarak uyandıran alarmla çabucak silindi.

Jolie'nin babası beni neden arıyordu?

"Dom?" Telefona bağırdım. "var?"

"Bennett," dedi ve ciddi ses tonuyla kalbim boğazıma düğümlendi. "Sakin olmanı istiyorum."

Jolie'nin el Yılanlı içine Benim, ve I tutulan
üzerinde gibi benim hayatı buna bağlıydı. "Annem
nerede, Dom?"

İç çekti. Volta attığını duyabiliyordum, arka planda bir hareketlilik vardı. "Onu kaçırdı, Bennett."

"Ne?" Bağırdım.

Artık etrafımdaki herkes uyanıktı, Dom'un ne dediğini anlamaya çalışırken beynim onların sessiz, acil fısıltılarını karıştırıyordu.

"Martinez ve anneni birkaç saat önce bir gezintiden eve dönerken pusuya düşürdüler."

Lanet bir randevu demek istiyor.

"Ona zarar verdiler mi?" .

"Fiziksel olarak değil, hayır. Ama Martinez'i vurdular."

Martinez'e çok kızmıştım ama ölmesini de istemiyordum.

Jolie soluk soluğa kaldı. "Onu öldürdüler mi?"

Dom onu duydu. "Hayır, o hastanede. Onu Olde Town'da bir ara sokakta ölüme terk etmişler ama o bizi aramayı başarmış. Kara ve ben onun yanındayız."

Derin nefesler. "Onu fidye için kaçırdı," dedim donuk bir sesle.

"Muhtemelen," diye yanıtladı Dom. "Tüm Gölgele'e çağrı yaptım ve Zepp de ekibini uyandırdı ama beni dinle evlat" -Meleğimi kurtaran ve derin, içten bir saygı duyduğum adamın bana evlat demesiyle kalbim bir an için yerinden çıktı- "Şu anda Spencer Kulesi'ne koşarak gitme. Annene zarar vereceğini sanmıyorum. Her şeye rağmen onu önemsiyor."

"Onun kendi malı olduğunu düşünüyor, başka bir şey değil," diye tükürdüm.

"Her ne olursa olsun, plan yapmak için zamana ihtiyacımız var. Zepp, Spencer'ın güvenliğinden kalan son üyenin de kuleyi korumak üzere geri çağrıldığını bildirdi. Burası artık bir kale."

"Kahretsin," diye mırıldandım, başımı ellerimin arasına aldım. "Ne istediğine bakacağım, sonra da herkesi sabah ilk Şövalye Kulesi'nde istiyorum."

"Çoktan yaptım," diye cevap verdi. "Babana karşı dikkatli ol, Bennett. Bu umutsuz bir adamın umutsuz bir hamlesi."

"Biliyorum." Durakladım, sonra dedim ki, "Ve... Martinez'e söyle, umarım kurtulur da ben de onun kızıyı tekmelerim."

Dom kıkırdadı. "Bir süredir bunun olacağını biliyordu, merak etme."

Telefonu kapattım ve vücuduma tanıdık bir uyuşukluk çökerken telefonumu yatağın üzerine bıraktım. Lanet olası babam yine annemin canını yakıyordu ama bu sefer bana ulaşmak içindi.

Telefon görüşmem sırasında Noah ışığı yakmıştı ve ben de dönüp kardeşlerimin ve aşkımın endişeli yüzlerine baktım.

Jolie tekrar elimi tuttu, soğukkanlı sessizliği onun da benimle aynı duruma bir işaretiydi. Noah endişeli görünüyordu; Zach ise sadece kızgındı.

"Bundan nefret ediyorum ama haklısın," dedi Noah. "Onu aramalısın."

Telefonumu tekrar elime aldım. Kaçınılmaz olanı ertelemeğin bir anlamı yoktu. Lanet olası babamdan korkmuyordum.

Telefona hemen cevap verdi. "Merhaba, oğlum."

"Baba."

"Benimle konuşmaya tenezzül etmeni neye borçluyum?" Sesi neredeyse baş döndürücü geliyordu ve bu çok garipti.

"Neden aradığımı biliyorsun," diye tersledim. "Megalomanlığın bu şehirde işinin bittiğini kabul etmene izin vermiyor, bu yüzden dikkatimi çekmek için annemi kaçırdın. Şimdi buna sahipsın, boşa harcama."

Cık cık etti. "Bu ses tonundan hoşlanmadım, Bennett. Bir müzakereye bu şekilde girilmez - sana bundan daha iyisini öğrettiğimi biliyorum. Belki de sadece *karımı* özlüyordum ve onun ait olduğu yere, eve dönmesini istiyordum."

Alay ettim. "Annem evde olsa da olmasa da umurunda olmazdı, sadece gösteriş için koluna girmesi gerektiği zamanlar hariç. Sorun nedir, baba? Özel sekreterinin mızımız kankasını mı özlüyorsun? Gönderdiğimizde kafasını muhafaza ettik, bu yüzden nostaljik hissettiğinizde onu ziyaret edebilmelisiniz."

Telefonda öfkесinin kabardığını hissedebiliyordum. "Bu sana yakışmadı Bennett, tamamen gereksiz ve *groteskti*. Bu küçük *hileyi* yapabilmenin nedeni muhtemelen o hain kaltak olsa bile."

"Numara yok, baba. Senin için yolun sonu gerçekten geldi. Annemi serbest bırak yoksa onu almaya geleceğim."

"Hayır!" diye bağırdı ve duvara çarpan camın belirgin sesini duydum. "Spencer şirketlerini bu saçma siber saldırıdan kurtaracaksın. Bunu yaptığında, sana bir takas teklif edeceğim." Durakladı ve nabzım hızlandı. "Annene karşılık Jolie Knight, Bennett. Ne kadar beklersen o kadar az sabırlı olurum ve öfkemi annenden çıkarmaya başlayabilirim."

Öfkeyle titredim. Babam boktan bir kocaydı ve kesinlikle duygusal olarak tacizciydi ama anneme asla vurmamış ya da fiziksel olarak zarar vermemişti. "Siktir git," diye bağırdım. "Seni öldüreceğim, orospu çocuğu."

"Zaman geçiyor,
evlat." Sonra
telefonu kapattı.

Orada oturuyordum, titriyordum, uyuşmuştum, çevremden habersizdim. Ancak Zach ve Noah'ın telaşlı bağırışları beynime nüfuz ettiğinde şimdiki zamana geri döndüm.

"Hayatta olmaz, Prenses."

"Bizi geçmen gerekecek, tatlım."

Jolie, yatak odasının kapısında omuz omuza duran Zach ve Noah ile bir çekişme içindeydi. Üzerinde hâlâ sadece küçük uyku şortu ve ipeksi atleti olduğu halde ikisine dik dik baktı.

Ama elinde bıçağı vardı. "Jolie," diye
hırladım. "*Hayır*."

Bana doğru döndü ve bıçağıyla beni işaret etti. "Onu duydum, Bennett. Oraya gitmezsem annene zarar verecek! Ben gideceğim, onu serbest bırakacak, sonra da siz beni çıkaracaksınız. Ben bu işe başladığımdan beri Gölgeleler'in bu tür acil durum planları var!"

Ona bakakaldım. "Delirdin mi sen? Seni öldürecek. Ve sonra Dom bunu yapmana izin verdiğim için beni öldürecek ve *ben* de ona izin vereceğim çünkü *sensiz yaşayamam!*"

Son kısmı bağırarak söyledim ve babamın hayatımın aşkını *tekrar* öldürdüğü düşüncesiyle ruhumu emen umutsuzluğu bastırmaya çalışırken büyük, titrek bir nefes aldım. Yalvaran bakışlarımı tuttu ve sonunda yüzündeki panik ve öfke eridi.

Dönüp Zach ve Noah'a baktı, onlar da benzer kasvetli ve umutsuz bakışlar takınmışlardı ve iç geçirdi. "Özür dilerim," diye fısıldadı. "Ben sadece... Bennett'in annesinin benim yüzümden acı çekmesine izin veremem. Bunların *hepsi* benim yüzümden."

"Hayır, tatlım," dedi Noah yumuşak bir sesle. "Bunların hepsi *onlar* yüzünden.

Ailelerimiz. Sen değil."

Davet etmek için kollarımı açtım ve o da yatağa geri dönüp kollarımın girdi. Zach ve Noah yatağa tırmanırken ben de ona sarıldım.

bizimle yatağa döndü. Hepimiz orada olursak daha kolay yatışacağını biliyorduk. "Angel, bunu artık tek başına yapmıyorsun. Annem için ben de endişeleniyorum ama hazırlıklı olmamız gerektiği konusunda Dom'a katılıyorum. Bu babamın son direnişi ve seni de birlikte alaşağı etmesine izin vermeyeceğim. Ya da başka birini."

"Tamam," diye fısıldadı. "Bir planımız olduğunda kendimi daha iyi hissedeceğim."

Alnından öptüm ve Zach arkasına kıvrılırken dudaklarını onun omzuna bastırdı. "Seni seviyorum, Angel." diye mırıldandım.

Uykuya dalarken, başının üstünden bakıp Zach ve Noah'ın düşük ışıktaki bakışlarıyla karşılaştım. İkisi de en az benim kadar gergindi ama kızımızı kontrol altında tuttuğumuz ve ölüme koşar adım gitmediğimiz için kolektif gerginliğimizin azaldığını hissedebiliyordum.

"Bunu da atlatacağız," diye fısıldadı Noah.

"Tıpkı her zaman yaptığımız gibi," diye ekledi Zach.

Biz Varisleriz, diye düşündüm refleks olarak, her ne kadar bu artık doğru olmasa da.

Onun yerine "Biz Aileyiz," dedim. "Bizimle uğraştığınızda neler olduğunu tüm Şehir bir kez daha öğrenmek üzere."

"Max," diye tısladı Jolie kulaklığına. "Eğer bu vinci sabit tutmazsan oraya geri döner ve kıcına tekmeyi basarım."

Memnuniyetle sırtımama engel olamadım ve Noah ile Zach'e bir bakışım onların da aynı şeyi hissettiğini gösteriyordu. Hepimiz Max'i sinir bozucu bir küçük kardeş gibi sevmeye başlamıştık ama bu onun bir pislik olduğu gerçeğini değiştirmiyordu ve Jolie'nin onu terslemesi bizim için çok tatmin ediciydi.

"Sadece *ayarlıyorum* Jojo," diye cevap verdi kıkırdayarak. "Başlama zamanı geldiğinde sizin için balkona doğru düz bir atış yapmak istiyoruz."

Bu sabah Şövalye ve Gölgele'in üst düzey yöneticilerinin kaotik toplantısının ortasında, ana çıkarma ekibimizin Spencer'a girmesi için aptalca bir öneri yapıldı

Kuleye kırkınıcı kattaki geniş bir balkondan ve yan tarafa uygun bir şekilde park edilmiş kule vinci aracılığıyla erişebiliyoruz.

Ana çıkarma ekibi Jolie, Noah, Zach ve benden oluşuyordu ve biz şimdi vinciın yatay kolunun dar yürüme yoluna çömelmiştik, birileri de on sekiz yaşındaki lise son sınıf öğrencisi Max Miller'ın sıkışık cam kabindeki kontrolleri yönetmesine izin vermişti.

"Sabit dur, Max," dedi Dom'un derin sesi kulaklarımıza. "Yer ekibi pozisyon alıyor."

Dom, bir blok ötedeki Serpentis Kumarhanesi'nin çatısında, keskin nişancı deneyimi olan birkaç Gölge üyesiyle birlikte görevlendirilmişti. Onlar da Noah'ı istemişlerdi ama artık bacağı ona acı vermediği için bizden ayrılmayı reddetti.

Birkaç dakikalık sessizliğin ardından Jolie, "Martinez'den haber var mı?" diye sordu.

"Evet, uyandı," diye yanıtladı Dom, "ve... Bridgette'in kaçırılmasından dolayı mutsuz. Biz Julie'yi oraya gönderene kadar hastaneden ayrılmaya çalıştı. Sanırım yatakta kalması için silah doğrultuyor."

Zach kıkırdadı ve dirseğiyle beni dürttü. "Görünüşe göre artık yeni bir baban var."

En sert bakışlarımı aldı, Şehrin gece hayatının ortam ışığı bizi yeterince görünür kılıyordu, bunu kaçırmadığını biliyordum.

Rocky'nin sesi çevrimiçi olarak çatırdadı. "Kuzey Ekibi pozisyonunu aldı ve hazır."

Sırada Kara vardı. "Güney Ekibi de pozisyonunu aldı ve hazır."

Jolie, "Çıkarma Ekibi işaret verildiğinde harekete geçmeye hazır olacak," diye duyurdu.

"Ve çatıyı da kontrol altına aldık," diye bitirdi Dom. "Şu anda yarım düzine İnfazcı çatı girişini koruyor."

Zepp bilgisayar tuşlarının tıkırtısı arasında, "Kuzey girişinde iki düzine, güneyde ise yaklaşık otuz kişi daha var," dedi. "Her zamanki gibi çatı katında gözümüz yok, ama orada İnfazcı varlığına hazır olun Jojo Takımı."

"," diye cevap verdi Jolie, bana bilmiş bir baş hareketiyle.

Spencer çırpındıkça babamın kendisiyle bizim aramıza eline geçirebildiği kadar çok "harcanabilir" kiralık silah koyacağını biliyorduk. Büyük krallığı parçalanmıştı ve şimdi parmaklarının arasından kum gibi kayıp gidiyordu. Son kartını oynamıştı.

Ama aslında tek yaptığı beni kızdırmak ve kendini köşeye sıkıştırmaktı. Bu sadece bir şekilde sona erecekti ve ben bununla barış içindeydim çünkü Meleğimin bana geri döndüğünü fark ettiğim anda içimde bir yerlerde kendimizi öyle ya da böyle burada bulacağımızı .

"İşaretimle," diye gürledi Dom kulaklarımızda. "Tüm *takımlar*, başlayın!"

Vincin kolu hareket etmeye başladı. "Max, yavaşla," diye bağırdı Noah. Grubumuzun önünde durmuş, bizi balkona yönlendirmeye hazırlanıyordu. "İskalayacaksınız."

"Ben hallederim Nikolai," diye cevap verdi yumuşak bir sesle. "O sevimli küçük sarışın kafanı merak etme."

Max vinç kolunu Spencer Kulesi'nin kırkinci katına doğru savururken canımızı dişimize taktık. Bağırışma sesleri ve seri silah atışları altımızdaki zeminden gece havasında yankılanıyordu; ekiplerimiz kulenin ana güvenlik gücünün dikkatini dağıtmak ve mümkün olduğunca çoğunu ortadan kaldırmakla görevlendirilmişti, biz ise ortadan gizlice girecektik.

Frankie'yi de kulede bir yerlerde serbest bıraktıklarından oldukça emindim, ama hiç iletişimde değildi, bu yüzden kim bilebilirdi ki?

Zach, Max bizi hedef girişimizin hemen üzerine yerleştirirken, "Kahretsin, sanırım başaracağız," dedi ve nefesini dışarı üfledi.

"İnancınız az," diye karşılık verdi Max kulağımıza. "Atlayın ekip, çünkü çok şüpheli görünmemesi için bu şeyi geri döndürmem gerekiyor."

"Teşekkürler Maxy," diye cıvıldadı Jojo ve kolun ucundaki Noah'ya katılmak için aceleyle ilerledi. "Dikkatli ol, lütfen."

"Sen de Jojo. Hepinize."

Teker teker vinç kolunun ucuna tırmandık ve balkona indik. Teçhizatımı ayarladım, sonra Jolie'nin teçhizatını hızlıca gözden geçirdim, tamamen silahlı olduğundan ve kaskının sıkı takıldığından emin oldum.

Endişeli bakışlarımı yakaladı ve beni hızlı bir öpücük için kendine çekmeden önce usulca gülümsedi. "Ben hazırım. Hepimiz hazırız, Bennett. Hadi gidip anneni alalım."

Gidip babamın işini bitirelim.

O zaman Meleşim güvende olacaktı ve ben de özgür olacaktım.

ŞAFTÖR KİRTLİĞİ-ONE

JOLIE

I Marcus'un bu sabah telefonuma yüklediği uygulamayı açtım ve yüzünü balkon kapısının dışındaki güvenlik tarayıcısına doğru bastırdım.

"Bu daha iyi lanet işe yarıyor, Marcus," Zach hırlayarak içine

Kulaklık. "O vincin üzerine sürünerek geri dönmeyeceğim."

"Tabii ki işe yarayacak," diye karşılık verdi Marcus kulağımıza. "Ne? Bana öyle bakma, Silver. Eğer daha iyi bir program yapabilseydin, çoktan yapmış olurdun."

"Çocuklar," diye tersledi Noah.

"Odaklanın." "Özür dilerim efendim," diye mırıldandı Silver.

Zepp, "İkinizin çoktan sevişmesi gerekiyor," diye araya girdi. "Zepp!" Silver skandala uğramış gibi tısladı.

Tarayıcı yeşil bir ışıkla biyledi, böylece içerideydik ve parlak teknoloji uzmanlarımızın atışmalarını geride bıraktık. Bennett ağır cam kapıyı çekerek açtı ve biz de onu James Spencer'ın hukuk firmasındaki operasyon merkezi olan karanlık ve ıssız ofise kadar takip ettik.

Zach, "Birileri öfke nöbeti geçirmiş gibi görünüyor," diye düşünerek, zeminin ortasında parçalara ayrılmış şık bilgisayar monitörüne baktı.

"Tipik," diye homurdandı Bennett. Ofis kapısına ulaştığımızda eldivenli bir elini kaldırdı ve hepimiz burada yalnız olmadığımızı gösterebilecek herhangi bir şeyi dinlemek için durduk. Dışarıda devam eden ve binanın her iki tarafındaki lobiden sokaklara taşan savaşın belli belirsiz seslerini duyabiliyorduk ama orta katlar

sessizdi. Bennett elini indirdi ve sakın bir sesle, "Gidelim. Bu katta çatı katına erişimi olan bir asansör var."

Ofisten çıktık ve mermer döşeli koridorda sessizce yürüdük, botlarımız ara sıra yere gelişigüzel atılmış bir kâğıdı ya da dosyayı hışırdatıyordu. Görünüşe göre James B. Spencer ve Ortakları çalışanları, biz her şeyi kapattığımız anda ne yaptıklarını bırakmış ve öylece... gitmişlerdi.

Asansörün yanına vardığımızda Bennett eldivenli parmağını öfkeyle düğmeye bastırdı. Bir an için dördümüz orada öylece durduk, etrafta dolandık, saatlerimizi ya da telefonlarımızı kontrol ettik, sanki dünyanın en normal şeyiymiş gibi asansörü beklerken uzaktan gelen boğuk bağırışları ve silah seslerini duymazdan geldik.

Asansör geldi ve biz de bindik. Bennett çatı katı için düğmeye basarken telefonumu bir kez daha güvenlik sensörüne doğru kaldırdım. Yeşil ışığın yanıp sönmesi hazır olduğumuzu gösteriyordu ve yukarı çıktık.

"Silahlar hazır," diye fısıldadım çocuklarıma. "Sürpriz yapma şansımız olmalı, çünkü ekibimizden herhangi birinin zemin kattan ayrıldığını fark etmemiş olacaklar."

Asansör nihayet durduğunda hepsi başını salladı ve tabancalarını kaldırdı.

Ding sesi haber verdi.

"Çıkarma Ekibi içeri giriyor," diye kulaklığımdan anons ettim.

Ve sonra başladı.

Kusursuz bir ekip olarak hızla hareket ettik ve lobide konuşlanmış üç İnfazcıya, saldırıya uğradıklarını anlamalarından sadece birkaç saniye sonra saldırdık. Oturma odasından çığlıklar yükseldi ve fuayeye koşan dört muhafız da aynı sonla karşılaştı.

Bennett, "Fuaye ve oturma odası temiz," diye bağırdı.

Zach arkamdan tısladı. "Orospu çocuğu, bu acıtıyor."

Döndüm, panik boğazıma kadar yükseldi ve neredeyse beni boğacaktı. "Zach! Yaralandın mı?"

"Kurşun sadece yeleği sıyırdı, bebeğim," diye cevap verdi, şu anda hiç de seksi olmayan bir göz kırpmayla. "Tamamen iyi."

Üstümüzdeki kattan bot sesleri geliyordu. "Harekete geçmeliyiz," dedi Noah. "Aşağıya çağrı yapmış olacaklar, bu yüzden daha fazla Enforcers'ın buraya gelmeye çalışmasını beklemeliyiz."

Bennett çoktan merdivenlere doğru koşmaya başlamıştı ve biz de hızla onun arkasına düştük. Merdivenlerde bir İnfazcı ilk görüldüğünde Noah ateş etti ve ıskalamadı. Merdivenlere ulaşmadan önce iki tane daha indirdi.

"İkinci kat temiz," diye duyurdum, sonra Bennett'e döndüm. "Sence onu üst kattaki yatak odalarında mı tutuyor?"

"Muhtemelen."

Dom kulağımıza vızıldadı. "Kurtarma Ekibi, Spencer'ın helikopteri biz konuşurken çatıya iniyor."

"Kahretsin," diye Zach.

Bennett üçüncü kata çıkan merdivenlere doğru koşmaya başlamıştı bile. "Dom, çatıda hâlâ İnfazcılar var mı?" diye bağırdı.

"Beton bir direğin arkasına sinmiş olan biri hariç hepsini indirdik. Helikopterden inip görüş alanımıza giren olursa onları da haklarız."

Botlarımız merdivenleri dövüyordu, asansörden iner inmez tüm gizlilik çabaları bir kenara bırakılmış, silahlar ateşlenmişti.

"Kaçmaya çalışıyor. Onu öldüreceğim," diye homurdandı Bennett üçüncü katın sahanlığında durduğunda - Frankie'nin birkaç ay önce beni merdivenlerden geri çekip çantamı aldığı yerde.

Tekrar buraya dönmek, yanımda çocuklarımla Spencer Kulesi'ni işgal etmek, dördümüzün ortak amacı olan James Spencer'ı sonsuza dek ortadan kaldırmak için birleşmek, bu basamaklarda son kez durduğumda asla umut etmeye *cesaret edemeyeceğim* fantastik bir rüyaydı.

Bennett ana yatak odasına doğru koştu, biz de peşinden fırladık. "Nerede bu piç kurusu?"

"Al oğlum."

James Spencer yatak odasının kapısındaki gölgelere doğru adım attı. Takım elbisesi kırıışmış, kravatı yamulmuştu ve şakaklarındaki kırlar dışında Bennett'inkine çok benzeyen koyu renk saçları sanki dört farklı yöne doğru çekilmiş gibiydi.

Ayrıca titreyen Bridgette Spencer'ı bir kalkan gibi önünde tutmuş, küçük siyah tabancasını başına dayamıştı.

Dördümüz de donup kaldık. Kimse silahını indirmede ama Noah bile Bridgette'in arkasına saklanırken Bennett'in babasına ateş edecek kadar kendine güvenmiyordu.

"Bırak onu," diye hırladı Bennett. "Senin kavgan benimle, Peder."

"Hiç sanmıyorum," diye tersledi. "Ben aptal değilim, Bennett. Evimize zorla girdin ve küçük kız arkadaşını işimi bitirmesi için buraya getirdin. Sen aletini onun içine sokarken o sana asil bir adalet masalı anlattı ve şimdi *her şeyi* mahvettin."

Bridgette çırpındı ama adam boynuna doladığı koluyla onu daha da sıktı. Gözleri şiş ve kırmızı çerçevesiydi ve onu hemen o şeytani adamdan koparmak istedim.

"John yaşıyor mu?" diye mırıldandı Bennett.

"Kapa çeneni," diye tısladı James onun kulağına. Onu koridora doğru sürükledi ve köşeden geri dönmeye başladı, çatıya çıkan merdivenlere doğru ilerlerken onu hâlâ vücudunun önünde tutuyordu.

"Martinez iyi, Bayan Spencer," dedim usulca, gözlerini yakalayarak. "Uyandı ve sizi özlüyor."

Titrek bir iç çekiş yaptı ve bana başıyla ufak bir selam verdi.

James alay etti, dördümüz onları takip ederek ilerlerken hala yavaş adımlarla geriye doğru gidiyordu. "Tatlı, masum annenin korumasını becermesini onaylıyor musun, evlat?"

Hepimiz Bennett'in bunu *tam olarak* onaylamadığını biliyorduk, ancak gölgesinden çıktığı beri sahip olduğu aynı soğuk öfkeyle babasının bakışlarını tutarken bu soruyu duyduğuna dair hiçbir belirti vermedi. "Planın nedir baba?" diye sordu, sesinde alaycı bir ton vardı. "Annemin kafasına silah dayamış olmana rağmen, Jolie'yi sana teslim etmeye *hiç* niyetim yok ve senin başarısız işlerini de bırakmaya niyetim var.

imparatorluk durgunlaşır ve çürür. Bu küçük taşkınlık hiçbir işe yaramadı."

"Bu kuleyi korumaları için para ödediğim bütün bu et kafalılar bu kadar değersiz olmasaydı olurdu!" diye kükreyerek Bridgette'in kollarında irkilmesine neden oldu. "Elli eğitilmiş muhafızın en azından Şövalye sürtüğünü ortadan kaldırmayı başaracağını düşünürdün, o ve hain Varis arkadaşların olmasa bile. O zaman görürdün evlat, bütün *bunların* senin için ne kadar büyük bir rezalet olduğunu görürdün." Geriye doğru dikkatli adımlarla merdivenleri tırmanmaya başladı, silahı Bridgette'in başından, sert kahverengi gözleri de oğlundan hiç ayrılmıyordu. "Buradan bir Aile olarak ayrılabilirdik, senin güven fonun ve benim kişisel hesaplarımla yeniden başlayabilirdik. Belki bir gün bana gerçekten benim oğlum olduğunu ve Spencer ismine layık olduğunu kanıtlayabilirdin."

Rocky'nin sesi kulaklarımızda yankılandı. "Hey, Kurtarma Ekibi, gelenler var. Burayı büyük ölçüde kontrol altına aldık ama çatı katından imdat çağrısı aldıklarında dört ya da beşini kaybettik. Peşlerinden bir grup gönderdim ama sizlerin hazır olması gerekiyor."

"Siktir," diye mırıldandı Zach. Noah'ya başını salladı, aralarında anlayış geçti. "Geri döneceğiz Prenses," dedi usulca.

Noah kalçamı şefkatle sıktı ve merdivenlerden aşağı koşmak için döndüler.

Onları bir daha göremeyeceğim endişesiyle beynimin bir saniye bile dokunmasına izin vermedim.

James ve Bridgette şimdi merdivenlerin tepesindeydi, Bennett ve ben alt basamakta omuz omuza durduk, ikimiz de avımızı tek bir odakla takip ediyorduk.

"Senin lanet adını istemiyorum," diye hırladı Bennett babasına, bir adım daha atarak. "Sen korkak, katil bir narsistsin. Bektan bir koca ve pislik bir babasın. Annemi bırak, ben de sana sümüklü bir korkak gibi helikopterine için on saniye süre vereyim."

James, Bennett'in sahip olduğu şaşırtıcı kedi hızıyla hareket etmeden önce oğlunu hayal kırıklığına uğratmış gibi başını salladı. Ağır kapıyı omuzlayarak açtı ve

Bridgette ile m¼cadele ederek onu ileri doğru itti ve g¼r¼ş alanımızdan kayboldu.

"Kahretsin!" Bağırdım. "Dom! Ateş etmeyin. Spencer ve Bridgette çatıdalar ve biz de dışarı ¼ıkıyoruz."

Bennett ve ben merdivenlerden hızla ¼ıktık ve peşlerinden çatıya fırladık. Çatı hem güvenlik ışıkları hem de kulenin tepesinden sarkan iğrenç Spencer mızrağının soğuk mavi parıltısıyla aydınlanmıştı.

Bennett'in babası annesini bekleyen helikoptere doğru itmeye devam etti, morarmış bir elini pazusuna soktu ve diğeri hala kafasına silah dayadı.

Çatıda kalan tek İnfazcı patronuna son bir gösteri yapmak için o anı seçti ve saklandığı yerden ¼ıkıp Bennett ve bana ateş etti. İkimiz de yere düřt¼k, birbirimizden uzaklaştık ve Dom'un net bir atış için ihtiyacı olan tek şey buydu.

Dom'un silahı ¼atladı, İnfazcı düştü ve ben tam zamanında helikopterde saklanan muhafızlardan birinin kapısını açıp ¼ırpınan, ¼ıęlık atan Bridgette'i aldığını g¼rmek için tekrar ayağa fırladım.

Tekmeledi ve ¼ırpındı, ben de helikopterin kapısına geliřig¼zel bir el ateş ettim, Bridgette'i ıskalayacağımdan emin olacak kadar y¼kseęe. Silah metale ¼arptı ve korumayı onu düř¼recek kadar ¼rk¼tt¼.

Bennett de ayağa kalkmış, onlara doğru koşuyordu. Helikopterin yan tarafına ateş etmeye devam ettim, i¼erideki muhafızları uzak tutmaya ¼alıřıyordum.

"Değersiz!" James helikoptere doğru k¼kredi. "!"

Bridgette son bir g¼çlü bağırışla kolunu James'in elinden ¼ekip aldı ve silahı onun elinden kaptı. Silah, Bennett'in onlara ulaşmasıyla aynı anda yere düştü.

Zaman yavaşladı. Bennett annesini babasından uzaklaştırıp James'i yere düř¼r¼rken nefesim kesildi ve midem bulandı. Bennett'in b¼y¼k bedeni James'in g¼çlü ama k¼ç¼k bedenine ¼arptı ve kulenin ¼atısını ¼evreleyen korkuluklara ¼arpana kadar betonun ¼zerinde savruldu.

Onlara doğru koşmamak için sahip olduğum iradenin her zerresini kullandım; bunun yerine, muhafızların helikopterden inip Bennett'in annesini kaçırmasını veya Bennett'e zarar verip babasını almasını engellemek için helikoptere ateş etmeye devam ettim.

Çığlık attım, "Bridgette! geç!"

Bağırışlarım helikopterin kanatlarının sağır edici girdabından zar zor duyulabiliyordu ama ikinci kez söylenmesine gerek yoktu. Bana doğru koştu ve ben de onu sırtımla korkuluk arasına güvenli bir şekilde sıkıştırdım.

"Çatı katını temizledik!" Noah kulağıma seslendi. "Zach ve ben yukarı çıkıyoruz."

Zach, "Rocky'nin ekibi, daha fazla İnfazcı'nın yerden yukarı çıkma ihtimaline karşı çatı katının girişinde kalıyor," diye ekledi.

Seslerini , Bennett ve babası vahşı hayvanlar gibi yerde boğuşurken bile, tuttuğum gerginliğin küçük bir kısmını serbest bıraktım.

"Helikopterde hâlâ en az üç muhafız var!" Bağırdım. "Dom'un net bir atışı yok ve ben de ."

Birden Max çevrimiçi oldu. "Sana bir paket getirdim, Jojo. Sıkı tutun."

"Ne?" Gürültü üzerine tekrar bağırdım.

Zach ve Noah çatı katının kapısından fırladıkları anda, kule vincinin uzun metal kolunun ucu çatının kenarından göründü.

Frankie lanet bir Örümcek Adam gibi atladı, hafif ayakları üzerine inip helikopterin arkasında kaybolmadan önce atleti neon sarısı bir çizgi halinde gökyüzünde süzülüyordu. Otuz saniye içinde, üç ceset bölme kapısından kabaca dışarı fırlatıldı ve Frankie'nin kıvrak formu kokpitte belirdi.

"Helikopter uçurabildiğini biliyor muydun?" Zach durmak için kayarken ona sordum.

Zach sadece yıpranmış bir teslimiyetle bakabildi. "Bildiğim kadarıyla yapamaz."

Frankie kabinin penceresinden bize gösterişli bir selam verdi, sonra helikopterin çatıdan yükselip gecenin içinde kayboluşunu bir an şaşkınlıkla izledim.

Sessizlik yerleşti üzerinde ve
Bennett'in kızgın
ve bizi gerçekliğe geri döndürdü.

Çatıya kadar
Kkreme havayı deldi

İKİ KİŞİLİK ŞAFTÖR

JOLIE

"P Giriş temiz," diye duyurdu Rocky'nin bir ses kulaklarımıza. Sırada Kara vardı. "Zemin temiz. Tüm Spencer kuvvetleri ya dışarı çıkarıldı ya da bastırıldı." Dom, "Çatı temiz," diye duyurdu.

"Neredeyse," diye açıkladım kısık bir fısıltıyla.

Bennett ve babası şimdi ayaktaydı ve karşımızdaki korkuluğun yanında birbirlerinin etrafında dönüyorlardı. Zach, Noah ve ben silahlarımızı kılıfına koyduk ve Bridgette Noah'ın koluna sıkıca yapışmış halde dördümüz yavaşça onlara doğru yürüdük.

Birkaç adım ötede durduk ve Bennett'in babası ve Spencer için barındırdığı son şeytanları kovmasını ciddi bir sessizlik içinde izledik.

James'in yüzü morarmış ve kanlıydı, hareket ederken biraz topallıyordu ve şimdi Bennett'e açık bir nefretle bakıyordu. Bennett'in çenesinde sadece bir morluk olduğunu ve güçlü vücudunun ciddi bir yaralanma belirtisi olmadan hareket ettiğini kaydettiğimde canavar sessizleşti.

"Sen," diye tükürdü James, dudaklarından kanlı tükürükler saçarak, "tam bir hayal kırıklığısın."

Bennett gülümsedi ve böyle çok *güzeldi*. "Ben senin olmadığın her şeyim baba ve bununla gurur duyuyorum. Bitti artık."

James başını salladı ve hareketsiz kaldı, aniden dik durdu ve harap takım elbisesini bana onunkini hatırlatan bir şekilde ayarladı

Oğlum. "Sanırım öyle. Benden her şeyimi aldın, Bennett. Ama ayrılmadan önce, iyiliğinin karşılığını vermek isterim."

Bennett kaşlarını çattı.

Sonra babası taşındı.

İçindeki en derin, en çaresiz yerden çıkarmış olması gereken çok edici bir hızla Bennett'e doğru hamle yaptı. Bennett saldırıya hazırlandı, ancak babası Bennett'in kemerine bağlı silaha uzanıp onu çekmeden ve bana doğru nişan almadan önce değil.

Bağırışlar yükseldi. Noah Bridgette'i arkasından itti ve bana doğru atladı. Zach diğer tarafımdan atladı, ikisi de çok cesurdu ve benim için bir kurşun almaya çalışırken çok *sinir bozucuydular*.

Onları o kadar çok sevdim ki kalbim yerinden fırlayacak sandım.

"HAYIR!" Bennett çığlık attı.

Babası, Bennett'in iri cüssesi kolunu yana savurarak tekrar üzerine geldiğinde tetiğe bastı. Kurşun beton bir direktan sekti ve öfkeyle kıvılcım çıkaran dev Spencer mızrağının içine gömüldü.

Bridgette'i de yanımızda sürükleyerek yiğit oğullarımın üstüne atladım. Bir gümbürtüyle yere indim, Zach'in sırtına yayıldım ve Bennett'ten gelen son bir gırtlak kükremesinin sesiyle başımı kaldırdım.

Bennett babasını korkuluğun kenarından itmiş ve bu sırada silahını da geri almıştı. James kendini yakalamış, üst korkuluklara tutunmuş, kendini yukarı çekmek için mücadele ederken ayakları sallanıyordu. Bennett orada durmuş, zor nefes alıyor, geri aldığı silahı tutuyor ve bir kez daha James Spencer'in kafasına doğrultuyordu.

"Bennett," diye homurdandı. "Ben senin *babanım*. ."

"Merak etme baba," diye cevap verdi Bennett, sesi birden ürkütücü bir şekilde sakinleşmişti. "Senin aksine, ben *biraz* merhametli olabilirim."

James'in yüzündeki dehşet yerini kendini beğenmiş bir sırıtışa bıraktı. "İçinde olmadığını biliyordum."

Bennett'in cevap gülümsemesi soğuktu, ama gözleri neredeyse coşkuluydu - bunun babasının kendisini küçümsemesini son kez dinlemek zorunda kalacağını bilen bir adamın bakışı. Dev üç çatallı mızrağın mavi ışığı titreyip karardığında tetiği çekti.

Hedefi doğruydu ve sonra James Spencer gitmişti.
Altmış kúsur kat aşağıya, şehrin acımasız sokaklarına dúřmeden
önce ölmüştü.

Gerçekten de küçük bir merhamet.
Bennett bize döndü. Omuzları çökmüştü, yılların gerginliği
vücutundan çarpıcı ve içgüdüsel bir şekilde sızıyordu.

Ayağa kalktım ve Zach, Noah ve Bennett'in annesi de beni takip
etti.

Kollarımı açtım ve Bennett hemen yanıma geldi. Yüzünü
boynumun kıvrımlarına gömdü ve diğerleri dolurken ona sıkıca
sarıldım.

"Hadi eve gidelim, Angel."

İkimiz de çatı katındaki havuzumuzun kenarındaki korkuluklara
yaslanırken Noah, "Şehir bu gece sessiz gibi," dedi, sesi yumuşak ve
neredeyse dalgındı.

"Mmm," diye cevap verdim, ona daha da sokularak. "Hoşuma
gitti."

Belki Çarşamba günüydü, belki de havadaki ekstra nem Şehir
sakinlerinin çoğunu kapalı mekânlarda tutuyordu. Şahsen ben
sessizliğin daha çok görünüşten kaynaklandığını düşünüyordum;
Spencer Kulesi yıldızların aydınlattığı nehrin fonunda kararmış bir
kabuk gibi duruyordu ve Ferrero Kulesi de yan tarafına iliştirilmiş
yılanın alçak kırmızı ışıltısı dışında aynıydı. Hargraves'te birkaç ışık
yanıyordu ama Nuh'un kiraladığı son inşaat ekibi de akşam için
evlerine gittiğinde onların da çoğu sönecekti.

Belki de yedi buçuk yıldır ilk kez, onca beslediğim dehşetin ve
yakıcı öfkenin yankılarını hissetmeden Şehrin silüetine baktım.

Zach bize katıldı ve bana bir kadeh şampanya uzatmadan önce
hızlı bir öpücük verdi. Dirseklerini korkuluklara dayadı ve diğer tarafıma
bastırdı. "Garip hissettiriyor, değil mi?"

"Evet," diye mırıldandım. "Artık bizim, ha?"

"Emin olabilirsin, Prenses. Eğer öyle
olmasını istiyorsak."

Arkamızdan bir kahkaha sesi geldi. Omzumun üzerinden Mari'nin oturduğu yere baktım, bikinisi ve tüllü peştemaliyle uzanmış, Frankie'yle birlikte kıkırdarken şampanya bardağını narin parmaklarının arasında tutuyordu. Frankie'nin havuz partisi kıyafeti her zamanki gibiydi: yırtık kot pantolon, yıpranmış Converse ve kol delikleri o kadar büyük kesilmiş beyaz bir atlet ki, gövdesini boydan boya saran yılan dövmesinin neredeyse her ayrıntısını seçebiliyordum.

Dom ve Laura açık havadaki koltuklardan birine, Julie ve Kara ise diğerine yerleşmişti. Max aslında havuzdaydı, bir şambrelinin üzerine tembelce yayılmıştı, minik mayosu hiçbir şey saklamıyordu ve keskin bakışları Mari ve Frankie'den nadiren ayrılıyordu.

Rocky ızgaranın başındaydı ve Martinez de yakınlardaki bir havuz şezlonguna uzanmıştı. Rocky ve Dom bu akşam erken saatlerde onu Knight Tower'a kadar taşımışlardı, böylece hepimiz onun hayatta ve iyi olduğunu kendi gözlerimizle görebilecektik. Bennett, Martinez'in şezlongunun ucunda zarifçe oturup ona yaltaklanan Bridgette ile geceyi misafir kanadımızda geçirmesine sessizce razı olmuş ya da olmamış olabilir. Martinez ise kırk sekiz saat önce karnından vurulmuş bir adamdan çok krema yemiş bir kediye benziyordu.

Şehrim bakmak için geri döndüğümde Zach kıkırdadı. "Sence kendi havuzumuzdaki bu doğaçlama barbekülere daha fazla davet edilmeyi beklemeli miyiz?"

"Evet," diye yanıtladım, yüzümde geniş bir gülümsemenin belirliğini hissederek. "Bu... doğru hissettiriyor."

Noah elime uzandı. "Seni böyle gülümsetecekse bu insanları her gün havuzumuzda ağırlayabiliriz, tatlım."

"Her gün değil Noah," diye yanıtladım elini sıkarak. "Ve aniden ortaya çıkmayı bırakmaları gerekiyor. *Annemler* oturma odasına girdiğinde Zach kalçalarımın arasına yaptığı pisliği daha yeni temizlemişti."

Zach bana kızgın bir bakış fırlattı. ", bu bir *Dağınıklık*. Bu benim sana olan *aşkımdı*."

Homurdandım, ama karşılık veremedim büyük, sahiplenici bir el boynuma dolandı.

Bennett omzumun üzerinden yakıcı bir öpücük çalabilmek için başımı çevirdi ve dudaklarına karşı inledim. Diğer erkek arkadaşlarım bu ses üzerine inledi, sonra Bennett beni serbest bıraktı ve iri, sert vücudunu sırtıma bastırdı.

"Mutlu musun Angel?" diye kulağıma gürledi.

"Öyleyim, Bennett." Memnuniyetle iç çektim. "Tüm dünyada sevdiğim yer üçünüzün arasında sıkışıp kalmak."

Hepsi tekrar inledi. Bennett eğilip kulağıma fısıldadı: "Seni yatağa geri götürmemizi istemiyorsan böyle konuşma. Bunu ailemizin önünde yapacağım, umurumda değil."

Bennett'in tüm bu insanların *ailemiz* olduğunu söylemesiyle vücudumda mutlu karıncalanmalar başladı, sonra onlarla yatağa geri dönme düşüncesiyle bacaklarımın arasına vuran diğer karıncalanmaları bastırmak zorunda kaldım - bugün günün çoğunu geçirdiğimiz yerd. Dün geceki olaylardan sonra birlikte olmaya ihtiyacımız vardı ve oğullarım beni iyice sıkılıncaya ve lezzetli bir şekilde ağrıyincaya kadar sevmişlerdi.

Noah şehrin silüetine dönmeden önce bana bilmiş bir sırıtış attı. "Tüm bu olanlardan sonra yarın okula dönmek zorunda olduğumuza inanamıyorum. Sanki hiçbir şey değişmemiş gibi."

Ama tabii ki her şey değişmişti.

Max'in yatağından çıktığım ve Aileleri sona erdirmeye yemin ettiğim gün yapmak için yola çıktığım şey bitmişti. Ama niyet ettiğim gibi Şehri yanan harabeler içinde bırakmak yerine, kangren olmuş uzuvlarını kesip attım. Kalbi sağlam kalmıştı ve şimdi elimde harika yapabileceğim bir şey vardı.

Ve bunu ekibimle, ailemle ve her adımda yanımda olan hayatımın aşklarıyla yapardım.

Tek umudum, bir gün annem ve babamın, Ailelerin gerçekten *iyilik* yapabileceği bir Şehir hayal ettiklerinde istedikleri gibi görünmesi olabilirdi.

"Bir süreliğine normal bir üniversite öğrencisi olmayı dört gözle bekliyorum," dedim çocuklara ve hepsi aynı fikirde homurdandılar. "Gerçi artık kandırmam gereken eski en iyi arkadaşlarım ya da yok etmem gereken şeytani, katil oligarklar olmadığına göre, kendimle ne yapacağımdan tam olarak emin değilim."

Noah bana vaatlerle dolu karanlık bir bakış fırlattı - geçen dönemki davranışımı hatırlatarak muhtemelen daha sonra bana biraz ceza vereceğini düşündüm ve bu düşünceyle ürperdim. Sonra yüzü yumuşadı ve "İyileşeceksin tatlım" dedi.

"Hepimiz göreceğiz," diye ekledi Zach.

"Kesinlikle," diye bitirdi Bennett. "Birlikte."

Birlikte.

EPILOG

JOLIE - YAKLAŞIK İKİ YIL SONRA

"T işte bu, Prenses," diye kulağımı tırmaladı Zach, sert yanağı boynumun kenarına sürtünüyordu. "Benim için gel."

"Zach,, kahretsin," diye inledim o öfkeyle iterken Kalçalarımın arasında, bacağım kalçasının üzerine kalktı ve sırtım Noah'ın ofisindeki kapıya çarptı. "Sıraya geç kalacaksın."

Kıkırdadı. "Sanki Akademi'nin dört mütevellisi olmadan mezuniyete başlayacaklarmış gibi."

Tam bu sırada bir yumruk ofis kapısına vurdu. Bennett, "Siz ikiniz acele edin," diye homurdandı. "Angel'ın elbisesini mahvetmeyin, sizi lanet olası hayvanlar. Ya da saçını."

Noah'nın mırıldanmaları Zach'in kulağımdaki ağır nefes alışverişinden zar zor duyuluyordu. "Savaşı kaybediyoruz dostum. Jojo'yu duşta pusuya düşürmeye karar verdiğin için zaten geç kalmıyormuşuz gibi davranmayalım."

Bennett'in bu sabah duşuma girip beni domalittiği ve duvara yapıştırıp siktiği anı beni uçurumun kenarına itti ve doruk noktam vücudumu sarsarken Holywell Hall'un tüm idari kanadının duyması için Zach'in adını haykırdım.

"Evet, öyle bebeğim," dedi inleyerek.

Bitirirken yavaşladı, bir yandan da dudaklarımı tatlı, nazik bir öpücüğe boğdu.

Bennett dışarıdan, "Nihayet," diye homurdandı.

Kıs kıs güldüm. Zach'in mezuniyetin başlamasına on dakika kala beni Noah'ın ofisine sürükleyip kapıya dayayarak sikmeye karar vermesi o kadar da şaşırtıcı değildi, gerçi bu bizi şu anda olduğumuzdan daha da geride bırakacaktı. Noah sadece en sevdiği kravatını almak için ofisine uğramak istemişti ama sessiz koridor, kilitli kapı ve çürük elbisem görünüşe göre kuralları çiğneyen erkek arkadaşım için fazla baştan çıkarıcıydı.

Zach beni bir centilmen gibi temizledikten sonra elbisemi düzeltti ve mezuniyet cübbesinin fermuarını tekrar yerine taktı. Kepini yerden alıp tekrar başına geçirdi ama yine de bir şekilde tembel ve dağınık görünmesini sağladı. Püskülünü düzeltirken benim onu incelememe sıırttı.

Kapıyı açıp salona girdiğimizde Bennett ve Noah'ı kepleri ve önlükleriyle çok şık görünüyorlarken bulduk. Noah bana bilmiş bir gülümseme atarken, Bennett gözlerini devirdi.

"İyi gidiyorsun Ferrero," diye homurdandı Bennett. "Kızda yeni becerilmiş bir kızarıklık var ve senin sakal yanıgın boynunda gün gibi ortada."

Bennett'in kollarına girdim ve onu bir öpücük için çektim ve daha fazla telaşlanmadan içimde eridi. "Rahatla Bennett," dedim kocaman bir gülümsemeye. Zach'in sert yanağının solgun tenimde bıraktığı izi gizlemek için saçlarımı omuzlarımda kabarttım. "Gördün ? Yeni gibi oldu. Şimdi gitmemiz gerekiyor, tabii siz sahneye çıkmadan önce Noah'ın da mezuniyet hediyesine ihtiyacı yoksa?" Noah'ya nazlı bir gülümseme attım.

Sıırttı. "Kesinlikle olmaz. Benimkini sonra istiyorum. Senin yatağında. Birkaç saatliğine. Bu aptalların biraz sabırlı olmayı öğrenmesi gerek."

Erkek arkadaşlarımdan hiçbiri o kadar sabırlı değildi, ama Noah kesinlikle en... disiplinli olanıydı.

Ben soluk pembe elbisemi düzeltirken diğer ikisi homurdandı. Bugün kendimi çok kız gibi ve duygusal hissediyordum, bu yüzden elbisemin rengi ruh halime uyuyordu.

Dönüp üçüne birden baktım. "Hadi gidip sizi mezun edelim çocuklar."

Ziyafet masalarından arındırılmış ve bunun yerine odanın önündeki küçük bir sahneye bakan katlanır sandalyelerle doldurulmuş yemek salonunun ön tarafındaki koltuğumdan Mari'ye el salladım. Mari, soyadı "A" olduğu için yan taraftaki küçük merdivenlerde ilk sıradaydı.

"Onu ve Carmen'in sürekli kampüste olmasını özleyeceğim," diye dudak büktü Max yanımdaki koltuğundan.

Ona dirsek attım. "*Ben* hâlâ yanındayım, seni seven kız kardeşin." Sırıttı. "Sevgili *oda arkadaşım* demek istiyorsun."

Gözlerimi devirdim, ama dudaklarımı çekiştiren küçük sırtışa engel olamadım. Max gelecek yıl Holywell'deki son senemde - onun üçüncü senesinde - benim yanıma taşınacaktı. Mari'ye sadık kalmış ve üç muhteşem yıl boyunca onun oda arkadaşı olarak kalmıştım. Ama erkek arkadaşlarım sonunda mezun olup A Yurdu'nun çatı katını boşaltınca, orayı ben devralacaktım ve Max de bana katılacaktı. Kitapçının üstündeki dairemizde paylaştığımız ranzalı odamız gibi değildi ama kardeşimle yeniden birlikte yaşamayı dört gözle bekliyordum.

Gerçi bu konuda bir tartışma yapmamız gerekecekti. Odasında yapacağından emin olduğum *eğlenceler*.

"Umarım notlarını yüksek tutman konusunda seninle ilgileneceğim için heyecanlısındır," diye ekledim.

"Ah, neden?" diye inledi. "Burayı sen yönetiyorsun. Diplomamı benden asla saklayamazsın."

Bu tam olarak doğru değildi, ancak bir müteveli olarak, burs programının genişletilmesi, kabul kriterlerinin bir öğrencinin soyadının ve ailesinin ne kadar parası olduğunun ötesine geçecek şekilde elden geçirilmesi ve elbette yeni dekanın işe alınması da dahil olmak üzere Holywell'de devam eden şeyler üzerinde çok fazla etkim vardı.

Dean Foley'nin açılış konuşmasına başlamak üzere sahneye çıkışını izledim. Kambur bir sırtı, ince beyaz saçları ve gülümsemesi kadar keskin bir zekâsı olan ufak tefek bir adamdı. Şehirli değildi, bu yüzden kimsenin soyadını zerre kadar önemsemiyordu. Önceki dekanımız, Harper'ın annesi, Jansen ailesini saran birçok skandal nedeniyle ilk yılının sonunda görevden alınmıştı. Spencer'in düşüşünden kısa bir süre sonra şehri terk ettiler ve en son duyduğuma göre Edward'da rol almak için New York'a kaçmışlardı.

Jansen'in ikinci kuzeninin yatırım şirketi. Harper'ı da eğitimini tamamlaması için şehir dışında küçük, izole bir kadın üniversitesine yerleştirmişlerdi. Dom, Laura ile oturduğu diğer tarafımdan beni dürttü.

"Bir yıl sonra senin o sahneden geçişini izleyeceğime inanamıyorum."

"Bana bu kadar duygusal ihtiyar," diye fısıldadım.

Güldü. "Yani, senin mirasınla şehri terk etmeyi planladığımızda çocuklarımdan herhangi birinin üniversiteden mezun olacağına ikna olduğumdan emin değilim. Günlerimiz sörf dersleri ve deniz ürünleriyle geçecekti."

Mırıldandım. "Olmadıkları için hayal kırıklığına mı uğradın?"

"Hayır, tatlım," diye cevap verdi, elimi sıkmak için uzandı. "Burayı harika bir yer haline getirdin ve hayatının aşkına sahipsin. En çılğın rüyalarımda bile seni bu kadar mutlu hayal edemezdim."

Gözlerimin dolduğunu hissettim ama göz kırparak uzaklaştırdım. Bu saçmalık için tören çok erkendi.

"Ve biz sadece oğullarla dolup taşıyoruz!" Laura Dom'un etrafından dolanıp bana ve Max'e gülümseyerek ekledi. "Bu Dom için iyi bir şey. Onu genç tutuyor."

Dom spor salonunda zaten yeterince testosteron aldığına dair bir şeyler homurdandı, ardından dekan mezunlarımızın isimlerini anons etmeye başladı.

Mari sahneye ilk adımını attı, yüksek Mary Jane topuklu ayakkabılarıyla zahmetsizce hareket ediyordu. Diplomasını alırken bize el salladı, sonra dönüp mezun olmayı bekleyen öğrencilerin sırasına baktı. Heyecanla el sallayan Carmen'e bir öpücük kondurdu.

Mari sahneden çıkarken, ailesinin oturduğunu tahmin ettiğim arkamızdaki sandalyelere kibarca başıyla selam verdi.

Mari'nin ailesiyle ilişkisi düzelmeye başlamıştı ama önlerinde hâlâ uzun bir yol vardı. Knight, Dört Aile'nin egemenliğinin sona ermesini takip eden aylarda geliştikçe, Anzaldua otel imparatorluğunu katımıza getirmeye karar verdi. Annesiyle birlikte eş CEO'luk rolünü üstlenmişti ve kibar ve işlevsel bir iş ilişkileri vardı. Ne yazık ki Mari'nin ailesi hala

Mari'nin Carmen'le olan aleni ilişkisini onaylamadıklarını tamamen gizlemeyi başardılar, bu yüzden şimdilik kibar ve işlevsel olacaktı.

Carmen'in İspanyol üniversitesine devam etmek yerine Holywell'de üniversite birinci sınıfa başlamasını kendime görev edinmiştim. Bunun için kısmi bir burs ve ailesine bizzat telefon etmem yetmişti ama gerekirse okyanusu aşp onu kendim kaçırabilirdim. Zach her şeyi planlamayı bile teklif etmişti, psikopat herif.

İkisi hala birbirlerine çok aşıklardı ve mezun olduktan sonra Mari'nin Knight Tower'daki dairesine taşınacaklardı. Mari misafirperverlik grubumuzda çalışmaya devam edecek ve Carmen de geçen yaz yanında staj yaptıktan sonra Silver'in ekibinde işe başlayacaktı.

Tüm insanlarımla yakınımnda olmasını seviyordum.

Max ve ben birkaç dakika sonra Carmen sahneden geçerken ona coşkuyla el salladık ve ardından sıra Şehrin Dört Ailesi'nin ilk eski Varisi'nin sahneye çıkmasına geldi.

Zach Ferrero diplomasını coşkulu bir alkış tufanı eşliğinde aldı. Koyu renk gözleri benimkileri buldu ve bana göz kırptı. O ukala gülümsemede o kadar çok sevgi vardı ki, o anda içim içime sığmadı ve gözyaşlarımı tekrar kırıştırdım.

Max, "Ferrero'ya söyle, yatak odasındaki gözlerini görmemize gerek yok," diye yakındı ama bunu söylerken kalçamı şefkatle sıktı. Zach'in kalbimin bir parçası olduğunu biliyordu ve ikisi de bunu asla yüksek sesle itiraf etmese bile oldukça iyi arkadaşlardı. Max ve Zach'in aşk dili kafeste birbirlerini dövmekti.

Denize ayak basmak için geçirdiği bir sürenin ardından Zach, Ferrero Ailesi'nin imparatorluğunun halefi olan binayı sanki bu iş için doğmuş gibi yönetiyordu - çünkü öyleydi. Nuh'un kitabından bir sayfa almış ve Ferrero Kulesi'ni Şehri daha iyi hale getirmek için kendi kişisel projesine dönüştürmüştü ve şimdi risk altındaki gençler için bir yatılı okula ve çeşitli toplum temelli kuruluşların ofislerine ev sahipliği yapıyor.

En sevdiği projesi ise spor salonuydu. Andrea, şehirdeki son toplu konutu da yıkıp yerine bir kapalı otopark inşa etmişti.

Kulüp, bu yüzden Zach, Dom'unkine benzer bir spor salonu açmak için bu alanı kullanarak en azından bir şekilde bunu Şehre geri vermeye karar verdi. Bu spor salonu, şehrin şiddet dolu bölgelerinde yetişen ve para kazanmak için soluğu Yılan Çukuru'nda alan gençlere hitap ediyordu. Rocky'yi işletmesi için işe aldı ve gerçekten harika bir yerdi.

Zach sahneden çıkarken arkamızdaki sırada oturan Gemma'ya başıyla selam verdi. Zach'in yabancılaştığı teyzesi, hem annemi hem de Zach'in babasını öldüren alçak kadının hayatına son veren tetiği çekmesinden bu yana ara sıra arayarak ve Şehri iki kez daha ziyaret ederek yavaş yavaş Zach'in hayatına geri dönmüştü. Bu yıl tatilinde İsviçre'deki dağ evini ziyaret etmeyi dört gözle bekliyorduk ve Max şimdiden snowboard malzemeleri için bir servet harcamıştı.

Zach, otuz saniye önce kesinlikle orada olmayan Frankie ile el sıkışmak için koridorun duvarında durdu. Max'e bir bakış attım, hararetli bakışları şimdi doğrudan o yöne çevrilmişti ve yüzünde bilmiş bir sırıtma vardı.

Zach'i sahneye çıkan bir sonraki eski Varis'ten sadece birkaç mezun ayırıyordu. Noah Hargraves güzel gülümsemesiyle salonu aydınlattı, iri mavi gözleri bugün taktığı koyu kahverengi çerçevelerin ardında parlıyordu. Diplomasını aldı, sonra o gözler ön sıradaki yerimde beni aradı.

Ona gülümsedim ve o da bana bir öpücük kondurdu. Noah'ımın sınıfının en iyisi olarak mezun olmasını izlemekten duyduğum gurur beni patlatmıştı ve gelecek yıl hala kampüste olacağı, yüksek lisans dersleri alacağı ve öğretmenlik yapacağı için dünyanın tüm tanrılarına şükrettim.

Bu, ekstra kredi talep etmek için onu ofisinde daha fazla ziyaret edebileceğim anlamına geliyordu.

"Tanrım, Nick'in sana bakışı *beni* hamile bırakacak..." diye homurdandı Max, ben ona onuncu kez dirsek atarken. Sonra mırıldandı, "Umarım en azından siz orada sevişirken ofisinin kapısına kravat falan takmaya başlar. İleri bilgisayar bilimleri *ödevim* için yardıma ihtiyacım olduğunda hayatım boyunca yara bere içinde kalmak istemiyorum."

Gözlerimi devirdim ama gülümsememe de engel olamadım. Noah, Max'in yörüngesindeki varlığının artmasından hem gurur duyuyor hem de rahatsız oluyordu çünkü

Max'in bilgisayar bilimleri bölümünü seçmişti ve bu, ikisinin de asla kabul etmeyeceği ama yüzde yüz gerçek olan bir başka kankalıktı.

Noah, Akademi yükümlülüklerini yarı zamanlı olarak sürdürmeyi planladı, böylece geri kalan zamanda sağlık imparatorluğunu yönetebilecekti. Hargraves Tower'da düşük gelirli vatandaşlara hizmet veren hastanesi ve kliniği geliştirdi ve sağlık teknolojisi alanında gelecek vaat eden birkaç işletmenin yönetim kurulundaki görevlerinden keyif aldı.

Ayrıca beni yatağa bağlayıp, Zach ve Bennett izlerken merhamet dileyene kadar beni tahrik etmekten de hoşlanıyordu. Noah farklı ilgi alanları ve hobileri olan bir adamdı.

O kadar mutlu ve odaklanmıştı ki sık sık babasını unutuyordu. Peter Tayland'terk etmemişti ama yıllar içinde daha kötü alacaklılarından birçoğuna ödeme yapmak zorunda kalmış ve Tayland hapisanesine girmekten kıl payı kurtulmuştu.

Muhtemelen para dilenmek için Nuh'a yaptığı sayısız çağrı da hep cevapsız kaldı.

Bennett nihayet sahneye çıktığında, varlığı tüm salonun dikkatini çekmişti. Etrafındaki herkesin üzerinde yükseliyordu ve geniş göğsü ve geniş omuzları cüppesinin içinde bile belirgindi. Diplomasını dekandan çoğu göreve verdiği aynı yoğun, ciddi enerjiyle aldı ve sahnedeki bir amaçla inerken salondaki her gözün ona hissedebiliyordum.

Ne de olsa eski Spencer Varisi, Spencer Kulesi'nin çatısından trajik düşüşü ülkedeki tüm haber sitelerine yansıyan şehrin merhum kralı James Spencer'ın oğluydu.

Sandalyesine dönerken Bennett'in ağır bakışları üzerimdeydi. Sadece o bir bakışıyla beni çırılçıplak soyabilirdi ve bakışlarını sıranın aşağısındaki annesine kaydırmadan önce o gözler içimi yakarken yanaklarımdan göğsüme kadar kızardığımı hissettim.

Yüzü onun için yumuşadı ve ona doğru coşkuyla el salladığında dudaklarını küçük bir gülümseme süsledi. Brigitte artık Bennettin isteyebileceği kadar mutlu ve sağlıklıydı ve hatta sonunda

Bridgette'e sırlıslıkla aşık olan Martinez'in peşini bırakmadı.

Gerçi Bennett'in Martinez'e baba demesini öneren herkes etini kemiklerinden ayıracak bir bakışla karşılıyordu.

Diğer iki aşkının aksine Bennett, Spencer imparatorluğundan geriye kalanları tamamen temizlemişti. James Spencer'ın yakın çevresine uzaktan bile yaklaşmış olan herkesi kovmuş, sonra da her şeyi iyice incelediğimiz alıcılara satmıştı. Hayatında yapmak istediği şey bu değildi - "Bankacılık ve finansın canı cehenneme," demişti- bu yüzden bir zamanlar benim en katı, katı bağcıklı, şirket dünyasına bağlı en iyi arkadaşım olan adamın mezun olduktan sonra hiçbir somut planı yoktu.

Ve hoşuna gitti.

Bennett gınahtan daha zengindi ve hayatı boyunca bir gün bile çalışmasına gerek kalmayacaktı, ancak tercih ettiği aktivite olan beni izlemek dışında meşgul olacağı bir şey bulması için ısrar ettim. Ona Knight Vakfı'nın yönetim kurulunda bir yer verdim çünkü Bennett'in nasıl yapılacağını bildiği bir şey varsa o da para harcamaktı. Vakfın, babamın miraculene araştırmasında elinde tuttuğu hissenin küçük bir kısmından bile ne yapacağını bildiğinden daha fazla dağıtacak fonu vardı ve Bennett hepsini hayır kurumlarına ve ilgisini çeken nedenlere dağıtmaya başlamak için heyecanlı görünüyordu.

Ve belki de bunu yapmadığı, Dom's'ta çalışmadığı ya da Akademi'de beni takip etmediği günlerde parkımızı ziyaret edebilirdi.

Bennett, Spencer Tower'ın sakinlerinden temizlenir temizlenmez yıkılmasını . Ailemin öldürölmesini ve sayısız başka vahşeti düzenleyen adamın hatırlatıcısından bizi kurtararak, bu lekenin Şehrin silüetinden kaldırılmasını istemişti. Yerinde nehir kenarında bir park vardı; kiraz ağaçlarıyla çevrili, çiçeklerle kaplı kaldırımları, bankları ve küçük bir oyun alanı olan muhteşem bir yeşil alan.

Oraya Angel Park adını vermişti.

Neredeyse her ziyaretimizde duygusal bir enkaza dönüşüyordum. Bennett'in bana ve benim ona olan sevgim çok derin, çok güçlü ve içimize işlemiş bir şeydi.

Onsuz yaşayabileceğimi nasıl düşünebildiğime hayret ettiğim ruhlar.

Sonunda dekan töreni tamamladı, 2025 Sınıfımızı tebrik etti ve ardından alkışlar ve tezahüratlar eşliğinde kepler havaya uçtu.

Oğullarım bana yaklaştı ve onları kendime çekmeden önce her birinden bir öpücük çalmayı başardım. Etrafımı , ben her birine tutunmaya çalışırken elleri vücudumdaydı ve odanın gürültüsü, ben ve oğullarım birlikte durup sessizce her şeyi özümserken dağıldı.

Holywell öğrencileri olarak birlikte geçirdiğimiz zamanın sonuydu. Birbirimize dönüş yolculuğumuz üç yıldan kısa bir süre önce tam burada, bu yemek salonunda başlamıştı. Buraya eski en iyi arkadaşlarımı kandırmaya, onlardan çalmaya, benden çalınan ebeveynlerim adına onların Ailelerini yok etme görevime başlamaya geldim.

Ve ben yaptım. *Yapmıştık*. Bunların hiçbiri ailemi geri getirmemişti ama intikamımı aldıktan sonra hayatımın geri kalanında hissetmeyi beklediğim boşluk *onlarla* dolmuştu.

Bütündüm, çünkü bu yolculuk beni Zach, Noah ve Bennett'e geri getirdi. Birbirimize ve Şehrimize sahiptik.

"Sizi seviyorum çocuklar," dedim sesimde sadece ufak bir çatlakla, toplanma yerimizin içinden. "Sizinle çok gurur duyuyorum."

"Biz de seni seviyoruz tatlım," diye cevap verdi Noah, uzun parmakları benimkilerin arasından geçerken.

"Sonsuza dek ve daima, bebeğim," dedi Zach.

Bennett alnını alnıma bastırmak için başını eğdiğinde bakışları bir kez daha içimi yaktı. "Bizim" diye fısıldadı.

BENNETT

Jolie'nin banyo aynasındaki yansımama baktım, uzun ve lanet bir günün sonunda nihayet kravatımı gevşetmişim.

Mezun olmuştuk. Bir zamanlar, bu günün kardeşlerim ve benim için en ufak bir özgürlük ipucuyla gelmesi gerekiyordu - güven fonlarımıza erişim, biraz daha fazla güç ve Aileler içinde çok daha fazla sorumluluk. Bu günü heyecan ve korkuyla dört gözle bekliyordum.

Sonra Meleğim bana geri döndü, Şehri Dört Aile olan kanserden kurtardı ve hayatımın gidişatını sonsuza dek değiştirdi.

Şimdi sadece o vardı.

Bunun yerine, o gün çatı katımızdaki havuzda sevgi dolu aile üyelerimiz ve gerçek dostlarımızla birlikte büyük bir parti düzenledik. Artık parlak bir geleceğim vardı ve onunla ne istersem yapabilecektim.

İlk olarak, nihayet bu kıyafeti çıkaracak ve aralıksız on iki saat boyunca uyurken vücudumu Jolie'nin etrafında kıvıracaktım.

Tam gömleğimin düğmelerini açmaya başlamıştım ki, yatak odasından "Oh, *lanet olsun*, Prenses," sesini duydum.

Merakla banyodan çıktım ve donup kaldım.

Joanna Miller yatak odasının kapısında durmuş, menekşe rengi bakışlarını üçümüzün üzerinden geçirirken hınzırca gülümsüyordu. Saçlarını ve kaşlarını Holywell'deki ilk dönemindeki koyu kahverengiye boyamıştı ve üzerinde yırtık bir kot pantolon, mor bir atlet ve yıllardır atması için uğraştığım ama bir türlü başaramadığım eski püskü spor ayakkabıları vardı.

Arkamızdan iş çevirirken o dönem ortalığı birbirine katan kızın serabına bakmaktan başka bir şey yapamadım.

"Bu ne tatlım?" Noah yataktaki koltuğundan temkinli bir şekilde sordu.

İleri doğru birkaç yavaş adım attı. "Bu bir mezuniyet hediyesi, Noah. Joanna Miller'ı becermek hoşunuza gider diye düşündüm, çünkü Holywell'e ilk geldiğimde üçünüz de bu kirli fanteziyi besliyordunuz."

Sikimin tamamen kalktığını hissedince yutkundum. "Yani ona biraz akıl ve terbiye aşılama istedik," diye homurdandım.

O mor gözler, acı veren tanıdık bir meydan okumayla benimkilerle buluştu. "Gel ve al o zaman, Spencer."

Gömleğimi omuzlarımdan attım ve ona doğru koştum. Zach ve Noah da hemen peşimden geldiler.

Jolie'nin sabahın erken saatlerine kadar dinlenmesine izin vermedik. Meleğim hiçbir zaman mantıklı olmayı ya da görgü kurallarını öğrenemedi ama yine de kalbimi sonsuza dek kazandı.

SON

Max & Frankie'nin bu yılın sonunda çıkacak romanının *baharatlı* önsözüne bir göz atmak ister misiniz? [Haber bültenime kaydolun!](#)

TEŞEKKÜRLER

Bir süredir bu boş sayfaya bakıyorum, çünkü dürüst olmak gerekirse siz okuyuculara ve hem çağdaş hem de Neden Seçmelisiniz romantizmindeki ilk girişimimde benimle birlikte bu çılgın yolculuğa çıkan herkese ne kadar alçakgönüllü ve minnettar olduğumu anlatacak kelimelerim yok.

Bu karakterleri seviyorum ve tıpkı Mave, Ben ve tüm Blackstone Akademisi ekibinde olduğu gibi, onları bıraktığım için çok üzgünüm. Üç aşk karakterinin aldığı gerçek bir üçleme yazmak, 2020'nin sonlarında bir deftere ilk kez bir kitap fikri karaladığımdan beri beni hiç deneyimlemediğim şekillerde zorladı. Yoruldum, millet!

Ama henüz hepsini bırakmıyorum, çünkü beni tanıyorsanız, bir ya da üç yan karakter için planlanmamış bir spin-off'a karşı koyamayacağımı bilirsiniz, bu yüzden çoğunuz yakıcı bir soru olduğunu bildiğim şeyi cevaplamak için: *evet, Frankie ve Max'in kendi hikayeleri olacak*. Muhtemelen bir novella, muhtemelen 2023 ortalarında. Tüm detaylar için beni sosyal medyadan takip edin ya da [haber bültenime kaydolun](#) (özellikle de baharatlı önsözlerine bir göz atmak istiyorsanız).

Bu serinin kutulu setinde yer alabilecek bonus sahneler ve benzerleri için de gözünüzü dört açın - ki yeterli talep olursa bunu kesinlikle yapacağım!

Çekirdek ekibime her zamanki gibi teşekkür ederim: Asistanım Steph, Alfa okuyucularım Morgan, David ve Delaney ve beta ekibim (bu seferki geciktiği için üzgünüm çocuklar). Hot Tree'den McKinley ve Jamee'ye tüm serinin özenli editörlüğü için, Cherie'ye elbette kapakların sanatsal dehası için ve Corina ile Morgan'a redaksiyon için çok teşekkürler.

Bu seriyi çatılardan haykıran tüm blog yazarlarına ve bookstagrammer'lara özel bir teşekkür. Daha önce hiç bu kadar

Bir kitap ya da seri için aldığım tepkiyi bu kitap için de aldım ve her gönderi, yorum ve eleştiri benim için çok şey ifade etti.

Melek müstehcenliğinin en önde gelen tedarikçisi Merri Bright'a desteğiniz, dostluğunuz ve bu seriye olan sevginiz için teşekkür ederim.

Kocama, her zaman olduğu gibi, bu çılgın yolculukta beni desteklediği için teşekkür ederim.

Merak edenler için söyleyeyim, ben bir San Antonio Spurs taraftarıyım.

ELIZABETH DEAR TARAFINDAN DA YAZILMIŞTIR.

Blackstone Akademi

(Yeni Yetişkin, Paranormal Romantik)

[Mave Fortune: Reddedilmiş Bir Eş Hikayesi](#)

(E/K) [Ben Fortune: Bir Şekil Değiştiren Aşk](#)

Hikayesi (M/M) [Knox: Bir Alfa'nın Kurtuluş](#)

Hikayesi (E/K)

[Asher'in Hikayesi: Bir Blackstone Akademisi Romanı](#) *(M/M)*

Harriet'in Hikayesi: Bir Blackstone Akademisi Romanı (2023) *(E/K)*

Bir Şövalyenin İntikamı

(Yeni Yetişkin, Karanlık Çağdaş Neden Seçmelisiniz)

[Kapılara Saldırın](#)

[Kaleyi Ele Geçirin](#)

Kralı Öldürün

Max & Frankie: Bir Şövalyenin İntikamı Romanı (2023) *(M/M)*

YAZAR HAKKINDA

Elizabeth Dear, hayatında ara sıra biraz romantizm ve macera isteyen bir hatunun süper gizli ikinci kişiliğidir. Bir bağımsız romantizm fanatığı ve doymak bilmez bir okuyucu olarak okumak isteyeceği kitapları yazıyor ve akıllı ağızlı kahramanlar, seksi destekleyici erkekler ve güçlü aile bağlarından oluşan markasını geliştiriyor. TÜM mecazları seviyor ve sadece sizin de bu yolculuktan keyif almanızı umuyor. En son haberleri takip etmek için lütfen onu aşağıdaki bağlantılardan takip edin.

[Haber bültenime kaydolun!](#)
[Facebook'taki okuyucu grubuma](#)
[katılın!](#) Merch:
www.elizabethdearmerch.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

